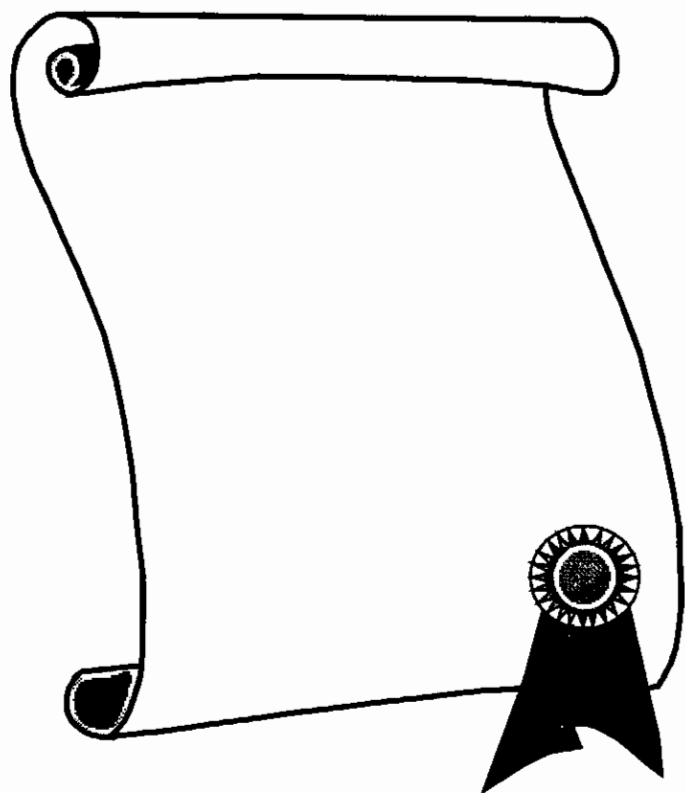

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ
ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ
ΠΟΛΥΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ
ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ - ΜΙΡΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ -
ΝΤΟΥΒΙΚΑ ΕΛΕΝΗ

ΘΕΜΑ: ΣΥΝΕΝΩΣΕΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(ΣΧΕΔΙΟ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ)
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΜΕΙΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ

ΠΑΤΡΑ 1999

ΑΡΙΘΜΟΣ
ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ 2926

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1^ο

Η έννοια της τοπικής αυτοδιοίκησης 1

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2^ο

Ιστορική αναδρομή

α) Αρχαιότητα – κλασσική εποχή 4

β) Βυζάντιο 5

γ) Τουρκοκρατία 6

δ) Νέο ελληνικό κράτος – διακυβέρνηση
Καποδίστρια 7

ε) Περίοδος αντιβασιλείας 8

στ) Περίοδος ελληνικών συνταγμάτων 9

ζ) Μεταρρυθμίσεις Τρικούπη 10

η) Περίοδος συντάγματος 1927 13

θ) Νέος αστικός και κοινοτικός κώδικας
του 1954 15

ι) Περίοδος συντάγματος 1975 16

ια) Μεταρρυθμίσεις στη δεκαετία του 80 18

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3^ο

Ο δεύτερος βαθμός Τ.Α.

α) Γενικά για το δεύτερο βαθμό Τ.Α. 20

β) Εισαγωγικοί νόμοι 1622/86, 1878/90,
1900/90 20

γ) Νόμος 2218/94 27

Σύσταση σκοπός 27

Νομική μορφή – όρια – έδρα – ονόματα
και όργανα 28

Αρμοδιότητες 29

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4^ο

Αξιολόγηση της υφιστάμενης κατάστασης

α) Χαρακτηριστικά υφιστάμενης κατάστασης 31

β) Ιστορική καταβολή του προβλήματος 38

γ) Αξιολόγηση των θεσμικών πρωτοβουλιών
της δεκαετίας του 80 47

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5^ο	
Η πολιτική των συνενώσεων σε άλλες χώρες	64
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6^ο	
Συνταγματικές παράμετροι των συνενώσεων	69
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7^ο	
Γενικό συμπέρασμα – σκοπιμότητα του προγράμματος	75
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8^ο	
Αρχές που πρέπει να διέπουν το σχεδιασμό και την εφαρμογή του προγράμματος	
α) Αρχές της δημοκρατικότητας και της αποτελεσματικότητας	78
β) Αρχή του συντονισμένου σχεδιασμού και δράσης σε νομοθετικό επίπεδο και προώθησης ειδικών μέτρων υποστήριξης και εφαρμογής	82
γ) Αρχή της αναπτυξιακής ενδοδημοτικής συνεργασίας	85
δ) Αρχή της κοινωνικής και πολιτικής συναίνεσης	86
ε) Συμπερασματικά: Στόχος του προγράμματος είναι η διοικητική και προγραμματική συνένωση με συναίνεση	89
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9^ο	
Θεσμικό πλαίσιο	
α) Τυπολογία των ΟΤΑ α' βαθμού	91
Δήμος ενότητα χωριών	93
Δήμος ημιαστικός οικισμός	94
Αστικός δήμος	94
Δήμος νησί	94
Δήμος πολεοδομικό συγκρότημα	94
Δήμοι τμήματα μητροπολιτικών περιοχών	95
Κοινότητες	95
β) Γενικές αρχές για το χωροταξικό σχεδιασμό των νέων ΟΤΑ	99
γ) Διαδικασία συνενώσεων	103
δ) Αντιπροσωπευτικό σύστημα νέων ΟΤΑ	105
ε) Παράλληλες αναγκαίες θεσμικές πρωτοβουλίες για τον εκσυγχρονισμό της πολιτικής και διοικητικής οργάνωσης των ΟΤΑ	107
στ) Νέο πλαίσιο αρμοδιοτήτων κατά τύπο	108

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10ο

Σημαντικά σημεία του νόμου

α) Τοπικά συμβούλια	109
Αρμοδιότητες	110
β) Ειδικό πρόγραμμα Τ.Α. (ΕΠΤΑ)	112
γ) Συμβάσεις διαδημοτικής συνεργασίας	115
δ) Τηλεφωνικές αιτήσεις – αποστολή βεβαιώσεων χωρίς αίτηση	117
ε) Απευθείας ανάθεση εργασιών	118
στ) Προσωπικό ΟΤΑ	119

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 11°

Συνεντεύξεις δημάρχων

Ερωτηματολόγιο	120
α) Βώλακος	122
β) Πηνείας	126
γ) Τραγανού	128
δ) Ιάρδανου	129
ε) Μεσσάτιδος	133
Συμπεράσματα συνεντεύξεων	135

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 12°

Συμπεράσματα	137
Υποχρεωτικές συνενώσεις	138
Διοικητική αποκέντρωση	139
Διοικητικά μειονεκτήματα	
Υπαλληλικό προσωπικό	140
Επικοινωνία πολιτών με τους δήμους	141
Προβλήματα αρμοδιότητας	141
Διοικητικά πλεονεκτήματα	143
Διοικητική οργάνωση	143
Δημόσια έργα	144
Καποδίστριας και μεγάλοι δήμοι	146
Γενικό συμπέρασμα – επίλογος	147

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

N.2539/97

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Η ΤΟΠΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ

1.1 Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

Όλες σχεδόν οι σύγχρονες κυβερνήσεις είχαν και έχουν σαν κύριο στόχο να επιτύχουν μια αποτελεσματική χρήση των πόρων και των εισοδημάτων, να εγκαθιδρύσουν μια δίκαιη κοινοτικά κατανομή αυτών και να διατηρήσουν ένα υψηλό επίπεδο απασχόλησης ταυτόχρονα με μια σταθεροποίηση των τιμών. Η επιτυχία όλων αυτών των στόχων εξαρτάται σε ένα μεγάλο ποσοστό από το πόσο οργανωμένος είναι ο δημόσιος τομέας έτσι ώστε οι μηχανισμοί τους να τους φέρουν σε πέρας. Συγκεκριμένα ο Ηλίας Τσενές ότι :

Η συνεχής διεύρυνση του δημοσίου τομέα απέδειξε ότι ένα τέτοιο εγχείρημα σαν αυτό που αναφέρθηκε παραπάνω είναι από πολύ δύσκολο έως αδύνατο. Έτσι, οι κυβερνήσεις καταλήγουν πάντοτε στο ερώτημα : 'Ποια μορφή δημοσίου τομέα είναι πιο αποτελεσματική για την επίτευξη των παραπάνω στόχων;'

Έχει αποδειχθεί ότι τόσο η πλήρης αποκέντρωση όσο και ο πλήρης ανταγωνισμός έχουν εξίσου σοβαρά πλεονεκτήματα όσο και μειονεκτήματα. Με αυτόν τον τρόπο κρίθηκε απαραίτητο να επιτευχθεί κάποια ενδιάμεση λύση

μεταξύ των δύο αυτών ακραίων περιπτώσεων που θεωρείται σαν η πιο αποτελεσματική. Το εγχείρημα αυτό υιοθετήθηκε επίσης από αρκετές Ευρωπαϊκές χώρες. Έτσι αναπτύχθηκαν διάφορες μορφές οργάνωσης του δημοσίου δηλαδή αντίστοιχες μορφές ή συστήματα αποκέντρωσης. Η μορφή εκείνη της περιφερειακής αποκέντρωσης που είναι λίγο έως πολύ σύνθετη και κατά την οποία η κεντρική διοίκηση μεταβιβάζει περιορισμένη πολιτική και διοικητική εξουσία σε κάποιο περιφερειακό όργανο είναι η τοπική αυτοδιοίκηση.

Συγκεκριμένα – κατά τον Γ.Τσενέ – Τοπική Αυτοδιοίκηση είναι αυτόνομη διοίκηση με σκοπό τη διαχείριση των τοπικών κοινών υποθέσεων από ένα αντιπροσωπευτικό όργανο της τοπικής κοινωνίας.

Κατά τον Butterwarth 'Τοπική αυτοδιοίκηση είναι η διακυβέρνηση που ενασκείται από τοπικές αρχές. Τα ποικίλα κυβερνώντα σώματα ή άτομα που ανευρίσκονται σε κάθε πολιτισμένο κράτος, είτε είναι κεντρικά, δηλαδή η δικαιοδοσία τους εκτείνεται σε ολόκληρη την περιοχή την οποία εξουσιάζει το κράτος είτε η αρχή ενασκείται από πρόσωπα των οποίων η εξουσία περιορίζεται μέσα σε κάποια ειδική μερίδα του εδάφους του κράτους.

Η διακυβέρνηση περιορισμένων εδαφικών περιοχών επιτελείται κάτω από τη γενική δικαιοδοσία της κυβέρνησης ολόκληρης της Επικράτειας, από αρχές που αντιπροσωπεύουν τις τοπικές τους περιοχές και διαθέτουν ένα μέτρο διακριτικής ευχέρειας κατά την ενάσκηση των

εξουσιών και την εκπλήρωση των καθηκόντων του.'

Οι περισσότερες θεωρίες σχετικά με την τοπική αυτοδιοίκηση περιστρέφονται γύρω από δύο βασικά θέματα.

Το πρώτο –κατά τον Τσενέ – είναι ότι η τοπική αυτοδιοίκηση προάγει το θεσμό της δημοκρατίας είτε με την έννοια της αντιπροσώπευσης είτε με την έννοια της λαϊκής συμμετοχής είτε με οποιαδήποτε άλλη έννοια.

Τα δεύτερο είναι ότι η τοπική αυτοδιοίκηση προάγει την αντιπροσώπευση και επεμβαίνει εκεί που η κεντρική διοίκηση αδυνατεί να επέμβει.

Γενικότερα θα μπορούσαμε να πούμε ότι η τοπική αυτοδιοίκηση προάγει επίσης ως ένα βαθμό την αποκέντρωση της εξουσίας με στόχο την καλύτερη διοίκηση της περιφέρειας.

Επίσης δίνει το δικαίωμα στον πολίτη να έχει αμεσότητα με τον τοπικό κυβερνήτη, να μπορεί να ελέγχει σε τυχόν λάθη ή παραλείψεις και ακόμη να έχει τη δυνατότητα να εκλέγει ή να εκλέγεται ο ίδιος τοπικός άρχοντας,

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2^ο

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ

ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ-ΚΛΑΣΣΙΚΗ ΕΠΟΧΗ

Η μελέτη αρχαίων ιστορικών κειμένων δείχνει ότι ο θεσμός της Γ.Α λειτουργούσε από την εποχή του Ομήρου με την μορφή : Δήμος – Δημογέροντας – Συμβούλιο Γερόντων ή Αρχόντων – Γεν.Συνέλευση Δήμου. Ο θεσμός συνέχισε την πορεία του μέχρι την κορύφωση του παράλληλα με την ακμή της Αθηναϊκής Δημοκρατίας τον 5^ο αιώνα π.χ.

Το 507 π.χ ο Κλεισθένης οργάνωσε την Αθηναϊκή πολιτεία σε 100 δήμους, με χωριστά διοικητικά όργανα και ξεχωριστή, για τους δημότες του κάθε δήμου προσωνύμια. Εκτός από την Αθήνα δήμοι υπήρχαν και σε άλλες αρχαίες Πόλεις-Κράτη όπως η Αίγινα, η Κάλυμνος, η Ρόδος κ.λ.π .

Το Μακεδονικό κράτος του Μ.Αλεξάνδρου στηρίζονταν στις αρχές της αποκέντρωσης και της αυτοδιοίκησης των ελληνικών πόλεων.

Η Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία αντέγραψε την οργάνωση των Ελληνικών Πόλεων-Κρατών δημιουργώντας με το πέρασμα των χρόνων το πρότυπο για την οργάνωση των κρατών της Δύσης.

ΒΥΖΑΝΤΙΟ

Παρά το διωγμό της Τ.Α από τα αυταρχικά καθεστώτα που πέρασαν από την Ελλάδα, ο θεσμός επιβίωσε μέχρι τα χρόνια του Μεσαίωνα και του Βυζαντίου.

Κατά τη Βυζαντινή περίοδο είχαμε πόλεις, κώμες και χωριά. Έτσι υπήρχαν δήμοι και κοινότητες.

Οι κοινότητες ήταν δύο κατηγοριών.

-Κοινότητες διοικούμενες από τους λεγόμενου «Δυνατούς» που είχαν βάση τη μεγάλη γαιοκτησία.

-Κοινότητες που διοικούσαν από δύο όργανα διοίκησης.

Μεγάλη όμως ήταν και η σημασία των δήμων γιατί αντιπροσώπευαν πολιτικές και θρησκευτικές τάσεις και ταξικά συμφέροντα. Ασκούσαν καθήκοντα πολιτοφυλακής και αναλάμβαναν την αποπεράτωση δημοσίων έργων. Η φεουδαρχική δομή της κοινωνίας δεν έδινε μεγάλη ανεξαρτησία στην Τ.Α. Δόθηκε μάχη για την ανεξαρτησία της από τους φεουδάρχες με εξεγέρσεις με αποτέλεσμα τη δυναμική αντίδραση του κατεστημένου που έφτασε μέχρι την αιματηρή καταστολή στις χώρες της δύσης.

Στο Βυζάντιο οι δήμοι και οι κοινότητες λειτουργούσαν κυρίως σαν ομάδες αγροτικού χαρακτήρα. Στην Φραγκοκρατία οι κοινότητες απαίτησαν αυτονομία με κάποια δικαιώματα.

ΤΟΥΡΚΟΚΡΑΤΙΑ

Στη διάρκεια της τουρκοκρατίας παρά την ισχυρή καταπίεση αναπτύχθηκαν τα Ζαγοροχώρια, τα Αμπελάκια, τα Μαδεμοχώρια με σημαντική αυτονομία, βασισμένη κυρίως στο οικονομικό δυναμικό των κοινοτήτων. Η Ελληνική κοινότητα διαδραμάτισε εξέχοντα ρόλο κατά την περίοδο της Τουρκοκρατίας και αργότερα στην προσπάθεια ανασυγκρότησης του ελεύθερου Ελληνικού Έθνους.

Οι Τούρκοι στήριξαν την οργάνωση αυτή γιατί του εξυπηρετούσε στην φορολογική αφαίμαξη των Ελλήνων. Σιγά-σιγά όμως υπήρξε αδυναμία ελέγχου των κοινοτήτων με αποτέλεσμα να εξελιχθούν σε μικρά κέντρα με ελληνική εθνική ταυτότητα, με κάποια αυτοτέλεια και με εκλεγμένη διοίκηση. Κάθε κοινότητα διοικούνταν από 1 έως 5 δημογέροντες. Αυτοί λάμβαναν μέριμνα για πάσης φύσεως ζητήματα διοικητικά-εκκλησιαστικά - οικονομικά. Αυτή η εξέλιξη των κοινοτήτων θορύβησε τους τούρκους με αποτέλεσμα να προσπαθήσουν να τις διαλύσουν.

Τα Αμπελάκια της Λάρισας ήταν από τις χαρακτηριστικές κοινότητες της εποχής. Εκεί έχουμε την πρώτη Συνεταιριστική μορφή μιας υποτυπώδους βιοτεχνίας που επεξεργάζεται βαμβάκι με κεφάλαιο συμμετοχής μέχρι 20.000 γρόσια. Οι εργαζόμενοι παίρνουν το μισθό τους και μετέχουν στα κέρδη της εταιρείας, η οποία εξουσιοδοτείται για την διαχείριση του εμπορίου

της κοινότητας που εξασφαλίζει την οικονομική ανεξαρτησία της κοινότητας και κατ'επέκταση εξασφαλίζει και κάποιο βαθμό αυτονομίας.

ΝΕΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ - ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ

Η διοικητική οργάνωση του Ι.Καποδίστρια αποτελεί τη βάση του σύγχρονου Ελληνικού Κράτους και η διοικητική διαίρεση που καθιέρωσε εξακολουθεί και σήμερα να χαρακτηρίζει τη σημερινή επικράτεια. Δημιούργησε 13 τμήματα (Νομούς), διαίρεσε το κάθε τμήμα σε επικράτειες και κάθε επαρχία σε πόλεις, κόμες και χωριά.

Όργανο διοίκησης της κοινότητας, της κόμης και του χωριού ήταν η δημογέροντες και της επαρχίας η επαρχιακή δημογεροντία. Τα όργανα αυτά ήταν αιρετά από το λαό και η εκλογή γινόταν από κατάλογο που συνέτασσε ο έκτακτος επίτροπος (Σημερινός Νομάρχης).

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΙΑΣ

Ανάμεσα στα μέλη της Βαυαρικής αντιβασιλείας που ήρθε στην Ελλάδα ήταν και ο Γεώργιος Λουδοβίκος Φον Μάουερ, Ένας πασίγνωστος Νομοθέτης της εποχής ο οποίος υπήρξε οργανωτής της Τ.Α στην Ελεύθερη Ελλάδα. Στις 27 Δεκεμβρίου του 1833 ψηφίστηκε ο νόμος «περί συστάσεως δήμου». Επρόκειτο για ένα σύγχρονο νομοθέτημα που στηρίζονταν στο πνεύμα της Γαλλικής νομοθεσίας του 1831.

Οι βασικές αρχές της νομοθεσίας του Μάουερ ήταν:

- Η διαίρεση της χώρας σε δήμους οι οποίοι ήταν σύγχρονο επίπεδο άσκησης της κεντρικής διοίκησης και της Τ.Α . Η Ελλάδα είχε πληθυσμό 900.000 κατοίκους και διαιρέθηκε της σε 450 δήμους περίπου.
- Η διοίκηση του δήμου είχε το σύμπλεγμα ενός βουλευόμενου οργάνου, το οποίο ήταν πολυμελές και του δημάρχου του οποίου η εκλογή δεν γίνονταν απευθείας από τον λαό αλλά από ένα ειδικό εκλεκτορικό σώμα. Η εμφάνιση μονοπρόσωπου οργάνου στη διοίκηση ήταν κάτι εντελώς καινούργιο, αλλά επικράτησε ως θεσμός και διαδραμάτισε σημαντικό ρόλο στην ανάπτυξη του Ελληνικού αντιπροσωπευτικού συστήματος.

- Η αντιβασιλεία εισήγαγε ένα δημοκρατικό σύστημα στο επίπεδο της Τ.Α .Αυτό ερχόταν σε αντίθεση στην άρνηση παραχώρησης Συντάγματος στους Έλληνες.

Το νέο ελληνικό Κράτος αντί να στηριχθεί στο πατροπαράδοτο διοικητικό σύστημα του Βυζαντίου και της Τουρκοκρατίας, κατάργησε όλα αυτά και θέλησε να εφαρμόσει συστήματα ξένα στην Ελληνική παράδοση μεταφυτεύοντας αυτούσια τις δογματικές αρχές της Γαλλικής διοίκησης, που ανταποκρίνονταν σε διαφορετικές ιστορικές και γεωπολιτικές συνθήκες.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΩΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ

1844

Στο σύνταγμα του 1844 δεν υπήρχε καμία διάταξη για Τ.Α .Σε μια προσπάθεια να φιμωθεί το κύτταρο της Δημοκρατίας και η συμμετοχή του λαού στα πολιτικά δρώμενα.

1864

Με το σύνταγμα αυτό έχουμε την πρώτη αναγνώριση του θεσμού, αλλά όχι και της πραγματική κατοχύρωση του μέσα από το άρθρο 105 που αναφέρει : 'Η εκλογή των

δημοτικών αρχών θέλει γίνεσθαι δι' αμέσου ψηφοφορίας'.

ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΤΡΙΚΟΥΠΗ

Το 1875 όταν ο Χαρίλαος Τρικούπης έγινε πρωθυπουργός κατέθεσε στη βουλή σχέδιο νόμου 'Περί κοινοτήτων'. Κατά το σχέδιο αυτό επιτρεπόταν η εντός των πλαισίων του δήμου λειτουργία της κοινότητας υπό ιδιόμορφο νομικό καθεστώς. Τα αποτελούντα τον δήμο χωριά μπορούσαν υπό ορισμένες προϋποθέσεις να αποτελούν κοινότητες διοικούμενες από αιρετά όργανα από αυτές.

Το ίδιο καθορίζονταν και με το νόμο ΑΡΠ του 1877 σύμφωνα με τον οποίο κοινότητες που δεν μπορούσαν να αποτελέσουν μόνες τους Δήμο, αποτελούσαν ίδιο νομικό συμβούλιο εκλεγμένο κατόπιν μυστικής ψηφοφορίας, των κατοίκων της κοινότητας.

Αργότερα η βουλή του 1899 για άλλη μια φορά αναγνώριζε τη σημασία της κοινότητας. Θεωρούνταν πλέον αναγκαίο και είχε γίνει πεποίθηση η επαναφορά του κοινοτικού θεσμού. Στο σημείο αυτό θεωρούμε σκόπιμο να αναφέρουμε το περιεχόμενο του ΔΝΖ, που αφορά την Τ.Α των Δήμων και Κοινοτήτων, Αφού είναι τόσο σημαντικός και ακόμη και σήμερα παίζει

ρόλο, στον τρόπο λειτουργίας της Τ.Α. στην Ελλάδα.

2. Στην Αρμοδιότητα των κοινοτικών συμβουλίων υπαγόταν κάθε υπόθεση που αναφερόταν στα τοπικά συμφέροντα εφόσον δεν ήταν αντίθετη με το νόμο. Η πρόθεση του νόμου ήταν να μην περιλαμβάνονται οι κρατικές υπηρεσίες στις τοπικές υποθέσεις.

3. Η διοίκηση των τοπικών υποθέσεων ήταν ανατεθειμένη σε διάφορα όργανα στις τοπικές και κοινοτικές αρχές. Σύμφωνα με το νόμο ΔΝΖ οι αρχές αυτές ήταν επί των κοινοτήτων, το Κοινοτικό Συμβούλιο, επί Δε των Δήμων, ο Δήμαρχος, οι Πάρεδροι, το Δημοτικό Συμβούλιο και η Δημαρχιακή επιτροπή.

Για να υπάρχει όμως αρμονική και ωφέλιμη για το εθνικό συμφέρον λειτουργία, στην ανάπτυξη των σχέσεων μεταξύ κράτους και Τ.Α., δημιουργήθηκε η ανάγκη θέσπισης απαραίτητων μέτρων για να μπορεί το κράτος, να ασκεί εποπτεία επί των πράξεων και επί των οργάνων της Τ.Α .

Ως προς το πρώτο, το άρθρο 43 του νόμου όριζε ότι οι αποφάσεις των κοινοτικών συμβούλων, εκτός από αυτές που από το νόμο καθορίζονται ως εξαιρέσεις, μπορούν να εκτελεστούν 30 ημέρες μετά την αποστολή του

στον Νομάρχη, χωρίς τη σύμπραξη της διοίκησης.

Με άλλη διάταξη (άρθρο 127) του ιδίου νόμου οι αποφάσεις των κοινοτικών και δημοτικών αρχών, πρέπει να εγκρίνονται απ'το Νομάρχη πριν εκτελεσθούν, μόνο σε συγκεκριμένες ρητά αναφερόμενες περιπτώσεις. Έτσι περιορίζονταν ο έλεγχος απ'το Νομάρχη.

Ως προς τον έλεγχο επί των προσώπων ο νόμος ανέφερε ότι με το Βασιλικό Διάταγμα, μετά από πρόταση του Υπουργικού Συμβουλίου, υπήρχε περίπτωση να απολυθεί Δήμαρχος, αν κάνει κάποια ενέργεια που είναι έξω από τα όρια της αρμοδιότητάς του, ή εξαιτίας αποδεδειγμένου δόλου ή μεγάλης ραθυμίας, απ'τα οποία προέρχεται ζημία στο Δημόσιο.

Οι διατάξεις αυτές δεν αποτελούσαν πειθαρχική ποινή, αλλά διοικητικό μέτρο, υπήρξαν Δε ο προάγγελος του κατά τα τελευταία χρόνια διαμορφωθέντος καθεστώτος απολύσεων δημοτικών και κοινοτικών αρχών.

Ως προς τα οικονομικά, σύμφωνα με το νόμο αυτό η εξασφάλιση των απαραίτητων πόρων, στους δήμους ή στις κοινότητες, έτρεπε να γίνει με προσφυγή στη φορολογία, κάτι που είχε ήδη καθιερωθεί με το νόμο του 1833.

Η δημοτική και κοινοτική όμως φορολογία σ'ένα κράτος που οι γενικότερες οικονομικές συνθήκες δεν ήταν και τόσο ευοίωνες, παρέμενε μικρής αποτελεσματικότητας μέτρο. Τελικά, δεν μπορούμε να μιλάμε για οικονομική αυτοτέλεια της Τ.Α. , στην περίοδο του Συντάγματος του

1912. Διοικητική αυτοτέλεια υπήρχε σε μεγαλύτερο βαθμό απ'ότι οικονομική, αν κρίνουμε απ'το γεγονός, ότι η κρατική εποπτεία, ασκούσαν σε συγκεκριμένες περιπτώσεις.

Εξάλλου το εκλογικό δικαίωμα ήταν καθολικό, δεν υπήρχε περιορισμός συμμετοχής στην ψηφοφορία ούτε υπήρχε και διορισμός δημάρχου. Η διοίκηση δεν συνέπρατε στην εκλογή Δημοτικών και Κοινοτικών Αρχών.

Υπήρξε τελικά με το Σύνταγμα αυτό, σημαντική πρόοδος στη σημασία και τον τρόπο λειτουργίας της Τ.Α. σε σχέση με το προηγούμενο Σύνταγμα.

ΠΕΡΙΟΔΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ 1927

Οι περί Τ.Α διατάξεις του Συντάγματος του 1927, ήταν οι

Τελειότερες απ'όσες μέχρι τότε είχαν διατυπωθεί σε Ελληνικά Συνταγματικά κείμενα.

Το κράτος διαιρείται σε περιφέρειες εκτός των οποίων οι πολίτες διαχειρίζονται απ'ευθείας τις τοπικές υποθέσεις όπως ορίζει ο νόμος. Η Κοινότητα αποτελεί απαραίτητα την πρώτη βαθμίδα του οργανισμού της Τ.Α., οι οποίοι πρέπει να είναι δύο βαθμίδων, οι Δήμοι και οι σύνδεσμοι των κοινοτήτων. Το δικαίωμα του αποφασίζει σ'αυτούς τους οργανισμούς σε ζητήματα υπαγόμενα στην σφαίρα της Τ.Α. Ανήκει απαραίτητα σε αιρετά όργανα εκλεγόμενα

με καθολική ψηφοφορία, ή άμεσα απ'το σύνολο των πολιτών που ανήκει σ' αυτούς. Το κράτος ασκεί σύμφωνα με το νόμο αυτό 'ανώτατη εποπτεία' με τη μορφή ακυρωτικού ελέγχου, μόνο σε συγκεκριμένες περιπτώσεις που είναι αντίθετες στο νόμο.

Έτσι δεν εμποδίζει την πρωτοβουλία και την ελεύθερη δράση αυτών, ενώ έχει τη δυνατότητα να συντρέχει οικονομικά στους οργανισμούς αυτούς.

Επίσης σε περίπτωση που η Κυβέρνηση επέβαλε πρόταση νόμου, που ρύθμιζε δημοτικά και κοινοτικά ζητήματα, αυτή δεν εισαγόταν προς συζήτηση, αν δεν συνοδευόταν με γνωμοδότηση της 'Ένωσης Δήμων και Κοινοτήτων'.

Με το Σύνταγμα αυτό μεταβήκαμε από την πλήρη συγκέντρωση στην πλήρη αυτοδιοίκηση. Με μια τέτοια μορφή όμως, που δεν μπορούσε να δοθεί με την έννοια του κράτους.

**ΝΕΟΣ ΑΣΤΙΚΟΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΣ
ΚΩΔΙΚΑΣ ΤΟΥ 1954**

Μετά το Σύνταγμα του 1927 και μέχρι το 1954, δεν υπήρξε ουσιαστικά άλλο Σύνταγμα εκτός απ'την κωδικοποίηση του ίδιου, το 1936. Σύμφωνα με αυτήν ορίζονταν με περισσότερη σαφήνεια τα όργανα διοίκησης των Δήμων και κοινοτήτων (όπως στο νόμο Δ.Ν.Ζ-1912).

Έτσι φθάνουμε στο 1954 όπου θεσπίζεται ο Νέος Αστικός και Κοινοτικός Κώδικας, όπου καθιερώνεται πλέον σαν κύρια αρμοδιότητα των Δήμων και Κοινοτήτων, η διοίκηση των τοπικών υποθέσεων. Δεν υπήρξαν ουσιαστικές μεταρρυθμίσεις στους νόμους περί Τ.Α. Θεσπίζε όμως μια αλλαγή στον εκλογικό σύστημα που ουσιαστικά ήθελε να διορθώσει το μειονέκτημα του Δημάρχου, ή του προέδρου της κοινότητας.

Ενώ δηλαδή με το νόμο του 1927 εκλεγόμενοι θεωρούνταν αυτοί που πλειοψήφησαν στις βουλευτικές εκλογές, ανεξάρτητα του ψηφοδελτίου που ανήκαν και οι Δήμαρχοι και Πρόεδροι της Κοινότητας εκλέγονταν απ'τους ανακηρυχθέντες συμβούλους, στο Νέο Αστικό Κώδικα του 1954 καθιερώνονταν αντί αυτού η άμεση εκλογή του Δημάρχου με ιδιότυπο τρόπο. Το ψηφοδέλτιο που πλειοψηφούσε με προτίμηση άνω του 40%, ανεδείκνυε το Δήμαρχο και τα $\frac{3}{4}$ των συμβούλων.

Εξάλλου καθορίζονταν συγκεκριμένες αρμοδιότητες για τους Δήμους και τις Κοινότητες, που πολλές δεν είχαν ούτε τα

οικονομικά μέσα, ούτε την ουσιαστική δυνατότητα να τις πραγματοποιήσουν π.χ είχαν αρμοδιότητα να πραγματοποιούν δημόσια έργα που καθορίζονταν από το κράτος χωρίς την κρατική συμμετοχή και παρέμβαση, οικονομική ή άλλη, στα θέματα αυτά.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ 1975

Τέλος φτάσαμε στο Σύνταγμα του 1975 που θεωρείται το πιο πλήρες Σύνταγμα του Ελληνικού Κράτους μέχρι σήμερα, αφού οι διατάξεις του μέχρι τις μέρες μας δίνουν μορφή και περιεχόμενο στην Ελληνική Τ.Α .

Στη συνέχεια αναφέρουμε τις κυριότερες διατάξεις αυτού, κάτι που θεωρούμε σημαντικό για να αποκτηθεί ολοκληρωμένη γνώμη για τον τρόπο λειτουργίας της Τ.Α. σήμερα στη χώρα μας.

1. Καθορίζεται ότι η διοίκηση των τοπικών υποθέσεων ανήκει στους οργανισμούς Τ.Α των οποίων την πρώτη βαθμίδα αποτελούν οι Δήμοι και οι Κοινότητες (Άρθρο 102). Οι υπόλοιπες βαθμίδες ορίζονται απ'το νόμο.
2. Οι οργανισμοί Τ.Α έχουν διοικητική αυτοτέλεια. Οι αρχές αυτών εκλέγονται με καθολική και μυστική ψηφοφορία.

3. Με νόμο ορίζεται η δυνατότητα να δημιουργούνται αναγκαστικοί ή εκούσιοι σύνδεσμοι οργανισμών Τ.Α., για την εκτέλεση έργων ή παροχή υπηρεσιών διοικούμενοι από συμβούλιο αιρετών αντιπροσώπων κάθε Δήμου ή Κοινότητας, ο αριθμός των οποίων είναι ανάλογος του πληθυσμού αυτών.
4. Ο νόμος προβλέπει ότι στη διοίκηση των οργανισμών Τ.Α. Β' βαθμίδας, μπορούν να συμμετέχουν αιρετοί αντιπρόσωποι τοπικών, επαγγελματικών και πνευματικών οργανώσεων και της κρατικής διοίκησης, μέχρι του ενός τρίτου του όλου αριθμού των μελών.
5. Το κράτος, ασκεί εποπτεία στους Ο.Τ.Α. χωρίς να εμποδίζει όμως την πρωτοβουλία και την ελεύθερη δράση αυτών. Οι πειθαρχικές ποινές αργίας και απόλυσης από το αξίωμα των αιρετών οργάνων της Τ.Α. απαγγέλλονται μόνο με σύμφωνη γνώμη συμβουλίου, αποτελούμενο στην πλειοψηφία του από τακτικούς δικαστές.
6. Το κράτος μεριμνά για την εξασφάλιση των αναγκαίων πόρων προς εκπλήρωση της αποστολής των Ο.Τ.Α. Ο νόμος ορίζει τα της απόδοσης και κατανομής μεταξύ των οργανισμών, των υπέρ αυτών καθοριζομένων και από το κράτος εισπραττομένων φόρων ή τελών.

Αναμφισβήτητα βλέπουμε ότι οι συνταγματικές αυτές διατάξεις παρουσιάζουν τη μεγαλύτερη

πληρότητα, απ'όλες τις σχετικές διατάξεις των προηγούμενων Συνταγμάτων σχετικά με το τι είναι και πως λειτουργεί η Τ.Α ακόμα και σήμερα.

ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΣΤΗ ΔΕΚΑΕΤΙΑ ΤΟΥ '80

Οριακές είναι και οι μεταρρυθμίσεις του Ν.1065/80. Εμπεριέχει ορισμένες τροποποιήσεις της ισχύουσας νομοθεσίας, ωστόσο δεν εκμεταλλεύτηκε στο έπακρο τις δυνατότητες του άρθρου 102 του συντάγματος 1975.

Αντίθετα η νομοθεσία της περιόδου 82-84 προσανατολίστηκε στην ενίσχυση της τοπικής εξουσίας και έδωσε περισσότερες δυνατότητες για αυτονομία στους οργανισμούς της Τ.Α. , χωρίς όμως να 'ναι ιδιαίτερα τολμηροί στο σημαντικό ζήτημα της συνένωσης δήμων και κοινοτήτων.

ΝΟΜΟΣ 1622/86

Με τον νόμο 1622/86 άλλαξε ριζικά η δομή της Τ.Α. και η λειτουργία και η σημασία των Ο.Τ.Α μπήκαν σε εντελώς νέα βάση. Συγκεκριμένα προβλέπετε η ύπαρξη δύο βαθμίδων Τ.Α και μιας βαθμίδας περιφερειακής διοίκησης ως εξής :

Τους πρωτοβάθμιους Ο.Τ.Α τους αποτελούν οι δήμοι οι οποίοι είναι αρμόδιοι να καλύπτουν όλο το φάσμα των τοπικών υποθέσεων και έργων.

Τη Β' βαθμίδα Τ.Α αποτελούν οι νόμοι. Στο επίπεδο αυτό ασκούνται οι επιτελικές λειτουργίες της Τ.Α κυρίως αναπτυξιακές λειτουργίες της Τ.Α . Παραμένει όμως στο νόμο η παρουσία της κρατικής διοίκησης (Νομαρχία) με σαφώς καθορισμένες αρμοδιότητες.

Το Γ' επίπεδο διοίκησης το αποτελούν οι περιφέρειες. Οι περιφέρειες δεν αποτελούν βαθμό Τ.Α, αλλά περιφερειακή αποκέντρωση του κρατικού δημόσιου τομέα με τη συμμετοχή και αιρετών εκπροσώπων και βαθμό ολοκλήρωσης της διαδικασίες του δημοκρατικού προγραμματισμού. Αυτός ο νόμος έθεσε τις βάσεις για την δημιουργία και λειτουργία του β' βαθμού Τ.Α .

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3^ο

Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΒΑΘΜΟΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

ΓΕΝΙΚΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟ ΒΑΘΜΟ Τ.Α

Από την περίοδο της επανάστασης του 1921 μέχρι σήμερα, έγιναν πολλές προσπάθειες για την νομοθετική καθιέρωση του δεύτερου βαθμού Τ.Α. Όμως μόνο την τελευταία δεκαετία οι προσπάθειες αυτές άρχισαν να έχουν ουσιαστικό αντίκρισμα με αποκορύφωμα το νόμο 2218/1994 και το συμπλήρωμα του τον νόμο 2240/1994, σύμφωνα με τους οποίους για πρώτη φορά γίνονται εκλογές για τον δεύτερο βαθμό Τ.Α. Κρίναμε σκόπιμο να μην αναφερθούμε εκτενώς στην περίοδο πριν το 1986 γιατί όχι μόνο δεν έγινε τίποτα το πολύ σημαντικό αλλά και γιατί οι νόμοι 1622/1986, 1878/1990 και 1900/1990 είναι ουσιαστικά οι προπομποί του 2218/1994.

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ-ΝΟΜΟΙ 1622/1986, 1878/1990 ΚΑΙ 1900/1990

Κατά τους νόμους ΑΦΝΣΤ/1887 και ΒΧΕ/1899, όργανα της δευτεροβάθμιας αυτοδιοίκησης, ήταν μόνο το νομαρχιακό συμβούλιο και η επιτροπή. Ο νομάρχης ήταν όργανο της κρατικής περιφερειακής διοίκησης

που παρακολουθούσε και έλεγχε τη νομαρχιακή αυτοδιοίκηση και αποτελούσε το βασικό κρατικό όργανο παρεμβάσεων σ' αυτήν. Αντίθετα, στο διάταγμα του 1923 όχι μόνο οι αρμοδιότητες της επιχείρησης διευρύνονταν και η αυτοτέλειά τους ενισχυόταν σε σχέση με τους προηγούμενους νόμους, αλλά και ο Νομάρχης έπαυε να έχει ρόλο κηδεμόνα και γινόταν κυρίως όργανο της αυτοδιοίκησης (που είχε προπάντων εκτελεστικές αρμοδιότητες). Όμως δεν προβλέπονταν ακόμα να είναι αιρετός, αλλά θα διορίζονταν απ' την κυβέρνηση, δεδομένου άλλωστε ότι κατά δεύτερο λόγο ήταν και κρατικό όργανο (έχοντας διπλή ιδιότητα).

Το γεγονός πάντως ότι νομοθετήματα που εκδόθηκαν δεν εφαρμόσθηκαν στην πράξη (όπως έγινε με το διάταγμα του 1923 και το Ν.ΒΧΕ) δεν έμεινε φαινόμενο του πρώτου μισού του αιώνα αλλά επαναλήφθηκε και στις μέρες μας.

Η πτώση της δικτατορίας το 1974 είχε ως συνακόλουθο τη δημιουργία του Συντάγματος του 1975. Στην Παράγραφο 1 του άρθρου 102 του συντάγματος αυτού, είχε ορισθεί ότι οι δήμοι και οι κοινότητες αποτελούν την πρώτη βαθμίδα Τ.Α. ενώ οι άλλες θα ορίζονταν με νόμο. Έτσι, πέρασαν έντεκα χρόνια μέχρι να δημιουργηθεί νόμος που να περιλαμβάνει διατάξεις για το δεύτερο βαθμό Τ.Α. Ήταν ο νόμος 1622/1986 ο οποίος δεν εφαρμόσθηκε ποτέ. Κρίνοντας όμως μεταγενέστερα πρέπει να πούμε ότι ίσως ήταν καλύτερα που έγινε έτσι, αφού ήταν νόμος αναχρονιστικός και αν εφαρμοζόταν, θα οδηγούσε σε σύστημα παρόμοιο μ' εκείνο του

νΒΧΕ, δηλαδή πιο πίσω απ' αυτό του διατάγματος τους 1923(θεωρείται αρκετά προοδευτικό).

Οι διατάξεις του Ν.1622 που αφορούσαν το δεύτερο βαθμό Τ.Α περιλαμβάνονταν στο δεύτερο μέρος του νόμου αυτού, το οποίο περιείχε τα άρθρα 16 έως 60.

Δεύτερη βαθμίδα Ο.Τ.Α ορίζονταν ότι αποτελούν οι νομαρχιακές αυτοδιοικήσεις, οι οποίες θα ήταν νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου. Σκοπός θα είχαν την οικονομική, κοινωνική και πολιτιστική ανάπτυξη της περιφέρειας τους και οι αρμοδιότητες τους καθορίζονταν στους εξής τομείς:

1. Το δημοκρατικό προγραμματισμό,
2. Την κοινωνική πρόνοια,
3. Την υγεία,
4. Τις συγκοινωνίες,
5. Τον πολιτισμό,
6. Το περιβάλλον και την πολεοδομία,
7. Τη γεωργία, την κτηνοτροφία, την αλιεία και τα δάση,
8. Τη απασχόληση και τις εργασιακές σχέσεις,
9. Τη βιομηχανία,
10. Το εμπόριο,
11. Την παιδεία,

12. Τον αθλητισμό,
13. Τον τουρισμό,
14. Τη λαϊκή επιμόρφωση και τέλος
15. Τη νέα γενιά

Ως όργανα της Ν.Α ορίζονταν στο άρθρο 24 το νομαρχιακό συμβούλιο, η νομαρχιακή επιτροπή και ο πρόεδρος του νομαρχιακού συμβουλίου, ο οποίος δεν προβλεπόνταν να εκλέγεται κατά την πρώτη συνεδρίαση της πρώτης συνόδου του συμβουλίου –αλλ’ αορίστως – ‘μέσα σε δεκαπέντε ημέρες από την εγκατάσταση του’. Ο πρόεδρος του συμβουλίου ήταν και πρόεδρος του συμβουλίου και πρόεδρος της επιτροπής.

Τα μέλη του νομαρχιακού συμβουλίου, σύμφωνα με το ν.1622, χωρίζονταν σε τρεις κατηγορίες : Πρώτον σ’ εκείνα που θα εκλέγονταν με καθολική, μυστική και άμεση ψηφοφορία, σ’ εκείνα που ήταν αιρετοί αντιπρόσωποι των τοπικών, επιστημονικών και μορφωτικών οργανώσεων και τρίτον στα μέλη που θα είχαν την ιδιότητα των εκπροσώπων της διοίκησης.

Ο πρόεδρος του συμβουλίου έπρεπε να προέρχεται από τους συμβούλους της πρώτης κατηγορίας, ενώ ως μέλη της επιτροπής μπορούσαν να εκλεγούν σύμβουλοι από οποιαδήποτε κατηγορία.

Ως εκλογικό σύστημα για την ανάδειξη μελών του συμβουλίου της πρώτης κατηγορίας καθοριζόταν η απλή αναλογική. Η εκλογή προβλέπονταν να γίνεται κάθε τέσσερα χρόνια, ταυτόχρονα με τις δημοτικές και κοινοτικές εκλογές. Η θητεία των μελών των δύο άλλων κατηγοριών θα ήταν διετής. Οι αντιπρόσωποι των οργανώσεων θα εκλέγονταν από τα διοικητικά συμβούλια αυτών. Οι αντιπρόσωποι της κρατικής διοίκησης θα ορίζονταν από το Νομάρχη.

Το Νομαρχιακό Συμβούλιο, σύμφωνα με την παραγρ. 1 του άρθρου 33, θ αποτελούσε το 'αποφασιστικό όργανο της Ν.Α', η οποία καθώς προβλεπόταν στο άρθρο 21 δεν θα είχε δικαίωμα άσκησης εποπτείας στους πρωτοβάθμιους Ο.Τ.Α και οι αρμοδιότητες τούτων Δε θα έπρεπε να θίγονται απ' τις αρμοδιότητες που θα είχε η Ν.Α

Ο Ν.1622 προέβλεπε ότι κανονισμό λειτουργίας των νομαρχιακών συμβουλίων και των νομαρχιακών επιτροπών θα εξέδιδε ο Υπουργός Εσωτερικών με απόφαση του. Αυτή η διάταξη ήταν εντελώς αναχρονιστική και παρέπεμπε στο 19^ο αιώνα αφού έπληττε την έννοια, την υπόσταση και το κύρος της δευτεροβάθμιας Τ.Α. που τα όργανα και οι λειτουργοί της ορίζονται στο Σύνταγμα και το νόμο να είναι αιρετοί απ' το λαό, τουλάχιστον κατά τη μεγάλη πλειοψηφία τους και συνεπώς υπόχρεοι λογοδοσίας προς αυτόν ο οποίος θα είναι και ο τελικός κριτής των ενεργειών και παραλήψεων τους. Άλλο σοβαρό μειονέκτημα του ν.1622 ήταν ότι για πολλά θέματα, και ορισμένα απ' αυτά κύρια, παρέπεμπε στην έκδοση είτε

προεδρικών διαταγμάτων, είτε υπουργικών αποφάσεων για τη ρύθμιση τους. Ανάμεσα σ'άλλα προβλεπόταν να γίνει ρύθμιση τους. Ανάμεσα σ'άλλα προβλεπόταν να γίνει ρύθμιση με προεδρικό διάταγμα (ύστερα από πρόταση του Υπουργού Εσωτερικών) του ειδικότερου καθορισμού των αρμοδιοτήτων της Ν.Α. των οργάνων που θ'ασκούσαν τις αρμοδιότητες και – κατά συνέπεια –επίσης με προεδρικά διατάγματα θα καθορίζονταν και οι συγκεκριμένες αρμοδιότητες του νομαρχιακού συμβουλίου. Αυτή η πέρα από ένα επιτρεπτό όριο παραπομπής του νόμου σε διατάγματα και υπουργικές αποφάσεις για τη ρύθμιση διαφόρων θεμάτων είναι φανερό ότι αποτελούσε έκφραση επιφυλάξεων της κρατικής εξουσίας προς την Τ.Α. αφού δε ρύθμιζε ο ίδιος ο νόμος ευθύς εξ αρχής τα διάφορα θέματα, αλλά έδινε εξουσιοδότηση στην κυβέρνηση (δια του αρμοδίου Υπουργού) να παρεμβαίνει όποτε θα το θεωρούσε σκόπιμο, ακόμα και με τροποποίηση διατάξεων που είχαν τεθεί μεν προηγουμένως, άλλα για κάποιο λόγο δεν κρίνονταν πλέον ως ενδεδειγμένες και χωρίς την παρέμβαση της νομοθετικής εξουσίας, η εκτελεστική θα μπορούσε να ρυθμίζει κάθε φορά όπως η ίδια θα νόμιζε, με διατάγματα και αποφάσεις, μια σειρά από θέματα της Ν.Α. Έτσι όμως ο νόμος που ψηφίσθηκε δεν ήταν ένα ολοκληρωμένο νομοθέτημα για τη δευτεροβάθμια Τ.Α ούτε επίσης θα υπήρχε μια σταθερή νομική βάση λειτουργίας της.

Στην ακροτελεύτια μάλιστα διάταξη του δευτέρου μέρους του ν.1622, στα άρθρα 60 (παραγρ.1) όριζε ότι οι διατάξεις του μέρους

αυτού (άρθρα 19 έως 59, που αφορούσαν τη δευτεροβάθμια Τ.Α.) Δε θα ίσχυαν αμέσως ή σε προσδιορισμένο χρόνο, αλλά θα έμπαιναν σε ισχύ ύστερα από έκδοση (σε χρόνο αόριστο) προεδρικού διατάγματος, που θα εκδιδόταν μετά από απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου και με πρόταση του Υπουργού Εσωτερικών. Το διάταγμα αυτό δεν εκδόθηκε τελικά ποτέ.

Μετά τις εκλογές του Νοέμβρη του 1989, επιχειρήθηκε η εφαρμογή του ν.1622. Έτσι ψηφίστηκε ο ν.1878 το Μάρτιο του 1990, με τον οποίο αφενός τροποποιήθηκαν ορισμένες διατάξεις του ν.1622, αφετέρου ορίσθηκε (κατά τροποποίηση της παραγρ.1 του άρθρου 60 του ν.1622) ότι 'Οι πρώτες εκλογές για την ανάδειξη Νομαρχιακών Συμβουλίων θα διενεργηθούν ταυτόχρονα με τις αμέσως προσεχείς δημοτικές και κοινοτικές εκλογές της 14^{ης} Οκτωβρίου 1990. Για τη διενέργεια των εκλογών αυτών δεν απαιτείται να γίνει ειδική προκήρυξη'.

Όμως μετά τις εκλογές του Απριλίου του 1990, η νέα κυβέρνηση που προέκυψε ψήφισε τον νόμο 1900 το Σεπτέμβριο του 1990 και με τον οποίο κατήργησε τη διάταξη της παραγράφου 15 του άρθρου 1 του ν.1878 (με την οποία είχε καθοριστεί ως χρόνος εκλογών για την ανάμειξη νομαρχιακών συμβουλών η 14^η Οκτωβρίου 1994) κι επανέλαβε την αρχική διάταξη της ακροτελεύτιας διάταξης του ν.1622. Έτσι ματαιώθηκαν οι εκλογές που είχαν ορισθεί για τις 14 Οκτωβρίου 1994.

Μετά τις εκλογές του Οκτωβρίου του 1993, η νέα κυβέρνηση που σχηματίσθηκε ψήφισε τον

Ιούνιο του 1994 το νόμο 2218 που έχει τον τίτλο 'Ίδρυση Ν.Α., τροποποίηση διατάξεων για την πρωτοβάθμια αυτοδιοίκηση και άλλες διατάξεις'. Με το νόμο αυτό ύστερα από δισταγμούς και παλινωδίες πολλών χρόνων, αρχίζει η λειτουργία του δεύτερου βαθμού Τ.Α. Αυτός σήμερα ισχύει όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε με το νόμο 2240, ο οποίος ψηφίστηκε κι εκδόθηκε τον Σεπτέμβριο του 1994 με τον τίτλο 'Συμπλήρωση διατάξεων για τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση και άλλες διατάξεις'.

Ο νόμος 2218 δεν ακολούθησε το σύστημα του ν.1622 και εισήγαγε νέες ρυθμίσεις, που τέθηκαν στο Ελληνικό διοικητικό δίκαιο (και σύστημα) για πρώτη φορά.

Ειδικότερα ο νομός 2218/1994 αναφέρει για την Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση

Σύσταση -Σκοπός

Τη δεύτερη βαθμίδα Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης αποτελεί η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση (Ν.Α).

Η Ν.Α έχει σκοπό την οικονομική, κοινωνική και πολιτιστική ανάπτυξη της περιφέρειάς της.

Η Ν.Α δεν ασκεί εποπτεία στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης πρώτου

βαθμού (Ο.Τ.Α.) και δεν θίγει τις αρμοδιότητες τους.

Νομική μορφή, όρια, έδρα , ονόματα και Όργανα

1. Η Ν.Α είναι αυτοδιοικούμενο νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου.

2. Κατά τόπο αρμοδιότητα της Ν.Α συμπίπτει με το νόμο και έδρα της είναι η πρωτεύουσα του νόμου.

Η ονομασία κάθε Ν.Α αποτελείτε από τις λέξεις 'Νομαρχιακή αυτοδιοίκηση' και το όνομα του αντίστοιχου Νομού. Κατ' εξαίρεση οι Νομαρχίες Αθηνών, Ανατολικής Αττικής, Δυτικής Αττικής και Πειραιά αποτελούν ξεχωριστές Ν.Α. με Χωριστή αρμοδιότητα, ονομασία και έδρα τις αντίστοιχες των Νομαρχιών αυτών.

Με Π.Δ, που εκδίδεται εφάπαξ με πρόταση των Υπουργών Εσωτερικών, Εθνικής Οικονομίας και ΠΕ.ΧΩ.ΔΕ, μπορεί να ενοποιηθούν νόμοι και να συσταθούν Ν.Α. με χωρική αρμοδιότητα την περιφέρεια δύο νομών. Με το ίδιο Π.Δ καθορίζεται η έδρα και η ονομασία των Νομαρχιακών αυτών Αυτοδιοικήσεων.

3. Η Ν.Α. έχει δική της στρογγυλή σφραγίδα, με χαραγμένους δύο επάλληλους κύκλους. Στον εξωτερικό κύκλο αναγράφεται με κεφαλαία γράμματα η ένδειξη 'Ελληνική Δημοκρατία' και στο εσωτερικό το όνομα της Ν.Α . Στο κέντρο

του κύκλου μπορεί να τίθεται έμβλημα, ο τύπος του οποίου καθορίζεται με απόφαση του Νομαρχιακού Συμβουλίου.

Απαγορεύονται η χρήση, ως εμβλήματος, απεικονίσεων που έχουν πολιτικό χαρακτήρα ή προσβάλουν τα χρηστά ήθη. Η ίδια σφραγίδα, με τις ενδείξεις μεταφρασμένες στην Αγγλική γλώσσα, χρησιμοποιείται για τις σχέσεις της Ν.Α με χώρες του εξωτερικό.

Αρμοδιότητες

1. Η διοίκηση των υποθέσεων νομαρχιακού χαρακτήρα ανήκει στη Ν.Α. Όλες οι αρμοδιότητες των Νομαρχών με εξαίρεση των Τομέα Δημόσιας Τάξης, Ασφάλειας και Δημοσίων Οικονομικών περιέχονται στη Ν.Α.

Ειδικότερα η Ν.Α έχει αρμοδιότητες στους τομείς :

Δημοκρατικού Προγραμματισμού, Γεωργίας, Κτηνοτροφίας, Δασών, Αλιείας, Εργασίας, Υγείας και πρόνοιας, Παιδείας, Αθλητισμού, Πολιτισμού, Ναυτιλίας, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας, Έργων, Βιομηχανίας, Ενέργειας, Τεχνολογίας, Εμπορίου, Μεταφορών, Επικοινωνιών, Τουρισμού.

2. Με Π.Δ που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Προεδρίας της Κυβέρνησης, Εσωτερικών και του κατά περίπτωση αρμόδιου υπουργού μπορεί να ανατίθεται στη Ν.Α η

άσκηση αρμοδιοτήτων της Κεντρικής και Περιφερειακής Κρατικής Διοίκησης και να καθορίζονται οι όροι και ο τρόπος άσκησης τους καθώς και οι πόροι και τα μέσα που μεταφέρονται στη Ν.Α για το σκοπό αυτό.

Με όμοια διατάγματα, αρμοδιότητες που ανήκουν σε νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου ή δημόσιες επιχειρήσεις και οργανισμούς κοινής ωφέλειας μπορεί να μεταβιβάζονται στη Ν.Α μετά από σύμφωνη γνώμη του διοικητικού συμβουλίου τους.

3. Διατάξεις της Νομοθεσίας που προβλέπουν τη γνωμοδότηση συλλογικού οργάνου για την άσκηση των ανωτέρων εφαρμόζονται αναλόγως από τη Ν.Α. Η συγκρότηση των συλλογικών οργάνων γίνεται, από τα αρμόδια όργανα της Ν.Α. με ανάλογη εφαρμογή των αντίστοιχων διατάξεων.

Με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται ύστερα από πρόταση του Υπουργού Εσωτερικών και του αρμοδίου κατά περίπτωση Υπουργού, μέσα σε προθεσμία τριών (3) μηνών από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού, μπορεί να καταργούνται ή να τροποποιούνται οι διατάξεις που προβλέπουν τη σύνθεση, τη συγκρότηση, τη λειτουργία και τις αρμοδιότητες των ανωτέρω γνωμοδοτικών οργάνων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4^ο

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΗΣ ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ

1. Χαρακτηριστικά της υφιστάμενης κατάστασης.

Η πρωτοβάθμια τοπική αυτοδιοίκηση διαρθρώθηκε σε δήμους και κοινότητες συνακόλουθα απέκτησε τα γνωρίσματα της πολυδιάσπασης μετά τη μεταρρύθμιση που συντέλεσε το 1912 με τον ν.ΔΝΖ/1912, έργο της Κυβέρνησης του Ε.Βενιζέλου. Η σημερινή διάρθρωση της πρωτοβάθμιας τοπικής αυτοδιοίκησης περιγράφεται από άποψη αριθμητικής κατάστασης ως εξής: Οι κοινότητες ανέρχονται σε 5.318 και ο πληθυσμός τους κυμαίνεται από 0 έως περίπου 6000 κατοίκους. Ειδικότερα, σύμφωνα με την απογραφή του 1991 ο αριθμός των κοινοτήτων κατά πληθυσμό κλιμακώνεται ως εξής:

Πληθυσμός	Αριθμός Κοινοτήτων	Πληθυσμός
0-100	342	24.660
101-200	861	130.287
201-300	792	195.042
301-400	654	228.100

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

401-500	515	232.812
501-600	424	231853
601-700	320	206.444
701-800	234	176.162
801-900	192	165.052
901-1000	157	149.333
1001-2000	620	831.563
2001-3000	145	342.075
3001-4000	45	157.029
4001 και άνω	17	81.325
Σύνολα	5.318	3.151.737

Πίνακας 1^{ος}, Κοινότητες κατά πληθυσμό

Ο αριθμός δήμων ανέρχεται σε 457 και ο πληθυσμός τους κυμαίνεται από 172 έως 772.072 κατοίκους. Ειδικότερα σύμφωνα με την απογραφή του 1991 ο αριθμός των δήμων κλιμακώνεται στις ακόλουθες κατηγορίες :

ΑΠΟ	ΜΕΧΡΙ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΔΗΜΩΝ	ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ
0	1000	31	22.673
1001	2000	52	77.961
2001	3000	60	150.171
3001	4000	46	160.623

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

4001	5000	32	137.308
5001	10000	101	660.154
10001	20000	48	662.525
20001	30000	27	657.684
30001	40000	17	599.616
40001	50000	10	444.769
50001	100000	24	1.581.180
100001	200000	6	817.357
200001	Και άνω	2	1.156.039
Σύνολα		457	7.128.060

Πίνακας 2^{ος}, Δήμοι κατά Πληθυσμό

Αξίζει να σημειωθεί ότι ο πληθυσμός της κατανέμεται σε 12.548 συνοικισμούς. Οι περισσότεροι από τους ΟΤΑ περιλαμβάνουν τουλάχιστον δύο οικισμούς. Επίσης πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι ο πληθυσμός που παρατίθεται στους Πίνακες είναι ο απογεγραμμένος. Αυτός δεν ανταποκρίνεται απολύτως στην πραγματικότητα αφού οι κάτοικοι που πραγματικά κατοικούν στις κοινότητες είναι λιγότεροι από τους απογεγραμμένους ενώ αντίθετα οι κατοικούντες στους δήμους, ιδιαίτερα των μεγάλων αστικών κέντρων, είναι περισσότεροι. Είναι γνωστή η προσπάθεια των

αιρετών στα μικρά χωριά να μεταφέρουν κατά την απογραφή όσο γίνεται περισσότερους ετεροδημότες στον τόπο καταγωγής.

Η διάκριση σε δήμους και κοινότητες θεμελιώθηκε, το 1912, στην επιλογή της διαφορετικής διοικητικής οργάνωσης των αγροτικών και αστικών οικισμών. Έτσι, η αναγνώριση και ίδρυση κοινοτήτων βασίσθηκε στο πληθυσμιακό κριτήριο και την ύπαρξη σχολείου στοιχειώδους εκπαίδευσης, ως βασική υποδομή. Επικουρικά πάντως, ως εξαίρεση από τα γενικά κριτήρια, καθιερώνεται και η οικονομική δυνατότητα.

Ως προς τους δήμους τα κριτήρια ήταν ακόμα πιο συγκεκριμένα. Δήμος μπορούσε να αναγνωρισθεί πόλη με πληθυσμό άνω των 10.000 κατοίκων ή πρωτεύουσα νομού ανεξαρτήτως πληθυσμού. Στην ουσία επρόκειτο και στη δεύτερη περίπτωση για πόλεις με λιγότερους από 10.000 κατοίκους.

Η διάκριση των δύο μορφών οργάνωσης της πρωτοβάθμιας τοπικής αυτοδιοίκησης κατανοήθηκε, στις εννέα περίπου δεκαετίες της εφαρμογής της, ιδίως μάλιστα στις δύο τελευταίες δεκαετίες, ως αξιολογική διάκριση έτσι ώστε το πολιτικό πρόσωπο των κοινοτήτων και οι κάτοικοι, στην περίπτωση που συνέτρεχαν νόμιμες προϋποθέσεις, επιδίωκαν την 'αναβάθμιση' της κοινότητας σε δήμο. Τέτοιες προϋποθέσεις προστέθηκαν στα αρχικά κριτήρια και αναφέρονται σε λουτροπόλεις με περισσότερους από 2500 κατοίκους και σε κοινότητες ιδιαίτερης ιστορικής σημασίας. Η

εξέλιξη αυτή είχε ως αποτέλεσμα την ουσιαστική κατάργηση του αρχικού κριτηρίου της διάκρισης δήμων και κοινοτήτων και οδήγησε στην υφιστάμενη κατάσταση όπου από τους 457 δήμους οι 223, δηλαδή ποσοστό 48,45%, έχουν λιγότερους από 5.000 κατοίκους, όριο που τελικά έχει προκύψει ως ουσιαστική πληθυσμιακή προϋπόθεση για την αναγνώριση δήμου.

Από τα παραπάνω στοιχεία προκύπτει η σταδιακή κατάργηση των αρχικών κριτηρίων για τη διάκριση δήμων και κοινοτήτων. Στην εξέλιξη αυτή δεν συνετέλεσαν μόνο η αναζητούμενη αίγλη του δήμου, αίγλη που έχει τις ρίζες της στη δυναμική του θεσμού πριν από την μεταρρύθμιση του 1912 . Συντέλεσε αποφασιστικά και η δυνατότητα που παρέχει το οργανωτικό πλαίσιο του δήμου για τη διοικητική ανάπτυξη της περιοχής του. Με τον τρόπο αυτό κοινότητες που είχαν τη δυνατότητα να επικαλεσθούν τις νόμιμες προϋποθέσεις επιδίωκαν μέσω της ‘αναβάθμισης’ σε δήμους να αντιμετωπίσουν την εν γέννη καχεξία σε υποδομή και οικονομική δυνατότητα, καχεξία που χαρακτηρίζει προδήλως τις κοινότητες. Άλλωστε από τις 5.318 οι : 4.513, δηλαδή ποσοστό 84,46%, έχουν λιγότερο από 1000, οι 3.183, δηλαδή ποσοστό 59,57%, έχουν λιγότερους από 500 κατοίκους και 2.009, δηλαδή ποσοστό στο 37,60%, έχουν λιγότερους από 300 κατοίκους, όσοι ήταν το όριο για την αναγνώριση συνοικισμού ως κοινότητας με κοινότητας με τον ιδρυτικό νόμο, το ΔΝΖ/1912.

Η πολυδιάσπαση της πρωτοβάθμιας τοπικής αυτοδιοίκησης έχει ως συνέπεια την αδυναμία της να αντεπεξέλθει στις στοιχειώδεις

διοικητικές λειτουργίες πολύ Δε περισσότερο να εκπληρώσει την ορισμένη από το Σύνταγμα αποστολή της, δηλαδή τη διοίκηση των τοπικών υποθέσεων. Αν λάβουμε υπόψη ότι η διοίκηση των τοπικών υποθέσεων προϋποθέτει και τη συνεχή προσαρμογή των ΟΤΑ στην εξέλιξη του περιεχομένου των τοπικών υποθέσεων σε συνδυασμό με την αναγκαία προσαρμογή της ελληνικής τοπικής αυτοδιοίκησης στις κατευθύνσεις του τοπικού πολιτικού και διοικητικού συστήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης γίνεται προδήλως αντιληπτό ότι η συντριπτική πλειοψηφία των ΟΤΑ είναι αδύναμοι να εκπληρώσουν στοιχειωδώς την αποστολή τους.

Η πολυδιάσπαση δε συντελεί μόνο στην κατάτμηση των ανθρώπινων πόρων, ιδιαίτερα μετά την ερήμωση της ελληνικής υπαίθρου από ενεργό ανθρώπινο δυναμικό, εξέλιξη που πήρε δραματικές διαστάσεις στις τρεις πρώτες μεταπολεμικές δεκαετίες, αλλά οδηγεί στον πολυτεμαχισμό και την μη αποδοτική διαχείριση των οικονομικών πόρων εφόσον σπαταλώνται πολλές δημόσιες επενδύσεις σε έργα μικρής κλίμακας. Το σημαντικότερο είναι ότι η πολυδιάσπαση δυσχεραίνει την εκτέλεση των αναγκαίων έργων σε διακοινοτική κλίμακα και παράλληλα συντελεί στην ανορθολογική κατανομή των βασικών υποδομών εφόσον αυτές δεν μπορούν ούτε πρέπει, από άποψη αποτελεσματικότητας και οικονομίας, να πολυδιασπώνται σε αντίστοιχες με τους ΟΤΑ μονάδες.

Οι γηρασμένες κοινωνίες της άλλοτε 'ξεχασμένες Ελλάδος' δεν είναι μόνο αδύναμες

να στηρίζουν τις στοιχειώδεις αναπτυξιακές πρωτοβουλίες των ΟΤΑ και να συγκεντρώσουν τους ελάχιστα αναγκαίους πόρους, είναι αδύναμες να ενεργοποιήσουν σε πολιτικό και διοικητικό επίπεδο τις ενδογενείς πολιτικές τους δυνάμεις. Με άλλα λόγια η πολυδιάσπαση δεν παρέχει την ευχέρεια στις τοπικές κοινωνίες να αναδείξουν ικανές και δραστήριες τοπικές πολιτικές ηγεσίες, ικανές κυρίως να ανταποκριθούν, έστω και με τα πενιχρά, στην υποστήριξη τοπικών πολιτικών στο πλαίσιο των συγχρόνων προδιαγραφών της τοπικής αυτοδιοίκησης.

Από τα παραπάνω προκύπτει ότι η πολυδιάσπαση της πρωτοβάθμιας τοπικής αυτοδιοίκησης δεν είναι απλώς ένα γνώρισμα ή ένα απλό πρόβλημα του διοικητικού μας συστήματος. Είναι δομικό υπό την έννοια ότι η ύπαρξή του δημιουργεί αδυναμίες αναπτυξιακής ανέλιξης στο σύνολο των δομών και υποδομών της τοπικής αυτοδιοίκησης. Αυτές οι αδυναμίες δεν περιορίζονται στην έλλειψη λειτουργικών πόρων, στην οικονομική καχεξία ή τη διοικητική αναποτελεσματικότητα.. Η επίλυση του ζητήματος της πολυδιάσπασης δεν είναι δυνατόν να συντελεστεί ή Δε θα αποδώσει τα αναμενόμενα εάν δεν εναρμονισθεί με παράλληλες μεταρρυθμίσεις στο οργανωτικό και λειτουργικό πλαίσιο της πρωτοβάθμιας τοπικής αυτοδιοίκησης. Οι αρμοδιότητες και το σύστημα διοίκησης αποτελούν κρίσιμα σημεία αναφοράς. Από τη άλλη πλευρά καμία μεταρρύθμιση που αναφέρεται στην αναβάθμιση της πρωτοβάθμιας τοπικής αυτοδιοίκησης δια μέσω της ενίσχυσης

των αρμοδιοτήτων ή του εξορθολογισμού και του εκσυγχρονισμού του συστήματος διοίκησης δεν είναι δυνατόν να επιφέρει αποτελέσματα εάν δεν αντιμετωπισθεί δραστικά το ζήτημα της πολυδιάσπασης.

Ιστορική καταβολή του προβλήματος

Οι βάσεις του συστήματος της τοπικής αυτοδιοίκησης τέθηκε με το Β.Δ. της 27^{ης} Δεκεμβρίου 1834. Τότε η χώρα διαιρέθηκε σε δήμους οι οποίοι απέκτησαν αιρετή διοίκηση παρότι το πολίτευμα είχε οργανωθεί ως Απόλυτη Μοναρχία. Κατά κανόνα οι δήμοι ήταν ενότητες χωριών και ως επί το πλείστον δεν αντιστοιχούσαν στο κοινοτικό σύστημα της Τουρκοκρατίας. Στόχος των Βαυαρών ήταν να διασπάσουν τα υφιστάμενα κέντρα τοπικής εξουσίας και να δημιουργήσουν προϋποθέσεις ελέγχου των νέων διοικητικών κέντρων. Ως προς την χωροταξική διάρθρωση πάντως οι δήμοι των βαυαρών αντιστοιχούσαν σε ευρείες περιφέρειες, είχαν στοιχειώδη οικονομική δυνατότητα και αρμοδιότητες σε σημαντικούς τομείς όπως η εκπαίδευση, η πρόνοια, η δημόσια τάξη κ.ο.κ. Κύρια πηγή εσόδων ήταν η τοπική φορολογία η οποία βασιζόταν σε πέντε δυναμικούς φόρους.

Στο πλαίσιο των δήμων τα χωριά είχαν σχετική διαχειριστική αυτονομία, δηλαδή είχαν δικαίωμα να διαχειρίζονται αυτοτελώς την περιουσία τους ακόμα δε και να διεκδικούν δικαστικά την προστασία της. Το 1863 με το γνωστό σχέδιο της Επιτροπής Αινιάν προτάθηκε η συγκρότηση στο εσωτερικό των δήμων συστήματος δημοτικής αποκέντρωσης βάσει του οποίου θα ήταν η αναγνώριση των κοινοτήτων, κοινοτήτων όμως που δεν θα ήταν ΟΤΑ αλλά όργανα δημοτικής αποκέντρωσης. Το σχέδιο δεν εφαρμόσθηκε ποτέ. Η ιδέα όμως της αναγνώρισης

των κοινοτήτων ως όργανα διοικητικής αποκέντρωσης θεσμοθετήθηκε τελικά το 1884 και εφαρμόσθηκε στις αποκαλούμενες νέες χώρες, δηλαδή στις περιοχές που προσαρτήθηκαν τότε στην ελληνική επικράτεια.

Η συγκρότηση των δήμων σε ευρεία χωροταξική βάση, η άσκηση σημαντικών αρμοδιοτήτων και η σταδιακή συγκρότηση του πολιτικού συστήματος με άξονά τη σύνθεση τοπικών κέντρων πολιτικής επιρροής, ανέδειξε το πολιτικό πρόσωπο των δήμων και ιδιαίτερα τους δήμαρχους σε σημαντικούς πολιτικούς παράγοντες οι οποίοι επηρέαζαν τη διαμόρφωση του κεντρικού πολιτικού συστήματος. Τα πολιτικά κόμματα της εποχής υπήρξαν κυρίως πολιτικές συσσωματώσεις τοπικών παραγόντων έτσι ώστε οι βουλευτές να βρίσκονται σε συνεχή συναλλαγή με τους δήμαρχους προκειμένου να διασφαλίσουν την επιρροή τους. Παράλληλα όμως η αρχική αντίδραση στο θεσμικό έργο των βαυαρών που είχε τη μορφή ιδεολογικής υπεράσπισης των κοινοτήτων της Τουρκοκρατίας βρήκε γόνιμο έδαφος ανάπτυξης και εξαιτίας των αναγκών απεξάρτησης από την επιρροή των δημάρχων. Έτσι η αμφισβήτηση του θεσμού του δημάρχου, που καταγράφεται γλαφυρά στη συζήτηση του ν.ΔΝΖ/1912, συνοδεύτηκε από το φιλελεύθερο σύνθημα της 'απελευθέρωσης των συνοικισμών' και προβλήθηκε ως κατεξοχήν στόχος θεσμικού εκσυγχρονισμού.

Ο κεντρικός στόχος της Κυβέρνησης του Ελευθέριου Βενιζέλου ήταν πρόδηλος. Η συγκρότηση σύγχρονου αστικού κράτους περνούσε μέσα από την ενδυνάμωση του

κεντρικού πολιτικού συστήματος και ιδιαίτερα την ανύψωση του κοινοβουλευτισμού. Αυτό σήμαινε ότι το παλαιό πολιτικό σύστημα έπρεπε να αντικατασταθεί από εθνικά κόμματα μεταφέροντας το κέντρο πολιτικής επιρροής στο κοινοβούλιο. Προϋπόθεση ήταν η αποδυνάμωση των τοπικών κέντρων εξουσίας. Η απελευθέρωση των συνοικισμών, δηλαδή η διάσπαση των δήμων ήταν το μέσον για την απελευθέρωση των βουλευτών από τα σχήματα τοπικής επιρροής.

Η πολυδιάσπαση των πρωτοβάθμιων ΟΤΑ προσέβαλε τη μορφή ενός 'στιγμιαίας' διάρκειας θεσμικού εκσυγχρονισμού. Ο νομοθέτης του ν.ΔΝΖ/1912 δημιούργησε εξ αρχής τις βάσεις για την εξέλιξη του φαινόμενου της δημογραφικής και αναπτυξιακής καχεξίας των πρωτοβάθμιων ΟΤΑ. Είναι χαρακτηριστικές μελέτες, σύγχρονες της τότε νομοθεσίας που αποδείκνυαν την αδυναμία των κοινοτήτων να αντεπεξέλθουν στην κάλυψη των βασικών λειτουργικών δαπανών τους αλλά και σχετικές διαμαρτυρίες κοινοταρχών στα αντίστοιχα Συνέδρια της τοπικής αυτοδιοίκησης, στις αρχές της δεκαετίας του '30.

Εντούτοις ο ν.ΔΝΖ/1912 εισήγαγε το δυαδικό σύστημα οργάνωσης των πρωτοβαθμίων ΟΤΑ με βάση την αντιστοιχία σε αγροτικό ή αστικό οικισμό. Το διοικητικό σύστημα του δήμου προσαρμόσθηκε στις προϋποθέσεις διοικητικής αποτελεσματικότητας των πόλεων ενώ το διοικητικό σύστημα των κοινοτήτων ικανοποιούσε τις διοικητικές λειτουργίες της κωνιορτοποιημένης αυτοδιοίκησης των αγροτικών οικισμών. Πράγματι, οι κοινότητες που διοικούνται από τον Πρόεδρο και το Κοινοτικό

Συμβούλιο συγκροτούνται στους οικισμούς που είχαν περισσότερους από 300 κατοίκους και σχολείο στοιχειώδους εκπαίδευσης ή λιγότερους από 200 κατοίκους και χωρίς σχολείο αλλά είχαν ικανούς οικονομικούς πόρους. Οι δήμοι διοικούνται από το Δήμαρχο, το Δημοτικό Συμβούλιο, τη Δημαρχιακή Επιτροπή και τους υποβαθμισμένους πλέον δημαρχιακούς προέδρους. Ως δήμοι αναγνωρίζονται οι πόλεις με πληθυσμό άνω των 10.000 κατοίκων ή οι πρωτεύουσες των νομών ανεξαρτήτως πληθυσμού. Η αντιδημοτική ψύχωση του πολιτικού κόσμου της εποχής απέτρεψε την αποδοχή πρόταση για την αναγνώριση ως δήμων όλων των πόλεων με πληθυσμό άνω των 5000 κατοίκων καθώς και των πρωτευουσών των επαρχιών. Στις κοινότητες η υπηρεσιακή δομή προσωποποιείται στον γραμματέα, στους δήμους ο οργανισμός των υπηρεσιών είναι συνθετότερος και διευρύνεται ανάλογα με τον πληθυσμό και τις διοικητικές ανάγκες που καλείται να διαχειρισθεί.

Στη σκληρή πραγματικότητα της Κατοχής, ο θεσμός της Αυτοδιοίκησης παρά τις εγγενείς αδυναμίες αποτέλεσε την κιβωτό της Εθνικής Αντίστασης και απέδειξε μιαν άλλη, εν πολλοίς άγνωστη εποποιία, εκείνη της λαϊκής τοπικής δημοκρατίας. Η εμπειρία αυτή υπήρξε ασφαλώς μια λαμπρή παρένθεση που μετέβαλε πάντως αποφασιστικά, στη συνείδηση της ελληνικής κοινωνίας, το κύρος και την προοπτική του θεσμού και αποτέλεσε το 'προάγγελο' της αναγνώρισής του, μερικές δεκαετίες αργότερα, ως 'βάθρου της δημοκρατία'.

Η διαμορφωθείσα, από την άποψη της αναπτυξιακής καχεξίας, κατάσταση επιδεινώθηκε αμέσως μετά το δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο και κυρίως μετά την περίοδο της έντονης αστυφιλίας. Η ελληνική ύπαιθρος ερήμωσε και μαζί της αποδεκατίσθηκαν δημογραφικά οι κοινότητες, κυρίως στις ορεινές περιοχές. Η 'εκ γενετής' καχεξία του θεσμού επαυξήθηκε για δύο κύριους λόγους : η δημογραφική αφάιμαξη στέρησε τις κοινότητες από ανθρώπινο δυναμικό ικανό να παράγει οικονομικούς πόρους.

Στην περίοδο της βιομηχανικής ανάπτυξης και της μετεξέλιξης των κοινωνικών αναγκών μεταβλήθηκαν και οι προϋποθέσεις για την ικανοποίηση αυτών των αναγκών, δηλαδή άλλαξε, εν προκειμένω, το περιεχόμενο και η ποιότητα των τοπικών υποθέσεων. Μαζί τους άλλαξαν και οι μέθοδοι της διοίκησης. Παρόλα αυτά το κοινοτικό σύστημα παρέμεινε σταθερό και αμετάβλητο. Έτσι επιδεινώθηκε η αναποτελεσματικότητα που προκλήθηκε και από τη δημογραφική αφάιμαξη.

Η περιγραφόμενη κατάσταση συνέπεσε με την έξαρση των συγκεντρωτικών αντανακλαστικών του μετεμφυλιακού αυταρχικού κράτους. Η ισχυρή αυτοδιοίκηση όχι μόνο δεν επιθυμητή αλλά γινόταν κατανοητή ως εν δυνάμει εχθρός της κρατικής εξουσίας. Ακόμη και όταν συγκροτήθηκαν οι πρώτες δομές του Κράτους Πρόνοιας στο τέλος της δεκαετίας του ' 50, αυτές ήταν απολύτως συγκεντρωτικές και απέκλειαν κάθε σχέση της αυτοδιοίκησης με αυτές. Γι' αυτό άλλωστε η ελληνική τοπική αυτοδιοίκηση έως τις αρχές της δεκαετίας του

'80 ήταν παντελώς αμέτοχή στην εφαρμογή κοινωνικών πολιτικών, τη στιγμή δηλαδή που η τοπική αυτοδιοίκηση όλων των ευρωπαϊκών-τουλάχιστον- κρατών είχε τη μερίδα του λέοντος στην άσκηση της κοινωνικής πολιτικής. Πάντως και εκείνη την περίοδο δεν έλειψαν οι προτάσεις και οι μεταρρυθμιστικές πρωτοβουλίες για τη συγκρότηση της τοπικής αυτοδιοίκησης σε βιώσιμη βάση. Χαρακτηριστική είναι η σχεδόν άγνωστη πρωτοβουλία της ΚΕΔΚΕ να πρότεινε ενόψει της συζήτησης του Σχεδίου Κώδικα που θεσπίσθηκε εν συνεχεία ως N.Δ.2888/1954 τη ριζική οργανωτική ανασυγκρότηση του θεσμού. Η ΚΕΔΚΕ με το υπόμνημα της προς τον Υπουργό Εσωτερικών (με ημερομηνία 17 Φεβρουαρίου 1953) προτείνει την συγκρότηση των ΟΤΑ πρώτου βαθμού σε τρεις τάξεις με βάση τον πληθυσμό, δηλαδή επαναφορά του σχήματος του ΒΔ της 27^{ης} Δεκεμβρίου 1833 που καταργήθηκε το 1912. Ως κατώτερο όριο για την συγκρότηση ενός Δήμου γ' τάξεως προτείνονται οι 2.000 κάτοικοι. Προτείνεται επίσης η ρύθμιση και της εκπροσώπησης κάθε συνοικισμού, που δεν πληροί τις προϋποθέσεις, στην Διοίκηση του Δήμου καθώς και της κατανομής των δαπανών κατά συνοικισμό. Η ευθεία αυτή πρόταση για την κατάργηση των κοινοτήτων δεν έγινε δεκτή από την τότε κυβέρνηση υιοθετήθηκαν πάντως η εναλλακτικές προτάσεις της ΚΕΔΚΕ για την αύξηση του πληθυσμιακού κριτηρίου για την αναγνώριση Κοινότητας από 300 σε 500 κατοίκους.

Η πολυδιάσπαση σε καχεκτικούς ΟΤΑ συνέβαλε στην περιθωριοποίηση της τοπικής

αυτοδιοίκησης στο πολιτικό και διοικητικό σύστημα αλλά ταυτόχρονα αυτή η περιθωριοποίηση διευκόλυνε τη συντήρηση της πολυδιάσπασης.

Εξάλλου, η πολυετής λειτουργία του φαινομένου οδήγησε στη παγίωση πολιτικών και διοικητικών νοοτροπιών τόσο στο πολιτικό προσωπικό όσο και στους διοικούμενους. Οι κάτοικοι των κοινοτήτων όχι μόνο αρκέστηκαν στην αναποτελεσματική λειτουργία των κοινοτήτων αλλά βρήκαν σε αυτές το μοναδικό φορέα δημόσιας εξουσίας στο οποίο μπορούσαν να έχουν άμεση πρόσβαση, γεγονός που 'νομιμοποιούσε' την κοινότητα ως κύτταρο δημοκρατίας. Γύρω από αυτήν την ιδεολογικοποιημένη σχέση αναπτύχθηκε ένα πλέγμα πολιτικών, κοινωνικών και οικονομικών δεσμών. Αυτοί ακριβώς ενισχύθηκαν όταν η κοινότητα έχανε τον πληθυσμό της. Οι ετεροδημότες κάτοικοι διατήρησαν, κυρίως για λόγους πολιτικούς και οικονομικούς τους δεσμούς με την τοπική κοινωνία και ενδυνάμωσαν την παράμετρο : συναισθηματική σχέση με τον τόπο καταγωγής. Η σχέση αυτή τροφοδοτήθηκε και από την ανάγκη αυτοσυντήρησης του πολιτικού προσωπικού σε τοπικό επίπεδο'.

Το πολιτικό προσωπικό ανέπτυξε την δυναμική του στο πλαίσιο αυτής της πραγματικότητας. Η διατήρηση της κοινότητας έγινε αυτοσκοπός και όταν ακόμα το κοινοτικό συμβούλιο, όλο ή κατά το μεγάλο μέρος ήταν απόν από την ζωή του χωριού. Η έννοια του τοπικού συμφέροντος στο πλαίσιο αυτής της

μικροκλίμακας πήρε την μορφή του τοπικιστικού και το τοπικιστικό, πολλές φορές γίνεται το ισχυρότερο όχημα του ατομικού.

Η περιγραφή των ιστορικών καταβολών της πολυδιάσπασης αλλά και η προσπάθεια να διερευνηθούν και κυρίως να ερμηνευθούν οι νοοτροπίες που αναπτύχθηκαν εξαιτίας της και οι οποίες εντέλει καταλήγουν να γίνονται ισχυροί τροφοδότες της είναι αναγκαία προϋπόθεση για την κατανόηση και την δραστική αντιμετώπιση του προβλήματος. Άλλωστε η εμπειρία που περιγράφεται στην συνέχεια ανέδειξε και την πολύπτυχη διάσταση της συνένωσης των ΟΤΑ ως προβλήματος θεσμικού πολιτισμού μεταξύ άλλων επιβάλλει και την αντιμετώπισή του στο επικοινωνιακό επίπεδο, στο μέτρο μάλιστα που αυτό μεταβάλλει και διαμορφώνει νοοτροπίες.

Αξιολόγηση των θεσμικών πρωτοβουλιών της δεκαετίας του '80

Η προσπάθεια για την αντιμετώπιση του προβλήματος της πολύ-διάσπασης άρχισε από το 1980 με τη σημαντική αύξηση του πληθυσμιακού ορίου για την αναγνώριση ενός αυτοτελούς συνοικισμού σε κοινότητα. Η αφετηρία αυτής της πολιτικής ήταν απόλυτος αρνητική. Επιχειρούσε να σταματήσει, την περαιτέρω διάσπαση, η οποία άλλωστε δεν ήταν ποτέ θεαματική σε σχέση με το συνολικό αριθμό των ΟΤΑ.

Αυτή η πολιτική άλλαξε το 1984, στο πλαίσιο της αναβάθμισης του ρόλου της αυτοδιοίκησης, της μεταρρυθμιστικής προσπάθειας και της ενίσχυσης του αναπτυξιακού όρου του θεσμού. Πρώτο σημαντικό βήμα ήταν η διαμόρφωση ευνοϊκού διαδικαστικού πλαισίου έτσι ώστε οι πρωτοβουλίες για την συνένωση των ΟΤΑ να προέρχονται διαζευκτικά είτε από τους αιρετούς είτε από τους ίδιους τους εκλογείς κατοίκους. Το νεωτεριστικό στοιχείο αυτής της πολιτικής ήταν η παροχή οικονομικών κινήτρων ως δέλεαρ περισσότερο, παρά ως ένεση αναπτυξιακής πολιτικής προς τους νέους ΟΤΑ που προέκυπταν από συνένωση. Παράλληλα δε ως προς τους νέους ΟΤΑ το πληθυσμιακό όριο για την αναγνώριση σε δήμους ορίστηκε στους 2500 κατοίκους.

Από την εφαρμογή των σχετικών διατάξεων του Ν.1416/84 προέκυψαν ως το 1987 17 νέοι

δήμοι. Από την σχετική ερευνητική μελέτη προέκυψε ότι οι 17 νέοι δήμοι μπορούσαν να καταταγούν σε δύο κατηγορίες με κριτήριο την αναπτυξιακή ισορροπία μεταξύ των συνενούμενων κοινοτήτων. Στην κατηγορία των 'ισόρροπων συνενώσεων' κατατάσσονται εκείνες που έγιναν μεταξύ κοινοτήτων που είχαν παρόμοιο βαθμό ανάπτυξης. Στην περίπτωση αυτή γίνεται λόγος για 'ουσιαστική συνένωση ισοδύναμων ΟΤΑ'. Στην κατηγορία των 'μη ισόρροπων συνενώσεων' κατατάσσονται εκείνες που παρουσιάζουν έντονες αναπτυξιακές διαφορές. Συνήθως σε αυτή την κατηγορία παρουσιάζεται ένας δυναμικός ΟΤΑ και οι υπόλοιποι συνδέονται 'δορυφορικά' μαζί του. Εδώ η συνένωση είναι τυπική και προκύπτει στο διοικητικό επίπεδο ενώ έχει είδη προηγηθεί η συνένωση στο ουσιαστικό οικονομικό και κοινωνικό, Υπό την έννοια της εξάρτησης των υπολοίπων από τον δυναμικό πρώην ΟΤΑ. Ως παράμετροι για την κατάταξη εξετάστηκαν η κεντρικότητα, δηλαδή η συνισταμένη της απόστασης των συνενωθέντων ΟΤΑ από τα δυναμικά κέντρα του νομού, η θέση του ΟΤΑ σε σχέση με το ιεραρχημένο οδικό δίκτυο και η εν γένει γεωγραφική του θέση, οι διοικητικές λειτουργίες, η πληθυσμιακή εξέλιξη, ο αριθμός των οικισμών το ανάγλυφο του εδάφους, οι χρήσεις γης και συνακόλουθα οι προϋποθέσεις παραγωγής και η ανάπτυξη της τεχνικής υποδομής.

Τα πορίσματα της προαναφερόμενης μελέτης συντάχθηκαν το 1988 και συνεπώς δεν ανταποκρίνονται στη συνολική θεώρηση της

εφαρμογής του νόμου σχετικά με τις συνενώσεις. Εν τούτοις, εστιάζονται σε μια κρίσιμη φάση όπου μια νέα πολιτική αρχίζει να αναπτύσσεται. Βασικό χαρακτηριστικό της η πρωτοβουλιακή συνένωση που δεν εντάσσεται σε προκαθορισμένο χωρικό πεδίο αναφοράς. Αυτή η πολιτική στο δείγμα των 17 πρώτων εφαρμογών έδειξε ότι είναι προσφορότερο το έδαφος για την μη ισόρροπη συνένωση, δηλαδή ουσιαστικά για την διοικητική ενοποίηση ενός ήδη διαμορφωμένου χώρου στο επίκεντρο του οποίου βρίσκεται ένας δυναμικός ΟΤΑ. Σε αυτό το χώρο οι υπόλοιποι ΟΤΑ κινούνται ως δορυφόροι γύρω από το κέντρο. Αντίθετα ο αριθμός των συνενώσεων μεταξύ ισοδύναμων ΟΤΑ είναι μικρότερος αλλά ενδεχομένως να έχουν εμπεδωθεί από τους συντελεστές τους τα ιδεώδη της συγκεκριμένης πολιτικής. Για την επαλήθευση της υπόθεσης είναι χρήσιμη η διερεύνηση των πολιτικών συνθηκών που οδήγησαν στην ανάληψη των σχετικών πρωτοβουλιών και γενικότερα η εξέλιξη των ζυμώσεων που έγιναν σε τοπικό επίπεδο.

Στην δεύτερη περίπτωση των μη ισόρροπων εκτός από την ωρίμανση της αποδοχής ενός ΟΤΑ ως κέντρου σίγουρα έπαιξαν σημαντικό ρόλο τα οικονομικά κίνητρα. Τα κίνητρα που εισήγαγε ο νόμος αφορούσα κυρίως την επιχορήγηση, ευνοϊκές ρυθμίσεις άτοκων δανείων, διαγραφή παλαιών δανείων. Δύο χρόνια μετά την εφαρμογή του Ν.1416/84 και ενώ είχαν πραγματοποιηθεί η προαναφερόμενες συνενώσεις ο νομοθέτης επιχειρεί, με τον Ν.1622/86, μια ακόμα δραστικότερη παρέμβαση για την επίλυση του

προβλήματος της πολυδιάσπασης των πρωτοβάθμιων ΟΤΑ. Εισάγετε η διαδικασία της 'σχεδιασμένης συνένωσης'. Οι νομοί διαιρούνται σε γεωγραφικές ενότητες εντός των οποίων οι ΟΤΑ καλούνται να συνενωθούν. Οι σχετικές ενότητες καθορίζονται με προεδρικά διατάγματα αφού έχει προηγηθεί διάλογος με τους ΟΤΑ και έχει γνωμοδοτήσει σχετικά το οικείο Νομαρχιακό Συμβούλιο. Η εφαρμογή του Νόμου απέδωσε 1116 ενότητες.

Εντός της γεωγραφικής ενότητας οι ΟΤΑ μπορούσαν να συνενωθούν και ο νέος ΟΤΑ θα ήταν απαραίτητα δήμος. Έτσι καταργείται η διάκριση μεταξύ δήμου και κοινότητας εφόσον τελικά Δε θεμελιώνετε σε καμία πλέον πληθυσμιακή η χωροταξική προϋπόθεση. Η διαδικασία της συνένωσης εξελίσσεται όπως ορίζει ήδη ο Ν.1416/84 με τη διαφορά ότι, με τον νόμο 1622/86, εισάγεται και το στοιχείο της μερικής και ιδιότυπης αναγκαστικότητας. Πράγματι, εάν τα 3/5 των ΟΤΑ της γεωγραφικής ενότητας αποφάσιζαν να συνενωθούν και ταυτόχρονα εκπροσωπούσαν περισσότερα από το 50% του πληθυσμού η συνένωση ήταν υποχρεωτική και για τα υπόλοιπα 2/5 των ΟΤΑ. Με την ευκαιρία μάλιστα αυτής της αναγκαστικότητας το Σ.τ.Ε. έκρινε ότι η αναγκαστική συνένωση είναι σύμφωνη προς το Σύνταγμα (απόφαση ολομέλειας 3194/90).

Ο νομοθέτης ενίσχυσε το πλαίσιο των οικονομικών κινήτρων ορίζοντας πάντως ως χρονική διάρκεια παροχής την τριετία. Επιπλέον Δε πρόβλεψε την παροχή ειδικών επιχορηγήσεων από το τότε νομαρχιακό πρόγραμμα δημοσίων

επενδύσεων καθώς επίσης και την κατανομή έως και του ½ των συνολικών εσόδων από το ΦΠΑ. Το ποσό από το ΦΠΑ και ίσο ποσό από το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων έπρεπε να δοθεί αποκλειστικά για:

- Την κάλυψη των αναγκών οργάνωσης και μηχανοργάνωσης.
- Την προμήθεια τεχνικού εξοπλισμού
- Την κάλυψη της ίδιας συμμετοχής των ΟΤΑ σε επιχειρήσεις που συνιστούν οι συμμετέχοντες
- Την κάλυψη των υποχρεώσεων που αναλαμβάνουν από προγραμματικές συμβάσεις
- Την εκπόνηση μελετών και εκτέλεση έργων και προγραμμάτων ανάπτυξης
- Την κάλυψη δαπανών από τη συμμετοχή σε στεγαστικά προγράμματα
- Στη κάλυψη δαπανών για πρόσληψη τεχνικού και επιστημονικού προσωπικού

Για τη συνδρομή των παραπάνω κινήτρων ορίστηκε ως όριο η δημιουργία του νέου ΟΤΑ έως 31/12/89. Στόχος του νομοθέτη ήταν ασφαλώς η άσκηση πίεσης για να προχωρήσουν σε συνένωση. Το όριο αυτό καταργήθηκε στη συνέχεια.

Ως προς τα αποκαλούμενα διοικητικά κίνητρα προβλέφθηκε στη θέση κάθε καταργούμενου ΟΤΑ με περισσότερους από 200 κατοίκους ίδρυση τοπικών συμβουλίων. Το τοπικό συμβούλιο είναι όργανο αποκέντρωσης του δήμου, παρότι ατυχώς

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ο νομοθέτης το ορίζει ως δημοτικό νομικό πρόσωπο. Αρμοδιότητες του είναι σχεδόν εκείνες που 'εν τοις πράγμασι' ασκεί ένα κοινοτικό συμβούλιο.

Από την εφαρμογή του νόμου 1622/86 προέκυψαν έως σήμερα 59 νέοι ΟΤΑ. Από αυτούς οι 24 προέκυψαν από το 1989 έως το 1990 και οι υπόλοιποι 35 από το 1994 έως 1997. Στο διάστημα έως 91-93 δεν έγινε καμία συνένωση.

Οι 59 συνενώσεις του Ν.1622/86, προήλθαν από 246 κοινότητες και από άποψη πληθυσμού κατανέμονται ως εξής:

ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ των ΝΕΩΝ ΔΗΜΩΝ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΝΕΩΝ ΔΗΜΩΝ
0-1000	12
1001-2000	20
2001-3000	13
3001-4000	5
4001-5000	3
5001-7000	5
7001-10000	1
ΣΥΝΟΛΟ	59

ΠΙΝΑΚΑΣ 3^{ος} Αριθμός συνενώσεων του Ν.1622/86 Με βάση τον πληθυσμό

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Ως προς των αριθμό των ΟΤΑ που συνενώθηκαν ανά νέο δήμο σύμφωνα με τον Ν.1622/86

ΑΡΙΘΜΟΣ ΣΥΝΕΝΩΘΕΝΤΩΝ ΟΤΑ ΑΝΑ ΝΕΟ ΔΗΜΟ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΝΕΩΝ ΔΗΜΩΝ
2	7
3	20
4	10
5	7
6	13
7	1
12	1
ΣΥΝΟΛΟ(246)	59
ΠΙΝΑΚΑΣ 4 ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΩΝ ΑΡΙΘΜΟ ΤΩΝ ΣΥΝΕΝΩΘΕΝΤΩΝ ΟΤΑ	

Ο νομοθέτης με τον Ν.1622/86 εισάγοντας τη 'σχεδιασμένη συνένωση' δεν κατήργησε την νομοθεσία που θεσπίστηκε με τον Ν.1416/84 η οποία βασίστηκε στην 'απολύτως πρωτοβουλιακή και ασχεδίαστη συνένωση'. Ουσιαστικά, παρείχε τη δυνατότητα στους ΟΤΑ να

αμφισβητήσουν με δύο τρόπου τον σχεδιασμό της συνένωσης, κατά νομό, με την συνδρομή κριτηρίων σχετικών με τις συγκοινωνιακές, γεωγραφικές και κοινωνικές συνθήκες, όπως άλλωστε επιτάσσει και το σύνταγμα για κάθε διοικητική διαίρεση της χώρας (άρθρο 101, παράγραφος 2 του Συντάγματος).

Μπορούσαν να την αμφισβητήσουν παθητικά με το να μην συνενωθούν εντός της γεωγραφικής ενότητας αλλά μπορούσαν να την αμφισβητήσουν ενεργητικά, επιλέγοντας την ασχεδίαστη συνένωση με προϋποθέσεις που δεν είναι τεκμηριωμένα σύμφωνες με τις συγκοινωνιακές, γεωγραφικές ή κοινωνικές συνθήκες, δεδομένου ότι η συνδρομή αυτών των κριτηρίων δεν λαμβάνεται υπόψη κατά τη συγκρότηση των νέων ΟΤΑ σύμφωνα με τον Ν.1416/84.

Πράγματι, από το 1994 που άρχισε πάλι η διαδικασία των συνενώσεων ή των ενώσεων, όταν πρόκειται να εφαρμοστεί ο Ν.1416/84, έως σήμερα προέκυψαν 31 νέοι δήμοι. Ο αντίστοιχος αριθμός για τους δήμους του Ν.1622/86 είναι 36. Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι από του 31 δήμους του Ν.1416/84 οι 27 αποτελούν συνένωση 2 μόνο ΟΤΑ. Από τους 27 οι 13 αποτελούν συνένωση υφιστάμενου δήμου με κοινότητα. Συνολικά από την συνένωση 123 ΟΤΑ προέκυψε η ακόλουθη κατάσταση :

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΣΥΝΕΝΩΘΕΝΤΩΝ ΟΤΑ ΑΝΑ ΝΕΟ ΔΗΜΟ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΝΕΩΝ ΔΗΜΩΝ
2	37
3	6
4	3
5	1
6	1
8	1
ΣΥΝΟΛΟ(123)	49

ΠΙΝΑΚΑΣ 5^{ος} ΑΡΙΘΜΟΣ ΝΕΩΝ ΔΗΜΩΝ
ΑΝΑ ΑΡΙΘΜΟ ΣΥΝΕΝΩΘΕΝΤΩΝ ΟΤΑ ΜΕ
ΒΑΣΗ ΤΟΝ ΝΟΜΟ 1416/84.

Από την παράθεση των παραπάνω στοιχείων προκύπτουν τα ακόλουθα συμπεράσματα :

- Η 'ασχεδίαστη' συνένωση του Ν.1416/84 ανέδειξε πράγματι την περιορισμένη αλλά δυναμική λειτουργία των οικονομικών κινήτρων. Από τις ενώσεις δύο κοινοτήτων η συντριπτική πλειοψηφία ανήκει στις μη ισόρροπες συνενώσεις. Πρόκειται για την 'προσάρτηση' μικρών κοινοτήτων σε μια μεγαλύτερη ή ακόμα και σε δήμο. Ο νέος ΟΤΑ δεν απέχει πολύ σε πληθυσμό και σε δυνατότητες ανάπτυξης από τον μεγάλο ΟΤΑ που συνενώθηκε . Εντούτοις η ένωση αυτή

επιφέρει διπλασιασμό τον τακτικών επιχορηγήσεων εξαιτίας των οικονομικών κινήτρων. Αντίθετα, δεν συντελείται μεγάλος αριθμός ασχεδίαστων συνενώσεων με περισσότερους ΟΤΑ διότι στην περίπτωση αυτή διακυβεύονται τα κεκτημένα περισσότερων μερών και η ισχύς τους υποβαθμίζει την όποια αναπτυξιακή λειτουργία των κινήτρων.

- Η μετάβαση από την ασχεδίαστη στην σχεδιασμένη συνένωση αποτελεί πράγματι μια ευπρόσδεκτη εξέλιξη. Η προσπάθεια της εφαρμογής του Ν.1622/86 είχε ήδη δρομολογηθεί με την έκδοση των Π.Δ που καθόρισαν τις γεωγραφικές ενότητες ενώ είχε προηγηθεί διάλογος στις τοπικές κοινωνίες και στα νομαρχιακά συμβούλια. Για την εφαρμογή των κριτηρίων που έθετε ο νομοθέτης και για το τελικό αποτέλεσμα έχουν διατυπωθεί πολλές αντιρρήσεις. Σε κάθε περίπτωση δεν είναι εύκολο επίτευγμα ο καθορισμός της άριστης γεωγραφικής διαίρεσης. Υπήρξαν και προφανή λάθη, όπως για παράδειγμα η θέση ότι η συνδρομή των κριτηρίων δεν πρέπει να είναι σωρευτική αλλά αρκεί η συνδρομή ενός από αυτά, θέση που τραυμάτισε την εγκυρότητα του αποτελέσματος. Σε κάθε περίπτωση πάντως το αποτέλεσμα της γεωγραφικής διαίρεσης προσέλαβε κανονιστική ισχύ. Από την στιγμή που ορίστηκαν οι γεωγραφικές ενότητες έπρεπε να ακολουθήσει η προσπάθεια για την δημιουργία των συνενώσεων. Ικανή και αναγκαία προϋπόθεση για την ενίσχυση της νέας

πολιτικής ήταν η κατάργηση κάθε διαδικασία που θα υπονόμειε την εφαρμογή του Ν.1622/86. Πρώτον, Καμία αναγνώριση νέας κοινότητας, δεύτερον, καμιά μετεξέλιξης κοινότητας σε δήμο εκτός αν υπερέβαινε το νόμιμο πληθυσμό και τρίτο άμεση κατάργηση κάθε άλλης διαδικασίας συνένωσης. Ο νομοθέτης δεν απαγόρευσε τις διαδικασίες συνένωσης εκτός του Ν.1622/86 και το Υπουργείο Εσωτερικών δεν αποθάρρυνε τις συνενώσεις με τον Ν.1416/84.

Η εφαρμογή των συνενώσεων του Ν.1416/84 υπονόμειε την εφαρμογή των σχεδιασμένων συνενώσεων του Ν.1622/86. Η διαδικασία της συνένωσης κατέληξε να είναι για τους μισούς σχεδόν από τους ΟΤΑ των τελευταίων δύο ετών, τρόπος απόσπασης περισσότερων επιχορηγήσεων, διαδικασία καθορισμού τοπικών προσωποκεντρικών πολιτικών συσχετισμών. Είναι γνωστή άλλωστε, συμβαίνει μάλιστα και στην εφαρμογή των συνενώσεων του Ν.1622/86, η εμπλοκή εξωτερικών σε σχέση με την πρωτοβάθμια αυτοδιοίκηση πολιτικών παραγόντων που φέρονται να πατρονάρουν ορισμένους ΟΤΑ και μερικές φορές και συγκεκριμένες μορφές συνένωσης, εναντίον άλλων πολιτικών παραγόντων που φέρονται να πατρονάρουν άλλες. Έτσι μια κατεξοχήν πολιτική δομικής μεταρρύθμισης γίνεται αντικείμενο πελατειακών σχέσεων και συγκρούσεων, υποδαυλίζοντας αναχρονιστικά τοπικιστικά αντανακλαστικά. Η εξέλιξη αυτή ίσως δεν θα είχε επέλθει εάν η διαδικασία των συνενώσεων

εντός των γεωγραφικών ενοτήτων είχε παραμείνει ως μοναδική διαδικασία συνένωσης.

Τα οικονομικά κίνητρα, ακόμα και αυτά του Ν.1622/86 που θεσπίστηκαν ταυτόχρονα με κατευθύνσεις αξιοποίησης, δεν είχαν τελικά αναπτυξιακή δυναμική. Οι λόγοι που τους αποστέρησαν αυτή τη δυναμική αναφέρονται κυρίως στην αγνόηση των πραγματικών δεδομένων του τοπικού πολιτικού συστήματος και των πρακτικών που αναπτύσσονται στην διοίκηση κυρίως των κοινοτικών υποθέσεων. Η παροχή οποιουδήποτε κινήτρου δεν είναι από μόνη της ικανή να μεταβάλει την ανασφάλεια των μικρότερων ΟΤΑ σχετικά με την άνιση κατανομή των πόρων στο εσωτερικό των νέων δήμων. Ανασφάλεια που γεννήθηκε από το φαινόμενο της άνισης κατανομής των πόρων μεταξύ των οικισμών στις περισσότερες κοινότητες της χώρας. Αντίθετα ο πρόεδρος και το κοινοτικό συμβούλιο γνωρίζουν καλά ότι έστω και ένα μικρό ποσό είναι εύκολο να εξασφαλισθεί ιδίως μέσα από τις κατά κανόνα αδιαφανείς κατανομές κονδυλίων από τα διάφορα υπουργεία και δημόσιους οργανισμούς. Με αυτή τη δυνατότητα αντιμετωπίζει και την κάλυψη μικρών αναγκών της κοινότητας, διαμορφώνει ενδεχομένως στην τοπική κοινωνία την εικόνα της οικονομικής επάρκειας και αποτρέπει έτσι την ανάδειξη των αρνητικών δεδομένων που θα δικαιολογούσαν την κατάργηση της κοινότητάς του.

Ακόμη και αν τα οικονομικά κίνητρα είχαν αναπτυξιακό περιεχόμενο αυτό ακυρώθηκε από την δυνατότητα των υφισταμένων ΟΤΑ να έχουν

πρόσβαση σε έκτακτες επιχορηγήσεις ή σε άτοκο δανεισμό. Ειδικότερα στις μικρές κοινότητες αυτ'το φαινόμενο τους παρέχει την ψευδαίσθηση της ευκαιριακής οικονομικής επάρκειας, ιδιαίτερα όταν το πολιτικό προσωπικό τους περιορίζεται στην διαχείριση των κλασικών κοινοτικών υποθέσεων και δεν αντιλαμβάνεται τη θέση της κοινότητάς του στο αναπτυξιακό γίγνεσθαι της ευρύτερης περιοχής του. Συνεπώς έπρεπε παράλληλα να έχει αντιμετωπισθεί το πρόβλημα των αδιαφανών διαδικασιών και της εύκολης πρόσβασης των κοινοτήτων στις έκτακτες επιχορηγήσεις των από υπουργεία και οργανισμούς.

Η πολιτεία εμφανίσθηκε άτολμη και αντιφατική στην αντιμετώπιση του προβλήματος της πολυδιάσπασης. Όταν το 1984 καταστρώθηκε ο Ν.1416/84 ουσιαστικά μπήκαν οι βάσεις για την ανάδειξη με σύγχρονες δομές και λειτουργίες της διακοινοτική και διαδημοτική συνεργασίας. Ενώ η πολιτεία εμφανίζεται να επιθυμεί την αναπτυξιακή συνεργασία μεταξύ των ΟΤΑ ταυτόχρονα επιδιώκει τη συνένωση. Η εμπειρία των ευρωπαϊκών κρατών έχει δείξει ότι οι δρόμοι της επίλυσης προβλημάτων πολυδιάσπασης είναι κυρίως δύο: συνένωση ή συνεργασία. Η πρόωθηση ταυτόχρονα και των δύο προϋποθέτει τον συντονισμό και την αλληλουχία. Ο Ν.1416/84 στο σημείο αυτό δεν επέτυχε ούτε το συντονισμό ούτε την αλληλουχία.

Στο σημείο αυτό αξίζει να σημειωθεί ότι για την υποστήριξη του αναπτυξιακού συνδέσμου, ως θεσμού διακοινοτικής συνεργασίας υπήρξαν, στα τέλη της δεκαετίας του '80, έστω και

ασυντόνιστα, ορισμένα προγράμματα και μέτρα πολιτικής ανάλογα με αυτά που σήμερα αποτελούν τις αναγκαίες προϋποθέσεις και συστατικά του προτεινόμενου προγράμματος:

- χρηματοδότηση των αναπτυξιακών συνδέσμων από το ειδικό αναπτυξιακό πρόγραμμα τοπικής αυτοδιοίκησης (ΕΑΠΤΑ) για την εκπόνηση αναπτυξιακών προγραμμάτων, την κατασκευή διακοινοτικών έργων τεχνικής υποδομής κ.λ.π.
- χρηματοδότηση των αναπτυξιακών συνδέσμων από τους Κ.Α.Π. για την κάλυψη των λειτουργικών διαφορών τους
- τεχνική και επιστημονική υποστήριξη των αναπτυξιακών συνδέσμων από την ΕΕΤΑΑ με την κατάρτιση νέων επιστημόνων ως συμβούλων των αναπτυξιακών συνδέσμων κ.λ.π.

παρότι σε ορισμένες περιοχές οι αναπτυξιακοί σύνδεσμοι ανέπτυξαν σημαντική δραστηριότητα, επιβεβαιώνοντας την ορθότητα της θεσμοθέτησής τους, τα προγράμματα και τα μέτρα της πολιτικής που αφορούσαν την υποστήριξη τους άρχισαν από της αρχές της δεκαετίας του '90 να ατονούν.

Άλλωστε, δύο μόλις χρόνια μετά τον Ν.1416/84 η πολιτεία αμφισβητεί πολιτικά τη δυνατότητα του θεσμού των αναπτυξιακών συνδέσμων και το 86 με το Ν.1622/86, φαίνεται ότι προκρίνει τη σχεδιασμένη αλλά εθελοντική

συνένωση. Από το 1990 έως το 1993 η σχεδιασμένη συνένωση διακόπτεται και επαναρχίζει το 1994 με την ταυτόχρονη πάντως εφαρμογή δύο συστημάτων που, όπως αποδείχθηκε, είχαν διαφορετική, αντιθετική φιλοσοφία. Ταυτόχρονα σε νομοθετικό επίπεδο και εν συνεχεία στο επίπεδο της θεσμικής πολιτικής φαίνεται να εγκαταλείπεται η προώθηση της συνένωσης και επαναφέρεται, με αποφασιστικότερο τρόπο η διακοινοτική και διαδημοτική συνεργασία, με τη σύσταση των συμβουλίων περιοχής.

Ακριβώς δύο χρόνια αργότερα η συνένωση επανέρχεται ακόμα δυναμικότερα στο προσκήνιο. Αυτές οι πολιτικές παλινδρομήσεις αποδυνάμωσαν κάθε σχεδιασμό τόσο για τις συνενώσεις όσο και για τις συνεργασίες, και υπονόμισαν κάθε προοπτική εφαρμογής τους. Οι ενότητες των αναπτυξιακών συνδέσμων, οι γεωγραφικές ενότητες του νόμου 1622/86, οι ενότητες των συμβουλίων περιοχής Δε δημιούργησαν τις αναγκαίες προϋποθέσεις μιας ουσιαστικής μεταρρύθμισης και ιδιαίτερα εκείνες που θα διευκόλυναν την εθελοντική συνένωση.

Αν η διαδρομή αυτή δεν αποτυπωθεί ως 'ιστορική μνήμη' στο πολιτικό και διοικητικό μας σύστημα, αν οι αιτίες που προκάλεσαν την αναποτελεσματικότητα των παραπάνω εγχειρημάτων δεν αξιολογηθούν με επάρκεια και αν τα συμπεράσματα αυτής της αξιολόγησης δεν αποτελέσουν οδηγό για την πολιτικά σταθερή και επιχειρησιακά συνεπή υποστήριξη -σε μακροπρόθεσμη, διαχρονικά, βάση - του

προτεινόμενου προγράμματος τα αποτελέσματα θα είναι ανάλογα.

Ο νομοθέτης και η διοίκηση φαίνεται ότι περιόρισαν την δράση τους στην θέσπιση των ρυθμίσεων και στη διεκπεραίωση της έκδοσης διαταγμάτων ενώ η τοπική αυτοδιοίκηση ανέλαβε τον πρωταγωνιστικό ρόλο για την εφαρμογή τους. Αγνοήθηκε ή δεν έγινε αντικείμενο ενδελεχούς ανάλυσης το γεγονός ότι η ανασυγκρότηση των χωρικών ενότητων των πρωτοβάθμιων ΟΤΑ αποτελεί κατεξοχήν κρατική υπόθεση, δηλαδή δεν είναι τοπική υπόθεση. Οι ΟΤΑ δεν έχουν, εκ του Συντάγματος εξουσία να αποφασίζουν για τη χωρική ανασύνταξή τους. Η συμμετοχή τους σε αυτή τη διαδικασία περιορίζεται στην έκφραση γνώμης. Η εμπειρία των 108 συνενώσεων απέδειξε ότι η κινητοποίηση της τοπικής αυτοδιοίκησης εξελίσσεται στο μέτρο που το τοπικό πολιτικό προσωπικό καταλήγει σε ενδοτοπικές συμφωνίες ανασύνταξης των συσχετισμών του, με απλά λόγια: μοιράζονται ρόλοι στο νέο τοπικό αντιπροσωπευτικό σύστημα.

Συμπύκνωση των παραπάνω αιτιών και ταυτόχρονα επιβεβαίωση τους είναι η έλλειψη διαρκούς υποστηρικτικού μηχανισμού στο επίπεδο του Υπουργείου εσωτερικών. Ο μηχανισμός αυτός θα λειτουργούσε συνδυασμένα σε πολιτικό και διοικητικό επίπεδο.

Ανάλογης σημασίας με την προηγούμενη είναι και η έλλειψη επικοινωνιακής πολιτικής. Μερικοί τοπικοί παράγοντες που αντιδρούν στις συνενώσεις ασκούν και αυτοί στο πλαίσιο της

τοπικής κοινωνίας αποτελεσματική πολιτική επικοινωνίας, ενημέρωσης και προβολής ενισχύοντας τα αντανακλαστικά ανασφάλειας των κατοίκων και του πολιτικού προσωπικού, θέτοντας ψευτοδιλήμματα ή επιχειρώντας την εύκολη ιδεολογικοποίηση των ανασφαλειών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5^ο

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΩΝ ΣΥΝΕΝΩΣΕΩΝ ΣΕ ΑΛΛΕΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΕΣ ΧΩΡΕΣ

Η πολυδιάσπαση των πρωτοβάθμιων ΟΤΑ αναδείχθηκε ως πρόβλημα του διοικητικού συστήματος των ευρωπαϊκών κρατών ευθύς αμέσως μετά το τέλος του β' παγκοσμίου πολέμου και με την έναρξη της εποχής της ραγδαίας βιομηχανικής ανάπτυξης. Η αστυφιλία ως αποτέλεσμα της ανακατανομής των θέσεων εργασίας μεταξύ πόλεων και υπαίθρου αποδυνάμωσε τους μικρούς ΟΤΑ και ενίσχυσε τη σημασία της διοικητικής δομής των μεγαλύτερων. Επίσης η βιομηχανική ανάπτυξη μετέβαλε τις συνθήκες διαβίωσης, εισήγαγε νέα δεδομένα στις μεταφορές, τις συγκοινωνίες και τις επικοινωνίες. Η πρόσβαση των κατοίκων, ακόμη και της υπαίθρου σε κέντρα κοινωνικών οικονομικών και πολιτιστικών υποδομών αποδυνάμωσε δραστικά τη σημασία της διοικητικής υποδομής των μικρών ΟΤΑ

Παράλληλα, ο πληθυσμός απαιτούσε νέες σύγχρονες υποδομές σε βασικούς τομείς της καθημερινής ζωής, υποδομές που με τη σειρά τους έπρεπε να συγκροτηθούν για να λειτουργήσουν αποτελεσματικά σε ευρύτερο γεωοικονομικό χώρο. Οι ανάγκες αυτές οδήγησαν εν συνεχεία στην απαίτηση νέων σύγχρονων διοικητικών υποδομών στους ΟΤΑ, υποδομών που θα τους επέτρεπαν να επιλύσουν προβλήματα διαχείρισης του χώρου, προστασίας του περιβάλλοντος, άσκησης κοινωνικής πολιτικής κ.ο.κ.

Με έναυσμα αυτά τα δεδομένα τα ευρωπαϊκά κράτη επιχειρούν να αντιμετωπίσουν το φαινόμενο της πολυδιάσπασης και να συγκροτήσουν ευρύτερους ΟΤΑ, ικανούς να αντεπεξέλθουν στις νέες ανάγκες. Σε άλλες περιπτώσεις βέβαια για λόγους ιστορικούς και πολιτικούς προωθήθηκε ως λύση η διαδημοτική συνεργασία, ιδιαίτερα εκεί όπου οι επιλογές των κεντρικών πολιτικών ηγεσιών, για διαφορετικούς λόγους, διατήρησαν τις πολλές μικρές κοινότητες εξαιτίας της ταύτισης με μια μονοσήμαντη εκδοχή της αρχής της δημοκρατικότητας ή ενίσχυναν τη διατήρηση της πολυδιάσπασης για να αποδυναμώσουν την πρωτοβάθμια αυτοδιοίκηση και να ενισχύουν το υφιστάμενο *modus vivendi* του πολιτικού συστήματος (κατά κύριο λόγο στον ευρωπαϊκό νότο).

Στα περισσότερα κράτη επέλεξαν μικτό σύστημα, δηλαδή διαδοχικές φάσεις προαιρετικών και υποχρεωτικών συνενώσεων με οικονομικά και διοικητικά κίνητρα.

Τα αποτελέσματα αυτών των προσπαθειών από το 1950 έως το 1993 αποτυπώνονται στον πίνακα στην επόμενη σελίδα.

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΚΡΑΤΟΣ	ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙ Α	ΕΚΤΑΣΗ (ΤΕΤΡ.ΜΕΤΡΑ)	ΑΡΙΘΜΟΣ ΟΤΑ 1950	ΑΡΙΘΜΟΣ ΟΤΑ 1993	ΜΕΤΑΒΟΛΗ (%)
ΑΥΣΤΡΙΑ	7,6	83,8	3999	2300	-42
ΒΕΛΓΙΟ	9,9	30,5	2669	589	-78
ΓΑΛΛΙΑ	55,9	541,1	38814	36627	-5
ΓΕΡΜΑΝΙΑ	78,5	357	-	16115	-
Δ.ΓΕΡΜΑΝΙΑ	61,3	248,5	24272	8077	-67
ΔΑΝΙΑ	5,1	43,1	1387	275	-80
ΕΛΒΕΤΙΑ	6,8	41,3	3097	3021	-2,5
ΕΛΛΑΔΑ	10,2	132	5994	5775	-3,3
ΕΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ	58,2	244,1	2028	481	-76
ΙΡΛΑΝΔΙΑ	3,5	70,3	115	84	-26
ΙΣΠΑΝΙΑ	39	504,8	9214	8082	-12
ΙΤΑΛΙΑ	57,5	301,3	7781	8100	+4
ΛΟΥΞΕΜΒ.	0,4	2,6	127	118	-7
ΟΛΛΑΝΔΙΑ	14,7	41,8	7781	702	-36
ΝΟΡΒΗΓΙΑ	4,3	324,2	744	439	-41
ΣΟΥΗΔΙΑ	8,6	412	2500	284	-89

Πίνακας 6^{ος}, μεταβολή αριθμού ΟΤΑ σε
ευρωπαϊκά κράτη

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Ο αριθμός των ΟΤΑ σε συνάρτηση με το μέσο πληθυσμό και τη μέση έκταση ανά μονάδα στις χώρες της ευρωπαϊκής ένωσης παρουσιάζεται ανάγλυφα στον πίνακα που ακολουθεί:

ΚΡΑΤΟΣ-ΜΕΛΟΣ ΕΥΡ.ΕΝΩΣΗΣ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΜΟΝΑΔΩΝ	ΜΕΣΟΣ ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ ΜΟΝΑΔΟΣ	ΜΕΣΗ ΕΚΤΑΣΗ ΜΟΝΑΔΟΣ ΣΕ ΤΕΤΡ.ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΑ
ΑΥΣΤΡΙΑ	2300	3439	36
ΒΕΛΓΙΟ	589	17094	52
ΓΑΛΛΙΑ	36627	1571	15
ΓΕΡΜΑΝΙΑ	16115	5002	23
ΔΑΝΙΑ	275	18838	157
ΕΛΛΑΔΑ	5775	1776	23
ΕΝ. ΒΑΣΙΛΕΙΟ	481	120497	507
ΙΡΛΑΝΔΙΑ	84	42381	820
ΙΣΠΑΝΙΑ	8082	4840	62
ΙΤΑΛΙΑ	8100	7399	37
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ	118	3349	22
ΟΛΛΑΝΔΙΑ	702	21708	58
ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ	306	32327	302
ΣΟΥΗΔΙΑ	284	30606	1584
ΦΙΛΑΝΔΙΑ	460	10989	733
ΕΥΡ. ΕΝΩΣΗ	80445	4580	40

Πίνακας 7^{ος}, μέσος πληθυσμός και μέση έκταση ανά ΟΤΑ στις χώρες της ευρωπαϊκής ένωσης.

Από τον πίνακα προκύπτει ότι η Ελλάδα βρίσκεται στην προτελευταία θέση από άποψη μέσου πληθυσμού και στην 3^η από το τέλος θέση από άποψη μέσης έκτασης ανά πρωτοβάθμιο ΟΤΑ. Απέχει μάλιστα αρκετά από το μέσο όρο της ευρωπαϊκής κοινότητας.

Η περίπτωση της Σουηδίας είναι χαρακτηριστική όχι τόσο για τη δραστική μείωση η οποία άλλωστε επήλθε σε διάστημα 30 ετών μετά την εφαρμογή διαδοχικών προαιρετικών και υποχρεωτικών συνενώσεων (από 2500 το 1950 σε 286 σήμερα) αλλά κυρίως για τη σταθερή επιμονή της πολιτείας στην εφαρμογή μακροχρόνιας πολιτικής ανασυγκρότησης. Τα οικονομικά Δε κίνητρα είχαν απολύτως αναπτυξιακό χαρακτήρα, επενδύθηκαν σε υποδομές και συνοδεύτηκαν από διοικητικά και πολιτικά κίνητρα που εμπέδωσαν την 'συνέργια' αποτελεσματικότητας και δημοκρατικότητας. Πάντως και εκεί η δραστική μείωση επήλθε στις φάσεις της υποχρεωτικής συνένωσης.

Εν κατακλείδι, πρέπει να γίνει κατανοητό ότι η επίκληση των ευρωπαϊκών εμπειριών δεν έχει ουσιώδη σημασία αν αναφέρεται σε αριθμούς χωρίς να διερευνά το περιεχόμενο και το αποτέλεσμα των πολιτικών που ασκήθηκαν. Η σημασία αυτών των εμπειριών εστιάζεται πρωτίστως στις πολιτικές που ασκήθηκαν σε συνδυασμό με το χρόνο εφαρμογής και το νομικοπολιτικό και κοινωνικό περιβάλλον της κάθε χώρας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6^ο

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΕΣ ΠΑΡΑΜΕΤΡΟΙ ΤΩΝ ΣΥΝΕΝΩΣΕΩΝ

Το Σύνταγμα όρσε για πρώτη φορά το 1975 ρητά τους δήμους και τις κοινότητες ως πρωτοβάθμιους ΟΤΑ. Τούτο συνέβη διότι τότε κατοχυρώθηκε πρωτίστως και πλήρως σε συνταγματικό επίπεδο ο θεσμός της τοπικής αυτοδιοίκησης. Μοναδική εξαίρεση αποτελεί το Σύνταγμα του 1927 (άρθρο 107) το οποίο πάντως δεν εφαρμόσθηκε για μεγάλο χρονικό διάστημα.

Ο συντακτικός νομοθέτης ορίζει ότι "η διοίκηση των τοπικών υποθέσεων ανήκει στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης, των οποίων την πρώτη βαθμίδα αποτελούν οι δήμοι και οι κοινότητες. Οι λοιπές βαθμίδες ορίζονται με νόμο".

Η συγκεκριμένη επιταγή δεν αποτέλεσε ως προς το περιεχόμενο της διάκρισης μεταξύ δήμων και κοινοτήτων αντικείμενο ενδελεχούς συζήτησης στην Έ Αναθεωρητική Βουλή. Συνεπώς δεν προκύπτουν ευχερώς και ρητά οι προθέσεις του ιστορικού συντακτικού νομοθέτη. Εντούτοις από τη συστηματική ερμηνεία της προκύπτει ότι ο συντακτικός νομοθέτης επιθυμούσε να προσδιορίσει το πρώτο επίπεδο αυτοδιοίκησης, έτσι ώστε να κατευθύνει σε ευρύτερο από τους ιστορικά δεδομένους ΟΤΑ επίπεδο τη διάρθρωση των υπολοίπων βαθμίδων. Ως εκ τούτου το Σύνταγμα δεν επιβάλλει μια δεδομένη και μάλιστα την υφιστάμενη το 1975 μορφή δήμων και κοινοτήτων.

Εξάλλου το συμβούλιο της Επικράτειας με την κρίσιμη απόφαση 3194/1990 (ολομ.) έκρινε ότι το Σύνταγμα δεν κατοχυρώνει το υφιστάμενο κατά την ιστορική στιγμή της ψήφισης του (1975) σύστημα δυαδικής οργάνωσης των πρωτοβάθμιων ΟΤΑ ούτε αυτούς καθαυτούς τους υφιστάμενους τότε ΟΤΑ. Με την ίδια απόφαση κρίθηκε σύμφωνη προς το Σύνταγμα (άρθρο 102,παρ.1) η διάταξη του άρθρου 1 του Ν.1622/1986, τώρα άρθρο 4, παρ.8 επ.ΔΚΚ, που εξαναγκάζει τα 2/5 των κοινοτήτων, παρότι δεν συναινούν να συμμετέχουν υποχρεωτικά στον νέο ΟΤΑ που προκύπτει στις καθορισμένες γεωγραφικές ενότητες. Υπό αυτήν την έννοια η αναγκαστική συνένωση δεν είναι αντίθετη προς το Σύνταγμα.

Πρόβλημα θα δημιουργούσε ενδεχομένως η κατάργηση των κοινοτήτων ως μορφής πρωτοβάθμιων ΟΤΑ με διάταξη του νόμου. Η διάταξη αυτή θα ήταν ευθέως αντίθετη στο γράμμα του Συντάγματος, παρότι ενδεχομένως θα εκπλήρωνε το πνεύμα και την πεμπουσία της επιταγής του άρθρου 102, παρ.1 εδ.α' Συντ. Εντούτοις είναι προφανές ότι δεν αποκλείεται από το Σ.τ.Ε. κάθε άλλη διαδικασία ουσιαστικής κατάργησης των κοινοτήτων ως μορφής ΟΤΑ παρά μόνο η ρητή κατάργηση με νόμο, ακόμη και εάν παρέμειναν οι ίδιοι ΟΤΑ ως δήμοι. Εν προκειμένω, καθίσταται επίσης σαφές ότι είναι συμβατή με το Σύνταγμα η κατάργηση κοινοτήτων διαμέσου της συνένωσης, ακόμη και της αναγκαστικής. Όχι μόνο αυτό, αλλά και από τη συστηματική ερμηνεία των επιταγών των παραγράφων 1 και 6, εδ.α' του άρθρου 102 Συντ.

προκύπτει η απόλυτη εναρμόνισή της με τη βούληση του συντακτικού νομοθέτη για την αποτελεσματική εκπλήρωση της αποστολής των ΟΤΑ, δηλαδή την ουσιαστική και αποδοτική διοίκηση των τοπικών υποθέσεων. Συνεπώς η προγραμματική ανακυττάρωση των πρωτοβάθμιων ΟΤΑ συντελεί στην πραγμάτωση της πεμπτουσίας της συνταγματικής επιταγής για την τοπική αυτοδιοίκηση.

Η διάκριση πάντως των πρωτοβάθμιων ΟΤΑ σε δήμους και κοινότητες όπως καταστρώθηκε αρχικά από το Ν.ΔΝΖ/1912, δηλαδή το διαφορετικό θεσμικό πλαίσιο της διοικητική οργάνωσης για τους αστικούς και τους αγροτικούς οικισμούς θα μπορούσε ενδεχομένως να είχε δημιουργήσει ένα κεκτημένο: την εναρμόνιση του διοικητικού συστήματος και της πολιτικής οργάνωσης των πρωτοβάθμιων ΟΤΑ στις ιδιαίτερες συνθήκες των τοπικών κοινωνιών. Η σταδιακή υπέρβαση αυτής της πρωτογενούς και ουσιαστικής διαφοράς είχε πάντως συντελεστεί πριν από τη θέσπιση της συνταγματικής επιταγής, συνεπώς δεν είναι δυνατόν να επικαλεσθεί κανείς με βάσιμα επιχειρήματα τόσο τη συνδρομή όσο και τη συνταγματική θεμελίωση ενός τέτοιου κεκτημένου.

Υποστηρίζεται από ορισμένους συγγραφείς αλλά υπονοείται και στο σκεπτικό της μειοψηφίας στην απόφαση 3194/1990 του Σ.τ.Ε., η αναγνώριση δικαιώματος αυτοδιοίκησης των κατοίκων των οικισμών, δικαίωμα στο οποίο βασίζεται η συγκρότηση των ΟΤΑ. Ο ισχυρισμός αυτός βασίζεται στη νομικά δογματική ερμηνεία της έννοιας του οργανισμού τοπικής

αυτοδιοίκησης ως "φυσικής" κοινωνικής συσσωμάτωσης, θεωρία που πηγάζει από τη γενικότερη θεωρία περί Φυσικού Δικαίου. Τόσο η ιστορική εξέλιξη του θεσμικού πλαισίου των ΟΤΑ στη χώρα μας από το 1833 έως σήμερα, όσο και η νομολογία του Σ.τ.Ε., ακόμη και σε περιόδους άνθησης αυτών των θεσμών δεν αναδεικνύουν την εγκυρότητα ενός τέτοιου ισχυρισμού. Μάλιστα το ισχύον Σύνταγμα όπως και τα προηγούμενα δεν περιλαμβάνουν κανένα κανόνα από τον οποίο μπορεί να συνταχθεί η θεμελίωση δικαιώματος αυτοδιοίκησης.

Διαφορετικής φύσεως είναι το συμμετοχικό δικαίωμα ή το δικαίωμα συμμετοχής των κατοίκων στη διοίκηση των τοπικών υποθέσεων. Τούτο πηγάζει άρρηκτα από την λειτουργία της τοπικής αυτοδιοίκησης ως θεσμικού πεδίου εκδήλωσης και άσκησης της λαϊκής κυριαρχίας, οργανώνεται κατά κανόνα με τη μορφή της πολιτικής αντιπροσώπευσης και σε εξαιρετικές περιπτώσεις και με τη μορφή της άμεσης, αδιαμεσολάβητης συμμετοχής των πολιτών. Η συνταγματική θεμελίωση του συμμετοχικού δικαιώματος και με τη μορφή θεσμών αδιαμεσολάβητης συμμετοχής προκύπτει αναμφισβήτητα από τη συστηματική ερμηνεία των επιταγών των άρθρων 1 και 102 Συντ.

Η παραβίαση του δικαιώματος συμμετοχής των κατοίκων από την εφαρμογή της υποχρεωτικής συνένωσης δεν είναι δυνατόν να θεμελιωθεί δεδομένου ότι το δικαίωμα αυτό καταστρώνεται αποκλειστικά για τη συμμετοχή στη διοίκηση των τοπικών υποθέσεων και δεν περιλαμβάνει την άσκηση κρατικών πολιτικών

όπως η διοικητική αναδιοργάνωση της χώρας διαμέσου της ανασυγκρότησης και πρωτοβάθμιων ΟΤΑ. Τέλος δεν ευσταθεί και η ενδεχόμενη επίκληση του συμμετοχικού κεκτημένου που ο κοινός νομοθέτης είχε καταστρώσει με την ενεργοποίηση του λαϊκού στοιχείου στις διαδικασίες της αναγνώρισης, συνένωσης και γενικά των χωρικών μεταβολών των ΟΤΑ, δεδομένου ότι το συγκεκριμένο κεκτημένο έχει "εξουσιοδοτηθεί" από το 1984 όταν η συνδρομή του από δεσμευτική κατέστη διαζευκτική. Επίσης είναι δεδομένο ότι ανεξάρτητα από την ύπαρξη συμμετοχικού κεκτημένου η διοικητική οργάνωση αποτελεί κρατική δημόσια υπόθεση, το σχετικό μάλιστα Διάταγμα συγκρότησης ενός ΟΤΑ έχει κανονιστικό περιεχόμενο και συνεπώς δεν θεμελιώνεται η άσκηση δικαιώματος προηγούμενης ακρόασης των ενδιαφερόμενων πολιτών.

Ανακεφαλαιώνοντας συμπεραίνουμε ότι η διαμέσου των συνενώσεων κατάργηση των κοινοτήτων είναι συνταγματική αποδεκτή. Ο συνταγματικός νομοθέτης δεν επιθυμεί οπωσδήποτε τη διατήρηση συγκεκριμένων ονομασιών για τους τύπους των πρωτοβάθμιων ΟΤΑ φαίνεται πάντως να επιτάσσει δύο ζητήματα: την προσαρμογή των θεσμικών δομών στις ιδιαίτερες συνθήκες των τοπικών κοινωνιών (αστικοί, αγροτικοί, κ.ο.κ. οικισμών) και την ουσιαστική εκπλήρωση της αποστολής των ΟΤΑ, επιταγή που δεν επιτρέπει μόνο αλλά και επιβάλλει στον κοινό νομοθέτη την ανάληψη πρωτοβουλιών για την προσαρμογή των οργανωτικών δεδομένων στις ανάγκες

υλοποίησης του ουσιαστικού κανόνα, της διοίκησης των τοπικών υποθέσεων, όπως αυτές διαμορφώνονται στις σύγχρονες, κάθε φορά, συνθήκες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7^ο

ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ-ΣΚΟΠΙΜΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

Από την αξιολόγηση των πολιτικών που ασκήθηκαν έως σήμερα για την αντιμετώπιση του προβλήματος την πολυδιάσπασης των πρωτοβάθμιων ΟΤΑ, από την περιγραφή της υφιστάμενης κατάστασης και την αναζήτηση των συνταγματικών παραμέτρων προκύπτουν τα ακόλουθα συμπεράσματα τα οποία τεκμηριώνουν και τη σκοπιμότητα του προτεινόμενου προγράμματος για την ανασυγκρότηση της πρωτοβάθμιας τοπικής αυτοδιοίκησης.

Η πολυδιάσπαση της πρωτοβάθμιας τοπικής αυτοδιοίκησης αντιμετωπίζεται δραστικά μόνο με τη σχεδιασμένη συνένωση. Τούτο προϋποθέτει τη διακήρυξη βασικών αρχών που διέπουν τόσο τη σύνταξη του θεσμικού πλαισίου όσο και την εφαρμογή του.

Οι βασικές αρχές πρέπει να συνδέονται και με την επιλογή κριτηρίων με βάση τα οποία θα γίνεται ο χωροταξικός σχεδιασμός των νέων ΟΤΑ.

Ο χωροταξικός σχεδιασμός των νέων ΟΤΑ και οι αντίστοιχες δημόσιες τοπικές επενδύσεις πρέπει να ανταποκρίνονται σε μια τυπολογία ΟΤΑ που προκύπτει από τις ιδιαίτερες ανάγκες των τοπικών κοινωνιών σε στοιχειώδεις υποδομές και ταυτόχρονα να εξασφαλίζουν την ικανότητα των νέων ΟΤΑ να βελτιώνουν αυτές τις υποδομές.

Η υλοποίηση της πολιτικής των συνενώσεων είναι πρωταρχικό καθήκον της πολιτείας. Είναι κρατική πολιτική η οποία μάλιστα σήμερα αποκτά ιδιαίτερα βαρύνουσα σημασία για τον εκσυγχρονισμό του πολιτικού και διοικητικού συστήματος αλλά και της κοινωνίας μας γενικότερα.

Από την πολιτική των σχεδιασμένων συνενώσεων δεν πρέπει να υπάρχει διέξοδος διαφυγής. Υπό αυτήν την έννοια εξαντλήθηκαν τα όρια της εθελοντικότητας .

Τα οικονομικά κίνητρα δεν είχαν και Δε φαίνεται ότι μπορούν να αποκτήσουν αναπτυξιακή δυναμική. Άλλωστε η άσκηση μιας κρατικής πολιτικής, και μάλιστα τέτοιας εμβέλειας, δεν πρέπει να γίνεται αντικείμενο διαπραγμάτευσης. Υπό αυτή την έννοια τα οικονομικά κίνητρα εξαντλούνται ότι μέτρο που περιορίζονται στη διάπλαση της κοινωνικής συναίνεσης, με την προϋπόθεση ότι δεν ακυρώνουν στην πράξη την ουσία της πολιτικής αυτής.

Η πολιτική των συνενώσεων ως μείζονος σημασίας δημόσια πολιτική διοικητικής ανασυγκρότησης πρέπει να υπερβεί την λογική των κινήτρων και να θεμελιωθεί στην εφαρμογή ενός προγράμματος δημοσίων επενδύσεων σε τοπική κλίμακα και ανάπτυξης του ανθρώπινου δυναμικού με τρόπο ώστε να διασφαλίζεται η συγκρότηση βιώσιμων ΟΤΑ με στοιχειώδη υποδομή σε διοικητικό, τεχνικό και κοινωνικό εξοπλισμό και κατάλληλο προσωπικό.

Η πολιτική των συνενώσεων πρέπει επομένως να συμπυκνώνεται σε ένα πρόγραμμα πολλαπλών και συντονισμένων πολιτικών και επιχειρησιακών στόχων. Κρίσιμη πτυχή του προγράμματος είναι οι πόροι, ο χρονικός ορίζοντας και το χρονοδιάγραμμά του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8^ο

ΑΡΧΕΣ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΔΙΕΠΟΥΝ ΤΟ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

1. ΑΡΧΕΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ.

Είναι γνωστή η προβαλλόμενη αντίθεση μεταξύ της μικρής χωρικής ή διοικητικής κλίμακας, στην οποία ο διοικούμενος πολίτης βρίσκεται πλησιέστερα, καταρχήν από άποψη πρόσβασης, στα κέντρα λήψης αποφάσεων και συνεπώς είναι ευχερέστερη η συμμετοχή του ή η άσκηση επιρροής σε αυτά, και της μεγάλης χωρικής και διοικητικής κλίμακας όπου επιτυγχάνεται η συσσώρευση πόρων και είναι ευχερέστερη η αποδοτική οργάνωση του ανθρώπινου δυναμικού. Η μεγάλη διοικητική μονάδα εναρμονίζεται με την οικονομία αυτής της κλίμακας ενώ αντίθετα η μικρή μονάδα χαρακτηρίζεται από έλλειψη αρκετών, τουλάχιστον αναγκαίων, οικονομικών και ανθρωπίνων πόρων. Αντίθετα, η μεγάλη διοικητική μονάδα, τόσο ως χωρική διάσταση όσο και ως ποσοτική σχέση διοικούντων και διοικούμενων δεν επιτρέπει την εύκολη πρόσβαση των διοικούμενων πολιτών σε αυτή.

Η παραπάνω αντίθεση προσλαμβάνει ιδιαίτερες διαστάσεις στο επίπεδο της ελληνικής Τ.Α. Ο λόγος είναι προφανής: η κοινότητα ως βασική διοικητική μονάδα της πρωτοβάθμιας Τ.Α., εξαιτίας των λόγων που αναπτύχθηκαν παραπάνω, έχει μικρό

πληθυσμιακό μέγεθος και συνεπώς ευνοεί, έστω θεωρητικά, την άμεση πρόσβαση των πολιτών της στη διαδικασία λήψης αποφάσεων.

Η πραγματικότητα αυτή δεν δημιούργησε μόνο ένα κεκτημένο εύκολης, φυσικής πρόσβασης στο κέντρο λήψης αποφάσεων αλλά και ένα κεκτημένο αμεσότερης πολιτικής συμμετοχής, αντιμετωπίζοντας, έως ένα σημείο και τις γεωγραφικές ιδιομορφίες των διάσπαρτων 12.543 οικισμών.

Το κεκτημένο της κοινοτικής αυτοδιοίκησης ικανοποιούσε την αρχή της δημοκρατικότητας υπό την έννοια της αμεσότερης πρόσβασης του πολίτη στο κέντρο λήψης των αποφάσεων. Από την άλλη πλευρά, η μικρή διοικητική μονάδα, ιδίως μετά τη δημογραφική αφαίμαξη των πρώτων μεταπολεμικών δεκαετιών και το συνακόλουθο οικονομικό μαρασμό δεν ήταν ικανή να ασκήσει παρά μόνο πολιτικές μικρής κλίμακας, κυρίως σε ενδοκοινοτικό πεδίο. Δεν είναι τυχαίο ότι από τις προβλεπόμενες αρμοδιότητες τα κοινοτικά συμβούλια ασκούν στην πράξη κυρίως εκείνες που εστιάζονται στη διαχείριση της τεχνικής υποδομής των οικισμών. Αυτή η πραγματικότητα έλαβε δραματικότερες διαστάσεις στη δεκαετία του '80 όταν αναδείχθηκε η ανάγκη ανάληψης πρωτοβουλιών αναπτυξιακής πολιτικής από τους ΟΤΑ. Άλλωστε, η αδυναμία εύρυθμης διοικητικής και αναπτυξιακής λειτουργίας στη μικροκλίμακα των ΟΤΑ αναγνωρίστηκε το 1975 και από το συντακτικό νομοθέτη ο

οποίος εκτός από την αναγκαστική συνεργασία ρύθμισε και την ενοποίηση των υπηρεσιών.

Η εμπειρία των ευρωπαϊκών χωρών, όπου αντιμετώπισαν παρόμοιο πρόβλημα, αποδεικνύει ότι η αρχή της δημοκρατικής αντιπροσώπευσης ή της δημοκρατικότητας και η αρχή της αποτελεσματικής διοίκησης σε ευρύτερη μονάδα μπορούν να εναρμονιστούν άριστα με τα συστήματα της δημοτικής αποκέντρωσης και της άμεσης συμμετοχής των πολιτών. Αλλά και η ελληνική εμπειρία δεν είναι πολύ διαφορετική, δεδομένου ότι πριν από την ισχύ του ΔΝΖ/1912 είχαν καθιερωθεί θεσμοί δημοτικής αποκέντρωσης, αλλά και προσφάτως με το θεσμό του παρέδρου των οικισμών.

Ο συγκερασμός των δύο αρχών επιτυγχάνεται με την κατάστρωση θεσμών δημοτικής αποκέντρωσης και συμμετοχής των δημοτών έτσι ώστε να διασφαλίζεται η πολιτική συμμετοχή του πολίτη στη διαμόρφωση της δημοτικής πολιτικής και στη διαχείριση των προβλημάτων μικρής εμβέλειας. Παράλληλα ο σχεδιασμός, και η εφαρμογή των αναπτυξιακών πολιτικών καθώς και η παροχή σύγχρονων διοικητικών υπηρεσιών ανατίθεται στη δημοτική αρχή η οποία άλλωστε ως αιρετή είναι προϊόν της πολιτικής συμμετοχής των ίδιων των πολιτών. Ο συγκερασμός των δύο αρχών στο πεδίο των νέων βιώσιμων ΟΤΑ συντελεί μάλιστα στη συνδυασμένη αναβάθμισή τους. Η αρχή της δημοκρατικότητας ως διαδικασία πολιτικής

συμμετοχής κατευθύνεται πλέον σε ένα αποτελεσματικό διοικητικό κέντρο, δηλαδή γίνεται αποδοτικότερη, ενώ η αρχή της αποτελεσματικότητας, ως λειτουργία αποδοτικού διοικητικού κέντρου, απολαμβάνει αμεσότερη και διαρκέστερη δημοκρατική νομιμοποίηση επειδή διαχέεται και ελέγχεται από διαδικασίες πολιτικής συμμετοχής.

**2. ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΕΝΟΥ
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ ΚΑΙ ΔΡΑΣΗΣ ΣΕ
ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΕΠΙΠΕΔΟ ΚΑΙ
ΠΡΩΘΗΣΗΣ ΕΙΔΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ
ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ ΚΑΙ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ.**

Οι έως τώρα θεσμικές πρωτοβουλίες για την ανασυγκρότηση της πρωτοβάθμιας Τ.Α. ήταν κυρίως επικεντρωμένες στο νομοθετικό πεδίο. Αντίθετα, η εφαρμογή της αποτελούσε σχεδόν αποκλειστικό προνόμιο των άμεσα ενδιαφερομένων τοπικών αρχών οι οποίες είχαν άλλωστε ως κέρδος τη συνδρομή οικονομικών κινήτρων αλλά έπρεπε στην καλύτερη περίπτωση να απεμπολήσουν τα άμεσα πολιτικά συμφέροντά τους, στην χειρότερη να διασφαλίσουν την πραγματική αξιοποίηση των κινήτρων. Σε κάθε περίπτωση η υπόθεση των συνενώσεων έμοιαζε περισσότερο με μια ημιεπίσημη διαπραγμάτευση της πολιτείας και του ενδιαφερομένου τοπικού πολιτικού προσωπικού ή σε ορισμένες περιπτώσεις και των ιδίων των κατοίκων των ΟΤΑ, όπου η πολιτεία επεδίωκε την ανασυγκρότηση της Τ.Α. και την ένταξή της σε αναπτυξιακή τροχιά και οι τοπικές αρχές ελάμβαναν ως αντάλλαγμα περισσότερα χρήματα από άλλες απρόθυμες. Τα αποτελέσματα είναι γνωστά.

Η νέα πολιτική πρέπει να θεμελιώνεται στην αρχή της συντονισμένης δράσης των επιμέρους πτυχών της. Προϋπόθεση για αυτό είναι η υπέρβαση της λογικής της διαπραγμάτευσης και η προβολή σχεδίου αναπτυξιακής ανασυγκρότησης της Τ.Α.

Συνεπώς η πολιτεία στο σύνολό της, δηλαδή στο νομοθετικό και διοικητικό επίπεδο, δεν αποδίδει bonus σε όσους αποδέχονται την πολιτική διότι αυτή αναφέρεται υποχρεωτικά σε όλους αλλά καταστρώνει σχέδια ειδικών αναπτυξιακών επενδύσεων και εφαρμόζει αντίστοιχες πολιτικές οι οποίες στοχεύουν στη διαμόρφωση των ελαχίστων προϋποθέσεων βιωσιμότητας και αναπτυξιακής πολιτικής όλων των νέων ΟΤΑ, με ιδιαίτερη έμφαση στις ορεινές και παραμεθόριες περιοχές.

Η εφαρμογή των ειδικών επενδυτικών προγραμμάτων για τις βασικές υποδομές, την κάλυψη των λειτουργικών δαπανών και τη στελέχωση και ανάπτυξη του ανθρωπίνου δυναμικού καθώς και η τεχνική και επιστημονική υποστήριξη του προγράμματος δεν πρέπει να κατανοηθούν ως κίνητρο που προσφέρεται ως υπόσχεση αλλά στο μέτρο του δυνατού όχι μόνο πρέπει να τεθεί σε ισχύ από την έναρξη της εφαρμογής του νέου θεσμικού πλαισίου των συνενώσεων αλλά και να αρχίσει από την προπαρασκευαστική φάση, γεγονός που θα επιβεβαιώσει την αξιοπιστία του προγράμματος και των δεσμεύσεων της πολιτείας. Η διαχείρισή τους μάλιστα πρέπει να γίνεται με την ευθύνη του κράτους και όχι αποκλειστικά από τους νέους ΟΤΑ. Η ευθύνη του κράτους σηματοδοτείται και από το περιεχόμενο αυτής της πολιτικής ως δημόσιας πολιτικής στρατηγικού προσανατολισμού για την ανανέωση της χώρας. Για αυτό πρέπει να διασφαλιστεί η διαχείριση των έργων και η

εφαρμογή του προγράμματος, στο μέτρο που υλοποιείται από τους ΟΤΑ ή από συλλογικά όργανα της Τ.Α., με την καθιέρωση αυστηρών διαδικασιών ελέγχου και τήρησης του χρονοδιαγράμματος.

Η συντονισμένη εφαρμογή των νομοθετικών μέτρων και των επενδυτικών προγραμμάτων για τη δημιουργία βασικών υποδομών κ.λ.π. καταλαμβάνει τη θέση αρχής που πρέπει να διέπει τη νέα πολιτική των συνενώσεων και συνεπώς το προτεινόμενο πρόγραμμα.

3. ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗΣ ΕΝΔΟΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΙΣΟΡΡΟΠΙΑΣ.

Η μελέτη των υφιστάμενων συνενώσεων αλλά κυρίως η μελέτη των προβλημάτων που παρουσιάζονται στους θεσμούς της διακοινοτικής συνεργασίας έχουν αναδείξει το ζήτημα της μη ισόρροπης ενδοδημοτικής ανάπτυξης. Δηλαδή, οι περισσότερες επενδύσεις κατευθύνονται στην έδρα του δήμου ή συνδέσμου ενώ αντίθετα υποβαθμίζονται οι μικροί οικισμοί, κυρίως όταν δεν έχουν εκπροσώπηση. Αυτή η πραγματικότητα, που προβάλλεται ως ενδοιασμός από μικρές κοινότητες, επιβεβαιώνεται στην πράξη. Βέβαια η ισχύουσα νομοθεσία επιδιώκει να επιτύχει μια στοιχειώδη ισορροπία στην κατάρτιση του τεχνικού προγράμματος αλλά ούτε αυτή επαρκεί ούτε ελέγχεται η εφαρμογή της.

Στόχος των νέων θεσμικών πρωτοβουλιών είναι η εφαρμογή ρυθμίσεων και διαδικασιών που περιέχουν εγγυήσεις και των οποίων θα ελέγχεται η τήρηση με στόχο τη διασφάλιση ενός *minimum* αναπτυξιακής ισορροπίας. Η καθιέρωση της προτεινόμενης αρχής θα λειτουργήσει και ως θετικό στοιχείο για την επίτευξη κλίματος κοινωνικής συναίνεσης στην νέα πολιτική ιδίως στο επίπεδο των τοπικών κοινωνιών.

4. Η ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΣΥΝΑΙΝΕΣΗΣ

Η επιδίωξη της κοινωνικής και πολιτικής συναίνεσης είναι ένας αυτονόητος στόχος εφόσον η εφαρμογή του προτεινόμενου προγράμματος επηρεάζει άμεσα τις πολιτικές κυρίως σχέσεις σε τοπικό επίπεδο αλλά κατεξοχήν επηρεάζει τη ζωή των τοπικών κοινωνιών, μεταβάλλοντας το σημερινό status των σχέσεων των πολιτών με την Τ.Α. αλλά, προπαντός, στοχεύει στη διαμόρφωση νέων αναπτυξιακών προοπτικών για τις ίδιες τις τοπικές κοινωνίες. Η συναίνεση της κοινωνίας είναι επίσης πρόσφορη και ως αναφορά στο εθνικό επίπεδο εξαιτίας της διάστασης του φαινομένου των ετεροδημοτών κατοίκων και των ισχυρών πολιτιστικών, οικονομικών και κυρίως συναισθηματικών δεσμών που συνδέουν τους Έλληνες με τον τόπο καταγωγής τους.

Η προοπτική των εθελοντικών συνενώσεων ήταν συνώνυμη με την παθητική συναίνεση. Το αποτέλεσμα της δεν ήταν τελικά το επιθυμητό διότι οδήγησε στη μη συνένωση.

Τώρα η αρχή της κοινωνικής και πολιτικής συναίνεσης πρέπει να τεθεί σε νέα ενεργητική βάση. Αντικείμενο της συναίνεσης δεν πρέπει να είναι η αποδοχή ή μη των συνενώσεων επί της αρχής αλλά η διαμόρφωση συμφωνιών για τους στόχους και τις επιμέρους διαδικασίες. Η συναίνεση θα επικεντρωθεί στην τυπολογία των νέων ΟΤΑ, στην εφαρμογή των ειδικών επενδυτικών προγραμμάτων και στη

διαμόρφωση του νέου δημοτικού πολιτικοδιοικητικού συστήματος.

Σήμερα άλλωστε οι αντιδράσεις προς το θεσμό των συνενώσεων σε ιδεολογική βάση, ιδίως υπό τη μορφή 'κοινοτιστικής ιδεολογίας' περί ελληνογενούς θεσμού παρουσιάζονται μειωμένες και υποτονικές. Οι αντιρρήσεις επικεντρώνονται στη διαδικασία και στο ενδεχόμενο αρνητικό αποτέλεσμά της. Προβάλλονται ενδοιασμοί για την αποδυνάμωση της δημοκρατικής αντιπροσώπευσης, για τον περαιτέρω μαρασμό των ορεινών οικισμών εξαιτίας των φαινομένων της ενδοδημοτικής αναπτυξιακής μη ισορροπίας, για τις ατέλειες του οδικού και επικοινωνιακού δικτύου και την έλλειψη υποδομών, για την μελλοντική τύχη των ελαχίστων κοινοτικών πόρων που αφορούν κληροδοτήματα, περιοχές ιστορικής, αρχαιολογικής ή τουριστικής σημασίας, έσοδα από κοινοτικές επιχειρήσεις κ.ο.κ. Συνεπώς η προϋπόθεση για την εφαρμογή των αρχών της πολιτικής και κυρίως της κοινωνικής συναίνεσης είναι η καταγραφή και η αντιμετώπιση των προβαλλομένων ενδοιασμών, είτε θεμελιώνονται με αιτιολογημένα επιχειρήματα είτε αποτελούν προσχήματα. Προς αυτή την κατεύθυνση στοχεύουν οι προαναφερόμενες αρχές. Εδώ ακριβώς εντοπίζεται η ποιοτική διαφορά του περιεχομένου της πολιτικής και κοινωνικής συναίνεσης η οποία θα καθορίσει τελικά και το περιεχόμενο του πολιτικού και κοινωνικού διαλόγου σε τοπικό επίπεδο καθώς επίσης και

την πολιτική που θα υποστηρίξει το πρόγραμμα.

Βέβαια σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να διαφεύγει από την προσοχή μας ότι το ισχυρότερο επιχείρημα που πρέπει να αντιμετωπιστεί πρωτίστως και αποτελεσματικά από την πολιτεία είναι η έως τώρα μη πειστικότητα της στην εφαρμογή μιας διαχρονικά σταθερής πολιτικής.

5. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΑ: ΣΤΟΧΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΣΥΝΕΝΩΣΗ ΜΕ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΣΥΝΑΙΝΕΣΗ.

Η εφαρμογή των παραπάνω αρχών επικεντρώνεται στην υπέρβαση του διλήμματος: εθελοντική ή υποχρεωτική συνένωση. Στο επίκεντρο τίθεται πλέον η έννοια του προγραμματισμού της χωρικής και θεσμικής ανασυγκρότησης της πρωτοβάθμιας Τ.Α. με τη σχεδιασμένη και συνδυασμένη εφαρμογή θεσμικών μέτρων και προγραμμάτων για την εξασφάλιση βασικών υποδομών, των ελαχίστων αναγκαίων λειτουργικών δαπανών και του κατάλληλου ανθρώπινου δυναμικού. Η πολιτεία δεν περιορίζεται στην ανάληψη νομοθετικών πρωτοβουλιών και στην εφαρμογή διοικητικών μέτρων αλλά προγραμματίζει, σχεδιάζει την τυπολογία των νέων ΟΤΑ και μεριμνά άμεσα για την απόκτηση των κρίσιμων προϋποθέσεων βιωσιμότητας. Έως τώρα πρωταγωνιστής, κινητήρια δύναμη των συνενώσεων ήταν η ίδια η Τ.Α. Οι επιπτώσεις τους κατανοήθηκαν ως αποτέλεσμα τοπικής εμβέλειας. Παρότι είναι βέβαιο ότι δεν αποτελούν είδος τοπικών υποθέσεων και παρότι και η νομολογία του Σ.τ.Ε. (3194/91) τις έχει κρίνει ως κρατικές υποθέσεις κρίνοντας θετικά το βαθμό αναγκαστικότητας που επέβαλε ο Ν.1622/86, η πολιτεία περιορίσθηκε στην παθητική επιλογή της παροχής οικονομικών κινήτρων. Τώρα η

ευθύνη για την υλοποίηση του προγράμματος ανήκει κυρίως στην πολιτεία, η δε Τ.Α. συμβάλει γνωμοδοτικά στον σχεδιασμό και ενεργά στην εφαρμογή χωρίς να υποτάσσει σε τοπικές επιλογές τις βασικές συνισταμένες του προγράμματος.

Η έννοια και το περιεχόμενο της 'διοικητικής και προγραμματικής συνένωσης με κοινωνική συναίνεση' πρέπει να αποτελέσει την αιχμή του δόρατος για την προβολή του προγράμματος. Σε αυτήν συσσωρεύονται, ως συνιστώσες της, οι παραπάνω προτεινόμενες αρχές.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9^ο

ΘΕΣΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

1. ΤΥΠΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΟΤΑ ΠΡΩΤΗΣ ΒΑΘΜΙΔΑΣ

Το οργανωτικό σχήμα της πρωτοβάθμιας τοπικής αυτοδιοίκησης που εισήγαγε ο Ν.ΔΝΖ/1912 θεμελίωσε τη διττή τυπολογία των ΟΤΑ στη βάση της διάκρισης μεταξύ αγροτικών και αστικών οικισμών. Η αμφισβήτηση όμως κατά του δημοτικού θεσμού οδήγησε στον προσδιορισμό με αυστηρά πληθυσμιακά και εμμέσως χωροταξικά κριτήρια των αστικών οικιστικών ενοτήτων οι οποίες προσέλαβαν αντίστοιχη διοικητική μορφή, ως δήμοι. Το σύνθημα της απελευθέρωσης των συνοικισμών επένδυσε ιδεολογικά ένα εύπλαστο θεσμικό πλαίσιο αναγνώρισης των κοινοτήτων και συνέβαλε στο επίμαχο φαινόμενο της πολυδιάσπασης και της ίδρυσης εξαρχής μη βιώσιμων διοικητικών μονάδων. Πάντως, ως προς την αναγνώριση των κοινοτήτων δεν πρέπει να διαφεύγει από την προσοχή μας η καθιέρωση και λειτουργικών κριτηρίων, όπως η ύπαρξη ή η ικανότητα χρηματοδότησης σχολείου στοιχειώδους εκπαιδεύσεως.

Αλλά και το προηγούμενο θεσμικό καθεστώς του Β.Δ της 27^{ης} Δεκεμβρίου 1834 κατέτασσε τους δήμους σε τρεις "τάξεις" ανάλογα με τον πληθυσμό. Σε κάθε τάξη αντιστοιχούσε διαφορετικός αριθμός δημαρχιακών παρέδρων και υπήρξε διαφορά

και ως προς τον τρόπο διορισμού του δημάρχου. Εν ολίγοις, το πληθυσμιακό κριτήριο συνδέθηκε και τότε με διαφορές στη συγκρότηση των διοικητικών οργάνων.

Το φαινόμενο της θέσπισης διαφορετικών τύπων πρωτοβάθμιων ΟΤΑ συναντάται και σε ευρωπαϊκές χώρες, χαρακτηριστικότερη των οποίων είναι η περίπτωση της Γερμανίας. Υπάρχουν πάντως και πολλές που έχουν ενιαίο τύπο ανεξάρτητα από πληθυσμό ή οικιστική μορφή, γεγονός που συνήθως σχολιάζεται από τους ειδικούς ως αρνητικό.

Στη χώρα μας παρατηρείται μια ανακόλουθη κατάσταση: ενώ η αρχική διαφορετικότητα μεταξύ δήμου και κοινότητας είχε θεμελιωθεί σε πληθυσμιακά και χωροταξικά κριτήρια, γεγονός που αποτελούσε θετικό γνώρισμα για το σύστημά μας, στη συνέχεια η μεν κοινότητα έμεινε καθηλωμένη στα δεδομένα του 1912, ο Δε δήμος έγινε κατανοητός ως αξιολογική οντότητα ανώτερη της κοινότητας και έτσι επιδιώκεται η μετεξέλιξη κοινοτήτων σε δήμους μεταβάλλοντας το αρχικό περιεχόμενο της διαφοράς. Ταυτόχρονα παρατηρείται η θεσμοθέτηση δήμων που έχουν ενιαίο θεσμικό πλαίσιο αλλά κρίσιμες πληθυσμιακές και χωροταξικές διαφορές.

Προκειμένου να υπάρξει ορθολογικότερη διοικητική οργάνωση αλλά και να προσαρμοσθεί το θεσμικό πλαίσιο στη σύγχρονη πραγματικότητα και τις διοικητικές και αναπτυξιακές ανάγκες της ελληνικής

κοινωνίας προτείνεται η εξειδίκευση των επιμέρους τύπων πρωτοβάθμιων ΟΤΑ. Ασφαλώς ως προς το βασικό ονομαστικό προσδιορισμό, για ιστορικούς αλλά και δεοντολογικούς λόγους προτείνεται η χρήση του όρου: δήμος. Οι δήμοι όμως πρέπει να διακρίνονται σε ειδικούς τύπους και στον καθένα θα αναλογούν ιδιαιτερότητες τόσο ως προς το διοικητικό σύστημα αλλά και ως προς τις αρμοδιότητες. Επίσης είναι χρήσιμο να επισημανθεί ότι οι επιθετικοί προσδιορισμοί των τύπων των δήμων δεν πρέπει να αποτυπωθούν και στο νομικό πλαίσιο. Άλλωστε η διάκρισή τους έχει μόνο λειτουργικό χαρακτήρα και δεν αποτελεί αξιολογική ή οργανωτική διάκριση ΟΤΑ.

ΔΗΜΟΣ-ΕΝΟΤΗΤΑ ΧΩΡΙΩΝ

Βασικό χαρακτηριστικό είναι η ενότητα αγροτικών οικισμών. Θα αποτελεί το κατεξοχήν "προϊόν" των συνενώσεων. Κύριο γνώρισμα η αναπτυξιακή λειτουργία της Δημοτικής Αρχής και η δημοτική αποκέντρωση στη βάση των πρώην κοινοτήτων με τα τοπικά συμβούλια, ακόμη και στην έδρα του νέου ΟΤΑ. Εκλογικό σύστημα που επιτρέπει την εκπροσώπηση όλων, στο μέτρο του δυνατού, των πρώην κοινοτήτων στο δημοτικό συμβούλιο. Ειδικές ρυθμίσεις σχετικά με τις αρμοδιότητες μπορούν να αναφέρονται στις ορεινές ή παραμεθόριες περιοχές.

ΔΗΜΟΣ-ΗΜΙΑΣΤΙΚΟΣ ΟΙΚΙΣΜΟΣ

Βασικό χαρακτηριστικό η ύπαρξη ενός ημιαστικού οικισμού με πληθυσμό άνω των 2.500 ή 5.000 κατοίκων. Με αυτόν συνενώνονται όμοροι ΟΤΑ εφόσον βρίσκονται στην άμεση επιρροή του. Τοπικά συμβούλια στις μικρότερες κοινότητες που θα συνενωθούν μαζί του. Σύστημα εκπροσώπησης και των μικρότερων κοινοτήτων στο Δημοτικό Συμβούλιο.

ΑΣΤΙΚΟΣ ΔΗΜΟΣ

Ο κλασικός τύπος του σύγχρονου αστικού δήμου. Προσαρτώνται οι όμορες κοινότητες δορυφόροι. Τοπικά συμβούλια στις προσαρτώμενες κοινότητες.

ΔΗΜΟΣ-ΝΗΣΙ

Εκτός από τα μεγάλα νησιά που αποτελούν, σε αρκετές περιπτώσεις, νομαρχιακές αυτοδιοικήσεις ή εκείνα που έχουν μεγάλη έκταση και πληθυσμό, όλοι οι ΟΤΑ των υπολοίπων μικρών νησιών επιδιώκεται η συνένωση έτσι ώστε κάθε νησί να οργανώνεται ως δήμος. Ως προς το διοικητικό σύστημα ισχύουν κατεξοχήν τα αναφερόμενα στους αντίστοιχους τύπους που περιγράφονται παραπάνω.

ΔΗΜΟΣ-ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΚΟ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ

Πρόκειται για τους μεγάλους δήμους (εκτός των δύο μητροπολιτικών κέντρων) που αποτελούν ήδη μικρές μητροπολιτικές

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

περιοχές. Σε αυτές τις περιπτώσεις πρέπει να εξετασθεί, μετά την ολοκλήρωση της ανασυγκρότησης και την ανάδειξη των νέων δημοτικών αρχών, η συγκρότηση θεσμών συνεργασίας για τη διαχείριση ευρύτερων λειτουργιών της περιοχής.

ΔΗΜΟΙ-ΤΜΗΜΑΤΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΠΕΡΙΟΧΩΝ

Πρόκειται για τους ΟΤΑ της μητροπολιτικής περιοχής Αττικής και Θεσσαλονίκης που ο πόλος τους καθώς και η χωρική τους ανασυγκρότηση πρέπει να επαναπροσδιορισθεί στο πλαίσιο συστήματος μητροπολιτικής διοίκησης. (Γι' αυτό άλλωστε το προτεινόμενο πρόγραμμα δεν αφορά την Αττική και τα πολεοδομικά συγκροτήματα της Θεσσαλονίκης και του Βόλου-Ν.Ιωνίας).

ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ

Ως κοινότητες αναγνωρίζονται οι ήδη υφιστάμενες "Χειμάζουσες Κοινότητες" στον πίνακα:

ΝΟΜΟΣ	ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ	ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ
ΓΡΕΒΕΝΩΝ	ΑΒΔΕΛΛΑΣ	130
	ΔΟΤΕΙΚΟΥ	70
	ΜΕΣΟΛΟΥΡΙΟΥ	135
	ΠΕΡΙΒΟΛΙΟΥ	312
	ΣΑΜΑΡΙΝΑΣ	285
	ΣΜΙΞΗΣ	491
	ΦΙΛΙΠΠΑΙΩΝ	294

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	ΒΡΑΔΕΤΟΥ	32
	ΚΑΛΑΡΙΤΩΝ	300
	ΜΑΤΣΟΥΚΙΟΥ	232
	ΣΙΡΑΚΟΥ	141
	ΑΕΤΟΜΗΛΙΤΣΑΣ	196
ΚΟΖΑΝΗΣ	ΝΑΜΑΤΩΝ	186
ΤΡΙΚΑΛΩΝ	ΑΝΘΟΥΣΗΣ	37
	ΚΑΤΑΦΥΤΟΥ	165
	ΚΑΛΛΙΡΡΟΗΣ	151
	ΚΡΑΝΕΑΣ	129
	ΠΟΛΥΘΕΑΣ	215
	ΣΤΕΦΑΝΙΟΥ	65
	ΧΑΛΙΚΙΟΥ	38
	ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ	228
	ΑΘΑΜΑΝΙΑΣ	100
	ΓΑΡΔΙΚΙΟΥ	359
	ΔΕΣΗΣ	125
	ΔΡΟΣΟΧΩΡΙΟΥ	22
	ΛΙΒΑΔΟΧΩΡΙΟΥ	82
	ΜΕΣΟΧΩΡΑΣ	529
	ΝΕΑΣ ΠΕΥΚΗΣ	121
	ΝΕΡΑΙΔΑΣ	244
	ΠΑΡΑΜΕΡΟΥ	57
	ΠΑΧΤΟΥΡΙΟΥ	289
ΠΥΡΡΑΣ	150	

Πίνακας 8^{ος}, χειμάζουσες κοινότητες.

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Τα νησιά που έχουν συνολικό πληθυσμό κάτω των 1.000 κατοίκων που δεν είναι δήμοι αναφέρονται στον επόμενο πίνακα:

ΝΟΜΟΣ	ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ	ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ
ΑΤΤΙΚΗΣ	ΑΓΓΙΣΤΡΙΟΥ	791
	ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΑ	70
ΚΕΡΚΥΡΑΣ	ΕΡΕΙΚΟΥΣΣΑΣ	334
	ΜΑΘΡΑΚΙΟΥ	143
	ΟΘΩΝΩΝ	98
ΚΥΚΛΑΔΩΝ	ΑΝΑΦΗΣ	261
	ΘΗΡΑΣΙΑΣ	233
	ΣΙΚΙΝΟΥ	267
	ΚΙΜΩΛΟΥ	728
	ΔΟΝΟΥΣΑΣ	111
	ΗΡΑΚΛΕΙΑΣ	115
	ΚΟΥΦΟΝΗΣΙΩΝ	275
	ΣΧΟΙΝΟΥΣΑΣ	122
	ΑΝΤΙΠΑΡΟΥ	819
ΛΑΚΩΝΙΑΣ	ΕΛΛΦΟΝΗΣΟΥ	725
ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ	ΑΓΑΘΟΝΗΣΙΟΥ	112
ΧΑΝΙΩΝ	ΓΑΥΔΟΥ	115
ΛΕΣΒΟΥ	ΑΓ.ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ	286

Πίνακας 9^{ος}, κοινότητες – νησιά.

Η αναγνώριση αυτών των κοινοτήτων πρέπει να θεμελιωθεί σε συγκεκριμένα κριτήρια. Για μεν τις "χειμάζουσες" το κριτήριο μπορεί να αναφέρεται στην "κοινωνιολογική" τους ιδιαιτερότητα. Ανάλογο κριτήριο ισχύει και για τα μικρά νησιά της "άγονης γραμμής"

Στην κατηγορία των διατηρουμένων κοινοτήτων μπορούν να ενταχθούν επίσης και άλλες με αυστηρά κριτήρια, όπως π.χ. απομακρυσμένα ορεινά χώρια τα οποία ενώ δεν είναι σε θέση να αντεπεξέλθουν στις βασικές λειτουργίες του θεσμού απέχουν άνω των 40 χλμ. από το πλησιέστερο νέο διοικητικό κέντρο. Επίσης στην κατηγορία των κοινοτήτων μπορούν να ενταχθούν και νέοι ΟΤΑ, προερχόμενοι από την συνένωση, των οποίων ο πληθυσμός δεν υπερβαίνει τους 1.000 κατοίκους. Οι κοινότητες πρέπει συνεπώς να καταστούν οι αναγκαίες εξαιρέσεις του δημοτικού μας συστήματος. Ως γενικό κριτήριο διατήρησής τους πρέπει να αναδειχθεί η αδυναμία ένταξης τους στις προδιαγραφές των νέων βιώσιμων ΟΤΑ. Οι κοινότητες αυτές θα ασκούν αυτότελώς τις απολύτως αναγκαίες αρμοδιότητες. Το σύνολο των υπολοίπων υποθέσεων θα μεταβιβάζεται στις υπηρεσίες της Περιφερειακής Διοίκησης του Νομού, στα συνταγματικά πάντως επιτρεπτά όρια.

2. ΓΕΝΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΧΩΡΟΤΑΞΙΚΟ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΟΤΑ

Ο καθορισμός των εδαφικών περιφερειών των νέων ΟΤΑ θα πρέπει να γίνει στη βάση χωροταξικών ενοτήτων, σε συνδυασμό με το μέγεθος του πληθυσμού που προσδιορίζει όλες σχεδόν τις βασικές λειτουργικές εξυπηρετήσεις. Το κύριο εδώ στοιχείο είναι η επιθυμητή κλίμακα ή το μέγεθος του νέου ΟΤΑ και όχι τόσο τα συγκεκριμένα όρια τα οποία ποτέ δεν μπορούν να είναι τέλεια. Η επιθυμητή κλίμακα προσδιορίζει με τη σειρά της το συνολικό αριθμό των ΟΤΑ στον εθνικό χώρο και τέλος γίνεται η οριοθέτηση.

Ένα πρώτο σημείο που πρέπει να ληφθεί υπόψη είναι ότι δε θα ήταν σκόπιμο να ξεκινήσει από την αρχή ο καθορισμός νέων ενοτήτων, τη στιγμή που υπάρχουν ήδη αρκετά "είδη" από αυτές (ανοικτές πόλεις, συμβούλια περιοχής, αναπτυξιακοί σύνδεσμοι, γεωγραφικές περιοχές). Μια τέτοια ενέργεια θα προκαλούσε μεταξύ των άλλων και αρκετές αντιδράσεις στους πολίτες και στους φορείς της αυτοδιοίκησης. Αντίθετα ο καθορισμός αυτός θα πρέπει να στηριχθεί σε κάποιο από τα προαναφερόμενα είδη και στη συνέχεια με κάποιες προσαρμογές (τις λιγότερες δυνατές) να δημιουργηθούν οι τελικές εδαφικές περιφέρειες.

Ειδικότερα η επιλογή του είδους της ενότητας που θα χρησιμεύσει ως αφετηρία ή ως βάση, θα εξαρτηθεί από την επιλογή του

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

επιθυμητού μεγέθους του νέου ΟΤΑ. Οι ενότητες που υπάρχουν σήμερα, δηλαδή οι ομαδοποιήσεις των ΟΤΑ που έχουν επιτευχθεί με ορισμένες διαδικασίες αλλά και με κάποια σκοπιμότητα, και αποτυπώνονται στον πίνακα, δίδουν ανάλογα με το είδος τους διαφορετικό αριθμό μονάδων.

ΕΙΔΟΣ ΕΝΟΤΗΤΑΣ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΝΟΤΗΤΩΝ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΝΕΩΝ ΟΤΑ
Ανοικτές πόλεις Συμβ. περιοχής	502 αν. πόλεις 492 συμβ. Περ.	500 μείωση 1/12
Αν. Σύνδεσμοι	573	600 μείωση 1/7
Γεωγ. Περιοχές ν.1622/86	1116	1.200 μείωση 1/5
Σημερινοί ΟΤΑ	5.775	

Πίνακας 10ος, είδη γεωγραφικών διαιρέσεων.

Η συγκριτική παράθεση των προαναφερομένων ενοτήτων από άποψη αριθμητικού συνόλου και μέσου πληθυσμού ανά νομό αποτυπώνεται στους πίνακες:

Τ.Ε.Ι. ΠΑΤΡΑΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Από τα δεδομένα αυτά μπορούμε να έχουμε μια βάση εκκίνησης ώστε να προσεγγίζουμε τον τελικό στόχο. Μια πρώτη επεξεργασία τους είναι απαραίτητη ώστε να καταδειχθεί η ύπαρξη σταθερής και διαχρονικής τάσης στη προτίμηση της γεωγραφικής ενότητας, δηλαδή του κοινού τύπου των πρωτοβάθμιων ΟΤΑ (χώρος αλληλοεπικάλυψης των διαφόρων γεωγραφικών ενοτήτων). Αυτή είναι μια επιτελική εργασία γραφείου στο κέντρο. Από εκεί και πέρα θα υπάρξει μια άλλη σειρά διαδικασιών με συμμετοχή και των τοπικών παραγόντων.

Είναι πρόδηλο ότι δύο από τις υφιστάμενες διαιρέσεις πλεονεκτούν ως προς τη συνέργια των στόχων της ανασυγκρότησης. Τα συμβούλια περιοχής έχουν βέβαια αρκετά διευρυμένες περιφέρειες αλλά ταυτόχρονα αποτελούν σήμερα ενεργές μονάδες συνεργασίας και ως εκ τούτου είναι σε θέση να αποκατασταθούν από νέο δήμο. Τούτο πάντως θα αφηθεί στην εκτίμηση των συλλογικών οργάνων της τοπικής αυτοδιοίκησης, και όσων κληθούν σε τοπικό επίπεδο να εκφράσουν γνώμη, να επιλέξουν καταρχήν την ευρύτερη δυνατή χωρική ενότητα, δηλαδή εκείνη των συμβουλίων περιοχής. Εφόσον κρίνουν πλήρως αιτιολογημένα ότι οι περιφέρειες των συμβουλίων περιοχής δεν πληρούν τις κρίσιμες προϋποθέσεις για την ίδρυση ΟΤΑ πρέπει να τεκμηριώσουν μια άλλη πρόταση η οποία μπορεί να έχει ως βάση τις γεωγραφικές

ενότητες του Ν.1622/1986 αλλά δε θα κατευθύνεται προς την πολυδιάσπαση ενοτήτων που είναι ταυτόχρονα κατ' ελάχιστον αναγκαίες εφικτές από άποψη χωρικής δυναμικότητας και γι' αυτό δεν ενδείκνυται η διάσπασή τους. Οι προτάσεις για επανακαθορισμό των γεωγραφικών περιοχών του Ν.1622/1986 πρέπει να ανταποκρίνονται σε ορισμένες προδιαγραφές:

Α) να μη διασπών υφιστάμενη γεωγραφική περιοχή μειώνοντας τον πληθυσμό της και τους αναμενόμενους πόρους.

Β) να μην καταλήγουν σε ενότητες δύο μόνο ΟΤΑ. Εκείνες μάλιστα από τις υφιστάμενες γεωγραφικές περιοχές που έχουν δύο ΟΤΑ θα πρέπει να ενταχθούν σε ευρύτερες μονάδες.

Γ) να επιδιώκεται στο ανώτερο δυνατό όριο η συνένωση των ΟΤΑ σε συνάρτηση με τον πληθυσμό της γεωγραφικής περιοχής.

Δ) να επιδιώκεται η συνένωση ΟΤΑ με ομοιογενή, στο μέτρο του δυνατού, γεωγραφική θέση, π.χ. ορεινών, πεδινών, παραλιακών περιοχών, κ.ο.κ.

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΤΩΝ ΣΥΝΕΝΩΣΕΩΝ

Με βάση τις αρχές και τους στόχους του προτεινόμενου προγράμματος η νέα πολιτική των συνενώσεων ανακαθορίζει, ως προς τη βούληση των ΟΤΑ, την προαιρετικότητα και την υποχρεωτικότητα. Η ολοκλήρωση του προγράμματος έχει χρονικό ορίζοντα και ενδιάμεσους αναγκαστικούς σταθμούς, όπως η οριστική διαμόρφωση των χωρικών ενότητων, η ψήφιση του σχετικού και η ανάδειξη των νέων δημοτικών αρχών. Παράλληλα, υλοποιούνται τα ειδικά υποπρογράμματα για τις τοπικές δημόσιες επενδύσεις.

Η πολιτεία πρέπει να αναδείξει ως τέσσερις αιχμές στη διαδικασία των συνενώσεων, τις ακόλουθες: Την προώθηση ενός θεσμικού πλαισίου που διασφαλίζει την αποτελεσματικότητα, τον εκσυγχρονισμό και την δημοκρατική αντιπροσώπευση, την εφαρμογή των υποπρογραμμάτων βελτίωσης ή και δημιουργίας βασικών υποδομών διοικητικού, τεχνικού και κοινωνικού εξοπλισμού, την διατήρηση όσων προνομίων είχαν έως τώρα οι κάτοικοι των μικρών χωριών και την προσπάθεια να εξασφαλιστεί η ισορροπία ενδοδημοτικής ανάπτυξης. Αυτές οι αρχές πρέπει να προβληθούν μέσα από μια εύστοχη επικοινωνιακή πολιτική. Συνεπώς Δε χρειάζονται οικονομικά κίνητρα, ως μέσα διαπραγμάτευσης, για την εφαρμογή της τόσο σημαντικής κρατικής πολιτικής των συνενώσεων.

Η έδρα των νέων δήμων καθορίζεται με βάση τα κριτήρια που θέτει το πρόγραμμα έτσι ώστε να είναι δυνατή η αντικειμενική αξιολόγηση όλων των οικισμών που έχουν τα απαραίτητα εφόδια για να ορισθούν ως έδρα. Τέτοια κριτήρια είναι: η κεντρικότητα του οικισμού δηλαδή η δυνατότητα πρόσβασης των κατοίκων των υπολοίπων οικισμών, πράγμα που επιβεβαιώνεται τόσο από την οδική επικοινωνία όσο και από τη βατότητα του οδικού δικτύου, η απαραίτητη διοικητική υποδομή, η υφιστάμενη χωροθέτηση των άλλων δημοσίων υπηρεσιών και ο πληθυσμός. Με βάση τα κριτήρια αξιολόγησης που προαναφέρονται και τις βασισμένες σε αυτά προτάσεις των συνενομένων ΟΤΑ διατυπώνεται η απολύτως αιτιολογημένη γνωμοδότηση της Δ.Ε. της ΤΕΔΚ και του Γ.Γ. της περιφέρειας. Η έδρα θα έχει οπωσδήποτε το δημοτικό κατάστημα αλλά όχι και απαραίτητα και όλο τον κοινωνικό εξοπλισμό (ΚΑΠΗ, παιδικούς σταθμούς) του νέου δήμου. Τέλος η σημασία της έδρας και η ανάδειξή της ως επίκεντρο τοπικής αντιπαλότητας, μεταξύ ΟΤΑ με ισοδύναμους οικισμούς, αμβλύνεται, στην περίπτωση αυτή, με την εκλογή τοπικού συμβουλίου και στον πρώην ΟΤΑ που ορίζεται ως έδρα.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΝΕΟΥ ΟΤΑ

Στόχος πρέπει να είναι η επίτευξη της δημοκρατικής αντιπροσώπευσης των πρώην οτα στο δημοτικό συμβούλιο και στη διοίκηση του νέου ΟΤΑ. Η σημασία της επίτευξης του στόχου είναι ακόμα σπουδαιότερη στους δήμους που αποτελούν 'ενότητες χωριών'.

Η απόλυτη εφαρμογή του μέτρου με νομοθετική ρύθμιση, που θα ορίζει ότι όλοι ανεξαιρέτως οι πρώην ΟΤΑ θα συμμετέχουν στο δημοτικό συμβούλιο χωρίς όριο πληθυσμού είναι δύσκολο να εφαρμοσθεί εάν προηγουμένως δεν έχει καταγραφεί η πραγματικότητα των νέων γεωγραφικών περιοχών, διότι τούτο είναι συνάρτηση του αριθμού των οτα που συνενώνονται αλλά και του πληθυσμού καθενός από αυτές.

Έτσι προτείνονται τα ακόλουθα:

- Ο αριθμός των εδρών του δημοτικού συμβουλίου δεν είναι μόνο συνάρτηση του πληθυσμού αλλά και των ΟΤΑ που συνενώνονται.
- Οι αρχές του ισχύοντος εκλογικού συστήματος παραμένουν αμετάβλητες.
- Ο τρόπος εκλογής και αντιπροσώπευσης πρέπει να διασφαλίζει την ενότητα και το ενιαίο του δήμου και ταυτόχρονα να εγγυάται τη συμμετοχή αντιπροσώπων των πρώην ΟΤΑ στη λήψη αποφάσεων.

➤ Στη θέση των πρώην ΟΤΑ λειτουργούν τοπικά συμβούλια ως όργανα δημοτικής αποκέντρωσης.

➤ Η περιφέρεια κάθε τοπικού συμβουλίου - πρώην ΟΤΑ με πληθυσμό άνω των 300 κατοίκων εκπροσωπείται στο δημοτικό συμβούλιο οπωσδήποτε με ένα τουλάχιστον δημοτικό σύμβουλο από το συνδυασμό του επιτυχόντος δημάρχου. Εάν αυτό δεν προκύψει αυτομάτως από την κατανομή των εδρών εφαρμόζονται ειδικές ρυθμίσεις για την εξομάλυνση. Σε κάθε συνδυασμό υποψηφίων συμμετέχουν οπωσδήποτε δύο τουλάχιστον υποψήφιοι που εκπροσωπούν αυτούς.

➤ Ο μοναδικός δημοτικός σύμβουλος ή ο πρώτος σε ψήφους δημοτικό σύμβουλος που εκπροσωπεί περιφέρεια Τ.Σ. με πληθυσμό άνω των 300 κατοίκων είναι πρόεδρος του Τ.Σ. και ασκεί τις αρμοδιότητες που του αναθέτει ο δήμαρχος.

➤ Ο αντίστοιχος σε κοινότητες με λιγότερους των 300 κατοίκων είναι ο δημαρχιακός πρόεδρος (δεν είναι μέλος του δημαρχιακού συμβουλίου) ο οποίος συμμετέχει με δικαίωμα λόγου στις συνεδριάσεις του Δ.Σ. και με δικαίωμα ψήφου μόνο στη συζήτηση θεμάτων που αφορούν άμεσα την περιφέρεια του Τ.Σ. του.

**ΠΑΡΑΛΛΗΛΕΣ ΑΝΑΓΚΑΙΕΣ
ΘΕΣΜΙΚΕΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ
ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΤΩΝ ΟΤΑ**

Η αρχή της δημοκρατικής αντιπροσώπευσης σε εναρμόνιση με την αρχή της αποτελεσματικότητας αναδεικνύουν και την αναγκαιότητα μεταρρυθμίσεων στο σύστημα διοίκησης των ΟΤΑ.

Ήδη ο θεσμός του Δ.Σ. βρίσκεται σε κρίση εξαιτίας της ανορθολογικής κατανομής αρμοδιοτήτων μεταξύ αυτού και του δημάρχου. Το Δ.Σ. ασχολείται με όλα τα θέματα, έχοντας το τεκμήριο γενικής αρμοδιότητας. Στην πράξη δεν είναι σε θέση να ανταποκριθεί στα καθήκοντά του αποτελεσματικά, κυρίως εξαιτίας της σύγχρονης πολυπλοκότητας των τοπικών υποθέσεων. Πρέπει να αποκτήσει ευελιξία και αποτελεσματικές διαδικασίες πολιτικού ελέγχου εκτελεστικών οργάνων.

Η δημορχιακή επιτροπή, αποκτά κρίσιμη θεσμική σημασία, αναβαθμίζεται και ασκεί διαρκή έλεγχο στη διαχείριση των παντός είδους οικονομικών ζητημάτων του δήμου θα αναλαμβάνει την απευθείας ανάθεση έργων, τη χορήγηση αδειών και άλλες σημαντικές αρμοδιότητες. Έτσι διασφαλίζεται μεγαλύτερη διαφάνεια στην διαχείριση των τοπικών υποθέσεων και ευρύτερη κοινωνική και πολιτική συναίνεση στο έργο της δημοτικής αρχής. Τη λειτουργία αυτή ευνοεί η ολιγομελής και διαπαραταξιακή σύνθεσή της.

Τέλος είναι αναγκαίες οι μεταρρυθμίσεις για τη διαφάνεια στην οικονομική διοίκηση των ΟΤΑ, τον εκσυγχρονισμό των δημοτικών επιχειρήσεων και την τήρηση της νομιμότητας.

ΝΕΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΥΠΟ ΟΤΑ

Σύμφωνα με την τυπολογία των ΟΤΑ που θα προκύψει μετά την εφαρμογή της προτεινόμενης πολιτικής πρέπει να εξετασθεί η ανάθεση ορισμένων επιπλέον αρμοδιοτήτων σε κατηγορίες ΟΤΑ ανάλογα με τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά τους. Ιδιαίτερη μέριμνα πρέπει να υπάρξει για τους νέους ΟΤΑ που αντιστοιχούν στη συνολική έκταση ενός νησιού και τους ΟΤΑ των ορεινών παραμεθόριων περιοχών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10ο

ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ ΣΗΜΕΙΑ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ

ΤΟΠΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Σε κάθε δημοτικό διαμέρισμα συνιστάται τοπικό συμβούλιο, το οποίο φέρει την ονομασία 'Τοπικό συμβούλιο...' και στην συνέχεια το όνομα το δήμου ή της κοινότητας που καταργήθηκε.

Το τοπικό συμβούλιο λειτουργεί στα πλαίσια του νέου δήμου ως όργανο δημοτικής αποκέντρωσης. Σε δημοτικά διαμερίσματα με πληθυσμό 1500 κατοίκων και άνω είναι επταμελές, από 300 μέχρι 1500 κατοίκων είναι πενταμελές μέχρι 300 τριμελές. Οι πρόεδροι των τοπικών συμβουλίων πλην των τριμελών είναι και μέλη των δημοτικών συμβουλίων. Ο πρόεδρος και τα μέλη του δημοτικού συμβουλίου εκλέγονται για τέσσερα χρόνια. Σε κάθε περίπτωση η θητεία τους αρχίζει και λήγει μαζί με την θητεία του δημοτικού συμβουλίου. Το αξίωμα του προέδρου και του μέλους του τοπικού συμβουλίου είναι τιμητικό και άμισθο.

**ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΠΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΚΑΙ ΠΡΟΕΔΡΩΝ**

Το τοπικό συμβούλιο έχει τις ακόλουθες αρμοδιότητες :

- A) Εκφέρει γνώμη και διατυπώνει προτάσεις προς το δημοτικό συμβούλιο στα πλαίσια της κατάρτισης του τεχνικού προγράμματος του δήμου για τα εκτελεστέα έργα και προγράμματα που αφορούν την περιφέρειά του.
- B) Παρακολουθεί την υλοποίηση των έργων και προγραμμάτων που εκτελούνται στο δημοτικό διαμέρισμα έχοντας δικαίωμα να λαμβάνει γνώση των οικονομικών και τεχνικών στοιχείων.
- Γ) Παρακολουθεί την λειτουργία των κέντρων και εγκαταστάσεων παροχής διοικητικών, κοινωνικών, πολιτιστικών και αθλητικών εξυπηρετήσεων του δήμου και προτείνει στα αρμόδια όργανα την λήψη μέτρων για τη βελτίωση της οργάνωσης και λειτουργίας τους.
- Δ) Μπορεί να προτείνει στο δημοτικό συμβούλιο τον ορισμό μελών των διοικητικών συμβουλίων, ιδρυμάτων, Ν.Π.Δ.Δ και επιχειρήσεων.

Το δημοτικό συμβούλιο μπορεί να αναθέσει αρμοδιότητες στο τοπικό συμβούλιο με απόφασή που λαμβάνεται το πρώτο εξάμηνο της δημοτικής

περιόδου με απόλυτη πλειοψηφία στους εξής τομείς :

- Την συντήρηση και λειτουργία των εσωτερικών δικτύων ύδρευσης, των αντλιοστασίων και των υδρομαστεύσεων.
- Την συντήρηση και λειτουργία του δικτύου άρδευσης.
- Την συντήρηση και λειτουργία του συστήματος αποχέτευσης, των εγκαταστάσεων στους βοσκότοπους, των σχολικών κτιρίων, των παιδικών χαρών, των νεκροταφείων.
- Την συντήρηση των δημοτικών οδών και γεφυρών, πλατειών και των άλλων κοινόχρηστων χώρων.
- Την εφαρμογή πολιτιστικών , ψυχαγωγικών και αθλητικών προγραμμάτων.
- Την παροχή υπηρεσιών και προστασίας στους ηλικιωμένους κατοίκους στο πλαίσιο της κοινωνικής πολιτικής του δήμου.
- Την παροχή υπηρεσιών για την τουριστική αξιοποίηση και προβολή του δημοτικού διαμερίσματος.

Στην απόφαση του δημοτικού συμβουλίου πρέπει να αναφέρεται λεπτομερώς ο τρόπος και οι όροι άσκησης των ανατιθέμενων αρμοδιοτήτων.

**ΕΙΔΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΠΙΚΗΣ
ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ (Ε.Π.Τ.Α.)**

Για την πραγματοποίηση των υποδομών και την υποστήριξη της οργάνωσης και λειτουργίας των δήμων, καθώς και για την πραγματοποίηση των αναγκαίων δημόσιων επενδύσεων τοπικής ανάπτυξης καταρτίστηκε το Ε.Π.Τ.Α.

Το ΕΠΤΑ έχει πενταετή χρονική διάρκεια που μπορεί να παραταθεί σε επτά χρόνια (Μέχρι το 2004) με απόφαση του υπουργικού συμβουλίου.

Το ΕΠΤΑ περιέχει :

- Το **Υποπρόγραμμα 1** για την χρηματοδότηση των αναγκαίων ελάχιστων λειτουργικών δαπανών των δήμων.
- Το **Υποπρόγραμμα 2** Για την χρηματοδότηση της εκπόνησης των αναγκαίων μελετών και της αντίστοιχης συμβουλευτικής υποστήριξης για την εφαρμογή τους, της προμήθειας και εγκατάστασης μηχανογραφικού εξοπλισμού και των απαραίτητων προγραμμάτων ενημέρωσης και κατάρτισης για την οργάνωση και μηχανογράφηση των δήμων και την ανάπτυξη του ανθρωπίνου δυναμικού τους.
- Το **Υποπρόγραμμα 3** για την χρηματοδότηση της μελέτης και κατασκευής έργων τεχνικής

υποδομής, προστασίας περιβάλλοντος και ποιότητας ζωής.

- Το **Υποπρόγραμμα 4** για την χρηματοδότηση της διοικητικής, κοινωνικής, αθλητικής και πολιτιστικής υποδομής, καθώς και μηχανολογικού εξοπλισμού και οχημάτων τους.
- Το **Υποπρόγραμμα 5** για την χρηματοδότηση έργων αναλόγων με τα αναφερόμενα στα ανωτέρω Υποπρογράμματα 2,3 και 4 που αφορούν αποκλειστικά τους ΟΤΑ του άρθρου 1 παράγραφος 5 και 19.

Οι πόροι του ΕΠΤΑ είναι :

- Ποσοστό 8,5% των κεντρικών αυτοτελών πόρων του άρθρου 25 του Ν.1828/1989 που εγγράφονται στον τακτικό προϋπολογισμό για την χρηματοδότηση των Υποπρογραμμάτων 1,2 και 4.
- Ποσοστό 20% των κεντρικών αυτοτελών πόρων του άρθρου 25 του Ν.1828/1989 που εγγράφονται στον προϋπολογισμό δημοσίων επενδύσεων (ΣΑΤΑ) για την χρηματοδότηση του Υποπρογράμματος 4 .
- Το ποσό του λογαριασμού του άρθρου 67 του Ν.3033/1954 και το ποσό των τόκων των χρηματικών υπολοίπων του άρθρου 232, παράγραφος 1, του π.δ /τος 410/1995 που

διαχειρίζεται το Υπουργείο Εσωτερικών, Δημοσίας Διοίκησης και Αποκέντρωσης. Επίσης όλα τα ποσά των ειδικών λογαριασμών και πόρων του κρατικού προϋπολογισμού που διαχειρίζονται τα Υπουργεία, αυτοτελείς Δημόσιες υπηρεσίες και οργανισμοί με τα οποία επιχορηγούνται οι Δήμοι για την χρηματοδότηση των Υποπρογραμμάτων 4,5.

- Ποσοστό 80% του φόρου των τόκων καταθέσεων του άρθρου 9, παράγραφος 5^α του Ν.2503/1997 για την χρηματοδότηση των Υποπρογραμμάτων 1,2 και 4.
- Οι πόροι Εθνικών και Περιφερειακών Κοινοτικών Προγραμμάτων και Πρωτοβουλιών που διαχειρίζονται τα Υπουργεία και οι Περιφέρειες οι οποίοι αφορούν έργα Δήμων και λοιπές επενδύσεις τοπικής ανάπτυξης, για τη χρηματοδότηση των υποπρογραμμάτων 2,3 και 5.
- Οι πόροι του προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων με τους οποίους χρηματοδοτούνται έργα δήμων για τα Υποπρογράμματα 3,4 και 5.

Με κοινή απόφαση των Υπουργείων Εσωτερικών, Δημοσίας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, που εκδίδεται ύστερα από πρόταση της Κ.Ε.Δ.Κ.Ε. καθορίζονται τα κριτήρια και οι διαδικασίες κατανομής των πόρων του ΕΠΤΑ.

Ως κριτήρια κατανομής λαμβάνονται υπόψη κυρίως :

- Το μήκος των δικτύων ύδρευσης και αποχέτευσης.
- Το μήκος και η βατότητα του οδικού δικτύου.
- Ο ορεινός, πεδινός ή νησιώτικος χαρακτήρας του ΟΤΑ.
- Το επίπεδο των κοινωνικών εξυπηρετήσεων.
- Η δυνατότητα άντλησης τοπικών πόρων.
- Το πληθυσμιακό μέγεθος, οι πληθυσμιακές διακυμάνσεις ανά εποχές και οι δημογραφική τάση.
- Οι κλιματολογικές συνθήκες και ο αριθμός των σχολικών αιθουσών.
- Οι περιβαλλοντικές συνθήκες.

ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ ΔΙΑΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ

Ένας δήμος μπορεί να συνάψει με όμορους δήμους συμβάσεις με τις οποίες αναλαμβάνει την άσκηση αρμοδιότητας για λογαριασμό τους ή την υποστήριξη της άσκησής της. Οι συμβάσεις αυτές καλούνται 'συμβάσεις διαδημοτικής

συνεργασίας'. Σε αυτές μπορεί να συμμετέχει και Ν.Π.Δ.Δ. του αναλαμβάνοντος δήμου.

Στις συμβάσεις αυτές πρέπει να ορίζετε ο τρόπος άσκησης της ανατιθέμενης αρμοδιότητας ή η υποστήριξη της άσκησής της και οι υποχρεώσεις των συμβαλλόμενων μερών, ιδίως δε :

- Ο σκοπός και η διάρκεια της σύμβασης.
- Η απασχόληση προσωπικού των συμβαλλομένων ή η σύσταση πρόσθετων θέσεων προσωπικού στον οργανισμό εσωτερικής υπηρεσίας του αναλαμβάνοντος δήμου.
- Η διάθεση μηχανολογικού εξοπλισμού, οχημάτων και άλλων τεχνικών μέσων ή ακινήτων και εγκαταστάσεων.
- Τα ποσά χρηματοδότησης των επενδυτικών και λειτουργικών δαπανών για την εφαρμογή της σύμβασης τα οποία μπορούν να προέρχονται από τους ΚΑΠ , τη ΣΑΤΑ , τέλη , δικαιώματα και εισφορές ή το ΕΠΤΑ.
- Το χρονοδιάγραμμα εφαρμογής της σύμβασης.
- Το όργανο παρακολούθησης της εφαρμογής της σύμβασης.

Οι προβλεπόμενες στην σύμβαση δαπάνες εγγράφονται ως υποχρεωτικές στους προϋπολογισμούς των συμβαλλομένων ΟΤΑ και

αποδίδονται στον αναλαμβάνοντα την αρμοδιότητα δήμο. Οι πρόσθετες θέσεις προσωπικού καλύπτονται με συμβάσεις εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου, ίσου με τη διάρκεια της σύμβασης.

Οι αποφάσεις των δημοτικών συμβουλίων για την σύναψη συμβάσεων διαδημοτικής συνεργασίας πρέπει να λαμβάνονται με απόλυτη πλειοψηφία του συνόλου των μελών έκαστου δήμου.

ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΕΣ ΑΙΤΗΣΕΙΣ-ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΒΕΒΑΙΩΣΕΩΝ ΧΩΡΙΣ ΑΙΤΗΣΗ

Οι αιτήσεις των πολιτών για έκδοση:

- Αποσπάσματος ληξιαρχικών πράξεων γέννησης, θανάτου, γάμου,
- Πιστοποιητικού γέννησης, ποινικού μητρώου,
- Πιστοποιητικού στρατολογικής κατάστασης,
- Αποδεικτικού φορολογικής ενημερότητας,

είναι δυνατόν να υποβάλετε τηλεφωνικά μέσω ΟΤΕ. Ο ΟΤΕ μεταβιβάζει τις τηλεφωνικές αιτήσεις στις αρμόδιες υπηρεσίες με οποιοδήποτε πρόσφορο μέσο και ιδιαίτερα την τηλεομοιοτυπία, την τηλετυπία, τον Η/Υ ή την τηλεφωνία. Τα κατά περίπτωση προβλεπόμενα

τέλη χαρτοσήμου ή ένσημα υπέρ δημοσίου ή τρίτων με τα οποία επιβαρυνόταν μέχρι τώρα ο πολίτης καταργούνται.

ΑΠΕΥΘΕΙΑΣ ΑΝΑΘΕΣΕΙΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

Η σύναψη συμβάσεως για την απευθείας ανάθεση ή απευθείας εκτέλεση εργασίας από τον δήμαρχο επιτρέπεται μόνο για έκτακτες και επείγουσες περιπτώσεις ειδικά αιτιολογημένες.

Η δημαρχιακή επιτροπή μπορεί να αναθέσει μετά από πρόχειρο διαγωνισμό ή και απευθείας χωρίς διαγωνισμό την εκτέλεση εργασίας, μεταφοράς ή προμήθειας, αν η αξία καθενός από αυτά δεν υπερβαίνει τα 4 εκ. για Αθήνα, Πειραιά και Θεσσαλονίκη, και 3 εκ. για τους λοιπούς δήμους.

Δεν επιτρέπεται η κατάτμηση των δημοτικών έργων και η σύνταξη των αντίστοιχων μελετών ούτε η αναγραφή στο προϋπολογισμό δήμου κατατμημένων πιστώσεων για την εκτέλεση αυτών. Επίσης δεν επιτρέπεται η κατάτμηση έργου που προβλέφθηκε στο τεχνικό πρόγραμμα και προϋπολογίσθηκε ως ενιαίο, εκτός εάν με ειδική απόφαση του δημοτικού συμβουλίου διαπιστωθεί οικονομική αδυναμία περάτωσής του και προσδιορισθεί ακριβώς το τμήμα το οποίο δύναται να εκτελεσθεί και χρησιμοποιηθεί ως αυτοτελές έργο, έπειτα από αιτιολογημένη

εισήγηση της αρμόδιας Τεχνικής Υπηρεσίας, μετά την εκπόνηση της μελέτης του ολοκληρωμένου έργου.

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΟΤΑ

Το προσωπικό των δήμων και των κοινοτήτων που συνενώνονται καθίσταται αυτοδικαίως προσωπικό του νέου ΟΤΑ. Μέσα σε ένα μήνα από την εγκατάσταση των νέων αρχών εκδίδεται διαπιστωτική πράξη του Δημάρχου ή του προέδρου της κοινότητας με την οποία διαπιστώνεται το ανωτέρω προσωπικό ως προσωπικό του νέου ΟΤΑ με την ίδια σχέση εργασίας που κατείχε.

Εντός 4 μηνών καταρτίζονται οι οργανισμοί εσωτερικής υπηρεσίας των νέων ΟΤΑ. Οι θέσεις των Ο.Ε.Υ. καταλαμβάνονται από το προσωπικό σύμφωνα με τα τυπικά και ουσιαστικά του προσόντα. Για την σύσταση θέσεων προσωπικού λαμβάνονται υπόψη, ο αριθμός του προερχόμενου από την σύσταση προσωπικού, η εδαφική έκταση του ΟΤΑ, ο πληθυσμός του, η γεωγραφική θέση, τα προσδοκώμενα έσοδά του, η έκταση του οδικού, ηλεκτρικού, υδρευτικού και αποχετευτικού δικτύου, η περιβαλλοντικές του υποχρεώσεις, ο αριθμός των δημοτικών διαμερισμάτων, καθώς και κάθε άλλος παράγοντας που επηρεάζει την αναπτυξιακή και λειτουργική δραστηριότητά του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 11ο

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ ΔΗΜΑΡΧΩΝ

ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ

Κρίναμε σκόπιμο να αναζητήσουμε επαφή με τα άτομα που θα κληθούν να υπηρετήσουν την Τ.Α. όπως αυτή διαμορφώθηκε με το νόμο 2539/97. Συζητήσαμε με τους δημάρχους Ιάρδανου, Βώλακος, Βουνάργου, Πηνειάς και Μεσσάτιδος. Οι νέοι δήμαρχοι όταν έγιναν οι συνεντεύξεις δεν είχαν αναλάβει. Διαλέξαμε δήμους με διαφορετικά χαρακτηριστικά όσον αφορά τον αριθμό των συνενωθέντων δήμων, την συνεργασία των δημοτών κατά τις διαδικασίες της συνένωσης. Παράλληλα ανάμεσα στους πέντε δημάρχους υπάρχουν άτομα με ιστορία στην διοίκηση ΟΤΑ και άλλα που ασχολούνται με την τοπική αυτοδιοίκηση για πρώτη φορά.

Στις συνεντεύξεις υπήρχε συγκεκριμένο πλάνο ερωτήσεων όμως επιδιώξαμε να αφήσουμε τον διάλογο ελεύθερο ώστε να μην διακόπτουμε τη ροή των λόγων των δημάρχων.

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ

1	Πως βλέπετε το μέλλον του Α` βαθμού τοπικής αυτοδιοίκησης μετα το Ν.2539/97;
2	Μετά τη νέα κατάσταση πιστεύετε ότι οι αρμοδιότητες της Τ.Α. είναι επαρκείς;
3	Πως διαμορφώνονται οι αρμοδιότητες μέσα στο δήμο; (δήμαρχος – Τ.Σ. – αντιδήμαρχος – πάρεδροι)
4	Πως θα οργανωθεί η έδρα του νέου δήμου;
5	Πως θα γίνουν οι προσλήψεις και πως θα αντιμετωπισθούν οι υπάλληλοι των κοινοτήτων;
6	Προτεραιότητες του δήμου για καλή συνεργασία των κοινοτήτων
7	Επικοινωνία των πολιτών με τις διοικητικές υπηρεσίες του δήμου
8	Διοικητικές πρωτοβουλίες για την εξυπηρέτηση των πολιτών
9	Με ποιους τρόπους θα εξασφαλίσει ο νέος δήμος τους απαραίτητους οικονομικούς πόρους;
10	Ποιο το οικονομικό κόστος για την οργάνωση και λειτουργία των νέων δήμων;
11	Πως θα χρησιμοποιηθεί η περιουσία των κοινοτήτων;

12	Ποια τα περιθώρια προτάσεων από τους δήμους για καλύτερη λειτουργία;
13	Υπάρχει ενημέρωση για την οργάνωση και διοίκηση των νέων ΟΤΑ (σεμινάρια);

ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΒΩΛΑΚΟΣ

Ο δήμος Βώλακος αποτελείται από τις κοινότητες : Αγριδίου, Αλφειούσης, Ανεμοχωρίου και Επιταλίου. Έδρα του δήμου ορίστηκε ο οικισμός Επιταλίου της τέως κοινότητας Επιταλίου.

Ο νέος δήμαρχος αναλαμβάνει για πρώτη φορά το αξίωμα. Παλαιότερα είχε ασχοληθεί με τα κοινά καθώς ήταν υποψήφιος πρόεδρος στην κοινότητα Επιταλίου πριν τέσσερα χρόνια.

Ο νεοσύστατος δήμος κατά το νέο δήμαρχο θα είναι βιώσιμος οργανισμός καθώς οι μέχρι στιγμής ενδείξεις φανερώνουν ότι όλοι οι παράγοντες του δήμου έχουν διάθεση να συνεργαστούν με τις νέες αρχές.

Αρχικά στις συζητήσεις που έγιναν για την προετοιμασία του σχεδίου Καποδίστριας η ΤΕΔΚ Ηλείας πρότεινε ο νέος δήμος Βώλακος να περιλαμβάνει 10 κοινότητες. Στην πορεία εμφανίστηκαν αντιδράσεις για την έδρα του νέου δήμου. Κάποιες κοινότητες ήθελαν για έδρα του δήμου την κοινότητα Καλλίκωμο. Στις συζητήσεις με την κεντρική εξουσία η λύση που

αποφασίστηκε ήταν να ενταχθούν έξι χωριά στον δήμο Κρεστένων.

Αυτή η απόφαση έχει δημιουργήσει περισσότερα προβλήματα καθώς τα 10 χωριά που αρκετά χρόνια λειτουργούσαν μαζί τώρα λόγω της νέας κατάστασης θα πρέπει να δημιουργήσουν τρόπους συνεργασίας των δύο δήμων για τις κοινές καλλιέργειες, τον κοινό οδικό άξονα και την άρδευση. Το πρόβλημα έγκειται κυρίως στο ότι στο δήμο Κρεστένων δεν είναι εξασφαλισμένη η συνεργασία των άλλων κοινοτήτων.

Εκτός των άλλων υπήρχε η σκέψη να ενωθούν όλες οι κοινότητες με τον Πύργο όμως όπως είπε ο νέος δήμαρχος αυτό ήταν αδύνατο καθώς αυτά τα χωριά ανήκουν στην μητρόπολη Κυπαρισσίας που εκτείνεται ως τον Αλφειό ποταμό

Ο νέος δήμαρχος θεωρεί ότι τη στιγμή που θα αναλάβει το δήμο θα αντιμετωπίσει προβλήματα καθώς ο νέος δήμος δεν έχει την απαραίτητη υποδομή και τους κατάλληλους μηχανισμούς για να λειτουργήσει όπως ορίζει το νομοσχέδιο. Δυστυχώς η ενημέρωση από το κράτος δεν είναι η επιθυμητή. Γνωρίζει ότι ο δήμος θα υποστηριχθεί από το ειδικό αναπτυξιακό πρόγραμμα με ένα κονδύλι ύψους ενός δισεκατομμυρίου που προορίζεται για έργα υποδομής : περιφερειακούς δρόμους, βελτίωση τουριστικών εγκαταστάσεων και παραλίων, ανέγερση δημοτικού κτιρίου κ.α. Δεν έχει κοινοποιηθεί όμως πότε θα δοθούν τα χρήματα.

Σκοπεύει να δώσει σημαντικό ρόλο στα τοπικά συμβούλια τα οποία θα αντιπροσωπεύει ο πρόεδρος τους στο δημοτικό συμβούλιο. Η ακίνητη περιουσία των κοινοτήτων Δε μεταβάλλεται ούτε συγχωνεύεται στο δήμο. Για το προσωπικό υπάρχει πρόβλεψη μέρος αυτού να μεταφερθεί και να στελεχώσει τους μηχανισμούς του νέου δήμου στην έδρα.

Πιστεύει ότι οι νέες συνθήκες θα ωφελήσουν τα οικονομικά της τοπικής αυτοδιοίκησης π.χ. ένας δρόμος που ενώνει πέντε χωριά δεν θα χρειάζεται να κατατεμαχιστεί και να αναλάβει το κάθε χωριό ένα κομμάτι αλλά πλέον θα ανατίθεται στο δήμο. Λογικά θα υπάρχει κέρδος σε χρόνο χρήμα και ποιότητα κατασκευής. Παράλληλα πιστεύει ότι τα έξοδα λειτουργίας του δήμου θα είναι μικρότερα από το σύνολο των εξόδων των αντίστοιχων κοινοτήτων.

Οι προσλήψεις θα γίνουν μέσω ΑΣΕΠ. Το πρόβλημα που απασχολεί το νέο δήμαρχο περισσότερο είναι η νοοτροπία των υπαλλήλων στις κοινότητες. Χαρακτηριστικά ανέφερε ότι ένας γραμματέας σε μια από τις κοινότητες του δήμου όταν τον πληροφόρησαν ότι θα βάλουν στα γραφεία τηλέφωνο αντέδρασε έντονα γιατί ήξερε ότι πλέον θα ήταν υποχρεωμένος να είναι παρών στα γραφεία τις ώρες που οφείλει. Αυτή η νοοτροπία θα κάνει δύσκολη την εξυπηρέτηση των δημοτών. Στόχος του νέου δήμαρχου είναι να δημιουργήσει την κατάλληλη οργάνωση ώστε να μπορεί ο δημότης τηλεφωνικά να επικοινωνεί με το δήμο χωρίς να είναι αναγκαίο να υποβάλει γραπτά αίτηση.

Ο νέος δήμαρχος Βώλακος θεωρεί ότι η νέα οργάνωση της τοπικής αυτοδιοίκησης θα λειτουργήσει καλύτερα αν έχει τα κατάλληλα στηρίγματα από το κράτος και αν τα άτομα που θα τη στελεχώσουν έχουν όρεξη να δουλέψουν με σκοπό την προώθηση του Α' βαθμού τοπικής αυτοδιοίκησης.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΠΗΝΕΙΑΣ

Ο δήμος πηνείας Αποτελείται από τις κοινότητες : Αγνάντων, Αυλής, Βελανιδίου, Βουλιαγμένης, Εφύρας, Κάμπου, Λαγάνας, Λάτα, Λουκά, Μαζαρακίου, Οιωόης, Ροδίας, Σιμοπούλου, Σκίβας. Έδρα του δήμου ορίζεται το Σιμόπουλο.

Ο νέος δήμαρχος θεωρεί ότι οι απαραίτητες προϋποθέσεις για την σωστή λειτουργία των νέων δήμων είναι δύο:

A) Κατάλληλες τεχνικές και υλικές υποδομές.

B) Διορισμός ατόμων με όρεξη για δουλειά με αντικειμενικά κριτήρια.

Οι προσλήψεις θα γίνουν μέσω ΑΣΕΠ με συγκεκριμένα κριτήρια για κάθε ειδικότητα. Στο Δήμο Πηνείας θα διοριστούν Μηχανικός, Γεωπόνος και Οικονομολόγος.

Η χρηματοδότηση του δήμου από το ΕΠΤΑ (Ειδικό Πρόγραμμα Τοπικής Αυτοδιοίκησης) θα κυμανθεί από 700 εκ. έως 1 δις. Παράλληλα τα ετήσια τακτικά έσοδα υπολογίζονται στα 450 εκ. Επίσης έχει εγκριθεί κονδύλι ύψους 2.200.000 κατ'έτος για μίσθωση ακινήτων ως γραφεία του δήμου.

Στόχος του νέου δήμαρχου είναι η οργάνωση των κεντρικών υπηρεσιών του δήμου. Πιστεύει ότι μπορεί να οργανωθεί ο δήμος ώστε να μην απαιτείται από τον πολίτη μετακίνηση στην έδρα.

Επίσης θέλει καθημερινή λειτουργία με κινούμενο ωράρια ανάλογα με τις απαιτήσεις π.χ. Για έκδοση εγγράφων που χρειάζονταν οι ανταποκριτές του Ο.Γ.Α ή για αποζημιώσεις.

Πρώτη προτεραιότητα έχει τεθεί η βελτίωση της διαδημοτικής σύνδεσης και ιδιαίτερα η ένταξη του μεγάλου επαρχιώτικου δρόμου στο πακέτου Σαντερ.

Ο νόμος 2539 πιστεύει ο νέος Δήμαρχος ότι θα λειτουργήσει θετικά ως προς τα οικονομικά μεγέθη θεωρεί ότι θα μειωθεί το κόστος λειτουργίες της Τ.Α θα υπάρχει καλύτερος έλεγχος στις πιστώσεις της κεντρικής εξουσίας θα εγκρίνονταν γρηγορότερα τα κονδύλια δεν θα υπάρχει κατακερματισμός των έργων.

Παράλληλα εξέφρασε παράπονα για την ενημέρωση που σχεδιάστηκε για τα νέα στελέχη της Τ.Α καθώς αυτή περιορίστηκε σε ενημερωτικές ημερίδες του υπουργείου εσωτερικού στις αρχές Δεκεμβρίου του '98.

Κλείνοντας δήλωσε ότι η συνένωση των 16 κοινοτήτων στο δήμο Πηνειάς θα είναι ωφέλιμη και λειτουργική καθώς η περιοχή λειτουργούσε ήδη ενιαία. Υπήρχε κοινό σχολείο, αστυνομία, ειρηνοδικείο.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΤΡΑΓΑΝΟΥ

Ο δήμος Τραγάνου αποτελείται από τις κοινότητες Αγίας Μαύρας και Τραγανού καθώς και το συνοικισμό Συμίζας. Έδρα του νέου δήμου ορίστηκε το Τραγανό.

Ο δήμος Τραγανού αποτελεί ειδική περίπτωση στο νέο χάρτη της τοπικής αυτοδιοίκησης καθώς αποτελείται μόνο από τρεις κοινότητες. Αυτή είναι μια ανταπόδοση της κεντρικής διοίκησης προς τις κοινότητες αυτές καθώς είχαν συμμετάσχει στην εθελοντική συνένωση. Ο νέος δήμος Τραγανού έχει μελλοντικά τη δυνατότητα να διευρυνθεί με κάποια κοινότητα που βρίσκεται στα όρια με κάποιο άλλο δήμο. Αυτή η δυνατότητα δίνεται από το νόμο Καποδίστρια.

Ο νέος χάρτης της τοπικής αυτοδιοίκησης είναι προσωρινός κατά το νέο δήμαρχο. Πιστεύει ότι δεν μπορεί να είναι βιώσιμος ένας δήμος με 20-25 κοινότητες ή με αποστάσεις 60-65 χιλιομέτρων μεταξύ των χωριών. Παρόλα αυτά πιστεύει ότι η αλλαγή ήταν αναγκαία.

Η χρηματοδότηση των νέων δήμων έχει σχεδιαστεί αλλά δυστυχώς ο χρόνος που θα μεσολαβήσει ως την εκροή των χρημάτων από τα ταμεία είναι άγνωστος. Οι νέοι δήμοι θα υποστηριχθούν από ένα πρόγραμμα 5ετίας (ΕΠΤΑ) αλλά δυστυχώς μετά την 5ετία δεν έχει προβλεφθεί τίποτα.

Στην αρχή η υλικοτεχνική υποδομή δεν είναι επαρκής. Υπάρχει πρόβλεψη να δοθούν μηχανήματα στους δήμους και πρόθεση να υποστηριχθεί η συνεργασία των δήμων π.χ. με τους δήμους Ανδραβίδας και Λεχαινών για τη δημιουργία τεχνικής υπηρεσίας με σκοπό να γίνονται έργα με αυτεπιστασία για εξοικονόμηση χρημάτων.

Ο νέος δήμαρχος θεωρεί ότι οι αρμοδιότητες είναι περιορισμένες και στο μέλλον οι μεταρρυθμίσεις θα είναι πιο ουσιαστικές και θα οδηγήσουν την τοπική αυτοδιοίκηση σε ευρωπαϊκά πρότυπα.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΙΑΡΔΑΝΟΥ

Ο δήμος Ιαρδάνου αποτελείται από τη συνένωση των κοινοτήτων : Αγίων Αποστόλων, Αλποχωρίου, Βουνάργου, Βροχίτσης, Κατσαρού, Κορυφής, Ξυλοκέρας, Πρασίνου, Φοναϊτικών. Έδρα του Δήμου ορίστηκε το Βούναργο.

Δήμαρχος στις εκλογές του Οκτωβρίου του νεοσύστατου δήμου εκλέχθηκε ο κ.Σαρακίνης Κων/νος. Έχει θητεύσει επί τρεις τετραετίες

πρόεδρος στην μεγαλύτερη κοινότητα, το Βούναργο.

Σε μια γενική τοποθέτηση για την νέα κατάσταση εμφανίστηκε επιφυλακτικά θετικός ότι οι συνενώσεις θα βοηθήσουν την τοπική αυτοδιοίκηση. Η επιφυλακτικότητά του δημιουργείται από το γεγονός ότι δεν γνωρίζει κατά πόσο θα υποστηρίξει το κράτος το σχέδιο "Καποδίστρια".

Ευθύς εξαρχής δήλωσε ότι ούτε ο ίδιος ούτε κάποιος άλλος από τους προέδρους των άλλων οκτώ κοινοτήτων επιθυμούσε τη συνένωση καθώς και ότι δεν υπήρξε διάλογος. Παρά την αντίθεση αναγκάστηκαν να ακολουθήσουν τις επιταγές της κεντρικής εξουσίας.

Έδρα του Δήμου ορίστηκε το Βούναργο. Υπήρξαν αντιδράσεις και μικροεπεισόδια καθώς μέρος των δημοτών επιθυμούσαν να ορισθεί ως έδρα η Βροχίτσα.

Αυτές οι πρώτες εντάσεις δεν φοβίζουν το νέο δήμαρχο. Δεν πιστεύει ότι κατά τη διάρκεια της θητείας του θα αντιμετωπίσει τέτοια φαινόμενα καθώς σκοπεύει να λειτουργήσει με συνέπεια, ειλικρίνεια και τιμιότητα.

Οι δημοτική σύμβουλοι είναι όλοι κάτοικοι της περιοχής και ευτυχώς κατά το δήμαρχο όλα τα χωρία εκπροσωπούνται στο συμβούλιο καθώς έχουν πάνω από 300 κατοίκους με τα τοπικά συμβούλια και να τους αναθέσει αρμοδιότητες, π.χ. Αν έχει τη δυνατότητα σκοπεύει να διατηρήσει τις γραμματείες στο Πράσινο και τη

Βροχίτσα παράλληλα με τη γραμματεία στην έδρα του Δήμου για να διευκολύνει τους δημότες

Το σχέδιο Καποδίστρια προβλέπει την παροχή υπολογιστών και φαξ στους δήμους ώστε να διευκολύνει την επικοινωνία των δημοτών με τον δήμο. Ο δήμαρχος σκοπεύει να αξιοποιήσει την τεχνολογία και με την βοήθεια των νέων υπαλλήλων να την χρησιμοποιήσει αποτελεσματικά.

Στο σημείο αυτό αναφέρθηκε στους υπαλλήλους που θα διορισθούν από το κράτος στους δήμους. Μέχρι τη στιγμή εκείνη γνώριζε ότι θα διορισθεί ένας οικονομολόγος και ένας γεωπόνος. Αυτό που των απασχολούσε όμως ήταν οι τωρινοί υπάλληλοι των γραμματειών καθώς οι περισσότεροι ήθελαν ελάχιστο χρόνο για το όριο συνταξιοδότησης. Επίσης με τις γραμματείες υπήρχε πρόβλημα όσον αφορά την νοοτροπία των υπαλλήλων καθώς είπε χαρακτηριστικά ο κ. Σαρακίνης «δεν σηκώνουν μύγα στο σπαθί τους» και παράλληλα δεν είναι τυπικοί στις υποχρεώσεις τους. Πιστεύει ότι οι νέοι υπάλληλοι θα αλλάξουν το κλίμα και θα επηρεάσουν και τους υπολοίπους ώστε να υπάρχει οργανωμένη λειτουργία των οργάνων των δήμων.

Σε ερώτηση που αφορούσε τις αρμοδιότητες των νέων δήμων ο κ.Σαρακίνης απάντησε ότι δεν γνωρίζει το εύρος των αρμοδιοτήτων που θα του ανατεθεί. Σημείωσε ότι κατά τον προεκλογικό του αγώνα δεν είχε παρουσιάσει κάποιο πρόγραμμα. Θεωρεί ότι εκλέχθηκε λόγω της ιστορίας του ως πρόεδρος επί 12 έτη στο

Βούναργο. Λειτουργώντας με ειλικρίνεια δήλωσε ότι αφού δεν γνωρίζει τι θα πάρει από το κράτος δεν μπορεί να δεσμευθεί προς τους εκλογείς.

Ως προς τη χρηματοδότηση του νέου δήμου δεν υπάρχει ενημέρωση. Τα προβλήματα της περιοχής είναι το νερό, το ρεύμα, τα σκουπίδια και οι δρόμοι. Η έλλειψη δημοτικού μεγάρου αντιμετωπίστηκε άμεσα από την κεντρική διοίκηση με την έγκριση κονδυλίου για να ενοικιασθεί ένα κτίριο. Αυτό το γεγονός είναι μια πρώτη καλή ένδειξη ότι υπάρχει καλή πρόθεση από το κράτος. Εκτός από τη χρηματοδότηση για τα έργα και την πρόσληψη υπαλλήλων αναγκαία είναι και η αγορά μηχανημάτων για κάποια μικρά έργα καθώς και για την περισυλλογή των σκουπιδιών.

Κλείνοντας ο κ. Σαρακίνης αναφέρθηκε σε δύο κοινότητες που έπρεπε κατά τη γνώμη του να ανήκουν στο δήμο Βουνάργου και όχι στον Πύργο. Ο λόγος είναι ότι τα παιδιά από τις κοινότητες Αμπελώνα και Ελαιώνα παρακολουθούν Γυμνάσιο και Λύκειο στο Βούναργο ενώ τώρα που ενώθηκαν με τον Πύργο δεν υπάρχει πρόβλεψη του τι θα γίνει.

Επισήμανε παράλληλα κάποιες παράλογες συνενώσεις π.χ Η κοινότητα Άγιος Ηλίας ανήκει στον Δήμο Πύργου ενώ απέχει 17 χλμ. ενώ το Πράσινο που απέχει 3,5 χλμ από τον Πύργο συνενώθηκε με το Βούναργο. Αυτές οι περίεργες συνενώσεις κάνουν πολλούς δύσπιστους ως προς την αντικειμενικότητα των κριτηρίων των συνενώσεων.

Τελικό συμπέρασμα των λόγων του είναι ότι η συνενώσεις είναι ένα θετικό βήμα που πρέπει να προχωρήσει ακόμα περισσότερο με σκοπό να διευρυνθούν ακόμα περισσότερο οι δήμοι σε έκταση και να αναλάβουν περισσότερες αρμοδιότητες.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΜΕΣΣΑΤΙΔΟΣ

Ο δήμος Μεσσήτιδος αποτελείται από τις κοινότητες: Θέας, Καλλιθέας, Κρήνης, Κρυσταλόβρυσης, Οβρυάς, Πετροτού, Σαραβαλίου με έδρα την Οβρυά. Ο νέος δήμος έχει 9.735 δημότες.

Ο νέος δήμαρχος, Γεράσιμος Γιέμος, ασχολείται για πρώτη φορά με την τοπική αυτοδιοίκηση. Η νέα κατάσταση που διαμορφώθηκε στην Τ.Α του έδωσε τα κίνητρα να θέσει υποψηφιότητα. Πιστεύει ότι η νέα κατάσταση αφήνει περιθώρια στην Τ.Α να κάνει έργο. Δεν κατάγεται από την περιοχή αλλά ασχολείται επαγγελματικά με αυτήν ως γιατρός.

Θεωρεί ότι όσο μικρότερος είναι ο δήμος τόσο πιο εύκολη και καλύτερη η διοίκηση. Στο δημοτικό συμβούλιο υπάρχει συμμετοχή από όλα τα χωρία. Τα μέχρι τώρα δεδομένα δεν δείχνουν ότι θα υπάρχουν προβλήματα συνεργασίας. Σκοπεύει να δώσει αρμοδιότητες στα Τοπικά Συμβούλια.

Δυστυχώς δεν υπάρχει υλικοτεχνική υποδομή στο δήμο αλλά με την εισροή των πρώτων κονδυλίων στο δήμο θα προσπαθήσει να αντιμετωπίσει το πρόβλημα.

Το διοικητικό προσωπικό των κοινοτήτων θα χρησιμοποιηθεί στον νέο δήμο ενώ μέσω ΑΣΕΠ θα προσληφθούν γεωπόνος, πολιτικός μηχανικός και λογιστής.

Πιστεύει ότι ο νόμος Καποδίστριας είναι μεταβατικός που θα οδηγήσει στη δημιουργία νέων μεγαλύτερων δήμων. Οι νέοι δήμοι θα αρχίσουν να λειτουργούν σωστά μέσα στη δεκαετία όταν θα έχουν οργανώσει όλες τις διοικητικές υπηρεσίες και θα έχουν την απαραίτητη υλικοτεχνική υποδομή.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΩΝ

Οι συνεντεύξεις πραγματοποιήθηκαν τέλη Νοεμβρίου του 1988. Οι νέοι δήμαρχοι προετοιμάζονταν να αναλάβουν τα καθήκοντά τους. Οι συνεντεύξεις είναι ενδεικτικές του πως αντιμετωπίζουν τα στελέχη της Τ.Α τη νέα διαμορφωμένη κατάσταση. Όλοι συμφώνησαν ότι η αλλαγή ήταν απαραίτητη και πως έπρεπε να γίνει πριν πολύ καιρό, όμως εξέφρασαν κάποιες επιφυλάξεις ως προς την ομαλή προώθηση των διαδικασιών που θα στηρίξουν τον νέο νόμο.

Οι νέοι δήμοι έχουν αναλάβει εργασίες που θα κάνουν επιτακτική την αναδιάρθρωση όλων των δημοτικών υπηρεσιών. Ως έχουν δεν είναι δυνατό να ανταποκριθούν και είναι επιτακτική η ανάγκη στελέχωσης των υπηρεσιών με καταρτισμένα άτομα και προμήθειας μηχανημάτων.

Οι νέες προοπτικές φαίνεται να εμπνέουν τους νέους δημάρχους. Ο νέος νόμος λύνει τα χέρια τους όμως Δυστυχώς οι δήμοι δεν είναι ικανοί να αναλάβουν δράση.

Θεωρούν τον Καποδίστρια μεταβατικό νόμο. Είναι υπέρ μεγαλύτερων συνενώσεων των δήμων και παραχώρησης περισσότερων αρμοδιοτήτων.

Ο Καποδίστριας είναι ένα σωστό βήμα που χρειάζεται ενίσχυση από την κεντρική διοίκηση. Μέχρι τη στιγμή των συνεντεύξεων δεν υπήρχε η σιγουριά της στήριξης καθώς η ενημέρωση ήταν ελλιπής. Στηρίζονται στο γεγονός ότι η Κυβέρνηση έδωσε μεγάλο βάρος στο νομοσχέδιο και το προχώρησε στη Βουλή παρά τις κατά

τόπους αντιδράσεις. Φυσιολογικά δεν είναι πρόθυμη να αφήσει να αποτύχει τη στιγμή που απέμεινε και συγκρούσθηκε με τους πολίτες γι' αυτό.

Κύριο συμπέρασμα των συνεντεύξεων είναι ότι ο νέος είναι απλώς η αρχή και πως οι δυσκολίες θα εμφανιστούν στην πορεία καθώς υπάρχουν απαιτήσεις από νεοσύστατους ΟΤΑ που δεν μπορούν να ανταποκριθούν. Ο νέος νόμος θα πληρώσει την διοικητική ανυπαρξία των κοινοτήτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 12ο

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Η Τ.Α στην ελληνική επικράτεια είναι από τους σημαντικότερους θεσμούς. Έχει να επιδείξει σημαντικό διοικητικό έργο αιώνων. Υπήρξαν εποχές που η τοπική αυτοδιοίκηση αντικαθιστούσε την κρατική εξουσία όταν αυτή παρουσίαζε αδυναμίες να εκπληρώσει τα αναγκαία.

Οι αλλαγές που επιφέρει ο Ν.2539/97 στην τοπική αυτοδιοίκηση διαμορφώνει μια κατάσταση με πολλά μειονεκτήματα αλλά και πλεονεκτήματα που κάνουν δύσκολη την αξιολόγηση του νόμου.

Η πολυδιάσπαση της Τ.Α. σε συνδυασμό με την συσσώρευση του πληθυσμού στα μεγάλα αστικά κέντρα δημιούργησε μεγάλο αριθμό ΟΤΑ με πολύ μικρό πληθυσμό στην επαρχία. Είναι γενικά παραδεκτό ότι το 75% των ΟΤΑ Δε λειτουργούσε στοιχειωδώς. Η κατάσταση αυτή είχε οδηγήσει την Τ.Α. παρουσία καθαρά τυπική και πολλές φορές σε αδυναμία να εκπληρώσει απλές διοικητικές λειτουργίες. Είναι γενικά παραδεκτό ότι η Τ.Α. δεν ικανοποιούσε σαν θεσμός στον ελληνικό χώρο.

Η κατάσταση αυτή δημιουργούσε την ανάγκη για μεταρρύθμιση και αλλαγή στον χάρτη της Τ.Α. Ο νόμος 2539/97 ήταν το τελικό στάδιο στο οποίο κατέληξε η κεντρική διοίκηση ύστερα από αποτυχημένες προσπάθειες 20 ετών με τους Ν.1416/84 και 1622/86.

Το ερώτημα που απασχολεί τους παράγοντες της Τ.Α. είναι αν ικανοποιεί ο νέος νόμος τις απαιτήσεις των ΑΤΑ και το σκοπό για τον οποίο δημιουργήθηκε. Όλοι συμφωνούν ότι η αλλαγή ήταν αναγκαία αλλά υπάρχουν πολλές διαφωνίες ως προς τον τρόπο που έγινε.

ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΕΣ ΣΥΝΕΝΩΣΕΙΣ

Η σημαντικότερη διαφορά ως προς το καλύτερο του 2539/97 σε σχέση με τις προηγούμενες νομοθετικές προσπάθειες επίλυσης του προβλήματος της πολυδιάσπασης είναι ότι πλέον οι συνενώσεις είναι υποχρεωτικές. Οι προηγούμενοι 1416/84 και 1622/86 ασπάζονταν την εθελοντική συνένωση και έδιναν κίνητρα, κυρίως οικονομικά. Αυτοί οι νόμοι δεν είχαν αποτέλεσμα και προφανώς ο νομοθέτης εντόπισε την αιτία όχι στα κίνητρα που έδιναν αλλά στην εθελοντική συνένωση. Ο Ν.2539/97 ουσιαστικά δεν προσφέρει επιπλέον οικονομική ενίσχυση πλην κάποια κεφάλαια από το ΕΠΤΑ που θα απορροφηθούν σε έργα υποδομής των νέων δήμων.

Η εφαρμογή του αναγκαστικού χαρακτήρα αφαιρεί από τη μεταρρύθμιση την αναγκαία δημοκρατική νομιμοποίηση που θα διευκόλυνε την ομαλότερη αποδοχή από τους πολίτες.

Βέβαια ο σχεδιασμός των συνενώσεων έγινε ύστερα από διάλογο με τους τοπικούς φορείς. Όμως παρουσιάστηκε η κατάσταση όταν η συζητήσεις κατέληγαν σε αδιέξοδο η κεντρική εξουσία να επιβάλει τις απόψεις της.

Πιθανώς η εθελοντική συνένωση να καθυστερούσε τις διαδικασίες όμως θα εκμηδένιζε τις αντιδράσεις και θα δημιουργούσε πιο υγιείς συνθήκες στην Τ.Α. και σίγουρα θα είχε αποτελέσματα αν ενισχυόταν με κίνητρα όχι μόνο οικονομικά αλλά και διοικητικά.

Πέρα από το πώς λύνει το πρόβλημα ο 2539/97 και τις αντιδράσεις όσον αφορά τη δημοκρατικότητα του οι δήμοι μειώθηκαν σε 804 από 5775. Πιθανώς ύστερα από κάποιο χρονικό διάστημα να αμβλυνθούν ή και να εξαλειφθούν οι όποιες αντιδράσεις.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗ

Η Τ.Α. μέχρι σήμερα ήταν ένας παράγοντας της διοικητικής λειτουργίας ο οποίος παρέμενε ουσιαστικά ανενεργός. Βασικός σκοπός του νέου νόμου είναι να ενεργοποιήσει τους φορείς της και να τους εντάξει στην διοίκηση και να αντιμετωπίσει το πρόβλημα της συσσώρευσης των διοικητικών εξουσιών.

Η αύξηση του μεγέθους και του πληθυσμού των δήμων δεν τους καθιστά αυτομάτως ικανούς να αναλάβουν διοικητικές εξουσίες. Η οργάνωση και λειτουργία των μικρών ΟΤΑ α' βαθμού στο παρελθόν δεν επέτρεπε την παραχώρηση ικανών αρμοδιοτήτων. Λογικό είναι τώρα που οι νεοσύστατοι δήμοι είναι απλώς άθροισμα πολλών μικρών να εμφανίζουν την ίδια κατάσταση.

Ο νόμος δεν επιφέρει ριζικές αλλαγές στο διοικητικό χάρτη της χώρας. Όπως φάνηκε και από τις συνεντεύξεις με τους νέους δημάρχους

κυριαρχεί η αμφιβολία για το αν θα είναι δυνατό οι δήμοι να ανταποκριθούν στις νέες απαιτήσεις.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ ΜΕΙΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ

ΥΠΑΛΛΗΛΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ

Η στελέχωση των νεοσύστατων δήμων θα γίνει κύρια με τους υπαλλήλους των κοινοτήτων. Το μειονέκτημα έγκειται στο γεγονός ότι αυτή η ομάδα εργαζομένων έχει μια συγκεκριμένη νοοτροπία η οποία κάθε άλλο παρά εξυπηρετεί τις ανάγκες της διοικητικής λειτουργίας. Χαρακτηριστικά ο δήμαρχος Πηνειάς μας ανέφερε ότι ένας υπάλληλος κοινότητας έκανε φασαρία όταν τον ενημέρωσαν ότι θα μπει τηλέφωνο στα γραφεία της κοινότητας γιατί καταλάβαινε ότι πλέον θα ήταν υποχρεωμένος να είναι παρών τις ώρες που πρέπει στα γραφεία και δεν θα μπορεί να κάνει κοπάνα.

Ο νομοθέτης στηρίζει την οργάνωση των νέων δήμων που έχει ιδιαίτερες και αυξημένες απαιτήσεις σε προσωπικό που δεν έχει τα απαραίτητα προσόντα, τις απαραίτητες γνώσεις αλλά ούτε και τη διάθεση για να ανταποκριθεί. Οι νεοσύστατοι δήμοι θα αντιμετωπίσουν προβλήματα. Η πρόβλεψη για πρόσληψη μέσω ΑΣΕΠ οικονομολόγων, γεωπόνων, πολιτικών μηχανικών κ.α. ειδικοτήτων θα περιορίσει την έκταση του προβλήματος αλλά ελάχιστα καθώς θα είναι δύο ή τρεις σε κάθε δήμο.

Ουσιαστικά δεν υπήρξε καμία προσπάθεια κατάρτισης υπαλλήλων πριν την εφαρμογή του

νόμου ούτε σεμινάρια στους υπαλλήλους των κοινοτήτων για τις νέες λειτουργίες.

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΠΟΛΙΤΩΝ ΜΕ ΤΟΥΣ ΔΗΜΟΥΣ

Σημαντικά προβλήματα θα παρουσιαστούν στην διαδικασία χορήγησης πιστοποιητικών. Ο νομοθέτης λύνει το πρόβλημα της απόστασης δίνοντας την δυνατότητα να γίνονται οι αιτήσεις και να χορηγούνται τα πιστοποιητικά μέσω του ΟΤΕ. Για κάποια συγκεκριμένα πιστοποιητικά όπως ποινικού μητρώου και αποδεικτικό φορολογικής ενημερότητας θα έχουν ισχύ όταν στέλνονται μέσω ΟΤΕ αν υπάρχει υπογραφή του αιτούμενου σε ενσωματωμένη υπεύθυνη δήλωση. Κατόπιν στις υπηρεσίες που θα υποβάλλονται θα γίνεται έλεγχος των δηλωθέντων στοιχείων. Ουσιαστικά ο νομοθέτης δημιουργεί έναν νέο γραφειοκρατικό λαβύρινθο. Παράλληλα αφήνει περιθώρια για αυθαιρεσίες.

Προσπαθεί να αντιμετωπίσει προβλήματα απόστασης των εκτελεστικών οργάνων από απομακρυσμένες περιοχές με τη σύσταση των τοπικών συμβουλίων και την ανάθεση αρμοδιοτήτων σε αυτά από το δημοτικό συμβούλιο. Όμως τα Τ.Σ. έχουν καθαρά δικαίωμα να εκφέρουν γνώμη χωρίς ουσιαστικές αρμοδιότητες.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ

Δεν έχει καθορισθεί το νέο πλαίσιο αρμοδιοτήτων των ΟΤΑ. Προβλήματα

αρμοδιότητας υπήρχαν και πριν όμως τώρα με τις νέες συνθήκες η κατάσταση επιδεινώνεται. Ο νόμος αναφέρει ότι ανάλογα με τα στοιχεία που θα προκύψουν θα πρέπει να εξετασθεί η ανάθεση επιπλέον αρμοδιοτήτων ανάλογα με τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των ΟΤΑ. Ουσιαστικά υπάρχει μια ρευστότητα ως προς τα όρια των αρμοδιοτήτων των δήμων.

Όμως και στα όργανα του δήμου εμφανίζονται προβλήματα αρμοδιότητας.

Συγκεκριμένα το δημοτικό συμβούλιο και ο δήμαρχος βρίσκονται σε σύγκρουση αρμοδιοτήτων ενώ παράλληλα αναβαθμίζεται και ο ρόλος της δημορχιακής επιτροπής. Ενώ αρμοδιότητες θα αναλαμβάνουν και τα Τ.Σ. Τα δημορχιακό συμβούλιο έχει το τεκμήριο γενικής αρμοδιότητας. Ασχολείται με όλα τα θέματα ενώ στην πράξη δεν μπορεί να ανταποκριθεί λόγω της πολυπλοκότητας των υποθέσεων και του μεγάλου αριθμού αυτών. Ο νέος νόμος δεν κάνει καμία επαναστατική αλλαγή στις αρμοδιότητες που εκχωρούνται στους δήμους από το κράτος ούτε και στον διαχωρισμό των αρμοδιοτήτων εντός του δήμου. Δεν λύνει διοικητικές ανωμαλίες που οφείλονται στην σύγκρουση των αρμοδιοτήτων των οργάνων του δήμου.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ

Η διοικητική λειτουργία θα αποκομίσει πολλά οφέλη από την νέα κατάσταση με την προϋπόθεση να είναι ικανοί οι νεοσύστατοι δήμοι να οργανωθούν και να ξεπεράσουν τα προβλήματα που εμφανίζουν. Από τη στιγμή που θα λειτουργούν ουσιαστικά η μείωση των ΟΤΑ θα είναι ευεργετική για τη διοίκηση. Παράλληλα οι νεοσύστατοι δήμοι κάνουν πιο ελκυστική την ενασχόληση με την τοπική αυτοδιοίκηση σε ικανά άτομα που έχουν δυνατότητες να προσφέρουν.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ

Μετά το χρόνο που θα χρειαστεί για να οργανωθεί η βασική δομή των δήμων οι προοπτικές που ανοίγονται είναι θετικές. Το μέγεθος των δήμων θα επιτρέπει την ανάληψη αρμοδιοτήτων καθώς θα μπορούν να αναπτυχθούν οι κατάλληλοι μηχανισμοί που θα φέρουν εις πέρας τις νέες εργασίες. Θα μπορέσει πλέον να γίνει πραγματική αποκέντρωση της διοίκησης καθώς οι δήμοι θα μπορούν να αντεπεξέλθουν. Οι προοπτικές των δήμων με τη νέα μορφή είναι μεγάλες. Θα υπάρχει πρόσφορο έδαφος για την ανάπτυξη τους.

Την διοικητική λειτουργία των δήμων θα στηρίξουν και τα Τ.Σ. στα οποία το Δ.Σ μπορεί να αναθέσει αρμοδιότητες. Τα Τ.Σ θα αναλάβουν κυρίως εργασίες συντήρησης και λειτουργίας των έργων και θα ελαττώσουν τον όγκο εργασιών του Δ.Σ και του δημάρχου.

Η νέα μορφή των δήμων θα βοηθήσει και στην αρτιότερη αντιμετώπιση θεμάτων όπως τα δημοτικά δάνεια, δικαστικές διαφορές, δημοτικός προϋπολογισμός. Τώρα είναι δυνατή η οργάνωση υπηρεσιών που θα είναι ικανές να αντεπεξέλθουν στα θέματα αυτά που απαιτούν ειδικές γνώσεις και χειρισμούς. Βέβαια ο νομοθέτης αναφέρει ότι στους νεοσύστατους δήμους ανατίθενται όλες οι υποχρεώσεις των συνενωθέντων κοινοτήτων και είναι αμφίβολο κατά πόσο είναι δυνατό να αντιμετωπίσουν με θετική κατάληξη τόσο μεγάλο όγκο εργασίας οι μηχανισμοί των δήμων.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΕΡΓΑ

Η δημιουργία μεγάλων δήμων κυρίως ως προς την περιοχή που εκτείνονται είναι άκρως θετική όσον αφορά την ανάληψη των δημοτικών έργων. Δημοτικά έργα που στο παρελθόν απαιτούνταν η συνεργασία πολλών κοινοτήτων τώρα πλέον θα τα αναλαμβάνει ένας δήμος. Αυτή η αλλαγή είναι ωφέλιμη από οικονομικής πλευράς, γίνεται εξοικονόμηση χρόνου και το έργο έχει καλύτερη ποιότητα.

Σε όλα τα στάδια , από την μελέτη , την χάραξη, τον πλειστηριασμό, την ανάθεση ως την αποπεράτωση όταν γίνονται για ένα ολοκληρωμένο έργο οι διαδικασίες να προχωρούν γρήγορα. Τα μεγαλύτερα παράπονα των δημοτών εκφράζονται για την καθυστέρηση των έργων. Η νέες συνθήκες που διαμορφώνει ο Καποδίστριας συντομεύουν κυρίως το χρόνο που απαιτείται πριν αρχίσει το έργο.

Οικονομικά για ένα μεγάλο έργο ο δήμος θα λάβει πιο σύμφορες προσφορές από τους εργολάβους, θα μπορεί να ελέγχει την εξέλιξη του και την τήρηση των συμβολαίων καλύτερα ώστε να μην γίνεται αντικείμενο εκμετάλλευσης και ξεφεύγει ο προϋπολογισμός από τα προβλεπόμενα.

Φυσιολογικά ένα έργο ενιαίο ποιοτικά είναι ανώτερο από μια αντίστοιχη σύνθεση πολλών μικρότερων. Σε όλα τα στάδια είναι δυνατή η ποιοτική εργασία με αποτέλεσμα αυτό να έχει θετικό αποτέλεσμα όταν ολοκληρωθεί το έργο.

Παράλληλα ο νόμος προβλέπει τη δυνατότητα της διαδημοτικής συνεργασίας. Αυτή η δυνατότητα ευνοεί την πραγματοποίηση ακόμα μεγαλύτερων έργων που συνεπάγεται μεγαλύτερο όφελος σε χρήμα, χρόνο και ποιότητα.

ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΔΗΜΟΙ

Ο Καποδίστριας δίνει την εντύπωση ότι είναι ένας μεταβατικός νόμος στην οργάνωση της τοπικής αυτοδιοίκησης. Οι μεταρρυθμίσεις που επιφέρει στην Τ.Α. δεν αγγίζουν σχεδόν καθόλου, στην ουσία τους ήδη προϋπάρχοντες μεγάλους δήμους. Για αυτούς τους δήμους οι αλλαγές που επιφέρει ο νομοθέτης είναι ανεπαίσθητες. Τα προβλήματα των μεγάλων δήμων είναι κυρίως οικονομικά και θέματα αρμοδιοτήτων. Ο νόμος αναφέρει χρηματοδότηση μέσω ΕΠΤΑ κυρίως για τους νεοσύστατους δήμους για θέματα υποδομής. Οι μεγάλοι δήμοι δεν προβλέπεται να αντλήσουν μεγάλα κεφάλαια από εκεί. Οι πηγές των τακτικών εσόδων δεν αυξάνονται με συνέπεια να μην υπάρχει μεταβολή στην οικονομική κατάσταση των μεγάλων δήμων.

Επίσης σε θέματα αρμοδιότητας δεν φαίνεται στους νέους δήμους να παραχωρούνται επιπλέον αρμοδιότητες.

ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ – ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Ο νέος χάρτης της τοπικής αυτοδιοίκησης αφήνει μια αίσθηση αισιοδοξίας. Είναι ένα βήμα με προοπτικές όμως η επιτυχία του εξαρτάται από πολλούς παράγοντες που δεν εξασφαλίζουν σιγουριά για το μέλλον. Η τοπική αυτοδιοίκηση παραμένει υπό την απόλυτη κυριαρχία της κρατικής εξουσίας μέχρι το σύνολο των ΟΤΑ να οργανωθούν και το κράτος να τους δείξει εμπιστοσύνη και να τους παραχωρήσει αρμοδιότητες που θα οδηγήσουν τους ΟΤΑ σε ανεξαρτησία οικονομική και διοικητική.

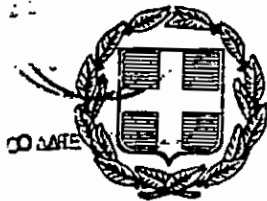
Ο Ν.2539/97 διαμορφώνει μια κατάσταση που σύμφωνα με τις πιο αισιόδοξες εκτιμήσεις θα αρχίσει να λειτουργεί σωστά σε μια 2ετία. Η οικονομική υποστήριξη μέσω ΕΠΤΑ έχει χρονικό ορίζοντα 7ετίας. Εάν τα πρώτα χρόνια η οργάνωση των δήμων είναι ικανοποιητική τότε θα είναι δυνατό να δημιουργηθούν μέσα σε επτά χρόνια οι συνθήκες ώστε οι δήμοι να ανεξαρτητοποιηθούν από το κράτος, να αναλάβουν τομείς της διοίκησης και να γίνει πραγματικότητα η διοικητική αποκέντρωση.

Ο νόμος ίσως να εμφανίζει στοιχεία βιασύνης και η αποδοχή του από τους πολίτες να μην ήταν η καλύτερη όμως είναι μια πραγματικότητα. Είναι ανάγκη να παραμερισθούν οι αντιρρήσεις και να δουλέψουν άπαντες για την τοπική αυτοδιοίκηση. Το μέλλον θα δείξει εάν η αλλαγή είναι σωστή ή αν θα χρειαστεί νέα.

Η ανάπτυξη της Τ.Α. είναι θέμα καλής πίστης και προσπάθειας, απαιτεί συνεργασία και σωστή

οργάνωση. Βασικότερο όλων όμως είναι η Τ.Α. να είναι συνεχώς σε μια διαδικασία ελέγχου και παρατήρησης ώστε να εντοπίζονται τα λάθη και οι δυσλειτουργίες , να διορθώνονται για να εξελίσσεται η καρδιά της διοίκησης μιας χώρας.

Από την αδυναμία της Τ.Α. να λειτουργήσει σωστά πηγάζουν πολλά προβλήματα του κράτους. Μια καλοκουρδισμένη αυτοδιοίκηση θα λειτουργήσει ευεργετικά σε πολλούς τομείς της δημόσιας ζωής.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

Αρ. Φύλλου 244

4 Δεκεμβρίου 1997

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 2539

Συγκρότηση της Πρωτοβάθμιας Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ
ΣΥΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΤΟΠΙΚΗΣ
ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

Άρθρο 1

Σύσταση των δήμων και των κοινοτήτων

Οι πρωτοβάθμιοι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης συγκροτούνται ανά νομό ως εξής :

1. ΝΟΜΟΣ ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ

Α. Συνιστώνται οι κατωτέρω δήμοι:

1.1. Δήμος Αγγελοκάστρου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγγελοκάστρου, 2. Κλεισερρευμάτων, 3. Λυσμαχείας, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Αγγελοκάστρου της τέως κοινότητας Αγγελοκάστρου.

1.2. Δήμος Αγρινίου αποτελούμενος από τους δήμους:

1. Αγίου Κωνσταντίνου, 2. Αγρινίου και τις κοινότητες: 1. Αγίου Νικολάου, 2. Δοκμίου, 3. Καλυβίων, 4. Καμαρούλας, 5. Σκουτεσιάδας, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Αγρινίου του τέως δήμου Αγρινίου.

1.3. Δήμος Αιτωλικού αποτελούμενος από το δήμο Αιτωλικού και τις κοινότητες: 1. Αγίου Ηλία, 2. Σταμνάς, 3. Φραγκουλαίων, 4. Χρυσοβεργίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Αιτωλικό του τέως δήμου Αιτωλικού.

1.4. Δήμος Αλυζίας αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αρχοντοχωρίου, 2. Βάρνακα, 3. Κανδήλας, 4. Μύτικα, 5. Παναγούλας, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Κανδήλα της τέως κοινότητας Κανδήλας.

1.5. Δήμος Αμφιλοχίας αποτελούμενος από το δήμο Αμφιλοχίας και τις κοινότητες: 1. Αμπελακίου, 2. Ανοιξιάτικου, 3. Κεχρινιάς, 4. Λουτρού, 5. Σαρδινίων, 6. Σπάρτου, 7. Στάνου, οι οποίοι καταργούνται, καθώς και από τους συνοικισμούς: 1. Βαρετάδα, 2. Μέγας Κάμπος της κοινότητας Βαρετάδας, οι οποίοι απασπώνται από αυτήν.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Αμφιλοχία του τέως δήμου Αμφιλοχίας.

1.6. Δήμος Ανακτορίου αποτελούμενος από το δήμο Βονίτσης και τις κοινότητες: 1. Αγίου Νικολάου, 2. Δρυμού, 3. Θυρίου, 4. Μοναστηρακίου, 5. Παλιαμπέλων, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Βόνιτσα του τέως δήμου Βονίτσης.

1.7. Δήμος Αποδοτίας αποτελούμενος από το δήμο Αποδοτίας και τις κοινότητες: 1. Αναβρυτής, 2. Ασπριάς, 3. Γραμμένης Οξιάς, 4. Ελατούς, 5. Καλλονής, 6. Καταφυγίου, 7. Κεντρικής, 8. Κοκκινόχωριου, 9. Κυδωνέας, 10. Λεύκας, 11. Λυμνίτσης, 12. Μανδρινής, 13. Πόδου, 14. Τερψιθέας, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Άνω Χώρα του τέως δήμου Αποδοτίας.

1.8. Δήμος Αρακύνθου, αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Άνω Κερασόβου, 2. Γραμματκούς, 3. Ζευγαρακίου, 4. Κάτω Κερασόβου, 5. Ματαράγκας, 6. Παππαδατών, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Παππαδάτες της τέως κοινότητας Παππαδάτες.

1.9. Δήμος Αστακού αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγραμπέλων, 2. Αστακού, 3. Βασιλοπούλου, 4. Βλιζιανών, 5. Καραϊσκάκη, 6. Μαχαιρά, 7. Μπαμπίνης, 8. Παλαιομανίνας, 9. Προδρόμου, 10. Σκουρτούς, 11. Στρογγυλοβουνίου, 12. Χρυσοβίτσης, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Αστακός της τέως κοινότητας Αστακού.

1.10. Δήμος Θέρμου αποτελούμενος από το δήμο Θέρμου και από τις κοινότητες: 1. Αβαρικού, 2. Αγίας ρφίας, 3. Αετοπέτρας, 4. Αμβρακίας, 5. Αναλήψεως, Αργυρού Πηγαδιού, 7. Διασελλακίου, 8. Διπλατάνου, Δρυμνός, 10. Καλουδίου, 11. Κάτω Χρυσοβίτης, 12. Κοκκινόβρυσης, 13. Κονιάκης, 14. Λευκού, 15. Μυρ-ίας, 16. Νεροχωρίου, 17. Παμφίου, 18. Πέρκου, 19. Ετροχωρίου, 20. Σιταραλώνων, 21. Χαλικίου Αμβρακίας, οποιί καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Θέρμο του τώως δήμου Θέρμου.

1.11. Δήμος Θεοσπέων, αποτελούμενος από το δήμο Θεοσπέων και τις κοινότητες: 1. Νέας Αβόρανης, 2. Ζαναιτωλίου, οι οποίι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Καινούργιο του τώως δήμου Θεοσπέων.

1.12. Δήμος Ινάχου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγριδίου, 2. Αλευράδας, 3. Αμοργιανών, 4. Ρουβιανών, 5. Γιαννοπούλων, 6. Εμπεσού, 7. Μαλε-άδας, 8. Μπαμπαλιού, 9. Παποπούλου, 10. Περδικακίου, 11. Πετρώνας, 12. Σταθά, 13. Τρκλίνου, 14. Χαλκιο-ούλων, οι οποίες καταργούνται, καθώς και από το νοικισμό Ποδογορά της κοινότητας Βαρετάδας, ο οποίος αποσπάται από αυτήν.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο συνοικισμός Νέο Χαλ-όπουλο της τώως κοινότητας Χαλκιοπούλων.

1.13. Δήμος Κεκροπίας, αποτελούμενος από το δήμο Κεκροπίας και τις κοινότητες: 1. Βάτου, 2. Περπατός, Πλαγιάς, οι οποίι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Πάλαιρος του τώως δήμου Κεκροπίας.

1.14. Δήμος Μακρυνείας, αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίου Ανδρεου, 2. Ακρών, 3. Γαβαλούς, Δαφνιά, 5. Κάτω Μακρινούς, 6. Καφοράκης, 7. Μα-ινούς, 8. Μεσαρίστης, 9. Ποταμούλας, 10. Τριχωνίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Γαβαλού της τώως κοινότητας Γαβαλούς.

1.15. Δήμος Μεδεώνος αποτελούμενος από το δήμο Μεδεώνος και τις κοινότητες: 1. Αετού, 2. Κομπωτης, Κονοπίνας, 4. Τρύφου, οι οποίι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Κατούνα του τώως δήμου Κατούνας.

1.16. Δήμος Μενιδίου, αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Μενιδίου, 2. Φλωριάδος, οι οποίες κατα-ργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Μενίδι της τώως κοινότητας Μενιδίου.

1.17. Δήμος Ιεράς Πόλης Μεσολογγίου, αποτελού-μενος από το δήμο Μεσολογγίου και τις κοινότητες: Αγίου Γεωργίου, 2. Αγίου Θωμά, 3. Άνω Κουδουνίου, Ελληνικών, 5. Ευηνοχωρίου, 6. Μουσούρων, 7. Ρε-ωνων, οι οποίι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Μεσολόγγι του τώως δήμου Μεσολογγίου.

1.18. Δήμος Ναυπάκτου, αποτελούμενος από το δήμο Ναυπάκτου και τις κοινότητες: 1. Αφροξυλιάς, 2. Βελ-ας, 3. Βλαχομάνδρας, 4. Βομβοκούς, 5. Δάφνης, 6. Γιά, 7. Μαμουλάδας, 8. Νεοκάστρου, 9. Ξηροπηγάδου,

10. Παλαιοχωρακίου, 11. Πιταναϊκών, 12. Ριγανίου, 13. Σκάλας, οι οποίι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Ναύπακτος του τώως δήμου Ναυπάκτου.

1.19. Δήμος Νεάπολης, αποτελούμενος από το δήμο Νεάπολης και την κοινότητα Σπολαζτης, οι οποίι κα-ταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Τριανταίκα του τώως δήμου Νεάπολης.

1.20. Δήμος Οινιάδων, αποτελούμενος από τις κοι-νότητες: 1. Γουριάς, 2. Κατοχής, 3. Λεσινίου, 4. Μά-στρου, 5. Νεροχωρίου, 6. Πενταλόφου, οι οποίες καταρ-γούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Νεοχώρι της τώως κοινότητας Νεροχωρίου.

1.21. Δήμος Παναιτωλικού, αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίας Βαρβάρας, 2. Αγίας Παρασκευής, 3. Καστανούλας, 4. Κερασέας, 5. Σιτομένων, 6. Σκου-τεράς, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Σκουτερά της τώως κοινότητας Σκουτεράς.

1.22. Δήμος Παραβόλας, αποτελούμενος από το δήμο Παραβόλας και τις κοινότητες: 1. Καλλιθέας, 2. Κυρά Βγενας, 3. Λαμπριου, 4. Νερομάννας, 5. Παλαιοκαρυάς, 6. Παντανάσσης, 7. Σπαρτιά, οι οποίι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Παραβόλα του τώως δήμου Παραβόλας.

1.23. Δήμος Παρακαμπυλίων, αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγαλιανού, 2. Αγίου Βλασίου, 3. Αμπελιών, 4. Κυπαρίσσου, 5. Πεντακόρφου, 6. Ποτσεούλας, 7. Σαργιάδας, 8. Σιδήρων, 9. Χούνης, 10. Ψηλοβραχων, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Άνω Άγιος Βλάσιος της τώως κοινότητας Αγίου Βλασίου.

1.24. Δήμος Πλατάνου, αποτελούμενος από τις κοι-νότητες: 1. Αγίου Δημητρίου, 2. Αραχόβης, 3. Αχλαδο-κάστρου, 4. Δενδροχωρίου, 5. Καστανέας, 6. Κλεπός, 7. Λιβαδακίου, 8. Νεροχωρίου, 9. Περδοκοβρουσης, 10. Περίστης, 11. Πλατάνου, 12. Χόμορης, οι οποίες κα-ταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Πλάτανος της τώως κοινότητας Πλατάνου.

1.25. Δήμος Πυλλήνης, αποτελούμενος από το δήμο Πυλλήνης και τις κοινότητες: 1. Ανθοφύτου, 2. Γάβρου, 3. Ελευθεριανής, 4. Παλιοπύργου, 5. Στύλιας, οι οποίι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Σίμος, του τώως δήμου Πυλλήνης.

1.26. Δήμος Στράτου, αποτελούμενος από τις κοι-νότητες: 1. Γουριωτίσσης, 2. Καστρακίου, 3. Κυψέλης, 4. Λεπενούς, 5. Ματσουκίου, 6. Οχθίων, 7. Ρίγανης, 8. Στράτου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Στράτος της τώως κοινότητας Στράτου.

1.27. Δήμος Φυτειών, αποτελούμενος από τις κοινό-τητες: 1. Παπαδάτου, 2. Φυτειών, οι οποίες καταργού-νται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Φυτεία της τώως κοινότητας Φυτειών.

128. Δήμος Χάλκειας, αποτελούμενος από το δήμο Χάλκειας και τις κοινότητες: 1. Γαλατά, 2. Περιθωρίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Χάλκεια του τέως δήμου Χάλκειας.

Β. Στον πιο πάνω Νομό δεν συντρέχει περίπτωση αναγνώρισης κοινότητας σε δήμο.

Γ. Στο Δήμο Αντιρρίου δεν επέρχεται μεταβολή.

2. ΝΟΜΟΣ ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ

Α. Συνιστώνται οι κατωτέρω δήμοι και κοινότητες:

2.1. Δήμος Άργους αποτελούμενος από το δήμο Άργους και τις κοινότητες: 1. Δαλαμανάρας, 2. Ελληνικού, 3. Ήρας, 4. Ινάχου, 5. Κεφαλαρίου, 6. Κουρτακίου, 7. Λάλοικα, 8. Πυργέλλας, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Άργος του τέως δήμου Άργους.

2.2. Δήμος Ασίνης αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Ασίνης, 2. Δρεπάνου, 3. Ιριών, 4. Καονεζαϊκών, 5. Τολού, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Δρέπανο της τέως κοινότητας Δρεπάνου.

2.3. Δήμος Ασκληπείου αποτελούμενος από το δήμο Ασκληπείου και τις κοινότητες: 1. Αγίου Δημητρίου, 2. Αδαμίου, 3. Αρκαδικού, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Ασκληπείο του τέως Δήμου Ασκληπείου.

2.4. Δήμος Επιδαύρου αποτελούμενος από τους δήμους: 1. Αρχαίας Επιδαύρου, 2. Νέας Επιδαύρου και τις κοινότητες: 1. Δημιάνης, 2. Τραχειάς, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Αρχαία Επιδαυρος του τέως δήμου Αρχαίας Επιδαύρου.

2.5. Δήμος Ερμιόνης αποτελούμενος από το δήμο Ερμιόνης και τις κοινότητες: 1. Ηλιοκάστρου, 2. Θερμής, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Ερμιόνη του τέως δήμου Ερμιόνης.

2.6. Δήμος Κρανιδίου αποτελούμενος από το δήμο Κρανιδίου και τις κοινότητες: 1. Διδύμων, 2. Κοιλιάδος, 3. Πορτοχελίου, 4. Φούρων, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Κρανίδι του τέως δήμου Κρανιδίου.

2.7. Δήμος Λέρνας αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Ανδρίτσης, 2. Κιβερίου, 3. Μύλων, 4. Σκαφιδακίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Μύλοι της τέως κοινότητας Μύλων.

2.8. Δήμος Λυρκείας αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Γυμνού, 2. Καπαρελλίου, 3. Καρυάς, 4. Κεφαλοβρύσου, 5. Λυρκείας, 6. Νεοχωρίου, 7. Στέρνας, 8. Φρεγκαίνης, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Λύρκεια της τέως κοινότητας Λυρκείας.

2.9. Δήμος Μιδέας αποτελούμενος από το δήμο Μιδέας και τις κοινότητες: 1. Ανυφίου, 2. Αράχναϊου, 3. Ηραίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Αγία Τριάδα του τέως δήμου Μιδέας.

2.10. Δήμος Μυσηναίων αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Μυσηνών, 2. Λιμνών, 3. Νέου Ηραίου, 4. Μοναστηρακίου, 5. Μπόρσα, 6. Προσύμνης, 7. Φιχτίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Μυκήνες της τέως κοινότητας Μυσηνών.

2.11. Δήμος Κουτσοποδίου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Βρουστίου, 2. Κουτσοποδίου, 3. Μαλαντρενίου, 4. Σχοινοχωρίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Κουτσοπόδα της τέως κοινότητας Κουτσοποδίου.

2.12. Δήμος Ναυπλίου αποτελούμενος από το δήμο Ναυπλιέων και τις κοινότητες: 1. Λευκακίων, 2. Πυργωτικών, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Ναύπλιο του τέως δήμου Ναυπλιέων.

2.13. Δήμος Νέας Τίρυνθας αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίου Αδριανού, 2. Νέας Τίρυνθας, 3. Νέου Ροεινού, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Τίρυνς της τέως κοινότητας Νέας Τίρυνθας.

2.14. Κοινότητα Αλέας αποτελούμενη από τις κοινότητες: 1. Αγίου Νικολάου, 2. Αλέας, 3. Σκοτεινής, 4. Φρουσιούνας, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα της κοινότητας ορίζεται ο οικισμός Σκοτεινή της τέως κοινότητας Σκοτεινής.

Β. Η κοινότητα Νέας Κίου αναγνωρίζεται σε δήμο με όνομα, έδρα και εδαφική περιφέρεια αυτά της τέως κοινότητας.

Γ. Στην κοινότητα Αχλαδοκάμπου δεν επέρχεται μεταβολή.

3. ΝΟΜΟΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ

Α. Συνιστώνται οι κατωτέρω δήμοι:

3.1. Δήμος Απόλλωνος αποτελούμενος από το δήμο Τυροσαπουνακικών και την κοινότητα Πέρα Μελάνων, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Παραλία Τυρού του τέως δήμου Τυροσαπουνακικών.

3.2. Δήμος Βαλτετσίου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγριακόνας, 2. Αθηναίου, 3. Αμπελακίου, 4. Αραχαμτών, 5. Ασέας, 6. Βαλτετσίου, 7. Δάφνης, 8. Δόριζα, 9. Καλτεζών, 10. Κεραστάρη, 11. Μάναρη, 12. Μαυρογιάννη, 13. Παλαιοχούνης, 14. Πάπαρη, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Ασέα της τέως κοινότητας Ασέας.

3.3. Δήμος Βόρειας Κυνουρίας αποτελούμενος από το δήμο Άστρους και τις κοινότητες: 1. Αγ. Ανδρέου, 2. Αγ. Γεωργίου, 3. Αγ. Πέτρου, 4. Αγ. Σοφίας, 5. Βερβένων, 6. Δολιανών, 7. Ελάτου, 8. Καράτουλα, 9. Καστανίτσης, 10. Κορακοβουνίου, 11. Καστρίου, 12. Κουτρούφων, 13. Μελιγούς, 14. Μεσσοράχης, 15. Νέας Χώρας, 16. Ξηροπηγάδου, 17. Παραλλίου Άστρους, 18. Περδικόβρυσης, 19. Πλατάνας, 20. Πλατάνου, 21. Πρα-

22. Σιταίνης, 23. Στόλου, 24. Χαράδρου, 25. Ωρ-
ς, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Άστρος του
ως δήμου Άστρους.

3.4. Δήμος Βυτίνας αποτελούμενος από τις κοινότη-
τες: 1. Βυτινής, 2. Ελάτης, 3. Καμενίτσας, 4. Λάσσης,
Μαγουλιάνων, 6. Νυμφασίας, 7. Πυργακίου, οι οποίες
καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Βυτίνα της τέως
κοινότητας Βυτινής.

3.5. Δήμος Γόρτυνος αποτελούμενος από τις κοινό-
τητες: 1. Ατσιχόλου, 2. Βλαχορράπη, 3. Ζώνης, 4.
Καριταίνης, 5. Κατσιμπαλη, 6. Κουρουνιού, 7. Κυπαρισ-
σιανών, 8. Κωτλίου, 9. Μαυριών, 10. Σαρακινίου, οι οποίες
καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Καρίταινα της
ως κοινότητας Καριταίνης.

3.6. Δήμος Δημητσάνης αποτελούμενος από το δήμο
Δημητσάνης και τις κοινότητες: 1. Ζατούνης, 2. Ζιγο-
πύου, 3. Μελισσοπέτρας, 4. Παναγίας, 5. Ράδου, 6.
Ποσειδηάς, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Δημητσάνα του
ως δήμου Δημητσάνης.

3.7. Δήμος Ηραίας αποτελούμενος από τις κοινότητες:
Αγ. Ιωάννου Αρχαίας Ηραίας, 2. Αραχόβης, 3. Κα-
ραϊκίων, 4. Κοκκορά, 5. Λιοδώρας, 6. Λουτρών Η-
ρας, 7. Λυκούρεση, 8. Λυσσαρέας, 9. Παλούμπας, 10.
Πορφύρας, 11. Ράφη, 12. Σαρακινίου Ηραίας, 13. Σέρβου,
Χρυσόχωριου, 15. Ψαρίου, οι οποίες καταργούνται,
ώς και από τους συνοικισμούς Κοκκινόραχη και
Παυλίου της κοινότητας Αετορράχης, οι οποίοι αποσπώ-
νται από αυτήν.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Παλούμπα της
ως κοινότητας Παλούμπας.

3.8. Δήμος Κλείτορος αποτελούμενος από τις κοι-
νότητες: 1. Αγγιδίου, 2. Βαλτεσνίκου, 3. Δρακοβουνίου,
Θεοκτίστου, 5. Κερπινής, 6. Μυγδαλής, 7. Ξηροκα-
μίνης, 8. Πουρναριάς, 9. Πρασίνου, οι οποίες καταρ-
γούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Μυγδαλιά της
ως κοινότητας Μυγδαλιάς.

3.9. Δήμος Κοντοβαζαίνης αποτελούμενος από τις κοι-
νότητες: 1. Βάχλιας, 2. Βελημαχίου, 3. Βιδιακίου, 4.
Καλαμίου, 5. Δήμητρας, 6. Καρδαρισίου, 7. Κοντοβαζαί-
νης, 8. Μοναστηρακίου, 9. Παραλογγών, οι οποίες
καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Κοντοβαζαίνα
της τέως κοινότητας Κοντοβαζαίνης.

3.10. Δήμος Κορυθίου αποτελούμενος από τις κοι-
νότητες: 1. Αγιοργατικών, 2. Ελαιοχωρίου, 3. Ζευγολα-
κίων, 4. Νεοχωρίου Μαντινείας, 5. Παρθενίου, 6. Στενού,
οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Στενό της τέως
κοινότητας Στενού.

3.11. Δήμος Λαγκαδίων αποτελούμενος από το δήμο
Λαγκαδίων και την κοινότητα Λευκοχωρίου, οι οποίοι
καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Λαγκάδια του
ως δήμου Λαγκαδίων.

3.12. Δήμος Λεβιδίου αποτελούμενος από το δήμο
Λεβιδίου και τις κοινότητες: 1. Βλαχέρνης, 2. Δάρα, 3.
Κανδήλας, 4. Καρδαρά, 5. Κώμης, 6. Λίμνης, 7. Ορχο-
μενού, 8. Παλιοπούργου, 9. Παναγίτσας, 10. Χωτούσσης,
οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Λεβίδι του τέως
δήμου Λεβιδίου.

3.13. Δήμος Λεωνιδίου αποτελούμενος από το δήμο
Λεωνιδίου και τις κοινότητες: 1. Αγ. Βασιλείου, 2. Βλη-
σιδιάς, 3. Κουνουπιάς, 4. Μαρίου, 5. Παλιοχωρίου, 6.
Πελετών, 7. Πηγαδίου, 8. Πλατανακίου, 9. Πουλιθρών,
10. Πραγματευτή, 11. Τσιταλίων, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Λεωνίδι του
τέως δήμου Λεωνιδίου.

3.14. Δήμος Μαντινείας αποτελούμενος από τις κοι-
νότητες: 1. Αρτεμισίου, 2. Κάψα, 3. Λοικιά, 4. Νεστάνης,
5. Πικέρνη, 6. Σάγκα, 7. Σιμιδάων, οι οποίες καταργού-
νται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Νεστάνη της
τέως κοινότητας Νεστάνης.

3.15. Δήμος Μεγαλόπολης αποτελούμενος από το
δήμο Μεγαλόπολης και τις κοινότητες: 1. Ανθοχωρίου,
2. Άνω Καρυών, 3. Βάγγου, 4. Βάστα, 5. Γεφύρας, 6.
Θωκνίας, 7. Ίσαρη, 8. Ισώματος Καρυών, 9. Καράτουλα,
10. Καστανοχωρίου, 11. Κάτω Καρυών, 12. Λυκαίου, 13.
Λυκοσούρας, 14. Λυκοχίων, 15. Μακρυσίου, 16. Μαλ-
λωτών, 17. Μαραθούσσης, 18. Νέας Εκκλησιούλας, 19.
Νεοχωρίου Λυκοσούρας, 20. Παραδεισιών, 21. Περιβο-
λίων, 22. Πλάκας, 23. Ραψομαμάτη, 24. Σουλίου, 25.
Σούλου, 26. Τριλόφου, 27. Τριποτάμου, 28. Χιράδων,
29. Χράνων, 30. Χωρέμη, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Μεγαλόπολη
του τέως δήμου Μεγαλόπολης.

3.16. Δήμος Σκυρίπιδας αποτελούμενος από τις κοι-
νότητες: 1. Αγ. Βαρβάρας, 2. Αλεποχωρίου, 3. Βλαχο-
κερασεάς, 4. Βουρβούρων, 5. Κερασιάς, 6. Κολλινών,
7. Πηγαδακίων, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Βλαχοκερασεά
της τέως κοινότητας Βλαχοκερασεάς.

3.17. Δήμος Τεγέας αποτελούμενος από τις κοινό-
τητες: 1. Αλέας, 2. Βουνού, 3. Γαρέας, 4. Επισκοπής,
5. Καμαρίου, 6. Κανδάλου, 7. Κερασίτσης, 8. Λιθοβου-
νίων, 9. Μαγούλας, 10. Μανθουρέας, 11. Μαυρικίου, 12.
Ριζών, 13. Σταδίου, 14. Στρίγκου, 15. Τζίβα, 16. Ψηλής
Βρύσης, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Στάδιο της τέως
κοινότητας Σταδίου.

3.18. Δήμος Τρικολώνων αποτελούμενος από το δήμο
Στεμνίτσας και τις κοινότητες: 1. Ελληνικού, 2. Παλα-
μαρίου, 3. Παύλιας, 4. Σύρνας, οι οποίοι καταργούνται.
Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Στεμνίτσα του
τέως δήμου Στεμνίτσας.

3.19. Δήμος Τρίπολης αποτελούμενος από το δήμο
Τριπόλεως και τις κοινότητες: 1. Αγ. Βασιλείου, 2. Αγ.
Κωνσταντίνου, 3. Ευάνδρου, 4. Θάνα, 5. Μάκρης, 6.
Μερκοβουνίου, 7. Παλλαντίου, 8. Πελάγους, 9. Περθη-
ρίου, 10. Σκοπής, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Τρίπολη του
τέως δήμου Τριπόλεως.

3.20. Δήμος Τροπαίων αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Βυζίκιου, 2. Δόξης, 3. Καλλιανίου, 4. Καστρακίου, 5. Λιβαδακίου, 6. Νεοχωρίου Γορτυνίας, 7. Περδικονερίου, 8. Ραχών, 9. Σπάθαρη, 10. Σταυροδρομίου, 11. Τριποταμιάς, 12. Χώρας, 13. Τροπαίων, οι οποίες καταργούνται, καθώς και από το συνοικισμό Αετορράχη της κοινότητας Αετορράχης, ο οποίος αποσπάται από αυτήν.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Τρόπαια της τέως κοινότητας Τροπαίων.

3.21. Δήμος Φαλαισίας αποτελούμενος από το δήμο Ανατολικής Φαλαισίας και τις κοινότητες: 1. Ακόβου, 2. Βελιγοστής, 3. Γιανναίων, 4. Δυρραχίου, 5. Ελληνίτσης, 6. Καμάρας, 7. Λεονταρίου, 8. Λεπνίου, 9. Νεοχωρίου Φαλαισίας, 10. Ποταμιάς, 11. Σουλαρίου, 12. Τουρκολέκα, 13. Φαλαισίας, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Λεοντάρι της τέως κοινότητας Λεονταρίου.

3.22. Δήμος Φαλάνθου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αλωνισταινής, 2. Μαινάλου, 3. Πιάνας, 4. Ροεινού, 5. Σιλμίνης, 6. Τσελεπάκου, 7. Χρυσοβιτισίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Δαβιά της τέως κοινότητας Τσελεπάκου.

Β. Στον πό πάνω Νομό δεν συντρέχει περίπτωση αναγνώρισης κοινότητας σε δήμο.

Γ. Στην κοινότητα Κοσμά δεν επέρχεται μεταβολή.

4. ΝΟΜΟΣ ΑΡΤΗΣ

Α. Συνιστώνται οι κατωτέρω δήμοι:

4.1. Δήμος Αγνάντων αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγνάντων, 2. Γραϊκικού, 3. Καταρράκτου, 4. Κουκκουλιών, 5. Κπστάδων, 6. Λεπιανών, 7. Μικροσπηλιάς, 8. Ράμιας, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Άγναντα της τέως κοινότητας Αγνάντων.

4.2. Δήμος Αθαμανίας αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αθαμανίου, 2. Ανεμορράχης, 3. Βουργαρελίου, 4. Διστράτου, 5. Κάτω Αθαμανίου, 6. Κάτω Καλεντινής, 7. Καψάλων, 8. Κεντρικού, 9. Κυψέλης, 10. Μεσούντος, 11. Παλαιοκατούνου, 12. Τετρακώμου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Βουργαρέλι της τέως κοινότητας Βουργαρελίου.

4.3. Δήμος Αμβρακικού αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Ανέζης, 2. Βίγλας, 3. Γαβριάς, 4. Καλογερικού, 5. Κορωνησίας, 6. Πολυδρόσου, 7. Ράχης, 8. Στρογγυλής, 9. Ψαθοτοπίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Ανέζα της τέως κοινότητας Ανέζης.

4.4. Δήμος Αράχθου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίας Παρασκευής, 2. Ακροποταμιάς, 3. Λουτροτόπου, 4. Νεοχωρίου, 5. Παχυκαλάμου, 6. Περάνθης, 7. Συκεών, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Νεοχώρι της τέως κοινότητας Νεοχωρίου.

4.5. Δήμος Αρταίων αποτελούμενος από το δήμο Αρταίων και τις κοινότητες: 1. Κεραματών, 2. Κωστακίων,

3. Λιμίνης, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Άρτα του τέως δήμου Αρταίων.

4.6. Δήμος Βλαχέρνας αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Βλαχέρνης, 2. Γράμμενιτσης, 3. Γριμπόβου, 4. Κορφοβουνίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Γραμμενίτσα της τέως κοινότητας Γραμμενίτσης.

4.7. Δήμος Γεωργίου Καραϊσκάκη αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Δημαρίου, 2. Διάσελλου, 3. Κλειδίου, 4. Πέτρας, 5. Σκουληκαριάς, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Διάσελλο της τέως κοινότητας Διάσελλου.

4.8. Δήμος Ηρακλείας αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Άνω Καλεντινής, 2. Βελεντζικού, 3. Διχομορίου, 4. Ρεσιανών, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Άνω Καλεντίνα της τέως κοινότητας Άνω Καλεντινής.

4.9. Δήμος Κομποτίου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Κομποτίου, 2. Σελλάδων, 3. Φωτεινού, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Κομποτί της τέως κοινότητας Κομποτίου.

4.10. Δήμος Ξηροβουνίου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αμμοτόπου, 2. Δαφνωτής, 3. Καμπής, 4. Παντανάσσης, 5. Πισπανών, 6. Ροδαιγής, 7. Σκούπας, 8. Φανερωμένης, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Αμμότοπος της τέως κοινότητας Αμμοτόπου.

4.11. Δήμος Πέτα αποτελούμενος από το δήμο Πέτα και τις κοινότητες: 1. Μαρκινιάδας, 2. Μεγάρχης, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Πέτα του τέως δήμου Πέτα.

4.12. Δήμος Τετραφυλίας αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αστροχωρίου, 2. Ελάτης, 3. Καστανέας, 4. Μεγαλόχαρης, 5. Μεσοπύργου, 6. Μηλιανών, 7. Πηγών, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Αστροχώρι της τέως κοινότητας Αστροχωρίου.

4.13. Δήμος Φιλοθέης αποτελούμενος από το δήμο Φιλοθέης και τις κοινότητες: 1. Αγίου Σπυριδωνος, 2. Καλοβάτου, 3. Κιρκιζατών, 4. Ρόκκας, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Χαλκιάδες του τέως δήμου Φιλοθέης.

Β. Στον πιο πάνω Νομό δεν συντρέχει περίπτωση αναγνώρισης κοινότητας σε δήμο.

Γ. Στις κοινότητες: 1. Θεοδωριάνων, 2. Κομμένου, 3. Μελισσουργών δεν επέρχεται μεταβολή.

5. ΝΟΜΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

5.1. ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ:

Α. Συνιστώνται οι κατωτέρω δήμοι:

5.1.1. Δήμος Αίγινας αποτελούμενος από το δήμο Αίγινης και τις κοινότητες: 1. Βαθέος, 2. Κυψέλης, 3.

τέως κοινότητας Βραχναϊκών.

6.6. Δήμος Διακοπτού αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Άνω Διακοπτού, 2. Διακοπτού, 3. Ελαιώνος, 4. Ελικής, 5. Ζαχλωρικών, 6. Καθολικού, 7. Κερυνείας, 8. Μαμουσιάς, 9. Νικολαϊκών, 10. Ριζομούλου, 11. Ροδιάς, 12. Τραπέζης οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Διακοπτό της τέως κοινότητας Διακοπτού.

6.7. Δήμος Δύμης αποτελούμενος από το δήμο Κάτω Αχαΐας και τις κοινότητες: 1. Αγιοβλαστικών, 2. Αλισσού, 3. Άνω Αχαΐας, 4. Ελαιοχωρίου, 5. Κάτω Αλισσού, 6. Νιφοραϊκών, 7. Πετροχωρίου, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Κάτω Αχαΐα του τέως δήμου Κάτω Αχαΐας.

6.8. Δήμος Ερινεού αποτελούμενος από το δήμο Ερινεού και τις κοινότητες: 1. Αρραβωνίτης, 2. Δαμακινίου, 3. Σαλμενίκου, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Λαμπρίων του τέως δήμου Ερινεού.

6.9. Δήμος Καλαβρύτων αποτελούμενος από το δήμο Καλαβρύτων και τις κοινότητες: 1. Άνω Βλασίας, 2. Άνω Λουσών, 3. Βάλτας, 4. Βυβίνης, 5. Γουμένισσας, 6. Δουμενών, 7. Δροσάτου, 8. Καλιφωνίου, 9. Κανδάλου, 10. Κάτω Βλασίας, 11. Κάτω Ζαχλωρούς, 12. Κάτω Λουσών, 13. Κερπνής, 14. Κερτέζης, 15. Κορφών, 16. Κούτελης, 17. Κρουονερίου, 18. Λαγοβουνίου, 19. Λαπαναγών, 20. Μανεσίου, 21. Μικρού Πονπά, 22. Πετσάκων, 23. Πλατανωτίσης, 24. Πριολίθου, 25. Προφήτου Ηλίου, 26. Ρογών, 27. Σιγουνίου, 28. Σκεπαστού, 29. Τρεχλού, 30. Φλαμπούρων, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Καλάβρυτα του τέως δήμου Καλαβρύτων.

6.10. Δήμος Λαρισσού αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίου Νικολάου Σπάτων, 2. Απιδεώνος, 3. Αράξου, 4. Βελιτών, 5. Καγκαδιού, 6. Λακόπετρας, 7. Ματαράγκας, 8. Μετοχίου, 9. Μυχοίου, 10. Πέττα, 11. Ριόλου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Μετόχι της τέως κοινότητας Μετοχίου.

6.11. Δήμος Λευκασίου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίου Νικολάου, 2. Άνω Κλειτορίας, 3. Άρμπουνα, 4. Γλάστρας, 5. Δρυμού, 6. Καστελλίου, 7. Καστριών, 8. Κλειτορίας, 9. Κλείτορος, 10. Κρινοφύτων, 11. Λευκασίου, 12. Λυκουρίας, 13. Παγκρατίου, 14. Πλανητέρου, 15. Τουρλάδας, 16. Φιλίων, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Κλειτορία της τέως κοινότητας Κλειτορίας.

6.12. Δήμος Μεσσαπίδος αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Θέας, 2. Καλλιθέας, 3. Κρήνης, 4. Κρυσταλλόβρυσης, 5. Οβρυάς, 6. Πετρωτού, 7. Σαραβαλίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Οβρυά της τέως κοινότητας Οβρυάς.

6.13. Δήμος Μόβρης αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Καραϊκών, 2. Κρίνου, 3. Λιμνοχωρίου, 4. Μύρτευ, 5. Σαγαϊκών, 6. Φραγκας, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Σαγαϊκά της

τέως κοινότητας Σαγαϊκών.

6.14. Δήμος Παίων αποτελούμενος από το δήμο Δάφνης και τις κοινότητες: 1. Αμυγδαλέας, 2. Νασίων, 3. Πάου, 4. Πεύκου, 5. Σκατάνης, 6. Χόβολης, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Δάφνη του τέως δήμου Δάφνης.

6.15. Δήμος Παραλίας αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Μιντλογλιού, 2. Παραλίας, 3. Ρογιτικών, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Παραλία της τέως κοινότητας Παραλίας.

6.16. Δήμος Πατρέων αποτελούμενος από το δήμο Πατρέων και τις κοινότητες: 1. Ελικίστρας, 2. Μοίρας, 3. Σουλίου, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Πάτρα του τέως δήμου Πατρέων.

6.17. Δήμος Ρίου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίου Βασιλείου, 2. Ακταίου, 3. Άνω Καστριτσίου, 4. Αραχοβιτικών, 5. Αργυράς, 6. Δρεπάνου, 7. Κάτω Καστριτσίου, 8. Πιπίσης, 9. Πλατανίου, 10. Ρίου, 11. Σελλών, 12. Ψαθοπύργου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Ρίου της τέως κοινότητας Ρίου.

6.18. Δήμος Συμπολιτείας αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίου Κωνσταντίνου, 2. Άλσους, 3. Βερίνου, 4. Γκράικα, 5. Γρηγόρη, 6. Δημητροπούλου, 7. Δουκαναϊκών, 8. Κρήνης, 9. Λάκκας, 10. Λόγγου, 11. Μάγεφα, 12. Μυροβρύσης, 13. Νεραντζών, 14. Ροδοδάφνης, 15. Σελιαντικών, 16. Τούμπας, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Ροδοδάφνη της τέως κοινότητας Ροδοδάφνης.

6.19. Δήμος Τριταίας αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίας Βαρβάρας, 2. Αγίας Μαρίνης, 3. Αλεποχωρίου, 4. Βελημαχίου, 5. Δροσιάς, 6. Ερμμανθείας, 7. Κάλφα, 8. Μανεσίου, 9. Ρουπακιά, 10. Σκιαδά, 11. Σκούρα, 12. Σπαρπάς, 13. Σταυροδρομίου, 14. Χιόνας, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Σταυροδρόμι της τέως κοινότητας Σταυροδρομίου.

6.20. Δήμος Φαρρών αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Βασιλικού, 2. Ελληνικού, 3. Ισώματος, 4. Καλανίστρας, 5. Καλάνου, 6. Καλουσίου, 7. Καταρράκτου, 8. Κριθαραϊκών, 9. Λακκωμάτων, 10. Μιραλίου, 11. Νέου Κομπηγαδιού, 12. Πλατανόβρυσης, 13. Σταροχωρίου, 14. Φαρών, 15. Χαλανδρίτης, 16. Χρυσοπηγής, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Χαλανδρίτσα της τέως κοινότητας Χαλανδρίτης.

6.21. Δήμος Ωλένιας αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίου Νικολάου Κρόλης, 2. Αγίου Στεφάνου, 3. Άνω Σουδεναιϊκών, 4. Άρλας, 5. Αχαϊκού, 6. Λουσικών, 7. Μιτοπόλεως, 8. Πορτών, 9. Σαντομερίου, 10. Φλόκα, 11. Φωστάνης, 12. Χαϊκαλίου, 13. Χαραυγής, οι οποίες καταργούνται, καθώς και από τους συνοικισμούς: 1. Γλαναϊκά, 2. Γκανέικα, 3. Κάτω Μαζαράκι της Κοινότητας Μαζαρακίου, οι οποίοι αποσπώνται από αυτήν.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Λουσικά της

ως κοινότητας Λουσκίων.

1.22. Κοινότητα Λεοντίου, αποτελούμενη από τις κοινότητες: 1. Δεμεσπίχων, 2. Λεοντίου, οι οποίες καταργούνται, καθώς και από το συνοικισμό Άνω Μαζαράκις Κοινότητας Μαζαράκιου.

Έδρα της κοινότητας ορίζεται ο οικισμός Λεόντιος τής τής κοινότητας Λεοντίου.

Β. Στον πιο πάνω Νομό δεν συντρέχει περίπτωση αγνώρισης κοινότητας σε δήμο.

Γ. Στην κοινότητα Καλεντζίου δεν επέρχεται μεταβολή.

7. ΝΟΜΟΣ ΒΟΙΩΤΙΑΣ

Α. Συνιστώνται οι κατωτέρω δήμοι:

7.1. Δήμος Ακραϊφνίας αποτελούμενος από τις κοινότητες Ακραϊφνίου, Κάστρου, Κοκκίνου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Ακραϊφνίου τής τής κοινότητας Ακραϊφνίου.

7.2. Δήμος Αλιάρτου αποτελούμενος από το δήμο Αιάρτου και τις κοινότητες: 1. Ευαγγελιστρίας, 2. Έτρας, 3. Σωληναρίου, 4. Υψηλάντου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Αλιάρτος του τής τής δήμου Αλιάρτου.

7.3. Δήμος Δαυλείας αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Δαυλείας, 2. Μαυρονερίου, 3. Παρορίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Δαυλεία τής τής κοινότητας Δαυλείας.

7.4. Δήμος Δερβενοχωριών αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Δάφνης, 2. Πύλης, 3. Σκούρτων, 4. Τεφάνης, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Πύλη τής τής κοινότητας Πύλης.

7.5. Δήμος Διστόμου αποτελούμενος από το δήμο Διστόμου και την κοινότητα Στερίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Δίστομο του τής τής δήμου Διστόμου.

7.6. Δήμος Θεσπείων αποτελούμενος από το δήμο Θεσπείων και τις κοινότητες: 1. Άσκηρς, 2. Λεονταρίου, 3. Μαυρομματίου, 4. Νεοχωρίου Θεσπείων, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Θεσπέες του τής τής δήμου Θεσπείων.

7.7. Δήμος Θηβαίων αποτελούμενος από το δήμο Θηβαίων και τις κοινότητες: 1. Αμπελοχωρίου, 2. Ελεώνος, 3. Μουρκίου, 4. Νεοχωρακίου, 5. Υπάτου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του νέου δήμου ορίζεται ο οικισμός Θήβα του τής τής δήμου Θηβαίων.

7.8. Δήμος Θίσβης αποτελούμενος από τις κοινότητες: Δομβραίνης, 2. Ελλοπίας, 3. Θίσβης, 4. Ξηρονομής, Προδρόμου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Δόμβραϊνα τής

τής κοινότητας Δομβραίνης.

7.9. Δήμος Κορώνειας αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίας Άννας, 2. Αγίας Τριάδος, 3. Αγίου Γεωργίου, 4. Αλαλκομενών, 5. Κορωνείας, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Άγιος Γεώργιος τής τής κοινότητας Αγίου Γεωργίου.

7.10. Δήμος Λεβαδέων αποτελούμενος από το δήμο Λεβαδέων και τις κοινότητες: 1. Λαφυστίου, 2. Ρωμαϊκού, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Λεβάδεια του τής τής δήμου Λεβαδέων.

7.11. Δήμος Οινόφυτων αποτελούμενος από το δήμο Οινόφυτων και τις κοινότητες: 1. Αγίου Θωμά, 2. Κλειδίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Οινόφυτα του τής τής δήμου Οινόφυτων.

7.12. Δήμος Ορχομενού αποτελούμενος από το δήμο Ορχομενού και τις κοινότητες: 1. Αγίου Δημητρίου, 2. Αγίου Σπυρίδωνος, 3. Διονύσου, 4. Καρυάς, 5. Λουτσίου, 6. Παύλου, 7. Πύργου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Ορχομενός του τής τής δήμου Ορχομενού.

7.13. Δήμος Πλαταιών αποτελούμενος από τους δήμους: 1. Λεύκτρων, 2. Πλαταιών και τις κοινότητες: 1. Καπαρελλίου, 2. Λουτουφίου, 3. Μελισσοχωρίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Καπαρέλλι τής τής κοινότητας Καπαρελλίου.

7.14. Δήμος Τανάγρας αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Άρματος, 2. Ασωπιάς, 3. Καλλιθέας, 4. Τανάγρας, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Άρμα τής τής κοινότητας Άρματος.

7.15. Δήμος Χαιρωνείας αποτελούμενος από το δήμο Χαιρωνείας και τις κοινότητες: 1. Αγίου Βλασίου, 2. Ακοντίου, 3. Ανθοχωρίου, 4. Βασιλικών, 5. Θουρίου, 6. Προσπλίου, 7. Προφήτου Ηλία, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Χαιρώνεια του τής τής δήμου Χαιρωνείας.

Β. Στον παραπάνω Νομό δεν συντρέχει περίπτωση αγνώρισης κοινότητας σε δήμο.

Γ. Στους δήμους: 1. Αραχόβης, 2. Βαγίων, 3. Σχηματαρίου και στις κοινότητες: 1. Αντικύρας και 2. Κυριακίου δεν επέρχεται μεταβολή.

8. ΝΟΜΟΣ ΓΡΕΒΕΝΩΝ

Α. Συνιστώνται οι κατωτέρω δήμοι:

8.1. Δήμος Βεντζίου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Εξάρχου, 2. Κέντρου, 3. Κνίδης, 4. Παλαιοχωρίου, 5. Ποντικής, 6. Πυλωρών, 7. Σαρακήνας, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Κνίδη τής τής κοινότητας Κνίδης.

8.2. Δήμος Γόργιανης αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Καλλιθέας, 2. Κηπουρείου, 3. Κρανέας, 4. Μικρολιβάδου, 5. Πηγαδίτσης, 6. Σιταρά, οι οποίες

καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Κηπουρείο της τέρως κοινότητας Κηπουρείου.

8.3. Δήμος Γρεβενών αποτελούμενος από το δήμο Γρεβενών και τις κοινότητες: 1. Αγίων Θεοδώρων, 2. Αμυγδαλών, 3. Βατολάκκου, 4. Ελάτου, 5. Ελευθέρου, 6. Καλοχίου, 7. Κυρακαλής, 8. Μεγάλου Σειρηνίου, 9. Μυρσίνης, 10. Ροδιάς, 11. Συνδένδρου, 12. Φελλίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Γρεβενά του τέρως δήμου Γρεβενών.

8.4. Δήμος Δεσκάτης αποτελούμενος από το δήμο Δεσκάτης και τις κοινότητες: 1. Δασοχωρίου, 2. Παλιουριάς, 3. Παναγίας, 4. Παρασκευής, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Δεσκάτη του τέρως δήμου Δεσκάτης.

8.5. Δήμος Ηρακλειωτών αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίου Γεωργίου, 2. Αηδονίων, 3. Κιβωτού, 4. Κληματακίου, 5. Κοκκινιάς, 6. Μηλέας, 7. Πολυδένδρου, 8. Ταξιάρχου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Άγιος Γεώργιος της τέρως κοινότητας Αγίου Γεωργίου.

8.6. Δήμος Θεόδωρου Ζιάκα αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αλατόπετρας, 2. Αναβρυτών, 3. Ζάκα, 4. Κοσματίου, 5. Λάβδα, 6. Μαυραναίων, 7. Μοναχίου, 8. Πανοράματος, 9. Πολυμερίου, 10. Προσβόρου, 11. Σπηλαίου, 12. Τρικώμου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Μαυραναίοι της τέρως κοινότητας Μαυραναίων.

8.7. Δήμος Κοσμά του Αιτωλού αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίου Κοσμά, 2. Δασυλλίου, 3. Καληράχης, 4. Καλλονής, 5. Κυδωνίων, 6. Κυπαρισσίου, 7. Μεγάρου, 8. Οροπεδίου, 9. Τρικόρφου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Μέγαρο της τέρως κοινότητας Μεγάρου.

8.8. Δήμος Χασιών αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Καρπερού, 2. Κατάκαλης, 3. Τρικκκίας, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Καρπερό της τέρως κοινότητας Καρπερού.

Β. Στον πιο πάνω Νομό δεν συντρέχει περίπτωση αναγνώρισης κοινότητας σε δήμο.

Γ. Στις κοινότητες: 1. Αβδέλλας, 2. Δοτακού, 3. Μεσολουριού, 4. Περιβολίου, 5. Σαμαρίνης, 6. Σμίξης, 7. Φιλιππαιών δεν επέρχεται μεταβολή.

9. ΝΟΜΟΣ ΔΡΑΜΑΣ

Α. Συνιστώνται οι κατωτέρω δήμοι και κοινότητες:

9.1. Δήμος Δοξάτου αποτελούμενος από τους δήμους: 1. Δοξάτου, 2. Μεγάλου Αλεξάνδρου και τις κοινότητες: 1. Αγίου Αθανασίου, 2. Κεφαλαρίου, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Βαθύσπηλο του τέρως δήμου Μεγάλου Αλεξάνδρου.

9.2. Δήμος Δράμας αποτελούμενος από το δήμο Δράμας και τις κοινότητες:

1. Καλλιφύτου, 2. Καλού Αγρού, 3. Κουδουνίων, 4. Λιβαδερού, 5. Μακρυπλαγίου, 6. Μαυροβάτου, 7. Μικροχωρίου, 8. Μοναστηρακίου, 9. Μυλοποτάμου, 10. Ξηροποτάμου, 11. Χωριστής, οι οποίες καταργούνται, καθώς και από το συνοικισμό Νικότσάρα της κοινότητας Αργυρουπόλεως, ο οποίος αποσπάται από αυτήν.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Δράμα του τέρως δήμου Δράμας.

9.3. Δήμος Καλαμπακίου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίας Παρασκευής, 2. Καλαμπακίου, 3. Καλαμώνος, 4. Νεροφράκτου, 5. Φτελιάς, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Καλαμπάκα της τέρως κοινότητας Καλαμπακίου.

9.4. Δήμος Κάτω Νευροκοπίου αποτελούμενος από το δήμο Κάτω Νευροκοπίου και τις κοινότητες: 1. Αχλαδέας, 2. Βαθυτόπου, 3. Βώλακος, 4. Γρανίτου, 5. Δασωτού, 6. Εξοχής, 7. Καταφύτου, 8. Κάτω Βροντούς, 9. Λευκογείων, 10. Μικροκλεισούρας, 11. Μικρομηλέας, 12. Οχυρού, 13. Παγονερίου, 14. Περιθωρίου, 15. Ποταμών, 16. Χρυσοκέφαλου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Κάτω Νευροκόπι του τέρως δήμου Κάτω Νευροκοπίου.

9.5. Δήμος Νυσηφόρου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αδριανής, 2. Άνω Πυξαρίου, 3. Νικήφορου, 4. Πλατανιάς, 5. Πλατανόβρυσης, 6. Πτελέας Πλατανιάς, 7. Υψηλής Ράχης, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Νικήφορος της τέρως κοινότητας Νυσηφόρου.

9.6. Δήμος Προσοτσάνης αποτελούμενος από το δήμο Προσοτσάνης και τις κοινότητες: 1. Ανθοχωρίου, 2. Γραμμένης, 3. Καλής Βρύσης, 4. Καλλιθέας, 5. Κοκκανογείων, 6. Μικροπόλεως, 7. Πανοράματος, 8. Πετρούσσης, 9. Πύργων, 10. Χαριτωμένης, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Προσοτσάνη του τέρως δήμου Προσοτσάνης.

9.7. Δήμος Σιταγρών αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Μαυρολεϊκής, 2. Μεγαλοκάμπου, 3. Μικροκάμπου, 4. Περιχώρας, 5. Σιταγρών, 6. Φωτολίβους, οι οποίες καταργούνται, καθώς και από το συνοικισμό Αργυρουπόλη της κοινότητας Αργυρουπόλεως, ο οποίος αποσπάται από αυτήν.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Φωτολίβος της τέρως κοινότητας Φωτολίβους.

9.8. Κοινότητα Σιδηρονέρου αποτελούμενη από τις κοινότητες: 1. Σιδηρονέρου, 2. Σκαλωτής, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα της κοινότητας ορίζεται ο οικισμός Σιδηρόνερο της τέρως κοινότητας Σιδηρονέρου.

Β. Στον πιο πάνω Νομό δεν συντρέχει περίπτωση αναγνώρισης κοινότητας σε δήμο.

Γ. Στο δήμο Παρανεστίου δεν επέρχεται μεταβολή.

10. ΝΟΜΟΣ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ

Α. Συνιστώνται οι κατωτέρω δήμοι:

10.1. Δήμος Αρχαγγέλου αποτελούμενος από το δήμο Αρχαγγέλου και τις κοινότητες: 1. Μαλώνος, 2. Μα-

ων, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Αρχάγγελος του δήμου Αρχαγγέλου.

3.2. Δήμος Αταβύρου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίου Ισιδώρου, 2. Έμπωνα, 3. Κρητηνίας, 4. Μονολίθου, 5. Σιάνων, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Έμπωνα της κοινότητας Έμπωνα.

3.3. Δήμος Αφάντου αποτελούμενος από το δήμο Ιντού και την κοινότητα Αρχιπόλεως, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Αφάντου του δήμου Αφάντου.

3.4. Δήμος Δικαίου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Ασφενδιού, 2. Πυλίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Ζηπάρι της τής κοινότητας Ασφενδιού.

3.5. Δήμος Ηρακλειδών αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αντιμαχείας, 2. Καρδαμίνης, 3. Κεφάλου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Αντιμάχεια της κοινότητας Αντιμαχείας.

3.6. Δήμος Καλυθέας αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Καλυθίων, 2. Κοσκινού, 3. Ψίνθου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Φαληράκι της κοινότητας Καλυθίων.

3.7. Δήμος Καμείρου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Απόλλωνα, 2. Δαμιλιάς, 3. Καλαβάρδα, 4. Πανίων, 5. Σαλάκου, 6. Σορωνής, 7. Φανών, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Σορωνή της κοινότητας Σορωνής.

3.8. Δήμος Καρπάθου αποτελούμενος από το δήμο Καρπάθου και τις κοινότητες: 1. Απεριου, 2. Αρκάσας, 3. Βαλάδος, 4. Μενετών, 5. Μεσοχωρίου, 6. Όθους, 7. Πάνων, 8. Σπόων, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Κάρπαθος του δήμου Καρπάθου.

3.9. Δήμος Λινδίων αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Καλάθου, 2. Λαέρμων, 3. Λάρδου, 4. Λίνδου, 5. Πυλώνος, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Λίνδος της κοινότητας Λίνδου.

3.10. Δήμος Νισύρου αποτελούμενος από το δήμο Νισύρου και τις κοινότητες: 1. Εμπορειού, 2. Νυκιών, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Νίσυρος του δήμου Νισύρου.

3.11. Δήμος Νότιας Ρόδου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Απολλωνιάς, 2. Αρνίθας, 3. Ασκληπείου, 4. Βαπίου, 5. Γενναδίου, 6. Ιστρίου, 7. Κατταβίας, 8. Χανιάς, 9. Μεσαναγρού, 10. Προφύλας, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Γεννάδιο της κοινότητας Γενναδίου.

3.12. Δήμος Πεταλούδων αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Δαματριάς, 2. Θεολόγου, 3. Κρεμαστής,

4. Μαρτισών, 5. Παραδεισίου, 6. Παστίδας, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Κρεμαστή της κοινότητας Κρεμαστής.

10.13. Δήμος Τήλου αποτελούμενος από το δήμο Μεγάλου Χωρίου και την κοινότητα Λιβαδίων, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Μεγάλο Χωρίον του δήμου Μεγάλου Χωρίου.

Β. Στον πιο πάνω Νομό δεν συντρέχει περίπτωση αναγνώρισης κοινότητας σε δήμο.

Γ. Στους δήμους: 1. Αστυπαλαίας, 2. Ιαλισού, 3. Καλυμνίων, 4. Κάσου, 5. Κω, 6. Λειψών, 7. Λέρου, 8. Μεγίστης, 9. Πάτμου, 10. Ρόδου, 11. Σύμης, 12. Χάλκης και στις κοινότητες: 1. Αγαθονησίου, 2. Ολύμπου δεν επέρχεται μεταβολή.

11. ΝΟΜΟΣ ΕΒΡΟΥ

Α. Συνιστώνται οι κατωτέρω δήμοι:

11.1. Δήμος Αλεξανδρούπολης αποτελούμενος από το δήμο Αλεξανδρουπόλεως και τις κοινότητες: 1. Άβαντος, 2. Αισύμης, 3. Κίρκης, 4. Μάκρης, 5. Συκοράχης, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Αλεξανδρούπολη του δήμου Αλεξανδρουπόλεως.

11.2. Δήμος Βύσσης αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Καβύλης, 2. Καστανεών, 3. Νέας Βύσσης, 4. Ριζίων, 5. Στέρνας, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Νέα Βύσση της κοινότητας Νέας Βύσσης.

11.3. Δήμος Διδυμοτείχου αποτελούμενος από το δήμο Διδυμοτείχου και τις κοινότητες: 1. Ασβεστάδων, 2. Ασημένιου, 3. Ελληνοχωρίου, 4. Ισαακίου, 5. Καρωτής, 6. Κουφοβούνου, 7. Κυανής, 8. Μάνης, 9. Πετράδων, 10. Ποιμενικού, 11. Πραγγίου, 12. Πυθίου, 13. Σιτοχωρίου, οι οποίες καταργούνται, καθώς και από το συνοικισμό Σοφικό της κοινότητας Θουρίου, ο οποίος αποσπάται από αυτήν.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Διδυμότειχο του δήμου Διδυμοτείχου.

11.4. Δήμος Κυπρίνου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Ζώνης, 2. Φυλακίου, οι οποίες καταργούνται, καθώς και από τους συνοικισμούς: 1. Γαλήνη της κοινότητας Κυπρίνου, 2. Κυπρίνος της κοινότητας Κυπρίνου, οι οποίοι αποσπώνται από αυτήν.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Κυπρίνος της κοινότητας Κυπρίνου.

11.5. Δήμος Μεταξάδων αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αλεποχωρίου, 2. Ασπρονερίου, 3. Βρυσηών, 4. Δόξης, 5. Ελαφοχωρίου, 6. Λάδης, 7. Μεταξάδων, 8. Παλιουρίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Μεταξάδες της κοινότητας Μεταξάδων.

11.6. Δήμος Ορεσπάδος αποτελούμενος από το δήμο Ορεσπάδος και τις κοινότητες: 1. Αμπελακίων, 2. Βάλτου, 3. Μεγάλης Δοξιάρας, 4. Νέου Χεμωνίου, 5. Νεοχωρίου, 6. Χανδρά, οι οποίες καταργούνται, καθώς και από το συνοικισμό Θούριο της κοινότητας Θουρίου.

ο οποίος αποσπάται από αυτήν.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Ορεστιάδα του τώως δήμου Ορεστιάδος.

11.7. Δήμος Ορφέα αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αμορίου, 2. Κυριακής, 3. Λαβάρων, 4. Μάνδρας, 5. Μαυροκκλησίου, 6. Μικρού Δερείου, 7. Πρωτοκκλησίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Λάβαρα της τώως κοινότητας Λαβάρων.

11.8. Δήμος Σουφλίου αποτελούμενος από το δήμο Σουφλίου και τις κοινότητες:

1. Δαδιάς, 2. Κορνοφωλεάς, 3. Λαγυνών, 4. Λυκόφωτος, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Σουφλί του τώως δήμου Σουφλίου.

11.9. Δήμος Τραϊανούπολης αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Ανθείας, 2. Δωρικού, 3. Λουτρού, 4. Νίμφης, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Αρίστινο της τώως κοινότητας Ανθείας.

11.10. Δήμος Τριγώνου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Άρζου, 2. Δικαίων, 3. Ελαίας, 4. Κομάρων, 5. Μαρασίων, 6. Ορμενίου, 7. Πενταλόφου, 8. Πετρωτών, 9. Πλάτης, 10. Πτελέας, 11. Σπηλαίου, οι οποίες καταργούνται, καθώς και από τους συνοικισμούς: 1. Θεραπευό της κοινότητας Κυπρίνου, 2. Μηλέα της κοινότητας Κυπρίνου, οι οποίοι αποσπώνται από αυτήν.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Δίκαια της τώως κοινότητας Δικαίων.

11.11. Δήμος Τυχερού αποτελούμενος από το δήμο Τυχερού και τις κοινότητες: 1. Λευκίμμης, 2. Λύρας, 3. Προβατώνος, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Τυχερό του τώως δήμου Τυχερού.

11.12. Δήμος Φερών αποτελούμενος από το δήμο Φερών και τις κοινότητες:

1. Πέπλου, 2. Πυλαίας, 3. Τριφυλλίου, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Φέρες του τώως δήμου Φερών.

Β. Στον πιο πάνω Νομό δεν συντρέχει περίπτωση αναγνώρισης κοινότητας σε δήμο.

Γ. Στο δήμο Σαμοθράκης δεν επέρχεται μεταβολή.

12. ΝΟΜΟΣ ΕΥΒΟΙΑΣ

Α. Συνιστώνται οι κατωτέρω δήμοι και κοινότητες:

12.1. Δήμος Αιδηψού αποτελούμενος από το δήμο Λουτρών Αιδηψού και τις κοινότητες: 1. Αγίου, 2. Γιάλων, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Λουτρά Αιδηψού του τώως δήμου Λουτρών Αιδηψού.

12.2. Δήμος Αμαρυνθίων αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αμαρύνθου, 2. Άνω Βάθειας, 3. Γυμνού, 4. Καλλιθέας, 5. Σέτας, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Αμάρινθος της τώως κοινότητας Αμαρύνθου.

12.3. Δήμος Ανθηδώνος αποτελούμενος από τις κοι-

νότητες: 1. Δροσιάς, 2. Λουκισίων, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του Δήμου ορίζεται ο οικισμός Δροσιά της τώως κοινότητας Δροσιάς.

12.4. Δήμος Αρτεμισίου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγδινών, 2. Αγριόβοτάνου, 3. Αρτεμισίου, 4. Ασηνίου, 5. Βασιλικών, 6. Γερακίου, 7. Γουβών, 8. Ελληνικών, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Αρτεμισιο της τώως κοινότητας Αρτεμισίου.

12.5. Δήμος Αυλίδος αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Βαθέος, 2. Καλοχωρίου - Πανταχίου, 3. Παραλίας Αυλίδος, 4. Φάρου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Βαθύ της τώως κοινότητας Βαθέος.

12.6. Δήμος Αυλώνος αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίου Γεωργίου, 2. Αυλωναρίου, 3. Αχλαδερής, 4. Νεοχωρίου, 5. Οκτωνιάς, 6. Ορίου, 7. Πυργίου, 8. Ωρολογίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Αυλωνάρι της τώως κοινότητας Αυλωναρίου.

12.7. Δήμος Διρφύων αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίου Αθανασίου, 2. Αμφιθέας, 3. Βούνων, 4. Γλυφάδας, 5. Θεολόγου, 6. Καθενών, 7. Καμπών, 8. Λούτσας, 9. Μίστρου, 10. Παλιούρα, 11. Πισσώνος, 12. Πούρνου, 13. Στενής Δίρφους, 14. Στροπώνων, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Στενή Δίρφους της τώως κοινότητας Στενής Δίρφους.

12.8. Δήμος Δυστίων αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αργυρού, 2. Βέλους, 3. Δύστου, 4. Ζεράκων, 5. Κοσκίνων, 6. Κριεζών, 7. Λεπούρων, 8. Πετρωτών, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Κριεζά της τώως κοινότητας Κριεζών.

12.9. Δήμος Ελυμνίων αποτελούμενος από το δήμο Λίμνης, και τις κοινότητες: 1. Κεχρών, 2. Κουρκουλών, 3. Ρεβίων, 4. Σκεπαστής, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Λίμνη του τώως δήμου Λίμνης.

12.10. Δήμος Ισπαιάς αποτελούμενος από το δήμο Ισπαιάς και τις κοινότητες: 1. Αβγαριάς, 2. Βουτά, 3. Γαλατσάδων, 4. Γαλατσώνας, 5. Καμαρών, 6. Κοκκινομηλέας, 7. Κρουονερίτη, 8. Μηλεών, 9. Μονοκαρυάς, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Ισπαιά του τώως δήμου Ισπαιάς.

12.11. Δήμος Καρύστου αποτελούμενος από το δήμο Καρύστου και τις κοινότητες: 1. Αετού, 2. Γραμπιάς, 3. Καλυβίων, 4. Μύλων, 5. Πλατανιστού, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Κάρυστος του τώως δήμου Καρύστου.

12.12. Δήμος Κηρέως αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Βλαχιάς, 2. Δαφνούσσης, 3. Κηρίνου, 4. Μαντουδίου, 5. Μετοχίου Κηρέως, 6. Πηλίου, 7. Προκοπίου, 8. Σπαθαρίου, 9. Στροφυλιάς, 10. Φαράκλας, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του Δήμου ορίζεται ο οικισμός Μαντούδι της

ς κοινότητας Μαντουδίου.

2.13. Δήμος Κονιστρών αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίου Βλασίου, 2. Άνω Κουρουνίου, 3. Ισης, 4. Καδίου, 5. Κάτω Κουρουνίου, 6. Κήπων, 7. Κονιστρών, 8. Κρεμάστου, 9. Μακρυχωρίου, 10. Μανι, 11. Μονοδρύου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Κονίστρες της κοινότητας Κονιστρών.

2.14. Δήμος Κύμης αποτελούμενος από το δήμο και τις κοινότητες: 1. Ανδρωνιάνων, 2. Άνω Γαριάς, 3. Βιτάλων, 4. Ενορίας, 5. Καλημεριάνων, 6. Λεπιάνων, 7. Μετοχίου Διρφύων, 8. Οξυλίθου, 9. Στάνας, 10. Πύργου, 11. Ταξιαρχών, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Κύμη του τώως δήμου Κύμης.

2.15. Δήμος Αηλαντίων αποτελούμενος από το δήμο Βλακίου και τις κοινότητες: 1. Αγίου Νικολάου, 2. Ρατίου, 3. Μύτικα, 4. Νέας Λαμψάκου, 5. Φύλλων, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Βασιλικό του τώως δήμου Βασιλικού.

2.16. Δήμος Μαρμαρίου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίου Δημητρίου, 2. Ακταίου, 3. Γιαννι, 4. Καλλιανού, 5. Κατσαρωνίου, 6. Μαρμαρίου, 7. Λισσώνος, 8. Παραδεισίου, 9. Στουπτσιών, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Μαρμαρί της κοινότητας Μαρμαρίου.

2.17. Δήμος Μεσσαπίων αποτελούμενος από το δήμο Ψαχνών και τις κοινότητες: 1. Αγίας Σοφίας, 2. Άτταλης, 3. Καμαρίτης, 4. Καστέλλας, 5. Κοντοδεσποτίου, 6. Περιασίου, 7. Μακρικιάς, 8. Νεροτριβιάς, 9. Παντα, 10. Πολιτικών, 11. Σταυρού, 12. Τριάδος, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Ψαχνά του τώως δήμου Ψαχνών.

2.18. Δήμος Νηλέως αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίας Άννης, 2. Αμελάντων, 3. Αχλαδίου, 4. Κερμείας, 5. Κερασέας, 6. Κοτσακιάς, 7. Παππαδων, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Αγία Άννα της κοινότητας Αγίας Άννης.

2.19. Δήμος Στυραίων αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αλμυροποτάμου, 2. Μεσοχωρίων, 3. Νέων Ψαχνών, 4. Πολυποτάμου, 5. Στύρων, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του νέου δήμου ορίζεται ο οικισμός Στύρα της κοινότητας Στύρων.

2.20. Δήμος Ταμναίων αποτελούμενος από το δήμο Βερίου και τις κοινότητες: 1. Αγίου Ιωάννου, 2. Αγίου Γεωργίου, 3. Γαβαλά, 4. Θαρουνίων, 5. Παρθενίου, 6. Περιασίου, 7. Τραχηλίου, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Αλιβέρι του τώως δήμου Αλιβερίου.

2.21. Δήμος Ωρεών αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Καστανιωτίσσης, 2. Νέου Πύργου, 3. Ταξιαρχου, 4. Ωρεών, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Ωρεοί της τώως

κοινότητας Ωρεών.

2.22. Κοινότητα Καφηρέως αποτελούμενη από τις κοινότητες: 1. Αμυγδαλέας, 2. Κομίτου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα της κοινότητας ορίζεται ο οικισμός Αμυγδαλέα της τώως κοινότητας Αμυγδαλέας.

Β. Στον πιο πάνω Νομό δεν συντρέχει περίπτωση αναγνώρισης κοινότητας σε δήμο.

Γ. Στους δήμους: 1. Ερέτριας, 2. Νέας Αρτάκης, 3. Σκύρου, 4. Χαλκιδέων και στην κοινότητα Λιχάδας δεν επέρχεται μεταβολή.

13. ΝΟΜΟΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ

Α. Συνιστώνται οι κατωτέρω δήμοι:

13.1. Δήμος Απεραντίων αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Βαλαώσας (Βελαώσας), 2. Βούλιτης, 3. Γρανίτισης, 4. Λημερίου, 5. Λιθοχωρίου, 6. Σιβίστης, 7. Τοπολιάνων, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Γρανίτσα της τώως κοινότητας Γρανίτσας.

13.2. Δήμος Αγράφων αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγράφων, 2. Βραγγιανών, 3. Επανιανών, 4. Μαράθου, 5. Μοναστηρακίου, 6. Τριδένδρου, 7. Τροβάτου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Άγραφα της τώως κοινότητας Αγράφων.

13.3. Δήμος Ασπροποτάμου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Κέδρων, 2. Λεπανάων, 3. Νέου Αργυρίου, 4. Πρασιάς, 5. Ραπτοπούλου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Ραπτόπουλο της τώως κοινότητας Ραπτόπουλου.

13.4. Δήμος Βίνιανης αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίου Δημητρίου, 2. Βίνιανης, 3. Δάφνης, 4. Κερασσοχωρίου, 5. Μαυρομάτας, 6. Χρύσας, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Κερασσοχώρι της τώως κοινότητας Κερασσοχωρίου.

13.5. Δήμος Δομνίστας αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Άμπλιανης (Σταυροπηγίου), 2. Δομνίστης, 3. Κρικέλλου, 4. Μεσοκώμης, 5. Ροσκάς, 6. Στάβλων, 7. Ψιανών, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Κρίκελλο της τώως κοινότητας Κρικέλλου.

13.6. Δήμος Καρπενησίου αποτελούμενος από το δήμο Καρπενησίου και τις κοινότητες: 1. Αγίας Βλαχέρνης, 2. Αγίου Ανδρέου, 3. Αγίου Νικολάου, 4. Βουτύρου, 5. Καλεσμένου, 6. Κορυσχαδών, 7. Μυρίκης, 8. Παππαρουσίου, 9. Παυλόπουλου, 10. Σελλών, 11. Στενώματος, 12. Στεφανίου, 13. Φιδακίων, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Καρπενήσι του τώως δήμου Καρπενησίου.

13.7. Δήμος Κτημενίων αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίας Τριάδος, 2. Αγίου Χαράλαμπος, 3. Δομνιανών, 4. Πετραλώνων, 5. Χόχλιας, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Αγία Τριάδα της τώως κοινότητας Αγίας Τριάδος.

13.8. Δήμος Ποταμιάς αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Ανιάδας, 2. Δερματίου, 3. Καρίτσης Καρπενησίου, 4. Κλαυσίου, 5. Μεγάλου Χωρίου, 6. Μικρού Χωρίου, 7. Μουζίλου, 8. Νοστήμου, 9. Συγκρέλλου, 10. Χελιδόνος, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Μεγάλο Χωριό της τέως κοινότητας Μεγάλου Χωρίου.

13.9. Δήμος Προυσού αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αλεστίων, 2. Ασπροπύργου, 3. Βελωτών, 4. Εσωχωριών, 5. Καστανέας, 6. Καταβόθρας, 7. Προδρόμου, 8. Προυσού, 9. Σαρκίνης, 10. Σταυροχωρίου, 11. Τόρνου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Προυσός της τέως κοινότητας Προυσού.

13.10. Δήμος Φουρνά αποτελούμενος από το δήμο Φουρνάς και τις κοινότητες: 1. Βράχας, 2. Κλειστού, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Φουρνά του τέως δήμου Φουρνάς.

13.11. Δήμος Φραγκίστας αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Ανατολικής Φραγκίστας, 2. Δυτικής Φραγκίστας, 3. Επισκοπής, 4. Μαραθιάς, 5. Παλαιοκατούνας, 6. Παλαιοχωρίου, 7. Τριποτάμου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Δυτική Φραγκίστα της τέως κοινότητας Φραγκίστας.

Β. Στον πιο πάνω Νομό δεν συντρέχει περίπτωση αναγνώρισης κοινότητας σε δήμο.

14. ΝΟΜΟΣ ΖΑΚΥΝΘΟΥ

Α. Συνιστώνται οι κατωτέρω δήμοι:

14.1. Δήμος Αλικών αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίου Δημητρίου, 2. Αλικανά, 3. Άνω Γερακαρίου, 4. Καλλιθέας, 5. Κατασταρίου, 6. Κάτω Γερακαρίου, 7. Μέσου Γερακαρίου, 8. Πηγασδακίων, 9. Σκουληκάδου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Καταστάρι της τέως κοινότητας Κατασταρίου.

14.2. Δήμος Αρκαδίων αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίου Κηρύκου, 2. Βανάτου, 3. Καλιπάδου, 4. Κυψέλης, 5. Πλάνου, 6. Σαρακινάδου, 7. Τραγακίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Βανάτο της τέως κοινότητας Βανάτου.

14.3. Δήμος Αρτεμισίων αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίας Μαρίνης, 2. Αγίου Λέοντος, 3. Αγίων Πάντων, 4. Βουγιάτου, 5. Γαλάρου (Μεγάλου Γαλάρου), 6. Γυρίου, 7. Κουλιωμένου (Αγίου Νικολάου), 8. Λαγκαδακίων, 9. Λαγωπόδου, 10. Λούχας, 11. Μαχαϊράδου, 12. Ρεμψιού, 13. Φιολίτη, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Μαχαϊράδο της τέως κοινότητας Μαχαϊράδου.

14.4. Δήμος Ελαπίων αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αναφωνήτριας, 2. Άνω Βολμίων, 3. Βολμίων, 4. Έξω Χώρας, 5. Μαρσιών, 6. Ορθονιών, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Βολμίες της τέως κοινότητας Βολμίων.

14.5. Δήμος Ζακυνθίων αποτελούμενος από το δήμο: 1. Ζακυνθίων και τις κοινότητες: 1. Αμπελοκήπων, 2. Αργασιού, 3. Βασιλικού, 4. Γαϊτανίου, 5. Μποχάλης, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Ζάκυνθος του τέως δήμου Ζακυνθίων.

14.6. Δήμος Λαγανά αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγαλά, 2. Καλαμακίου, 3. Κερίου, 4. Λιθακιάς, 5. Μουζακίου, 6. Παντοκράτορος, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Παντοκράτορας της τέως κοινότητας Παντοκράτορος.

Β. Στον πιο πάνω Νομό δεν συντρέχει περίπτωση αναγνώρισης κοινότητας σε δήμο.

15. ΝΟΜΟΣ ΗΛΕΙΑΣ

Α. Συνιστώνται οι κατωτέρω δήμοι:

15.1. Δήμος Αλιφείρας αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αλιφείρας, 2. Αμυγδαλών, 3. Βρεστού, 4. Καλλιθέας, 5. Λιβαδακίου, 6. Μυρωνίων, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Καλλιθέα της τέως κοινότητας Καλλιθέας.

15.2. Δήμος Αμαλιάδος αποτελούμενος από το δήμο Αμαλιάδος και τις κοινότητες: 1. Αγίου Δημητρίου, 2. Αγίου Ηλία Πηνηίων, 3. Αμπελοκάμπου, 4. Αυγείου, 5. Γερακίου, 6. Δάφνης, 7. Δαφνωπίσης, 8. Δουναϊκών, 9. Ήλιδος, 10. Καλυβίων Ήλιδος, 11. Κερδαμά, 12. Κέντρου, 13. Κεραμιδιάς, 14. Κρουονέρου, 15. Περιστερίου, 16. Ροβιάτας, 17. Σαβαλίων, 18. Σωστίου, 19. Χαβαρίου, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Αμαλιάδα του τέως δήμου Αμαλιάδος.

15.3. Δήμος Ανδραβίδας αποτελούμενος από το δήμο Ανδραβίδας και τις κοινότητες: 1. Στεφιδοκάμπου, 2. Στρουσίου, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Ανδραβίδα του τέως δήμου Ανδραβίδας.

15.4. Δήμος Ανδριτσαίνης αποτελούμενος από το δήμο Ανδριτσαίνης και τις κοινότητες: 1. Δαφνούλας, 2. Δραγωγίου, 3. Θεισσάς, 4. Κουφοπούλου, 5. Λινασταίνης, 6. Ματεσίου, 7. Ροβλων, 8. Σέκουλα, 9. Φαναρίου, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Ανδριτσαίνα του τέως δήμου Ανδριτσαίνης.

15.5. Δήμος Αρχαίας Ολυμπίας αποτελούμενος από το δήμο Αρχαίας Ολυμπίας και τις κοινότητες: 1. Ασπρων Σπιτών, 2. Βασιλακίου, 3. Ηρακλείας, 4. Κεμένης, 5. Καυκωνίας, 6. Κλαδέου, 7. Κοσκινά, 8. Κρουονεριού, 9. Λιναριάς, 10. Λούβρου, 11. Μέγερα, 12. Μιρέκας, 13. Μουριάς, 14. Ξηροκάμπου, 15. Πελοπίου, 16. Πεύκων, 17. Πλατάνου, 18. Πουρναρίου, 19. Σμίλας, 20. Στρεφίου, 21. Φλόκα, 22. Χελιδονίου, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Αρχαία Ολυμπία του τέως δήμου Αρχαίας Ολυμπίας.

15.6. Δήμος Βαρθολομιού αποτελούμενος από το δήμο Βαρθολομιού και τις κοινότητες: 1. Δημητρίας, 2.

βίων Μυρτουπτιών, 3. Λυγιάς, 4. Μάχου, οι οποίοι γρούνται.

ρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Βαρθολομιό του δήμου Βαρθολομιού.

7. Δήμος Βουπράσσιας αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αετορράχης, 2. Βάρδας, 3. Καπελέτου, 4. Τεσίου (Κουρτέση), 5. Μανολάδος, 6. Νεαπόλεως, 7. Ας Μανολάδος, 8. Νησιού, 9. Ξενιών (Καλυβακίων), οι οποίες καταργούνται.

ρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Βάρδα της τώως κοινότητας Βάρδας.

8. Δήμος Βάλακος αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγριδίου, 2. Αλφειούσης, 3. Ανεμοχωρίου, 4. Αταλίου, οι οποίες καταργούνται.

ρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Επιτάλιο της κοινότητας Επιταλίου.

9. Δήμος Γαστούνης αποτελούμενος από το δήμο ούνης και τις κοινότητες: 1. Κεβάσιλα, 2. Καρδιαού, 3. Κοροίβου, 4. Λευκοχωρίου, 5. Παλαιοχωρίου, 6. Ξυπακίου, οι οποίοι καταργούνται.

ρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Γαστούνη του δήμου Γαστούνης.

10. Δήμος Ζαχάρως αποτελούμενος από το δήμο ρως και τις κοινότητες: 1. Αγίου Ηλία, 2. Αηγιλίου, 3. Αιθίας, 4. Αρτέμιδης, 5. Γιαννισχωρίου, 6. Κακομίου, 7. Καλιθένης, 8. Λεπρέου, 9. Μακιστού, 10. Νεοχωρίου, 11. Μίνθης, 12. Νεοχωρίου, 13. Ξηροχωρίου, 14. Ισασιδακίου, 15. Ροδιών, 16. Σμέρνας, 17. Σχίνων, 18. Γαξιαρχών, 19. Χρυσχωρίου (Τρυπών), οι οποίοι καταργούνται.

ρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Ζαχάρω του δήμου Ζαχάρως.

11. Δήμος Ιαρόδανου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίων Αποστόλων, 2. Αλποχωρίου, 3. Βουρνού, 4. Βροχίτης, 5. Κατσαρού, 6. Κορυφής, 7. Κέρρας, 8. Πρασίνου, 9. Φοναϊτικών, οι οποίες καταργούνται.

ρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Βούναργο της κοινότητας Βουνάργου.

12. Δήμος Κάστρου - Κυλλήνης αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Κάστρου, 2. Κάτω Παναγίας, 3. Αηγιλίου, 4. Νεοχωρίου Μυρτουπτιών, οι οποίες καταργούνται.

ρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Κυλλήνη της κοινότητας Κυλλήνης.

13. Δήμος Λαμπείας αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αστρά, 2. Λαμπείας, 3. Ορεινής, οι οποίες καταργούνται.

ρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Λάμπεια της κοινότητας Λαμπείας.

14. Δήμος Λασιώνος αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίας Κυριακής, 2. Αγίας Τριάδος, 3. Αηγιλίου, 4. Κακοταρίου, 5. Κρυόβρυσης, 6. Τσιπιανών, οι οποίες καταργούνται.

ρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Πανόπουλο της κοινότητας Αντρωνίου.

15. Δήμος Λεχαιών αποτελούμενος από το δήμο ούνης και τις κοινότητες: 1. Αρετής, 2. Μυρσίνης, 3. Αηγιλίου, οι οποίοι καταργούνται, καθώς και από τους συνοικισμούς:

1. Άγιος Χαράλαμπος της κοινότητας Μελίσσης, 2. Μέλισσα της κοινότητας Μελίσσης, 3. Μπόρσιον της κοινότητας Μελίσσης, οι οποίοι αποσπώνται από αυτήν.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Λεχαινά του τώως δήμου Λεχαιών.

15.16. Δήμος Πηνειάς αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγνάντων, 2. Αγραπιδωχωρίου, 3. Ανθώνος, 4. Αυγής, 5. Βελανιδίου, 6. Βουλιαγμένης, 7. Εφύρας, 8. Κάμπου, 9. Λαγανά, 10. Λάτα, 11. Λουκά, 12. Μαζαρακίου, 13. Οινόης, 14. Ροδιάς, 15. Σιμοπούλου, 16. Σκλίβας, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Σιμόπουλο της τώως κοινότητας Σιμοπούλου.

15.17. Δήμος Πύργου αποτελούμενος από το δήμο Πύργου και τις κοινότητες: 1. Αγίου Γεωργίου, 2. Αγίου Ηλία Πύργου, 3. Αγίου Ιωάννου, 4. Αμπελώνος, 5. Βαρβασιάνης, 6. Βυπναϊκών, 7. Γρανιτσαϊκών, 8. Ελαιώνος, 9. Κατακόλου, 10. Κολιρίου, 11. Κορακοχωρίου, 12. Λασταϊκών, 13. Λεβεντοχωρίου, 14. Μυρτέας, 15. Παλαιοβαρβασιάνης, 16. Σαλμώνης, 17. Σκαφιδιάς, 18. Σκουροχωρίου, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Πύργος του τώως δήμου Πύργου.

15.18. Δήμος Σκιλλούντος αποτελούμενος από το δήμο Κρεστένων και τις κοινότητες: 1. Ερίνας, 2. Γραϊκα, 3. Γρύλλου, 4. Διασέλλων, 5. Καλλικώμου, 6. Καλυβακίων, 7. Κάτω Σαμικού, 8. Μακρσιών, 9. Πλαπάνας, 10. Πλουτοχωρίου, 11. Ραχών, 12. Σαμικού, 13. Σκιλλουντίας, 14. Τρυπητής, 15. Φριξής, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Κρέστενα του τώως δήμου Κρεστένων.

15.19. Δήμος Τραγανού αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίας Μαύρας, 2. Τραγανού, οι οποίες καταργούνται, καθώς και από το συνοικισμό Σμιζα της κοινότητας Μελίσσης, ο οποίος αποσπάται από αυτήν.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Τραγανό της τώως κοινότητας Τραγανού.

15.20. Δήμος Φιγαλείας αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Κρουονερίου, 2. Νέας Φιγαλείας, 3. Περιβολίων, 4. Πετραλώνων, 5. Στομίου, 6. Φιγαλείας, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Νέα Φιγαλία της τώως κοινότητας Νέας Φιγαλείας.

15.21. Δήμος Φολόης αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αχλαδινής, 2. Δούκα, 3. Κούμανη, 4. Λάλα, 5. Μηλεών, 6. Νεμούτας, 7. Νεράιδας, 8. Περσαινης, 9. Φολόης, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Λάλα της τώως κοινότητας Λάλα.

15.22. Δήμος Ωλένης αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίας Άννης, 2. Αρβανίτη, 3. Γουμέρου, 4. Καράτουλα, 5. Καρυάς, 6. Κλινδιάς, 7. Κουτσοχέρας, 8. Λανθίου, 9. Λαντζοίου, 10. Μαγούλας, 11. Μουζακίου, 12. Πεύκης, 13. Σοπίου, 14. Χαριάς, 15. Χεμαδίου, 16. Ωλένης, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Καράτουλα της τώως κοινότητας Καράτουλα.

Β. Στον πιο πάνω Νομό δεν συντρέχει περίπτωση αναγνώρισης κοινότητας σε δήμο.

16. ΝΟΜΟΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

Α. Συνιστώνται οι κατωτέρω δήμοι:

16.1. Δήμος Αλεξάνδρειας αποτελούμενος από το δήμο Αλεξάνδρειας και τις κοινότητες: 1. Βρυσακίου, 2. Καμποχωρίου, 3. Λουτρού, 4. Νεοχωρίου, 5. Νησιού, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Αλεξάνδρεια του τώως δήμου Αλεξάνδρειας.

16.2. Δήμος Ανθεμίων αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Επισκοπής Νάουσας, 2. Κοπανού, 3. Λευκαδίων, 4. Μαρίνης, 5. Μονοσπίτων, 6. Χαριέσσης, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Κοπανός της τώως κοινότητας Κοπανού.

16.3. Δήμος Αντιγονιδών αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Επισκοπής, 2. Καβασίων, 3. Κεφαλοχωρίου, 4. Ξεχασμένης, 5. Παλαιού Σκυλλιτσίου, 6. Σταυρού, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Καβάσιλα της τώως κοινότητας Καβασίων.

16.4. Δήμος Αποστόλου Παύλου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Διαβατού, 2. Κουλούρας, 3. Λυκόγιαννης, 4. Μακροχωρίου, 5. Νέας Νικομηδίας, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Μακροχώρι της τώως κοινότητας Μακροχωρίου.

16.5. Δήμος Βεργίνας αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Βεργίνης, 2. Παλατιτσίων, 3. Συκέας, οι οποίες καταργούνται, καθώς και από το συνοικισμό Μετόχιο Προδρόμου της κοινότητας Αγίας Βαρβάρας, ο οποίος αποσπάται από αυτήν.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Βεργίνα της τώως κοινότητας Βεργίνης.

16.6. Δήμος Βέροιας αποτελούμενος από το δήμο Βέροιας και τις κοινότητες: 1. Γεωργιανών, 2. Καστανέας, 3. Κάτω Βερμίου, 4. Κουμαριάς, 5. Ράχης, 6. Τριποτάμου, οι οποίοι καταργούνται, καθώς και από τους συνοικισμούς Αγία Βαρβάρα, Άμμος, Ανώματα, Προφήτης Ηλίας της κοινότητας Αγίας Βαρβάρας, οι οποίοι αποσπώνται από αυτήν.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Βέροια του τώως δήμου Βέροιας.

16.7. Δήμος Δοβρά αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίας Μαρίνης, 2. Αγίου Γεωργίου, 3. Πατρίδος, 4. Τριλόφου, 5. Φυτείας, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Άγιος Γεώργιος της τώως κοινότητας Αγίου Γεωργίου.

16.8. Δήμος Μακεδονίδος αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Δασκίου, 2. Πολυδένδρου, 3. Ριζωμάτων, 4. Σφηκιάς, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Ριζώματα της τώως κοινότητας Ριζωμάτων.

16.9. Δήμος Μελίκης αποτελούμενος από το δήμο Μελίκης και τις κοινότητες: 1. Αγκαθιάς, 2. Κυψέλης, 3. Προδρόμου, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Μελίκη του τώως δήμου Μελίκης.

16.10. Δήμος Νάουσας αποτελούμενος από το δήμο Ναούσης και τις κοινότητες: 1. Αρκοχωρίου, 2. Γιαννακοχωρίου, 3. Ροδοχωρίου, 4. Στενημάχου, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Νάουσα του τώως δήμου Ναούσης.

16.11. Δήμος Πλατέος αποτελούμενος από το δήμο Πλατέος και τις κοινότητες: 1. Κλειδίου, 2. Κορυφής, 3. Πλατάνου, 4. Πρασινάδας, 5. Τρικάλων, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Πλατύ του τώως δήμου Πλατέος.

Β. Στον πιο πάνω Νομό δεν συντρέχει περίπτωση αναγνώρισης κοινότητας σε δήμο.

Γ. Στο δήμο Ειφηνούπολης δεν επέρχεται καμία μεταβολή.

17. ΝΟΜΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

Α. Συνιστώνται οι κατωτέρω δήμοι:

17.1. Δήμος Αγίας Βαρβάρας αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίας Βαρβάρας, 2. Αγίου Θωμά, 3. Άνω Μουλίων, 4. Δουλιού, 5. Λαρανίου, 6. Μεγάλης Βρύσης, 7. Πρινά, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Αγία Βαρβάρα της τώως κοινότητας Αγίας Βαρβάρας.

17.2. Δήμος Αρκαλοχωρίου αποτελούμενος από το δήμο Αρκαλοχωρίου και τις κοινότητες: 1. Γαρίπας, 2. Δεματίου, 3. Ινίου, 4. Καραβάδου, 5. Κασάνου, 6. Καστελλιανών, 7. Λευκοχωρίου, 8. Νιπιδιτού, 9. Παναγίας, 10. Πανοράματος, 11. Παρτίρων, 12. Σκινιά, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Αρκαλοχώρι του τώως δήμου Αρκαλοχωρίου.

17.3. Δήμος Αρχανών αποτελούμενος από το δήμο Αρχανών και την κοινότητα Κάτω Αρχανών, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του νέου δήμου ορίζεται ο οικισμός Αρχάνες του τώως δήμου Αρχανών.

17.4. Δήμος Αστερουσιών, αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αχεντριά, 2. Εθιάς, 3. Καλυβίων, 4. Λιγορτύνου, 5. Μεσοχωρίου, 6. Παρανύμφων, 7. Προτοριών, 8. Πύργου, 9. Τεφελίου, 10. Χάρακος, 11. Χαρακίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του νέου δήμου ορίζεται ο οικισμός Πύργος της τώως κοινότητας Πύργου.

17.5. Δήμος Βιάννου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίου Βασιλείου, 2. Αμρά, 3. Άνω Βιάννου, 4. Αφρατίου, 5. Βαχού, 6. Εμπάρου, 7. Καλαμίου, 8. Κάτω Βιάννου, 9. Κάτω Σύμης, 10. Κεφαλοβρυσίου, 11. Μάρθας, 12. Μιλλιαράδων, 13. Ξενιάκου, 14. Πεύκου, 15. Συκολόγου, 16. Χόνδρου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του νέου δήμου ορίζεται ο οικισμός Άνω Βιάννος της τώως κοινότητας Άνω Βιάννος.

17.6. Δήμος Γαζίου αποτελούμενος από το δήμο Γαζίου και τις κοινότητες: 1. Αχλάδας, 2. Ροδιάς, 3. Φόδελε, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του νέου δήμου ορίζεται ο οικισμός Γάζιο του τώως δήμου Γαζίου.

17.7. Δήμος Γοργολαίνη αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίου Μύρωνος, 2. Άνω Αστών, 3. Κάτω πτών, 4. Πενταμοδίου, 5. Πετροκεφάλου, 6. Πυργούς, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του νέου δήμου ορίζεται ο οικισμός Άγιος ΰρων της τέρως κοινότητας Αγίου Μύρωνος.

17.8. Δήμος Γόρτυνας αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίων Δέκα, 2. Αγίου Κυρίλλου, 3. Αμπερούζου, 4. Απεσκαρίου, 5. Βαγιονιάς, 6. Βασιλικής, 7. Ασλικών Ανωγειών, 8. Γκαγκαλών, 9. Μητροπόλεως, 10. Μιαμούς, 11. Πλατάνου, 12. Πλώρας, 13. Χουστουιανών, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του νέου δήμου ορίζεται ο οικισμός Άγιοι Δέκα της τέρως κοινότητας Αγίων Δέκα.

17.9. Δήμος Γουβών αποτελούμενος από το δήμο Γουβών και τις κοινότητες: 1. Ανωπόλεως, 2. Επάνω Καθείας, 3. Ελαίας, 4. Κάτω Βαθείας, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του νέου δήμου ορίζεται ο οικισμός Γούβες του τέρως δήμου Γουβών.

17.10. Δήμος Επισκοπής αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αϊτανίων, 2. Γαλίφας, 3. Επισκοπής, 4. Γαινούργιου Χωριού, 5. Σγουροκεφαλίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του νέου δήμου ορίζεται ο οικισμός Επισκοπή της τέρως κοινότητας Επισκοπής.

17.11. Δήμος Ζαρού αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Βοριζίων, 2. Ζαρού, 3. Μορονίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του νέου δήμου ορίζεται ο οικισμός Ζαρός της τέρως κοινότητας Ζαρού.

17.12. Δήμος Ηρακλείου αποτελούμενος από το δήμο Ηρακλείου και τις κοινότητες: 1. Βουτών, 2. Δαφνέ, 3. Ξαλανίου, 4. Σταυρακίων, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του νέου δήμου ορίζεται ο οικισμός Ηράκλειο του τέρως δήμου Ηρακλείου.

17.13. Δήμος Θραψανού αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Βόνης, 2. Ζωφόρων, 3. Θραψανού, 4. Σαμπά, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του νέου δήμου ορίζεται ο οικισμός Θραψανός της τέρως κοινότητας Θραψανού.

17.14. Δήμος Καστελλίου αποτελούμενος από το δήμο Καστελλίου και τις κοινότητες: 1. Αμαριανού, 2. Αποτόλων, 3. Αρχαγγέλου, 4. Ασκών, 5. Ευαγγελισμού, 6. Κασταμονίτσης, 7. Λυττού (Ξυδέ), 8. Μαθιάς, 9. Σμαρίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του νέου δήμου ορίζεται ο οικισμός Καστέλλι του τέρως δήμου Καστελλίου.

17.15. Δήμος Κόφινα αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Άνω Ακρίων, 2. Ασημίου, 3. Διονυσίου, 4. Κουρών, 5. Σοκαρά, 6. Σταβίων, 7. Στερνών, 8. Στόλων, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του νέου δήμου ορίζεται ο οικισμός Ασήμι της τέρως κοινότητας Ασημίου.

17.16. Δήμος Κρουσώνα αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Κορφών, 2. Κρουσώνος, 3. Λευτρακίου, 4. Άρχου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του νέου δήμου ορίζεται ο οικισμός Κρουσώνας της τέρως κοινότητας Κρουσώνας.

17.17. Δήμος Μαλίων αποτελούμενος από το δήμο Μαλίων και την κοινότητα Μοχού, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του νέου δήμου ορίζεται ο οικισμός Μάλια του τέρως δήμου Μαλίων.

17.18. Δήμος Μοιρών αποτελούμενος από το δήμο Μοιρών και τις κοινότητες: 1. Αληθινής, 2. Αντσακίου, 3. Καστελλίου, 4. Κουσέ, 5. Περιού, 6. Πετροκεφαλίου, 7. Πηγαϊδακίων, 8. Πόμπιας, 9. Ρουφά, 10. Σκουρβούλων, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του νέου δήμου ορίζεται ο οικισμός Μοίρες του τέρως δήμου Μοιρών.

17.19. Δήμος Νέας Αλικαρνασσού αποτελούμενος από το δήμο Νέας Αλικαρνασσού και την κοινότητα Καλλιθέας, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του νέου δήμου ορίζεται ο οικισμός Αλικαρνασσός του τέρως δήμου Νέας Αλικαρνασσού.

17.20. Δήμος Ν. Καζαντζάκη αποτελούμενος από το δήμο Ν. Καζαντζάκη και τις κοινότητες: 1. Δαμανίων, 2. Μεταξοχωρίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του νέου δήμου ορίζεται ο οικισμός Πεζά του τέρως δήμου Ν. Καζαντζάκη.

17.21. Δήμος Τετραχωρίου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αυγενικής, 2. Βενεράτου, 3. Κερασιών, 4. Σίβας, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του νέου δήμου ορίζεται ο οικισμός Βενεράτο της τέρως κοινότητας Βενεράτου.

17.22. Δήμος Τυλίσου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αηδονοχωρίου, 2. Αστυρακίου, 3. Γωνιών, 4. Δαμάστας, 5. Καμαρίου, 6. Καμαριώτου, 7. Κερσεμυτσίου, 8. Μαράθου, 9. Μονής, 10. Τυλίσου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του νέου δήμου ορίζεται ο οικισμός Τύλισος της τέρως κοινότητας Τυλίσου.

17.23. Δήμος Τιμπακίου αποτελούμενος από το δήμο Τιμπακίου και τις κοινότητες: 1. Βώρων, 2. Γρηγορίας, 3. Καμαρών, 4. Καμηλαρίου, 5. Κλήματος, 7. Λαγολίου, 8. Μαγαρικαρίου, 9. Πιταδίων, 10. Σίβα, 11. Φανερωμένης, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του νέου δήμου ορίζεται ο οικισμός Τιμπακί του τέρως δήμου Τιμπακίου.

17.24. Δήμος Χερσονήσου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αβδού, 2. Γωνιών, 3. Κεράς, 4. Λιμένος Χερσονήσου, 5. Ποταμών, 6. Χερσονήσου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Λιμένος Χερσονήσου της τέρως κοινότητας Χερσονήσου.

Β. Στον πιο πάνω Νομό δεν συντρέχει περίπτωση αναγνώρισης κοινότητας σε δήμο.

Γ. Στους δήμους: 1. Ρούβα και 2. Τεμένους δεν επέρχεται μεταβολή.

18. ΝΟΜΟΣ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ

Α. Συνιστώνται οι κατωτέρω δήμοι και κοινότητες:

18.1. Δήμος Αχέροντα αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Γαρδικίου, 2. Γλυκής, 3. Σκανδαλου, 4. Χόικας, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Γαρδικί της τέρως

κοινότητας Γαρδικίου.

18.2. Δήμος Ηγουμενίτσας αποτελούμενος από το δήμο Ηγουμενίτσας (πλην του συνοικισμού Δρίμτσα) και τις κοινότητες: 1. Αγίας Μαρίνης, 2. Αγίου Βλασίου, 3. Γραυκοχωρίου, 4. Καστρίου, 5. Κρυόβρυσης, 6. Λαδοχωρίου, 7. Μαυρουδίου, 8. Νέας Σελευκείας, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Ηγουμενίτσα του τώως δήμου Ηγουμενίτσας.

18.3. Δήμος Μαργαριτίου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Ελευθερίου, 2. Καρτερίου, 3. Καταβόθρας, 4. Μαζαρακιάς, 5. Μαργαριτίου, 6. Σπαθαραίων, οι οποίες καταργούνται, καθώς και από το συνοικισμό Μεσοβουνίου της κοινότητας Αμπελιάς, ο οποίος αποσπάται από αυτήν.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Μαργαρίτι της τώως κοινότητας Μαργαριτίου.

18.4. Δήμος Παραμυθιάς αποτελούμενος από το δήμο Παραμυθιάς και τις κοινότητες: 1. Αγίας Κυριακής, 2. Αμπελιάς (πλην του συνοικισμού Μεσοβουνίου), 3. Γκρίκας, 4. Ελαταριάς, 5. Ζερβοχωρίου, 6. Κελλιθέας, 7. Κερβουναρίου, 8. Καριωτίου, 9. Κρυσταλλοπηγής, 10. Νεοχωρίου, 11. Ξηρολόφου, 12. Παγκρατών, 13. Πέντε Εκκλησιών, 14. Πετουσίου, 15. Πετροβίτσας, 16. Πλακωτής, 17. Πολυδρόσου, 18. Προδρομίου, 19. Σαλονίκης, 20. Σεβαστού, 21. Χρυσαιγής, 22. Ψάκας, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Παραμυθιά του τώως δήμου Παραμυθιάς.

18.5. Δήμος Παραποτάμου αποτελούμενος από το δήμο Παραποτάμου και την κοινότητα Κορίπιανη, οι οποίοι καταργούνται, καθώς και από τους συνοικισμούς Γεροπλάτανου της κοινότητας Πηγαδουλίων και Δρίμτσα του δήμου Ηγουμενίτσας, οι οποίοι αποσπώνται από αυτούς.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Παραπόταμος του τώως δήμου Παραποτάμου.

18.6. Δήμος Σαγιάδας αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Ασπροκκλησίου, 2. Κεστρίνης, 3. Ραγίου, 4. Σαγιάδας, 5. Σμέρτου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Ασπροκλήσι της τώως κοινότητας Ασπροκκλησίου.

18.7. Δήμος Συβότων αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αργυροτόπου, 2. Πλαταριάς, 3. Συβότων, 4. Φασκομηλιάς, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Πλαταριά της τώως κοινότητας Πλαταριάς.

18.8. Δήμος Φιλιατών αποτελούμενος από το δήμο Φιλιατών και τις κοινότητες: 1. Αγίου Νικολάου, 2. Αγίων Πάντων, 3. Αετού, 4. Αμπελώνος, 5. Αναβρυτού, 6. Αχλαδέας, 7. Βαβουρίου, 8. Βρυσέλλας, 9. Γαρδικίου (Αγίου Γεωργίου), 10. Γρομερίου, 11. Γολάς, 12. Καλλιθέας, 13. Κάτω Ξεχώρου, 14. Κεραμίτσας, 15. Κερασχωρίου, 16. Κεφαλοχωρίου, 17. Κοκκινιάς, 18. Κοκκινολιθαρίου, 19. Κουρεμαδίου, 20. Κρυσονερίου, 21. Κυπαρίσσου, 22. Λεπτοκαρυάς, 23. Λιάς, 24. Λίστας, 25. Μαλουνίου, 26. Μηλέας, 27. Ξεχώρου, 28. Παλαιοκκλησίου, 29. Παλαιοχωρίου, 30. Παλαμπά, 31. Πλαϊσίου, 32. Πλατάνου, 33. Πηγαδουλίων, 34. Ραβενής, 35. Ριζού, 36. Σίδερης, 37. Τρικορύφου, 38. Τσαμαντά, 39. Φανε-

ρωμένης, 40. Φοινικίου, 41. Χαραυγής, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Φιλιάτες του τώως δήμου Φιλιατών.

18.9. Κοινότητα Σουλίου αποτελούμενη από τις κοινότητες: 1. Αυλότοπου, 2. Κουκουλιών, 3. Σαμονιάς, 4. Τσαγγαρίου, 5. Φροσύνης, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα της κοινότητας ορίζεται ο οικισμός Σαμονίδα της τώως κοινότητας Σαμονιάς.

Β. Στον πιο πάνω Νομό δεν συντρέχει περίπτωση αναγνώρισης κοινότητας σε δήμο.

Γ. Στην κοινότητα Πέρδικας δεν επέρχεται μεταβολή.

19. ΝΟΜΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Α. Συνιστώνται οι κατωτέρω δήμοι και κοινότητες:

19.1. Δήμος Αγίου Αθανασίου αποτελούμενος από το δήμο Αγίου Αθανασίου και τις κοινότητες: 1. Αγκιάλου, 2. Βαθυλάσκου, 3. Γεφύρας, 4. Νέας Μεσημβρίας, 5. Ξηροχωρίου, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Άγιος Αθανάσιος του τώως δήμου Αγίου Αθανασίου.

19.2. Δήμος Αγίου Γεωργίου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Ασπροβάλας, 2. Βρασμών, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Ασπροβάλτα της τώως κοινότητας Ασπροβάλας.

19.3. Δήμος Αξίου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Βραχιάς, 2. Κυμίνων, 3. Νέων Μαλγάρων, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Κύμνο της τώως κοινότητας Κυμίνων.

19.4. Δήμος Απολλωνίας αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Μελισουργού, 2. Νέας Απολλωνίας, 3. Νικημηδινού, 4. Περιστερώνας, 5. Σπίβου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Νέα Απολλωνία της τώως κοινότητας Νέας Απολλωνίας.

19.5. Δήμος Αρέθουσας αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αρεθούσης, 2. Μαυρούδας, 3. Σκεπαστού, 4. Στεφανωνών, 5. Φιλαδελφίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Αρεθούσα της τώως κοινότητας Αρεθούσης.

19.6. Δήμος Ασσήρου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Ασσήρου, 2. Κριθιάς, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Άσσηρο της τώως κοινότητας Ασσήρου.

19.7. Δήμος Βασιλικών αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίας Παρασκευής, 2. Αγίου Αντωνίου, 3. Βασιλικών, 4. Λιβαδίου, 5. Περιστεράς, 6. Σουρωτής, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Βασιλικά της τώως κοινότητας Βασιλικών.

19.8. Δήμος Βερτίσκου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Βερτίσκου, 2. Εξαλόφου, 3. Λοφίσκου, 4. Όσσης, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Όσσα της τώως κοινότητας Όσσης.

1. Δήμος Εγνατίας αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Νιμφοπέτρας, 2. Προφήτου, 3. Σχολαρίου, 4. Ζγγελισμού, οι οποίες καταργούνται.

α του δήμου ορίζεται ο οικισμός Προφήτης της κοινότητας Προφήτου.

0. Δήμος Επανομής αποτελούμενος από το δήμο Ζμής και την κοινότητα Μεσημερίου, οι οποίοι γούνται.

α του δήμου ορίζεται ο οικισμός Επανομή του δήμου Επανομής.

11. Δήμος Εχεδώρου αποτελούμενος από τους οικισμούς: 1. Ιωνίας, 2. Σίνδου και την κοινότητα Καλομυ, οι οποίοι καταργούνται.

α του δήμου ορίζεται ο οικισμός Σίνδος του τώως δήμου Σίνδου.

2. Δήμος Θερμαϊκού αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίας Τριάδος, 2. Νέων Επιβατών, 3. Περαίας, οι οποίες καταργούνται.

α του δήμου ορίζεται ο οικισμός Περαία της τώως κοινότητας Περαίας.

13. Δήμος Θέρμης αποτελούμενος από το δήμο Ζμής και τις κοινότητες: 1. Νέας Ραιδεστού, 2. Νέου Ζμ, 3. Ταγαράδων, οι οποίες καταργούνται.

α του δήμου ορίζεται ο οικισμός Θέρμη του τώως δήμου Θέρμης.

14. Δήμος Καλλιθέας αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Μεσσίου, 2. Νέας Φιλαδέλφειας, 3. Νεοζώδας, 4. Πενταλόφου, οι οποίες καταργούνται.

α του δήμου ορίζεται ο οικισμός Πεντάλοφο της κοινότητας Πενταλόφου.

15. Δήμος Καλλινοδίων αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αδάμ, 2. Ζαγκλιβερίου, 3. Καλαμωτού, 4. Κερασιών, 5. Σαρακήνας, οι οποίες καταργούνται.

α του δήμου ορίζεται ο οικισμός Ζαγκλιβέρι της κοινότητας Ζαγκλιβερίου.

6. Δήμος Κορωναίων αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίου Βασιλείου, 2. Αρδαμερίου, 3. Βασιλείου, 4. Γερακαρούς, 5. Λαγκαδικίων, οι οποίες γούνται.

α του δήμου ορίζεται ο οικισμός Γερακαρού της κοινότητας Γερακαρούς.

7. Δήμος Κουφαλίων αποτελούμενος από το δήμο Κουφαλίων και την κοινότητα Προχώματος, οι οποίοι γούνται.

α του δήμου ορίζεται ο οικισμός Κουφάλια του δήμου Κουφαλίων.

8. Δήμος Λαγκαδά αποτελούμενος από το δήμο Λαγκαδά και τις κοινότητες: 1. Αναλήψεως, 2. Ηρακλείου, 3. Καλλιμαρτίου, 4. Κολχικού, 5. Λαγυνών, 6. Περιβόλου, 7. Χρυσουγής, οι οποίες καταργούνται.

α του δήμου ορίζεται ο οικισμός Λαγκαδά του δήμου Λαγκαδά.

9. Δήμος Λαχανά αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Καρτερών, 2. Λαχανά, 3. Λευκοχωρίου, 4. Πύλων, 5. Ξυλοπόλεως, οι οποίες καταργούνται.

α του δήμου ορίζεται ο οικισμός Ξυλόπολη της

τώως κοινότητας Ξυλοπόλεως.

19.20. Δήμος Μαδύτου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Απολλωνίας, 2. Νέας Μαδύτου, 3. Μοδίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Μάδυτο της τώως κοινότητας Νέας Μαδύτου.

19.21. Δήμος Μηχανιών αποτελούμενος από το δήμο Νέας Μηχανιών και την κοινότητα Αγγελοχωρίου, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Νέα Μηχανιά του τώως δήμου Νέας Μηχανιών.

19.22. Δήμος Μίκρας αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Καρδιάς, 2. Κάτω Σχολαρίου, 3. Πλαγιαρίου, 4. Τριλόφου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Τρίλοφο της τώως κοινότητας Τριλόφου.

19.23. Δήμος Μυθονίας αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Δρυμού, 2. Λητής, 3. Μελισσοχωρίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Λητή της τώως κοινότητας Λητής.

19.24. Δήμος Ρεντίνας αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Άνω Σταυρού, 2. Βόλβης, 3. Σταυρού, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Σταυρός της τώως κοινότητας Σταυρού.

19.25. Δήμος Σοχού αποτελούμενος από το δήμο Σοχού και τις κοινότητες: 1. Ασκού, 2. Κρυσσερίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Σοχός του τώως δήμου Σοχού.

19.26. Δήμος Χαλάστρας αποτελούμενος από το δήμο Χαλάστρας και την κοινότητα Ανατολικού, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Χαλάστρα του τώως δήμου Χαλάστρας.

19.27. Δήμος Χαλκηδόνος αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αδένδρου, 2. Βαλτοχωρίου, 3. Ελεούσης, 4. Μικρού Μοναστηρίου, 5. Παρθενίου, 6. Χαλκηδόνος, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Χαλκηδόνα της τώως κοινότητας Χαλκηδόνος.

19.28. Δήμος Χορπάτη αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Ασβεστοχωρίου, 2. Εξοχής, 3. Φιλύρου, 4. Χορπάτη, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Ασβεστοχώρι της τώως κοινότητας Ασβεστοχωρίου.

Β. Στον πιο πάνω Νομό δεν συντρέχει περίπτωση αναγνώρισης κοινότητας σε δήμο.

Γ. Στους δήμους: 1. Αγίου Παύλου, 2. Αμπελοκήπων, 3. Ελευθερίου Κορδελίου, 4. Ευόσμου, 5. Θεσσαλονίκης, 6. Καλαμαριάς, 7. Μενεμένης, 8. Νεαπόλεως, 9. Πανοράματος, 10. Πολίχνης, 11. Πυλαίας, 12. Σταυροπόλεως, 13. Συκεών, 14. Τριανδρίας, 15. Ωραιοκάστρου και στις κοινότητες: 1. Ευκαρπίας, 2. Πεύκων δεν επέρχεται μεταβολή.

20. ΝΟΜΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Α. Συνιστώνται οι κατωτέρω δήμοι και κοινότητες:

20.1. Δήμος Αγίου Δημητρίου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αβγού, 2. Αγίας Τριάδος, 3. Βαρλαάμ, 4. Βουλιάσσης, 5. Επισκοπικού, 6. Θεριακείου, 7. Κοπάνης, 8. Κουκλεσίου, 9. Κρυφοβού, 10. Μελιάς, 11. Μουσαιώτισσας, 12. Μυροδάφνης, 13. Πέρδικας, 14. Πεστών, 15. Ραβενίων, 16. Σερβιανών, 17. Σκλάβανης, 18. Τερόβου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Αγία Κυριακή της τέως κοινότητας Θεριακείου.

20.2. Δήμος Ανατολής αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Ανατολής, 2. Μπάφρας, 3. Νεοκασάρειας, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Ανατολή της τέως κοινότητας Ανατολής.

20.3. Δήμος Ανατολικού Ζαγορίου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Ανθρακίτη, 2. Γρεβεντιού, 3. Δεματίου, 4. Δολιανής, 5. Ελατοχωρίου, 6. Ιτέας, 7. Καβαλλαρίου, 8. Καρυών, 9. Καστανώνος Ζαγορίου, 10. Μακρινού, 11. Τριστένου, 12. Φλαμπουραρίου, οι οποίες καταργούνται, καθώς και από τους συνοικισμούς Αγία Παρασκευή της κοινότητας Πέτρας, Πέτρα της κοινότητας Πέτρας και Ποταμιά της κοινότητας Κρυόβρυσης, οι οποίοι αποσπώνται από αυτές.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Μηλιωτάδες της τέως κοινότητας Δεματίου.

20.4. Δήμος Άνω Καλαμά αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αρετής, 2. Βροντισμένης, 3. Ιερομνήμης, 4. Καταρράκτου, 5. Κουκλιών, 6. Μαζαρακίου, 7. Μαυρονόρου, 8. Παρακαλάμου, 9. Ρεπετίστης, 10. Ριαχέβου, 11. Σιταριάς, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Παρακάλαιος της τέως κοινότητας Παρακαλάμου.

20.5. Δήμος Άνω Πωγωνίου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίου Κοσμά, 2. Βασιλικού, 3. Κακολάκκου, 4. Κάτω Μερόπης, 5. Κεφαλοβούσου, 6. Μερόπης, 7. Πελαιοπύργου, 8. Ρουμιάς, 9. Ωρειοκάστρου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Κεφαλόβρυσο της τέως κοινότητας Κεφαλοβούσου.

20.6. Δήμος Δελβινακίου αποτελούμενος από το δήμο Δελβινακίου και τις κοινότητες: 1. Αγίας Μαρίνης, 2. Αργυροχωρίου, 3. Βήσσανης, 4. Καστανής, 5. Κερασόβου, 6. Κρυονερίου, 7. Κτισμάτων, 8. Λίμνης, 9. Μαυροπούλου, 10. Ορεινού Ξηροβάλτου, 11. Περιστερίου, 12. Ποντικατών, 13. Στραπινίστης, 14. Τεριαχίου, 15. Φαραγγίου, 16. Χαραυγής, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Δελβινάκι του τέως δήμου Δελβινακίου.

20.7. Δήμος Δερβιζιάνων αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αλεποχωρίου Μπότσαρη, 2. Αρδόσεως, 3. Αχλαδεών, 4. Βαργιάδων, 5. Γεωργάνων, 6. Δερβιζιάνων, 7. Ελάφου, 8. Μπεσπιάς, 9. Παλιοχωρίου Μπότσαρη, 10. Πεντολάκκου, 11. Ρωμανού, 12. Σεριζιανών, 13. Σιστρουνίου, 14. Σμυρπιάς, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Δερβιζιανία της τέως κοινότητας Δερβιζιάνων.

20.8. Δήμος Δωδώνης αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίας Αναστασίας, 2. Δραγοφάς, 3. Δραμεσιών, 4. Δωδώνης, 5. Κωστανιανής, 6. Μαντιέου, 7. Μελιγγών, 8. Πολυγύρου, 9. Ψήνας, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Μάντρες της τέως κοινότητας Δωδώνης.

20.9. Δήμος Εγνατίας αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Μεγάλης Γόπσας, 2. Μεγάλου Περιστερίου, 3. Μικράς Γόπσας, 4. Μικρού Περιστερίου, 5. Χρυσοβίτης, οι οποίες καταργούνται, καθώς και από το συνοικισμό Στσαίνα της κοινότητας Πέτρας, ο οποίος αποσπάται από αυτήν.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Μικρό Περιστερίου της τέως κοινότητας Μικρού Περιστερίου.

20.10. Δήμος Εκάλης αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Ασφάκας, 2. Βατατάδων, 3. Βλαχατάνου, 4. Γαβρισιών, 5. Καρυών Ασφάκας, 6. Λγοφάς, 7. Πετσαλίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Καρυές Ασφάκας της τέως κοινότητας Καρυών Ασφάκας.

20.11. Δήμος Ευρυμενών αποτελούμενος από το δήμο Ευρυμενών και τις κοινότητες: 1. Βασιλοπούλου, 2. Ραΐκου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Κληματιά του τέως δήμου Ευρυμενών.

20.12. Δήμος Ζίτσας αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Δαφνοφύτου, 2. Ζίτσης, 3. Καρίτσης, 4. Λιθίνου, 5. Πρωτόπαπια, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Ζίτσα της τέως κοινότητας Ζίτσης.

20.13. Δήμος Ιωαννιτών αποτελούμενος από το δήμο Ιωαννιτών και τις κοινότητες: 1. Μαρμάσων, 2. Νεοχωροπούλου, 3. Στευρακίου, οι οποίες καταργούνται, καθώς και από το συνοικισμό Εξοχή της κοινότητας Περάματος, ο οποίος αποσπάται από αυτήν.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Ιωάννινα του τέως δήμου Ιωαννιτών.

20.14. Δήμος Καλπακίου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Άνω Ραβενίων, 2. Γεροπλατάνου, 3. Δολιανών, 4. Καλπακίου, 5. Κάτω Ραβενίων, 6. Μαυροβουνίου, 7. Νεγράδων, 8. Χρυσορράχης, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Καλπάκι της τέως κοινότητας Καλπακίου.

20.15. Δήμος Κετσανοχωριών αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αετορράχης, 2. Ελληνικού, 3. Καλεντζίου, 4. Κορίπανης, 5. Μονολιθίου, 6. Πηγασίων, 7. Πλασιών Μαλακασίου, 8. Πλατανούσσης, 9. Φορτοσίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Καλέντζι της τέως κοινότητας Καλεντζίου.

20.16. Δήμος Κεντρικού Ζαγορίου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίου Μηνά, 2. Άνω Πεδινών, 3. Αρίστης, 4. Ασπραγγέλων, 5. Βίτης, 6. Δικορούφου, 7. Διλόφου, 8. Διποτάμου, 9. Ελάτης, 10. Ελαφότοπου, 11. Καλουτά, 12. Κάτω Πεδινών, 13. Μανασσή, 14. Μεσοβουνίου, 15. Μονοδενδρίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Ασπράγγελοι

ως τῆς κοινότητας Ασπραγγέλων.

20.17. Δήμος Κόνιτσα αποτελείμενος από το δήμο Κόνιτσης καὶ τὴν κοινότητα: 1. Αγίας Βαρβάρας, 2. Αγίας Παρασκευῆς, 3. Αετοπέτρας, 4. Αηδονοχωρίου, 5. Αμαράντου, 6. Αρμάτων, 7. Γαναδιού, 8. Ελευθέρου, 9. Εξοχῆς, 10. Ηλιορράχης, 11. Καβασιλῶν, 12. Καλθέας, 13. Κλειδωνιάς, 14. Μαζίου, 15. Μελισσόπετρας, 16. Μολίστης, 17. Μολυβδοσκεπάστου, 18. Μοναστηρίου, 19. Νικάνορος, 20. Πάδων, 21. Παλαιοσελλίου, 22. Πηγῆς, 23. Πουριάς, 24. Πύργου, οἱ ὁποῖοι καταργούνται.

Ἔδρα τοῦ δήμου ὀρίζεται ὁ οικισμὸς Κόνιτσα τοῦ δήμου Κόνιτσης.

20.18. Δήμος Μαστοροχωριῶν αποτελείμενος ἀπὸ τὴν κοινότητα: 1. Ασημοχωρίου, 2. Βούρμπιανης, 3. Οργοποτάμου, 4. Δροσοπηγῆς, 5. Καστανέας, 6. Κεραλοχωρίου, 7. Λαγκάδας, 8. Οξυάς, 9. Πλαγιᾶς, 10. Ληκατίου, 11. Πυρσόγιαννης, 12. Χιονάδων, οἱ ὁποῖες καταργούνται.

Ἔδρα τοῦ δήμου ὀρίζεται ὁ οικισμὸς Πυρσόγιαννης τῆς τῆς κοινότητας Πυρσόγιαννης.

20.19. Δήμος Μετσόβου ἀποτελοῦμενος ἀπὸ τοῦ δήμου Μετσόβου καὶ τὴν κοινότητα: 1. Αηλίου, 2. Αηθοχωρίου, 3. Βοτανοσίου, οἱ ὁποῖα καταργούνται.

Ἔδρα τοῦ δήμου ὀρίζεται ὁ οικισμὸς Μέτσοβο τοῦ δήμου Μετσόβου.

20.20. Δήμος Μολοσσῶν ἀποτελοῦμενος ἀπὸ τοῦ δήμου Μολοσσῶν καὶ τὴν κοινότητα: 1. Αετοπέτρας, 2. Βουτσαρά, 3. Βουτσάλας, 4. Γιουργάνιστας, 5. Γκριμπόβου, 6. Γρανίτης, 7. Γρανιτοπούλας, 8. Δεσποτικῆς, 9. Κκλησχωρίου, 10. Καλοχωρίου, 11. Κουρέντων, 12. Λολυδάριου, 13. Ραδοβιζίου, 14. Ρίζου, 15. Φωτεινοῦ, 16. Χηκας, οἱ ὁποῖα καταργούνται.

Ἔδρα τοῦ δήμου ὀρίζεται ὁ οικισμὸς Βουτσαρά τῆς τῆς κοινότητας Βουτσαρά.

20.21. Δήμος Μπιζανίου ἀποτελοῦμενος ἀπὸ τὴν κοινότητα: 1. Αηπελίας, 2. Αηβεστοχωρίου, 3. Κόντισκας, 4. Κοσμηράς, 5. Μανολιάσης, 6. Μπιζανίου, 7. Πεδινῆς, οἱ ὁποῖες καταργούνται.

Ἔδρα τοῦ δήμου ὀρίζεται ὁ οικισμὸς Πεδινῆ τῆς τῆς κοινότητας Πεδινῆς.

20.22. Δήμος Παμβώτιδος ἀποτελοῦμενος ἀπὸ τὴν κοινότητα: 1. Ανατολικῆς, 2. Βασιλικῆς, 3. Δαφνοῦλας, 4. Δροσοχωρίου, 5. Ηλιοκάλης, 6. Καστρίτης, 7. Κατσικά, 8. Κουτσελιῶν, 9. Κράφης, 10. Λογγάδων, 11. Λουζακαίων, 12. Πλατανιάς, οἱ ὁποῖες καταργούνται, αὐθῶς καὶ ἀπὸ τοὺς συνοικισμοὺς Πλάτανο καὶ Χαροπόπι τοῦ δήμου τῆς κοινότητας Πετροβουνίου, οἱ ὁποῖοι ἀποσπῶνται ἀπὸ αὐτὴν.

Ἔδρα τοῦ δήμου ὀρίζεται ὁ οικισμὸς Κατσικά τῆς τῆς κοινότητας Κατσικά.

20.23. Δήμος Πασαράνης ἀποτελοῦμενος ἀπὸ τὴν κοινότητα: 1. Αγίου Ἰωάννου, 2. Αναργύρων, 3. Ἄνω Αημίστης, 4. Βαγεντιῶν, 5. Βουνοπλαγιάς, 6. Γραμμένου, 7. Ελεούσης, 8. Ζωοδόχου, 9. Κάτω Αημίστης, 10. Λογγίου, 11. Λοφίσκου, 12. Μεγάλου Γαρδικίου, 13. Νεοχωρίου, 14. Περάτη, 15. Πετραλῶν, 16. Πολυλόφου, 17. Ροδοτοπίου, οἱ ὁποῖες καταργούνται.

Ἔδρα τοῦ δήμου ὀρίζεται ὁ οικισμὸς Ελεούσα τῆς τῆς κοινότητας Ελεούσης.

20.24. Δήμος Πέραματος ἀποτελοῦμενος ἀπὸ τὴν κοινότητα: 1. Αηφιθέας, 2. Κρανοῦλας, 3. Κρύας, 4. Ληκιάδων, 5. Μάζιας, 6. Περιβλέπτου, οἱ ὁποῖες καταργούνται, καθῶς καὶ ἀπὸ τοὺς συνοικισμοὺς Κρυόβρουσης τῆς κοινότητας Κρυόβρουσης, Πέραμα τῆς κοινότητας Πέραματος, Σπόθιοι τῆς κοινότητας Κρυόβρουσης, οἱ ὁποῖοι ἀποσπῶνται ἀπὸ αὐτές.

Ἔδρα τοῦ δήμου ὀρίζεται ὁ οικισμὸς Πέραμα τῆς τῆς κοινότητας Πέραματος.

20.25. Δήμος Πραμάντων ἀποτελοῦμενος ἀπὸ τὴν κοινότητα: 1. Αηπελοχωρίου, 2. Πραμάντων, 3. Ροφταναίων, οἱ ὁποῖες καταργούνται.

Ἔδρα τοῦ δήμου ὀρίζεται ὁ οικισμὸς Πραμάντα τῆς τῆς κοινότητας Πραμάντων.

20.26. Δήμος Σελλῶν ἀποτελοῦμενος ἀπὸ τὴν κοινότητα: 1. Αγίου Αηδρέου, 2. Αγίου Νικολάου, 3. Αηθοχωρίου, 4. Αηροπούλας, 5. Αηπροχωρίου, 6. Βαλανιδιάς, 7. Ζωηκού, 8. Καταμάχης, 9. Κουμαριάς, 10. Λίππας, 11. Μπαουσιῶν, 12. Παρδαλίτης, 13. Πλατανίων, 14. Κερασσέας, 15. Σενίκου, οἱ ὁποῖες καταργούνται.

Ἔδρα τοῦ δήμου ὀρίζεται ὁ οικισμὸς Τύρια τῆς τῆς κοινότητας Μπαουσιῶν.

20.27. Δήμος Τζουμέρκων ἀποτελοῦμενος ἀπὸ τὴν κοινότητα: 1. Βαππιστοῦ, 2. Μιχαλιτσίου, 3. Παλιοχωρίου Σιράκου, 4. Προσπλίου, 5. Χουλιαράδων, οἱ ὁποῖες καταργούνται, καθῶς καὶ ἀπὸ τοὺς συνοικισμοὺς Κέδρος, Πετροβούνιο, Ποπιστικά τῆς κοινότητας Πετροβουνίου, οἱ ὁποῖοι ἀποσπῶνται ἀπὸ αὐτὴν.

Ἔδρα τοῦ δήμου ὀρίζεται ὁ οικισμὸς Χουλιαράδες τῆς τῆς κοινότητας Χουλιαράδων.

20.28. Δήμος Τύμφης ἀποτελοῦμενος ἀπὸ τὴν κοινότητα: 1. Βραδέτου, 2. Βρυσοχωρίου, 3. Ηλιοχωρίου, 4. Καπεσόβου, 5. Κήπων, 6. Κουκκουλίου, 7. Λαίστης, 8. Λεπτοκαρυᾶς Ζαγορίου, 9. Νεγάδων, 10. Σκαμνελλίου, 11. Τσεπελόβου, 12. Φραγκάδων, οἱ ὁποῖες καταργούνται.

Ἔδρα τοῦ δήμου ὀρίζεται ὁ οικισμὸς Τσεπέλοβο τῆς τῆς κοινότητας Τσεπελόβου.

20.29. Κοινότητα Λάβδανης ἀποτελοῦμενη ἀπὸ τὴν κοινότητα: 1. Λάβδανης, 2. Διμοκορίου, οἱ ὁποῖες καταργούνται.

Ἔδρα τῆς κοινότητας ὀρίζεται ὁ οικισμὸς Λάβδανη τῆς τῆς κοινότητας Λάβδανης.

20.30. Κοινότητα Πωγωνιανῆς ἀποτελοῦμενη ἀπὸ τὴν κοινότητα: 1. Δολοῦ, 2. Δριμάδων, 3. Πωγωνιανῆς, 4. Σταυροσκιαδίου, οἱ ὁποῖες καταργούνται.

Ἔδρα τῆς κοινότητας ὀρίζεται ὁ οικισμὸς Πωγωνιανῆ τῆς τῆς κοινότητας Πωγωνιανῆς.

Β. Στον πιο πάνω Νομὸ δὲν συντρέχει περίπτωση ἀναγνώρισης κοινότητας σε δήμο.

Γ. Στὴν κοινότητα: 1. Αητοιμηλίτης, 2. Βαθυπέδου, 3. Βοβοῦσης, 4. Διστράτου, 5. Καλαριτῶν, 6. Ματσουκίου, 7. Μηλέας, 8. Νήσου Ἰωαννίνων, 9. Παπίγκου, 10. Σιράκου, 11. Φούρκας δὲν ἐπέρχονται μεταβολές.

ΝΟΜΟΣ ΚΑΒΑΛΑΣ

Α. Συμίστῶνται οἱ κατωτέρω δήμοι:

21.1. Δήμος Ελευθερούπολης ἀποτελοῦμενος ἀπὸ τοῦ

δήμο Ελευθερουπόλεως και τις κοινότητες: 1. Αμσιανών, 2. Αντιφιλιππων, 3. Κηπίων, 4. Κοκκινοχώματος, 5. Χρυσοκάστρου, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Ελευθερούπολη του τέως δήμου Ελευθερουπόλεως.

21.2. Δήμος Ελευθερών αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίου Ανδρέου, 2. Ελαιοχωρίου, 3. Ελευθερών, 4. Μυρτοφύτου, 5. Νέας Ηρακλίτις, 6. Νέας Περάμου, 7. Φωλαές, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Νέα Πέραμος της τέως κοινότητας Νέας Περάμου.

21.3. Δήμος Θάσου αποτελούμενος από το δήμο Θάσου και τις κοινότητες: 1. Θεολόγου, 2. Καλλιράχης, 3. Λιμεναρίων, 4. Μαριών, 5. Παναγίας, 6. Ποταμιάς, 7. Πρίνου, 8. Ραχωνίου, 9. Σωτήρος, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Θάσος του τέως δήμου Θάσου.

21.4. Δήμος Καβάλας αποτελούμενος από το δήμο Καβάλας και τις κοινότητες: 1. Νέας Καρβάλης, 2. Χαλκερού, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Καβάλα του τέως δήμου Καβάλας.

21.5. Δήμος Κεραμωτής αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγιάσματος, 2. Κεραμωτής, 3. Νέας Καρυάς, 4. Πηγών, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Κεραμωτή της τέως κοινότητας Κεραμωτής.

21.6. Δήμος Ορεινού αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίου Κοσμά, 2. Διποτάμου, 3. Δυσβάτου, 4. Ελσφοχωρίου, 5. Κεχροκάμπου, 6. Λεκάνης, 7. Μακρυχωρίου, 8. Πλαταμώνος, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Λεκάνη της τέως κοινότητας Λεκάνης.

21.7. Δήμος Ορφανού αποτελούμενος από το δήμο Ορφανού και τις κοινότητες: 1. Ακροποτάμου, 2. Ποδοχωρίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Γαληνός του τέως δήμου Ορφανού.

21.8. Δήμος Παγγαίου αποτελούμενος από το δήμο Παγγαίου και την κοινότητα Παλαιοχωρίου, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Νικήσιανη του τέως δήμου Παγγαίου.

21.9. Δήμος Πιερέων αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αυλής, 2. Δωματίων, 3. Μελισσοκομείου, 4. Μεσιάς, 5. Μεσορότης, 6. Μουσθένης, 7. Πλατανोटόπου, 8. Σιδηροχωρίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Μουσθένη της τέως κοινότητας Μουσθένης.

21.10. Δήμος Φιλιππων αποτελούμενος από το δήμο Φιλιππων και τις κοινότητες: 1. Αμυγδαλεώνος, 2. Ζυγού, 3. Κορυφών, 4. Κρουονερίου, 5. Λιμνίων, 6. Παλαιάς Καβάλας, 7. Πολυνέρου, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Κρηνίδες του τέως δήμου Φιλιππων.

21.11. Δήμος Χρυσούπολης αποτελούμενος από το δήμο Χρυσουπόλεως και τις κοινότητες: 1. Αβραμυλιάς,

2. Γέροντα, 3. Γραβούνης, 4. Διαλεκτού, 5. Ερατεινού, 6. Ζαρκαδιάς, 7. Ξεριά, 8. Παραδείσου, 9. Πέρνης, 10. Πετροπηγής, 11. Ποντολιβαδου, 12. Χρυσοχωρίου, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Χρυσούπολη του τέως δήμου Χρυσουπόλεως.

Β. Στον πιο πάνω Νομό δεν συντρέχει περίπτωση αναγνώρισης κοινότητας σε δήμο.

22. ΝΟΜΟΣ ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ

Α. Συνιστώνται οι κατωτέρω δήμοι και κοινότητες:

22.1. Δήμος Αργιθέας αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Ανθηρού, 2. Αργιθέας, 3. Ελληνικών, 4. Θερινού, 5. Καλής Κώμης, 6. Καρυάς, 7. Μεσοβουνίου, 8. Πετρωτού, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Ανθηρό της τέως κοινότητας Ανθηρού.

22.2. Δήμος Άρνης αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Ερμητισίου, 2. Κιμέλης, 3. Ματαράγκας, 4. Πύργου Κιερίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Ματαράγκα της τέως κοινότητας Ματαράγκας.

22.3. Δήμος Αχελώου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αργυρίου, 2. Βραγκιανών, 3. Καταφυλλίου, 4. Μαρόθου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Βραγκιανά της τέως κοινότητας Βραγκιανών.

22.4. Δήμος Ιθώμης αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίου Ακακίου, 2. Ελληνοπύργου, 3. Καναλιών, 4. Καππά, 5. Λοξιάδας, 6. Πύργου Ιθώμης, 7. Φαναρίου, 8. Χάρματος, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Φανάρι της τέως κοινότητας Φαναρίου.

22.5. Δήμος Ιτάμου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αμαράντου, 2. Αμπελικού, 3. Καλλιθήρου, 4. Καροπλεσιού, 5. Καστανέας, 6. Καταφυγιού, 7. Νεραΐδας, 8. Ραχούλας, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Καλλιθήρο της τέως κοινότητας Καλλιθήρου.

22.6. Δήμος Καλλιφώνου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Απιδέας, 2. Δαφνοσπηλιάς, 3. Ζαϊμίου, 4. Καλλιφώνιου, 4. Μολόχας, 5. Παλιουρίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Καλλιφώνιο της τέως κοινότητας Καλλιφώνιου.

22.7. Δήμος Κάμπου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίου Θεοδώρου, 2. Μακρυχωρίου, 3. Μελισσης, 4. Μυρίνης, 5. Προδρόμου, 6. Πτελοπούλας, 7. Σταυρού, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Σταυρός της τέως κοινότητας Σταυρού.

22.8. Δήμος Καρδίτσας αποτελούμενος από το δήμο Καρδίτσας και τις κοινότητες: 1. Αγιοπηγής, 2. Αρτεσιανού, 3. Καρδίτσομαγούλας, 4. Παλαιοκκλησιού, 5. Ρούσσου, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Καρδίτσα του τέως δήμου Καρδίτσας.

22.9. Δήμος Μενελαΐδας αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αηδοχωριού, 2. Βαθυλάκκου, 3. Θραψιμίου, 4. Κέδρου, 5. Λουτροπηγής, 6. Λουτρού, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Κέδρος της τέως κοινότητας Κέδρου.

22.10. Δήμος Μητρόπολης αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίου Γεωργίου, 2. Γεωργικού, 3. Κρύας Βρύσης, 4. Μητροπόλεως, 5. Ξινονερίου, 6. Πορτίτσας, 7. Φράγκου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Μητρόπολη της τέως κοινότητας Μητροπόλεως.

22.11. Δήμος Μουζακίου αποτελούμενος από το δήμο: 1. Μουζακίου και τις κοινότητες: 1. Αμυγδαλής, 2. Ανθοχωριού, 3. Βατσουνάς, 4. Γελάνθης, 5. Δρακότρυπας, 6. Ελληνοκάστρου, 7. Κρυοπηγής, 8. Λαζαρίνας, 9. Μαγουλίτσας, 10. Μαυρομματίου, 11. Οξιιάς, 12. Πευκοφύτου, 13. Πορτής, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Μουζάκι της τέως κοινότητας Μουζακίου.

22.12. Δήμος Νεβρόπολης Αγράφων αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Καρβασαρά, 2. Καρίτσας Δολόπων, 3. Κρυονερίου, 4. Μπελοκομίτης, 5. Νεοχωριού, 6. Πεζούλας, 7. Φυλακτής, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Πεζούλα της τέως κοινότητας Πεζούλας.

22.13. Δήμος Παλαμά αποτελούμενος από το δήμο Παλαμά και τις κοινότητες: 1. Αγίου Δημητρίου, 2. Βλοχού, 3. Γοργοβιτών, 4. Κοσκινά, 5. Μάρκου, 6. Μεταμορφώσεως, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Παλαμά της τέως κοινότητας Παλαμά.

22.14. Δήμος Παισίου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγναντερού, 2. Κρανέας, 3. Μαγούλας, 4. Παλιοχωριού, 5. Ριζοβουνίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Αγναντερό της τέως κοινότητας Αγναντερού.

22.15. Δήμος Πλαστήρα αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Κερασέας, 2. Λαμπερού, 3. Μεσενικόλα, 4. Μορφοβουνίου, 5. Μεσχάτου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Μορφοβούνι της τέως κοινότητας Μορφοβουνίου.

22.16. Δήμος Σελλάνων αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίας Τριάδος, 2. Καλογριανών, 3. Μαραθέας, 4. Πεδινού, 5. Προάστου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Προάστιο της τέως κοινότητας Προαστίου.

22.17. Δήμος Σοφάδων αποτελούμενος από το δήμο Σοφάδων και τις κοινότητες: 1. Αγίας Παρασκευής, 2. Αγίου Βησσαρίου, 3. Αμπέλου, 4. Ανωγείου, 5. Γεφυριών, 6. Δασοχωριού, 7. Καππαδοκικού, 8. Καρποχωριού, 9. Μασχολουριού, 10. Μαυραχάδων, 11. Μελισσοχωριού, 12. Πασχαλίτσας, 13. Φιλίας, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Σοφάδες του τέως δήμου Σοφάδων.

22.18. Δήμος Ταμασίου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Ανάβρας, 2. Ασημοχωριού, 3. Αχλαδέας, 4. Γραμματικού, 5. Κτημένης, 6. Λεονταρίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Λεοντάρι της τέως κοινότητας Λεονταρίου.

22.19. Δήμος Φύλλου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αστρίτσας, 2. Ιτέας, 3. Λεύκης, 4. Ορφανών, 5. Πετρίνου, 6. Συκεών, 7. Φύλλου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Ιτέα της τέως κοινότητας Ιτέας.

22.20. Κοινότητα Αθαμανών αποτελούμενη από τις κοινότητες: 1. Βλασίου, 2. Δροσάτου, 3. Κουμπουριανών, 4. Λεοντίου, 5. Πετρίλου, 6. Πετροχωριού, 7. Στεφανιάδης, 8. Φουντωτού, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα της κοινότητας ορίζεται ο οικισμός Πετρίλο της τέως κοινότητας Πετρίλου.

Β. Στον πιο πάνω Νομό δεν συντρέχει περίπτωση αναγνώρισης κοινότητας σε δήμο.

Γ. Στο δήμο Ρεντίνης δεν επέρχεται μεταβολή.

23. ΝΟΜΟΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ

Α. Συνιστώνται οι κατωτέρω δήμοι και κοινότητες:

23.1. Δήμος Αγίας Τριάδος αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αυγής, 2. Κορμηλέας, 3. Λεύκης, 4. Μανιακών, 5. Ομορφοκκλησιάς, 6. Πενταβρύσου, 7. Τσακωνής, 8. Χιλιοδένδρου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Μανιάκι της τέως κοινότητας Μανιακών.

23.2. Δήμος Αγίων Αναργύρων αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Βασιλειάδος, 2. Κορησού, 3. Λιθίας, 4. Μελισσοτόπου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Κορησός της τέως κοινότητας Κορησού.

23.3. Δήμος Ακριτών αποτελούμενος από το δήμο Ακριτών, ο οποίος καταργείται και από το συνοικισμό Πολυανέμου της κοινότητας Αγίας Κυριακής, ο οποίος αποσπάται από αυτήν.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Ακρίτες του τέως δήμου Ακριτών.

23.4. Δήμος Αλιάκμονα αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Καλοχωριού, 2. Μεσοποταμιάς, 3. Οινής, 4. Πτεριάς, οι οποίες καταργούνται, καθώς και από το συνοικισμό Αγίας Κυριακής της κοινότητας Αγίας Κυριακής, ο οποίος αποσπάται από αυτήν.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Μεσοποταμιάς της τέως κοινότητας Μεσοποταμιάς.

23.5. Δήμος Ίωνος Δραγούμη αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αμπελοκήπων, 2. Βογατσικού, 3. Γέρμα, 4. Κωσταραζίου, 5. Μηλίτσας, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Βογατσικό της τέως κοινότητας Βογατσικού.

23.6. Δήμος Κορεστίων αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίου Αντωνίου, 2. Γάβρου, 3. Κρανιώνος, 4. Μακροχωριού, 5. Μαυρεκάμπου, 6. Μελά, 7. Χαλάρων, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Γάβρος της τέως κοινότητας Γάβρου.

23.7. Δήμος Μακεδώνων αποτελούμενος από τις κοι-

νόητες: 1. Δισπηλίου, 2. Μαυροχωρίου, 3. Πολυκάρπης, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Μαυροχώρι της τώως κοινότητας Μαυροχωρίου.

23.8. Δήμος Νεστορίου αποτελούμενος από το δήμο Νεστορίου και τις κοινότητες: 1. Κοτύλης, 2. Κυψέλης, 3. Πτελέας, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Νεστόριο του τώως δήμου Νεστορίου.

23.9. Δήμος Ορεστίδος αποτελούμενος από το δήμο Άργους Ορεστικού και τις κοινότητες: 1. Αγίου Ηλία, 2. Αμμουδάρας, 3. Ασπροκκλησιάς, 4. Βράχου, 5. Διαλεκτού, 6. Καστανοφύτου, 7. Λάγκας, 8. Λακκωμάτων, 9. Μελανθίου, 10. Νοστίμου, 11. Σηπλαιών, 12. Σπήλιου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Άργος Ορεστικό του τώως δήμου Άργους Ορεστικού.

23.10. Κοινότητα Αρρένων αποτελούμενη από τις κοινότητες: 1. Επταχωρίου, 2. Ζουζουλής, 3. Χρυσής, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα της κοινότητας ορίζεται ο οικισμός Επταχώρι της τώως κοινότητας Επταχωρίου.

23.11. Κοινότητα Καστρακίου αποτελούμενη από τις κοινότητες: 1. Δενδροχωρίου, 2. Ιεροπηγής, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα της κοινότητας ορίζεται ο οικισμός Ιεροπηγή της τώως κοινότητας Ιεροπηγής.

Β. Στον πιο πάνω Νομό δεν συντρέχει περίπτωση αναγνώρισης κοινότητας σε δήμο.

Γ. Στους δήμους: 1. Βιτσιού, 2. Καστοριάς, 3. Κλεισούρας και στην κοινότητα Γράμου δεν επέρχεται μεταβολή.

24. ΝΟΜΟΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

Α. Συνιστώνται οι κατωτέρω δήμοι και κοινότητες:

24.1. Δήμος Αγίου Γεωργίου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίου Αθανασίου, 2. Αγρού, 3. Αρκαδάδων, 4. Αρμενάδων, 5. Αφιώνος, 6. Δάφνης, 7. Δροσέτου, 8. Καμβαδάδων, 9. Καστελλάνων Γύρου, 10. Μεσαριάς, 11. Πάγων, 12. Ραχτάδων, 13. Χωρεπισκόπων, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Αγρός της τώως κοινότητας Αγρού.

24.2. Δήμος Αχιλλείων αποτελούμενος από το δήμο: 1. Αχιλλείων και τις κοινότητες: 1. Αγίων Δέκα, 2. Άνω Γαρούνας, 3. Βαρυπατάδων, 4. Βιρού, 5. Καλαφατιώνων, 6. Καμάρας, 7. Καστελλάνων Μέσης, 8. Κάτω Γαρούνας, 9. Κουρεμάδων, 10. Μπενιτσών, 11. Σταυρού, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Γαστούρι του τώως δήμου Αχιλλείων.

24.3. Δήμος Εσπερίων αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίων Δούλων, 2. Αγραφών, 3. Αντιπερυνών, 4. Αυλιωτών, 5. Βαλανείου, 6. Βελονάδων, 7. Καβαλλουρίου, 8. Καρουσάδων, 9. Μαγουλάδων, 10. Περούλάδων, 11. Σιδαρίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Βελονάδες της

τώως κοινότητας Βελονάδων.

24.4. Δήμος Θιναλίου αποτελούμενος από το δήμο: 1. Θιναλίου και τις κοινότητες: 1. Κληματιάς, 2. Ξανθάτων, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Αχαράβη του τώως δήμου Θιναλίου.

24.5. Δήμος Κερκυραίων αποτελούμενος από το δήμο Κερκυραίων και τις κοινότητες: 1. Αλεπούς, 2. Εβρουπούλων, 3. Καναλίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Κέρκυρα του τώως δήμου Κερκυραίων.

24.6. Δήμος Κορισσίων αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίου Νικολάου, 2. Αργυράδων, 3. Βασιλικών, 4. Κουσπάδων, 5. Περιβολίου, 6. Πετριτής, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Αργυράδες της τώως κοινότητας Αργυράδων.

24.7. Δήμος Λευκιμναίων αποτελούμενος από το δήμο Λευκιμναίων και τις κοινότητες: 1. Βιταλάδων, 2. Νεοχωρίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Λευκίμμη του τώως δήμου Λευκιμναίων.

24.8. Δήμος Μελιτειών αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίου Ματθαίου, 2. Άνω Παυλιάνας (Παυλιάνα), 3. Βουματάδων, 4. Κάτω Παυλιάνας, 5. Μοραϊτικών, 6. Πεντατίου, 7. Στρογγυλής, 8. Χλοματιανών, 9. Χλομού, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Μοραϊτικά της τώως κοινότητας Μοραϊτικών.

24.9. Δήμος Παλιοκαστριτών αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αλεμματαδων, 2. Γαρδελάδων, 3. Δουκαδων, 4. Κρήνης, 5. Λακώνων, 6. Λιαπάδων, 7. Μικράδων, 8. Σκριπερού, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Λάκωνες της τώως κοινότητας Λακώνων.

24.10. Δήμος Παξών αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Γαίου, 2. Λάγκας, 3. Λογγού, 4. Μαγαζιών, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Γαίος (Παξοί) της τώως κοινότητας Γαίου Παξών.

24.11. Δήμος Παρελίων αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίου Ιωάννου, 2. Άφρας, 3. Βατού, 4. Γιαννάδων, 5. Κανακάδων, 6. Κοκκινίου, 7. Κομπιτσιού, 8. Μαρμάρου, 9. Πέλεκα, 10. Σιναράδων, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Κοκκινίο της τώως κοινότητας Κοκκινίου.

24.12. Δήμος Φαιάκων αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίου Μάρκου, 2. Άνω Κορακιάνας, 3. Ζυγού, 4. Κάτω Κορακιάνας, 5. Σγουράδων, 6. Σπερτύλα, 7. Σωκρακίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Ύψος της τώως κοινότητας Κάτω Κορακιάνας.

Β. Στον πιο πάνω Νομό δεν συντρέχει περίπτωση αναγνώρισης κοινότητας σε δήμο.

Γ. Στο δήμο Κασσωπαιών και στις κοινότητες: 1. Ερεικούσσης, 2. Μαθρακίου, 3. Οθωνών δεν επέρχεται μεταβολή.

25. ΝΟΜΟΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

Α. Συνιστώνται οι κατωτέρω δήμοι και κοινότητες:

25.1. Δήμος Αργοστολίου αποτελούμενος από το δήμο Αργοστολίου και τις κοινότητες: 1. Αγκώνος, 2. Δουγάτων, 3. Διλινάτων, 4. Ζόλων, 5. Θηναίας, 6. Κουρουκλάτων, 7. Νυφίου, 8. Τρωιανάτων, 9. Φαρακλάτων, 10. Φάρσων, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Αργοστόλι του τώως δήμου Αργοστολίου.

25.2. Δήμος Ελειού - Πρόνων αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίας Ειρήνης, 2. Αγίου Νικολάου, 3. Αργινίων, 4. Βαλεριάνου, 5. Μαρκοπούλου, 6. Μαυράτων, 7. Ξενοπούλου, 8. Πάστρας, 9. Πόρου, 10. Σκάλας, 11. Χιονάτων, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Πάστρα της τώως κοινότητας Πάστρας.

25.3. Δήμος Ερίσου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αντιπάτων Ερίσου, 2. Άσου, 3. Βαρέος, 4. Βασιλικιάδων, 5. Καρυάς, 6. Κοθρέα, 7. Κομιτάτων, 8. Μεσοβουλίων, 9. Νεοχωρίου, 10. Πατρικάτων, 11. Πλαγιάς, 12. Τουλιάτων, 13. Φισκάρδου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Βασιλικιάδες της τώως κοινότητας Βασιλικιάδων.

25.4. Δήμος Ιθάκης αποτελούμενος από το δήμο Ιθάκης και τις κοινότητες: 1. Ανωγής, 2. Εξωγής, 3. Κιονίου, 4. Λεύκης, 5. Περαχωρίου, 6. Πλατρείθιά (Πλατηθριά), 7. Σταυρού, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Ιθάκη του τώως δήμου Ιθάκης.

25.5. Δήμος Λειβεθούς αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Βλαχάτων Εικοσμίας, 2. Καραβάδου, 3. Κεραμειών, 4. Λακθήρας, 5. Λουρδάτων, 6. Μεταξάτων, 7. Μουσάτων, 8. Περατάτων, 9. Πεσαδάς, 10. Σβερωνάτων, 11. Σπαρτών, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Κεραμειά της τώως κοινότητας Κεραμειών.

25.6. Δήμος Παλικής αποτελούμενος από το δήμο: 1. Ληξουρίου και τις κοινότητες: 1. Αγίας Θέκλης, 2. Αθέρος, 3. Δαμουλιανάτων, 4. Καμινάτων, 5. Κατωγής, 6. Κοντογενάδας, 7. Κουβαλάτων, 8. Μονοπολάτων, 9. Ριφίου, 10. Σκινέως, 11. Σουλλάρων, 12. Φαβατάτων, 13. Χαβδάτων, 14. Χαβριάτων, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Ληξούρι του τώως δήμου Ληξουρίου.

25.7. Δήμος Σάμης αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Γριζάτων, 2. Καραβομύλου, 3. Πουλάτων, 4. Πυργίου, 5. Σάμης, 6. Χαλιωτάτων, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Σάμη της τώως κοινότητας Σάμης.

Β. Στον πιο πάνω Νομό δεν συντρέχει περίπτωση αναγνώρισης κοινότητας σε δήμο.

Γ. Στο δήμο Πυλαρέων και στην κοινότητα Ομαλών δεν επέρχεται μεταβολή.

26. ΝΟΜΟΣ ΚΙΑΚΙΣ

Α. Συνιστώνται οι κατωτέρω δήμοι και κοινότητες:

26.1. Δήμος Αξιούπολης αποτελούμενος από το δήμο Αξιούπολεως και τις κοινότητες: 1. Ειδομένης, 2. Πλαγιών, 3. Ρυζιών, 4. Σκρά, 5. Φανού, οι οποίοι καταργούνται, καθώς και από τον συνοικισμό Γοργόπης της κοινότητας Γοργόπης, ο οποίος αποσπάται από αυτήν.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Αξιούπολη του τώως δήμου Αξιούπολεως.

26.2. Δήμος Γουμένισσας αποτελούμενος από το δήμο Γουμένισσας και τις κοινότητες: 1. Γρίβας, 2. Κάρπης, 3. Καστανερής, 4. Φιλυρίας, οι οποίοι καταργούνται, καθώς και από το συνοικισμό Στάθη της Κοινότητας Γοργόπης, ο οποίος αποσπάται από αυτήν.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Γουμένισσα του τώως δήμου Γουμένισσας.

26.3. Δήμος Δοϊράνης αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αμαράντων, 2. Δροσάτου, οι οποίες καταργούνται, καθώς και από το συνοικισμό Ακρίτα της Κοινότητας Ακρίτα, ο οποίος αποσπάται από αυτήν.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Δοϊράνη της τώως κοινότητας Δροσάτου.

26.4. Δήμος Ευρωπού αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίου Πέτρου, 2. Ευρωπού, 3. Μεσιάς, 4. Πολυπέτρου, 5. Τούμπας, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Ευρωπός της τώως κοινότητας Ευρωπού.

26.5. Δήμος Γαλλικού αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Γαλλικού, 2. Καμπάνη, 3. Μανδρών, 4. Νέας Σάντας, 5. Πεδινού, 6. Χρυσοπέτρας, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Καμπάνη της τώως κοινότητας Καμπάνη.

26.6. Δήμος Κιλκίς αποτελούμενος από το δήμο Κιλκίς και τις κοινότητες: 1. Βαππικού, 2. Κρηστώνης, 3. Λειψυδρίου, 4. Μεγάλης Βρύσης, 5. Μελανθίου, 6. Μεσιανού, 7. Σταυροχωρίου, 8. Χωρυγίου, οι οποίες καταργούνται, καθώς και από το συνοικισμό Καστανεών της κοινότητας Καστανεών, ο οποίος αποσπάται από αυτήν.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Κιλκίς του τώως δήμου Κιλκίς.

26.7. Δήμος Κρουσσών αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίου Μάρκου, 2. Αναβρυτού, 3. Αντιγονείας, 4. Βάθης, 5. Γερακαρίου, 6. Ελληνικού, 7. Επταλόφου, 8. Ευκαρπίας, 9. Θεοδοσίων, 10. Ισώματος, 11. Κάτω Θεοδωρακίου, 12. Κεντρικού, 13. Κουλαδίου, 14. Κοκκινιάς, 15. Κορωνούδας, 16. Ποντοκερασεάς, 17. Τερπύλλου, 18. Τριποτάμου, 19. Φύσκας, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Τέρπυλλο της τώως κοινότητας Τερπύλλου.

26.8. Δήμος Μουριών αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίας Παρασκευής, 2. Μουριών, 3. Μυριοφύτου, 4. Σταθμού Μουριών, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Σταθμός Μουριών της τώως κοινότητας Σταθμού Μουριών.

26.9. Δήμος Πικρολίμνης αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Ανθοφύτου, 2. Μαυρονερίου, 3. Μικροκάμπου, 4. Νέου Αγιονερίου, 5. Νέου Γυναικοκάστρου, 6. Ξυλοκερατάς, 7. Παλαιού Αγιονερίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Μικροκάμπος της τέως κοινότητας Μικροκάμπου.

26.10. Δήμος Πολυκάστρου αποτελούμενος από το δήμο Πολυκάστρου και τις κοινότητες: 1. Αξιοχωρίου, 2. Άσπρου, 3. Βαφιοχωρίου, 4. Ευζώνων, 5. Μικρού Δάσους, 6. Πευκοδάσους, 7. Ποντοπρακλείας, οι οποίες καταργούνται, καθώς και από τους συνοικισμούς: 1. Ειρηνικού της κοινότητας Ακρίτα, ο οποίος αποσπάται από αυτήν, 2. Κορώνια της κοινότητας Ακρίτα, ο οποίος αποσπάται από αυτήν.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Πολύκαστρο του τέως δήμου Πολυκάστρου.

26.11. Δήμος Χέρσου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Μεγάλης Στέρνας, 2. Πλαγιάς, 3. Χέρσου, οι οποίες καταργούνται, καθώς και από το συνοικισμό Ηλιόλουστον της κοινότητας Καστανεών, ο οποίος αποσπάται από αυτήν.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Χέρσο της τέως κοινότητας Χέρσου.

Β. Στον πιο πάνω Νομό δεν συντρέχει περίπτωση αναγνώρισης κοινότητας σε δήμο.

Γ. Στην κοινότητα Λιβαδίων δεν επέρχεται μεταβολή.

27. ΝΟΜΟΣ ΚΟΖΑΝΗΣ

Α. Συνιστώνται οι κατωτέρω δήμοι και κοινότητες:

27.1. Δήμος Αγίας Παρασκευής αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίου Χριστοφόρου, 2. Ερμακιάς, 3. Καρυσχωρίου, 4. Σπηλιάς, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Άγιος Χριστόφορος της τέως κοινότητας Αγίου Χριστοφόρου.

27.2. Δήμος Αιανής αποτελούμενος από το δήμο Αιανής και τις κοινότητες: 1. Αγίας Παρασκευής, 2. Ροδιανής, 3. Ρυμνίου, 4. Χρωμίου, οι οποίοι καταργούνται, καθώς και από τους συνοικισμούς: 1. Κερασέας, 2. Κτενίου της κοινότητας Κερασέας, οι οποίοι αποσπώνται από αυτήν.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Αιανή του τέως δήμου Αιανής.

27.3. Δήμος Ασκίου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Γαλαπινής, 2. Ερατύρας, 3. Καλονερίου, 4. Ναμάτων, 5. Πελεκάνου, 6. Σισανίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Καλονέρι της τέως κοινότητας Καλονερίου.

27.4. Δήμος Βελβεντού αποτελούμενος από το δήμο Βελβεντού και την κοινότητα Καταφυγίου, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Βελβεντός του τέως δήμου Βελβεντού.

27.5. Δήμος Βερμίου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Ανατολικού, 2. Κομνηνών, 3. Μεσοβούνου, 4. Πύργων, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Κομνηνά της τέως κοινότητας Κομνηνών.

27.6. Δήμος Δημητρίου Υψηλάντη αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Λιβερών, 2. Μαυροδενδρίου, 3. Ποντοκώμης, 4. Σιδερά, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Μαυροδένδρι της τέως κοινότητας Μαυροδενδρίου.

27.7. Δήμος Ελμείας αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αμυγδαλέας, 2. Άγω Κώμης, 3. Καισάρειας, 4. Κάτω Κώμης, 5. Κοντοβουνίου, 6. Κρόκου, 7. Σπάρτου, οι οποίες καταργούνται, καθώς και από το συνοικισμό Μηλέας της κοινότητας Κερασέας, ο οποίος αποσπάται από αυτήν.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Κρόκος της τέως κοινότητας Κρόκου.

27.8. Δήμος Ελλησπόντου αποτελούμενος από τους δήμους: 1. Πολυμύλου, 2. Φιλιππούπολης (Τετραλόφου) και τις κοινότητες: 1. Αγίου Δημητρίου, 2. Ακρινής, 3. Δρεπάνου, 4. Καπνοχωρίου, 5. Κλείτου, 6. Κουλάδος, 7. Ρυακίου, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Κουλάδα της τέως κοινότητας Κουλάδος.

27.9. Δήμος Καμβουνίων αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Ελάτης, 2. Μικροβάλτου, 3. Τρανοβάλτου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Τρανόβαλτος της τέως κοινότητας Τρανοβάλτου.

27.10. Δήμος Κοζάνης αποτελούμενος από το δήμο Κοζάνης και τις κοινότητες: 1. Αλωναίων, 2. Ανθοτόπου, 3. Βατερού, 4. Εξοχής, 5. Καλαμιάς, 6. Καρυδίτσας, 7. Κοίλων, 8. Λευκόβρυσης, 9. Λευκοπηγής, 10. Λιγερής, 11. Μεταμορφώσεως, 12. Ξηρολίμνης, 13. Οινόης, 14. Πετρανών, 15. Πρωτοχωρίου, 16. Πτελέας, 17. Σκήτης, 18. Χαραυγής, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Κοζάνη του τέως δήμου Κοζάνης.

27.11. Δήμος Μουρικίου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αναρράχης, 2. Αρδάσσης, 3. Εμπορίου, 4. Μηλοχωρίου, 5. Φούφα, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Εμπόριο της τέως κοινότητας Εμπορίου.

27.12. Δήμος Νεάπολης αποτελούμενος από το δήμο Νεάπολης και τις κοινότητες: 1. Αλιόκμονος, 2. Αξιοκάστρου, 3. Ασπρούλας, 4. Δρυοβούνου, 5. Λευκοθέας, 6. Μεσολόγγου, 7. Μολόχας, 8. Πλατανιάς, 9. Πολυλάκκου, 10. Σημάντρου, 11. Σκαλοχωρίου, 12. Τραπεζίτσης, 13. Χορηγού, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Νεάπολη του τέως δήμου Νεάπολης.

27.13. Δήμος Πτολεμαΐδας αποτελούμενος από το δήμο Πτολεμαΐδας και τις κοινότητες: 1. Ασβεστοπέτρας, 2. Γαλατείας, 3. Δροσερού, 4. Καρδίας, 5. Κομάνου, 6. Μαυροπηγής, 7. Ολυμπιάδος, 8. Πενταβρύσου, 9. Περδίκκα, 10. Προασπίου, 11. Πτελεώνος, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Πτολεμαΐδα του τέως δήμου Πτολεμαΐδας.

27.14. Δήμος Σερβίων αποτελούμενος από το δήμο Σερβίων και τις κοινότητες: 1. Αυλών, 2. Βαθυλάκκου, 3. Γουλών, 4. Ιμέρων, 5. Κρανιδίων, 6. Λευκάρων, 7. Μεσιανής, 8. Μεταξά, 9. Νεράιδας, 10. Πλατανορρεΰ-

11. Πολυρράχου, 12. Ροδίτου, 13. Τριγωνικού, ποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Σέρβια του τώως δήμου Σερβίων.

15. Δήμος Σιάπistas αποτελούμενος από το δήμο Σιάπistas και τις κοινότητες: 1. Μικροκάστρου, 2. Πακάστρου, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Σιάπistas του τώως δήμου Σιατίστης.

16. Δήμος Τσοτλίου αποτελούμενος από το δήμο Τσοτλίου και τις κοινότητες: 1. Αγιάσματος, 2. Αγίων Αρχαίων, 3. Αυγερινού, 4. Δαμασκηνιάς, 5. Δάφνης, 6. Χειμάρρου, 7. Δραγασιάς, 8. Ζώνης, 9. Κλεισσοειτίας, 10. Κορυφής, 11. Κρηνηίου, 12. Λυκαίων, 13. Λούβρης, 14. Μόρφης, 15. Πλακιάς, 16. Πολυκαστανίου, 17. Ροζαρίου, 18. Χρυσαιγής, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Τσοτλίου του τώως δήμου Τσοτλίου.

17. Κοινότητα Πενταλόφου αποτελούμενη από τις κοινότητες: 1. Αγίας Σωτήρας, 2. Βυθού, 3. Διλόφου, 4. Ενταλόφου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα της κοινότητας ορίζεται ο οικισμός Πεντάλοφο του τώως δήμου Πενταλόφου.

Στον πρώτο πάνω Νομό δεν συντρέχει περίπτωση ανώρισης κοινότητας σε δήμο.

Στις κοινότητες: 1. Βλάστης, 2. Λιβαδερού δεν υπάρχει μεταβολή.

ΝΟΜΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ

Συνιστώνται οι κατωτέρω δήμοι:

1. Δήμος Άσσου-Λεχαιίου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Άσσου, 2. Κάτω Άσσου, 3. Λεχαιίου, 4. Περιγαλίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Περιγαλίου της κοινότητας Περιγαλίου.

2. Δήμος Βέλου αποτελούμενος από το δήμο Βέλου Νεράντζης και τις κοινότητες: 1. Ελληνοχωρίου, 2. Κωφών, 3. Κρηνών, 4. Πουλλίτης, 5. Σπυλάκας, 6. Τριπόρων, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Βέλου του τώως δήμου Βέλου - Νεράντζας.

3. Δήμος Βόχας αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Βοχαικού, 2. Βραχάτιου, 3. Ευαγγελιστρίας, 4. Κωφολατείου, 5. Μπολατίου, 6. Σουληναρίου, 7. Χαλκιδίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Ζευγολατείου της κοινότητας Ζευγολατείου.

4. Δήμος Ευρωσπίνης αποτελούμενος από το δήμο Ευρωσπίνης και τις κοινότητες: 1. Ελληνικού, 2. Καλαμών, 3. Λυκοποριάς, 4. Πύργου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Δερβένι του τώως δήμου Ευρωσπίνης.

5. Δήμος Κορινθίων αποτελούμενος από το δήμο Κορινθίων και τις κοινότητες: 1. Αρχαίας Κορίνθου, 2. Ακρόπολης, 3. Ξυλοκεριζής, 4. Σολομού, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Κόρινθος του τώως δήμου Κορίνθου.

28.6. Δήμος Λουτρακίου-Περαχωράς αποτελούμενος από το δήμο Λουτρακίου - Περαχωράς και τις κοινότητες: 1. Ισθμίας, 2. Πισίων, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Λουτράκι - Περαχωρά του τώως δήμου Λουτρακίου - Περαχωράς.

28.7. Δήμος Νεμέας αποτελούμενος από το δήμο Νεμέας και τις κοινότητες: 1. Αηδονίων, 2. Αρχαίας Νεμέας, 3. Αρχαίων Κλεωνών, 4. Γαλατά, 5. Δάφνης, 6. Καστρακίου, 7. Λεοντίου, 8. Πετρίου, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Νεμέα του τώως δήμου Νεμέας.

28.8. Δήμος Ξυλοκάστρου αποτελούμενος από το δήμο Ξυλοκάστρου και τις κοινότητες: 1. Άνω Τρικάλων, 2. Γελινιατικών, 3. Δένδρου, 4. Ζεμενού, 5. Θαλερού, 6. Θροφαρίου, 7. Καμαρίου, 8. Καρυάς, 9. Κάτω Λουτρού, 10. Κάτω Συνοικίας Τρικάλων, 11. Κορυφωτίσης, 12. Λαγκαδαϊκών, 13. Μάννας, 14. Μελισσίου, 15. Μέσης Συνοικίας Τρικάλων, 16. Νέων Βρυσοουλών, 17. Ξανθοχωρίου, 18. Παναριτίου, 19. Πελλήνης, 20. Πισίων, 21. Ρεθίου, 22. Ριζής, 23. Σοφικών, 24. Στυλίων, 25. Συκιάς, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Ξυλόκαστρο του τώως δήμου Ξυλοκάστρου.

28.9. Δήμος Σικωνίων αποτελούμενος από το δήμο Σικωνίων και τις κοινότητες: 1. Βελίνης, 2. Γονούσης, 3. Διμηνίου, 4. Κάτω Διμηνίου, 5. Κλημεντίου, 6. Κρυσσοειτίας, 7. Λαλιώτου, 8. Μεγάλου Βάλτου, 9. Μικρού Βάλτου, 10. Μουλκίου, 11. Μποζικά, 12. Παραδεισίου, 13. Πασίου, 14. Σικωνίας, 15. Σουλίου, 16. Τιτάνης, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Κιάτο του τώως δήμου Σικωνίων.

28.10. Δήμος Σαρωνικού αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αθικίων, 2. Αγ. Ιωάννου, 3. Γαλατακίου, 4. Κατακαλίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Αθικία της κοινότητας Αθικίων.

28.11. Δήμος Σολυγείας αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγγελοκάστρου, 2. Κόρφου, 3. Σοφικού, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Σοφικό της κοινότητας Σοφικού.

28.12. Δήμος Στυμφαλίας αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Ασπροκάμπου, 2. Δροσοπηγής, 3. Καισαρίου, 4. Καλιανών, 5. Καστανέας, 6. Κεφαλαρίου, 7. Κυλλήνης, 8. Λαύκας, 9. Στυμφαλίας, 10. Ψαρίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Καλιανό της κοινότητας Καλιανών.

28.13. Δήμος Τενέας αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγιονορίου, 2. Αγ. Βασιλείου, 3. Κλένιας, 4. Κουταλά, 5. Στεφανίου, 6. Χιλιμοδίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Χιλιμοδί της κοινότητας Χιλιμοδίου.

28.14. Δήμος Φενεού αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγιονορίου, 2. Αγ. Βασιλείου, 3. Κλένιας, 4. Κουταλά, 5. Στεφανίου, 6. Χιλιμοδίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Χιλιμοδί της κοινότητας Χιλιμοδίου.

28.14. Δήμος Φενεού αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγιονορίου, 2. Αγ. Βασιλείου, 3. Κλένιας, 4. Κουταλά, 5. Στεφανίου, 6. Χιλιμοδίου, οι οποίες καταργούνται.

τητες: 1. Αρχαίας Φενεού, 2. Γκούρας, 3. Κάτω Ταρσού, 4. Ματίου, 5. Μεσινού, 6. Μοσιάς, 7. Πανοράματος, 8. Στενού, 9. Φενεού, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Γκούρα της τέως κοινότητας Γκούρας.

Β. Στον πιο πάνω Νομό δεν συντρέχει περίπτωση αναγνώρισης κοινότητας σε δήμο.

Γ. Στο δήμο Αγίων Θεοδώρων δεν επέρχεται μεταβολή.

29. ΝΟΜΟΣ ΚΥΚΛΑΔΩΝ

Α. Συνιστώνται οι κατωτέρω δήμοι και κοινότητες:

29.1. Δήμος Αμοργού αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αιγιάλης, 2. Αμοργού, 3. Αρκεσίνης, 4. Βρούτση, 5. Θαλαρίων, 6. Καταπόλων (Αμοργού), οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Χώρα της τέως κοινότητας Αμοργού.

29.2. Δήμος Άνδρου αποτελούμενος από το δήμο: 1. Άνδρου και τις κοινότητες: 1. Αποκίων, 2. Βουρκωτής, 3. Λαμύρων, 4. Μεσαριάς, 5. Πιτροφού, 6. Στενίων, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Χώρα του τέως δήμου Άνδρου.

29.3. Δήμος Άνω Σύρου αποτελούμενος από το δήμο Άνω Σύρου και τις κοινότητες: 1. Γαλησσά, 2. Πάγου, 3. Χρούσων, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Άνω Σύρος του τέως δήμου Άνω Σύρου.

29.4. Δήμος Δρυμαλίας αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Απεράθου, 2. Δαμαρινός, 3. Δανακού, 4. Κεραμωτής, 5. Κορωνίδος, 6. Κορώνου, 7. Μέσης, 8. Μονής, 9. Σκαδού, 10. Φιλοπίου, 11. Χαλκείου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Χάλκειο της τέως κοινότητας Χαλκείου.

29.5. Δήμος Εξωμβούργου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγάπης, 2. Καλλονής, 3. Κάμπου, 4. Καρδιανής, 5. Κηκάδου, 6. Κώμης, 7. Στενής, 8. Υστερνίων, 9. Φαλατάδου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Ξινάρα της τέως κοινότητας Κάμπου.

29.6. Δήμος Ερμούπολεως αποτελούμενος από το δήμο Ερμούπολεως και την κοινότητα Μάννα, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Ερμούπολη του τέως δήμου Ερμούπολεως.

29.7. Δήμος Θήρας αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Ακρωτηρίου, 2. Βόθωνος, 3. Βουρβούλου, 4. Εμπορείου, 5. Έξω Γωνιάς, 6. Επισκοπής Γωνιά, 7. Ημεροβιγλίου, 8. Θήρας, 9. Καρτεράδου, 10. Μεγαλοχωρίου, 11. Μεσαριάς, 12. Πύργου Καλλιστής, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Φηρά της τέως κοινότητας Θήρας.

29.8. Δήμος Κορθίου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Καππαριάς, 2. Κορθίου, 3. Κοχύλου, 4. Όρμου

Κορθίου, 5. Παλαιοκάστρου, 6. Συνετίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Όρμος Κορθίου της τέως κοινότητας Όρμου Κορθίου.

29.9. Δήμος Κύθνου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Δρυοπίδος, 2. Κύθνου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Χώρα της τέως κοινότητας Κύθνου.

29.10. Δήμος Μήλου αποτελούμενος από το δήμο Μήλου και την κοινότητα Αδάμαντος, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Μήλος του τέως δήμου Μήλου.

29.11. Δήμος Μυκόνου αποτελούμενος από το δήμο Μυκονίων και την κοινότητα Άνω Μεράς, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Μύκονος του τέως δήμου Μυκονίων.

29.12. Δήμος Νάξου αποτελούμενος από το δήμο Νάξου και τις κοινότητες: 1. Αγίου Αρσενίου, 2. Βιβλου, 3. Γαλανάδου, 4. Γαλήνης, 5. Γλινάδου, 6. Εγγαρών, 7. Κινιδάρου, 8. Μελάνων, 9. Ποταμιάς, 10. Σαγκρίου, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Χώρα του τέως δήμου Νάξου.

29.13. Δήμος Πάρου αποτελούμενος από το δήμο Πάρου και τις κοινότητες: 1. Αγκαφιάς, 2. Αρχιλόχου, 3. Κώστου, 4. Λευκών, 5. Μαρτήσσης, 6. Ναούσης, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Παρουκά του τέως δήμου Πάρου.

29.14. Δήμος Ποσειδωνίας αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Βάρης, 2. Ποσειδωνίας, 3. Φοίνικος, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Επισκοπή της τέως κοινότητας Ποσειδωνίας.

29.15. Δήμος Σίφνου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Απολλωνίας, 2. Αρτεμώνος, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Απολλωνία της τέως κοινότητας Απολλωνίας.

29.16. Δήμος Τήνου αποτελούμενος από το δήμο Τήνου και τις κοινότητες: 1. Δύο Χωριών, 2. Τριαντάρου, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Χώρα του τέως δήμου Τήνου.

29.17. Δήμος Υδρούσας αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αμολόχου, 2. Άνω Γαυρίου, 3. Απροβάτου, 4. Αρνά, 5. Βιταλίου, 6. Γαυρίου, 7. Κατακόλου, 8. Μακροταντάλου, 9. Μπασιού, 10. Παλαιοπόλεως, 11. Φελλού, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Γαύριο της τέως κοινότητας Γαυρίου.

29.18. Κοινότητα Φολεγάνδρου αποτελούμενη από τις κοινότητες: 1. Άνω Μεριάς, 2. Φολεγάνδρου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα της κοινότητας ορίζεται ο οικισμός Χώρα της τέως κοινότητας Φολεγάνδρου.

29.19. Κοινότητα Οίας αποτελούμενη από τις κοινότητες: 1. Οίας, 2. Θηρασίας, οι οποίες καταργούνται. Έδρα της κοινότητας ορίζεται ο οικισμός Οία της κοινότητας Οίας.

Β. Στον πιο πάνω Νομό δεν συντρέχει περίπτωση αργώσεως κοινότητας σε δήμο.

Γ. Στους δήμους: 1. Ιητών, 2. Κέας, 3. Σερφίου και τις κοινότητες: 1. Ανάφης, 2. Αντιπάρου, 3. Δονούσης, 4. Ηράκλειας, 5. Κιψώλου, 6. Κουφονησίων, 7. Πανόρμου, 8. Σκίνου, 9. Σχοινούσσης δεν επέρχεται μεταβολή.

30. ΝΟΜΟΣ ΛΑΚΩΝΙΑΣ

Α. Συνιστώνται οι κατωτέρω δήμοι και κοινότητες:

30.1. Δήμος Ανατολικής Μάνης αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Δρυμού, 2. Έξω Νυμφίου, 3. Κοκκάλας, 4. Κότρωνα, 5. Λαγίας, 6. Πυρρίχου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Κότρωνα της κοινότητας Κότρωνα.

30.2. Δήμος Ασωπού αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Ασωπού (Παπαδιάνικα), 2. Δαιμονίας, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Ασωπός του δήμου Ασωπού.

30.3. Δήμος Βοιών αποτελούμενος από το δήμο Αρσινόης και από τις κοινότητες: 1. Αγίου Αρσινόου, 2. Αγίου Νικολάου Βοιών, 3. Αγίων Αποστόλων, 4. Άνω Καστανέας, 5. Βελανιδιών, 6. Ελίκας, 7. Λαχίου, 8. Καστανέας Επιδαύρου Λιμηράς, 9. Λαχίου, 10. Μεσοχωρίου, 11. Παντανάσσης, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Νεάπολη Βοιών του δήμου Αρσινόης.

30.4. Δήμος Γερόνθρων αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αλεποχωρίου, 2. Γερακίου, 3. Καλλιθέας, 4. Καρπίτης, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Γεράκι της κοινότητας Γερακίου.

30.5. Δήμος Γυθείου αποτελούμενος από το δήμο Αρσινόης και τις κοινότητες: 1. Αγίου Βασιλείου, 2. Αγίων, 3. Δροσοπηγής, 4. Καλυβίων, 5. Καρβελάς, 6. Καρυοπέλαγος, 7. Κονακίων, 8. Κρήνης, 9. Λυγερέα, 10. Μαθιόνας, 11. Μυρσίνης, 12. Νεοχωρίου, 13. Πλατάνου, 14. Σιδηροκάστρου, 15. Σκαμνακίου, 16. Σκουταρίου, 17. Τριφυλίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Γύθειο του δήμου Αρσινόης.

30.6. Δήμος Έλους αποτελούμενος από το δήμο Αρσινόης και την κοινότητα Γλυκόβρυσης, οι οποίες καταργούνται, καθώς και από το συνοικισμό Αγίου Ιωάννη, ο οποίος αποσπάται από την κοινότητα Απιδέας.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Βλαχιά της κοινότητας Έλους.

30.7. Δήμος Ζάρακα αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Ιέρακος, 2. Κυπαρισσίου, 3. Λαμποκάμπου, 4. Λαχίας, 5. Χάρακος, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Ρειχέα της κοινότητας Ρειχέας.

30.8. Δήμος Θεραπνών αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγ. Αναργύρων, 2. Αγριάνων, 3. Γκοριτσάς, 4. Καλλονής, 5. Κεφαλάς, 6. Πλατάνων, 7. Σκούρας, 8. Χρυσάφων, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Γκοριτσά της κοινότητας Γκοριτσάς.

30.9. Δήμος Κροκεών αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Βασιλακίου, 2. Δαφνίου, 3. Κροκεών, 4. Λαγίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Κροκεές της κοινότητας Κροκεών.

30.10. Δήμος Μολάων αποτελούμενος από το δήμο Μολάων και τις κοινότητες: 1. Ελαιάς, 2. Κουπιών, 3. Μεταμορφώσεως, 4. Πακίων, 5. Συκέας, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Μολάοι του δήμου Μολάων.

30.11. Δήμος Μονεμβασίας αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγγελώνας, 2. Αγίου Δημητρίου Μονεμβασίας, 3. Αγίου Ιωάννου, 4. Αγίου Νικολάου Μονεμβασίας, 5. Βελιών, 6. Ελληνικού, 7. Λιρών, 8. Μονεμβασίας, 9. Νομίων, 10. Ταλάντων, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Μονεμβασία της κοινότητας Μονεμβασίας.

30.12. Δήμος Μυστρά αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίας Ειρήνης, 2. Αγίου Ιωάννου, 3. Αναβρυτής, 4. Λογγάστρας, 5. Μαγούλας, 6. Μυστρά, 7. Παρορείου, 8. Σουσιάνων, 9. Τρύπτης, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Μαγούλα της κοινότητας Μαγούλας.

30.13. Δήμος Νιάτων αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίου Δημητρίου Ζάρακος, 2. Κρεμαστής, 3. Νιάτων, οι οποίες καταργούνται, καθώς και το συνοικισμό Απιδέας της κοινότητας Απιδέας, ο οποίος αποσπάται από αυτήν.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Άγιος Δημήτριος Ζάρακος της κοινότητας Αγίου Δημητρίου Ζάρακος.

30.14. Δήμος Οινούντος αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Βαμβακούς, 2. Βαρβίτσης, 3. Βασαράς, 4. Βουπανών, 5. Βρεσθένων, 6. Θεολόγου, 7. Κονιδίτης, 8. Σελλασίας, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Σελλασία της κοινότητας Σελλασίας.

30.15. Δήμος Οιτύλου αποτελούμενος από τους δήμους: 1. Αρσινόης, 2. Διφύ, 3. Οιτύλου και τις κοινότητες: 1. Αλικών, 2. Άνω Μπουλαριών, 3. Βάθειας, 4. Γερολιμένους, 5. Κοίτας, 6. Κούνου, 7. Τσικαλιών, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Αρσινόη του δήμου Αρσινόης.

30.16. Δήμος Πελλάνας αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίου Κωνσταντίνου, 2. Αγόριανης, 3. Αλευρούς, 4. Βορδονίας, 5. Γεωργιτσίου, 6. Καστορείου, 7. Λογκανικού, 8. Πελλάνας, 9. Περιβολίων, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Καστόρειο της κοινότητας Καστορείου.

τέως κοινότητας Καστορείου.

30.17. Δήμος Σπάρτης αποτελούμενος από το δήμο Σπαρπατών και τις κοινότητες: 1. Αμυκλών, 2. Αφισίου, 3. Καλυβίων Σοχάς, 4. Κλαδά, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Σπάρτη του τέως δήμου Σπαρπατών.

30.18. Δήμος Σμύνους αποτελούμενος από το δήμο Αγίου Νικολάου και τις κοινότητες: 1. Μελιτίνης, 2. Παλαιοβρύσης, 3. Πετρίνας, 4. Προσπλίου, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Άγιος Νικόλαος του τέως δήμου Αγίου Νικολάου.

30.19. Δήμος Φαριδος αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Ανωγειών, 2. Άρνης, 3. Βασιλικής, 4. Γοράνων, 5. Δάφνης, 6. Λευκοχώματος, 7. Ξηροκαμπίου, 8. Παλαιοπαναγίας, 9. Πολοβίτσης, 10. Ποταμιάς, 11. Σπαρπάς, 12. Τραπεζαντής, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Ξηροκάμπιο της τέως κοινότητας Ξηροκαμπίου.

Β. Στον πιο πάνω Νομό δεν συντρέχει περίπτωση αναγνώρισης κοινότητας σε δήμο.

Γ. Στο δήμο Σκάλας και στις κοινότητες: 1. Ελαφονήσου, 2. Καρυών δεν επέρχεται μεταβολή.

31. ΝΟΜΟΣ ΛΑΡΙΣΗΣ

Α. Συνιστώνται οι κατωτέρω δήμοι και κοινότητες:

31.1. Δήμος Αγιάς αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγιάς, 2. Αετολόφου, 3. Ανάβρας, 4. Γερακαρίου, 5. Ελάφου, 6. Μεγαλοβρύσου, 7. Μεταξοχωρίου, 8. Νερομύλων, 9. Ποταμιάς, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Αγιά της τέως κοινότητας Αγιάς.

31.2. Δήμος Αμπελώνος αποτελούμενος από το δήμο Αμπελώνος και τις κοινότητες: 1. Βρουτόπου, 2. Δελεριών, 3. Ροδιάς, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Αμπελώνα του τέως δήμου Αμπελώνος.

31.3. Δήμος Αντχασίων αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Άκρης, 2. Κρανέας Ελασσόνας, 3. Λουτρού, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Κρανέα Ελασσόνα της τέως κοινότητας Κρανέας Ελασσόνας.

31.4. Δήμος Αρμενίου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αρμενίου, 2. Μεγάλου Μοναστηρίου, 3. Νίκης, 4. Σωτηρίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Αρμένιο της τέως κοινότητας Αρμενίου.

31.5. Δήμος Γιάννουλης αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Γιάννουλης, 2. Φαλάνης, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Γιάννουλη της τέως κοινότητας Γιάννουλης.

31.6. Δήμος Γόννων αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Γόννων, 2. Ιτέας, 3. Καλλιπεύκης, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Γόννοι της τέως κοινότητας Γόννων.

31.7. Δήμος Ελασσόνας αποτελούμενος από το δήμο:

1. Ελασσόνας και τις κοινότητες: 1. Βαλανίδας, 2. Γαλανόβρυσης, 3. Ευαγγελισμού, 4. Κεφαλοβρύσου, 5. Παλαιοκάστρου, 6. Στεφανοβούνου, 7. Τσαριτσάνης οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Ελασσόνα του τέως δήμου Ελασσόνας.

31.8. Δήμος Ενιπέα αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίου Γεωργίου, 2. Βασιλή, 3. Κατωχωρίου, 4. Κρήνης, 5. Μεγάλου Ευυδρίου, 6. Πολυνερίου, 7. Σταυρού, 8. Υπερείας, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Μεγάλο Ευυδριο της τέως κοινότητας Μεγάλου Ευυδρίου.

31.9. Δήμος Ευρυμενών αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Καρίτσης, 2. Ομολίου, 3. Παλαιοπύργου, 4. Στομίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Στομιο της τέως κοινότητας Στομίου.

31.10. Δήμος Κάτω Ολύμπου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αιγάνης, 2. Κρανέας, 3. Πυργετού, 4. Ραψάνης, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Πυργετός της τέως κοινότητας Πυργετού.

31.11. Δήμος Κιλελέρ αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγγαντερής, 2. Καλαμακίου, 3. Κιλελέρ, 4. Μελίσσης, 5. Νέου Περιβολίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Κιλελέρ της τέως κοινότητας Κιλελέρ (Κυψέλης).

31.12. Δήμος Κοιλιάδας αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αμυγδαλέας, 2. Ελευθερών, 3. Κοιλιάδος, 4. Κουτσοχέρου, 5. Λουτρού, 6. Μάνδρας, 7. Ραχούλας, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Κοιλιάδα της τέως κοινότητας Κοιλιάδος.

31.13. Δήμος Κρανώνος αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίου Γεωργίου, 2. Αγίων Αναργύρων, 3. Βουναινών, 4. Δοξαρά, 5. Κρανώνος, 6. Κυπαρίσσου, 7. Μαυροβουνίου, 8. Μικρού Βουνού, 9. Ψυχικού, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Άγιοι Ανάργυροι της τέως κοινότητας Αγίων Αναργύρων.

31.14. Δήμος Λακέρειας αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αμυγδαλής, 2. Ανατολής, 3. Δήμητρας, 4. Καστρίου, 5. Μαρμαρίνης, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Δήμητρα της τέως κοινότητας Δήμητρας.

31.15. Δήμος Λάρισας αποτελούμενος από το δήμο Λαρίσης και την κοινότητα Τερψιθέας, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Λάρισα του τέως δήμου Λαρίσης.

31.16. Δήμος Λιβαδίου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Δολίχης, 2. Λιβαδίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Λιβάδι της τέως κοινότητας Λιβαδίου.

31.17. Δήμος Μακρυχωρίου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Ελατείας, 2. Ευαγγελισμού, 3. Μακρυχωρίου, 4. Παραποτάμου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Μακρυχώρι της

κοινότητας Μακρυχωρίου.

18. Δήμος Μελιβοίας αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Μελιβοίας, 2. Σκήτης, 3. Σκλήθρου, 4. Ρίτισης, οι οποίες καταργούνται.

Γρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Σωτηρίτσα της κοινότητας Σωτηρίτσας.

19. Δήμος Ναρθακίου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Δένδρων, 2. Διλόφου, 3. Καλλιθέας, 4. Ακίου, 5. Σκοπιάς, οι οποίες καταργούνται.

Γρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Ναρθάκιο της κοινότητας Ναρθακίου.

20. Δήμος Νέσσωνας αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Καλοχωρίου, 2. Κυψελοχωρίου, 3. Νέσσωνας, 4. Ξυφής, 5. Πουρναρίου, 6. Σπηλιάς, 7. Συκουρίου, οι οποίες καταργούνται.

Γρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Συκούριο της κοινότητας Συκουρίου.

21. Δήμος Νικαίας αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Διλόφου, 2. Ζαπτείου, 3. Μοσχοχωρίου, 4. Νέων, 5. Νέας Λεύκης, 6. Νέων Καρυών, 7. Νικαίας, 8. Πράσας, οι οποίες καταργούνται.

Γρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Νικαία της τέως κοινότητας Νικαίας.

22. Δήμος Ολύμπου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Καλλιθέας, 2. Κοκκινογείου, 3. Κοκκινοπηγίου, 4. Λόφου, 5. Ολυμπάδος, 6. Πυθίου, 7. Φλαμπούρου, οι οποίες καταργούνται.

Γρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Καλλιθέα της κοινότητας Καλλιθέας.

23. Δήμος Πλατυκάμπου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Πλατυκάμπου και τις κοινότητες: 1. Γλαύκης, 2. Ευθυρίου, 3. Μελίας, 4. Μελισσοχωρίου, 5. Ναμάτων, 6. Μορφοχωρίου, 7. Χάλκης, οι οποίες καταργούνται.

Γρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Πλατύκαμπος της τέως κοινότητας Πλατυκάμπου.

24. Δήμος Πολυδάμαντα αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αμπελείας, 2. Βαμβακούς, 3. Δασολόφου, 4. Ιεράπετρας, 5. Ζωοδόχου Πηγής, 6. Κάτω Βασιλικών, 7. Εραϊδίας, 8. Πολυδαμείου, 9. Ρευματιάς, 10. Σιτοχώρι, 11. Σκοτούσσης, 12. Χαλκιάδων, οι οποίες καταργούνται.

Γρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Βαμβακού της κοινότητας Βαμβακούς.

25. Δήμος Ποταμιάς αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αμουρίου, 2. Βλαχογιαννίου, 3. Δομενίκου, 4. Αγούλας, 5. Μεγάλου Ελευθεροχωρίου, 6. Μεσοχωρίου, 7. Πραπρωρίου, 8. Συκέας, οι οποίες καταργούνται.

Γρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Βλαχογιάννιο της τέως κοινότητας Βλαχογιαννίου.

26. Δήμος Σαρανταπόρου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Σαρανταπόρου και τις κοινότητες: 1. Αζώρου (Μέσα Βάλας), 2. Γερανίων, 3. Γιαννωτών, 4. Λυκουδίου, οι οποίες καταργούνται.

Γρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Σαραντάπορος της τέως κοινότητας Σαρανταπόρου.

27. Δήμος Τυρνάβου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αργυροπουλείου, 2.

Δαμασίου, 3. Δένδρων, οι οποίες καταργούνται.

Γρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Τύρναβος του τέως δήμου Τυρνάβου.

31.28. Δήμος Φαρσάλων αποτελούμενος από τον δήμο: 1. Φαρσάλων και τις κοινότητες: 1. Αχλλείου, 2. Βρυσιών, οι οποίες καταργούνται.

Γρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Φάρσαλα του τέως δήμου Φαρσάλων.

31.29. Κοινότητα Αμπελακίων αποτελούμενη από τις κοινότητες: 1. Αμπελακίων, 2. Τεμπών, οι οποίες καταργούνται.

Γρα της κοινότητας ορίζεται ο οικισμός Αμπελάκια της τέως κοινότητας Αμπελακίων.

31.30. Κοινότητα Καρυάς αποτελούμενη από τις κοινότητες: 1. Καρυάς, 2. Κρυόβρυσης, 3. Συκαμινέας, οι οποίες καταργούνται.

Γρα της κοινότητας ορίζεται ο οικισμός Καρυά της τέως κοινότητας Καρυάς.

Β. Στον πιο πάνω Νομό δεν συντρέχει περίπτωση αναγνώρισης κοινότητας σε δήμο.

Γ. Στην κοινότητα Βερδικούσσης δεν επέρχεται μεταβολή.

32. ΝΟΜΟΣ ΛΑΣΙΘΙΟΥ

Α. Συνιστώνται οι κατωτέρω δήμοι:

32.1. Δήμος Αγίου Νικολάου αποτελούμενος από τον δήμο: 1. Αγίου Νικολάου και τις κοινότητες: 1. Βρουχά, 2. Ελούντας, 3. Έξω Λακκωνίων, 4. Έξω Ποτάμων, 5. Ζενίων, 6. Καλού Χωρίου, 7. Κριτσάς, 8. Κρούστα, 9. Λιμνών, 10. Λούμα, 11. Μέσα Λακκωνίων, 12. Πρίνας, 13. Σκινιά, οι οποίες καταργούνται.

Γρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Άγιος Νικόλαος του τέως δήμου Αγίου Νικολάου.

32.2. Δήμος Ιεράπετρας αποτελούμενος από τους δήμους: 1. Ιεράπετρας, 2. Νέων Μαλών και τις κοινότητες: 1. Αγίου Ιωάννου, 2. Ανατολής, 3. Γδοχίων, 4. Καβουσίσι, 5. Καλαμαύκας, 6. Κάτω Χωρίου, 7. Μακρυλιάς, 8. Μεσελέρων, 9. Μουρνιών, 10. Μύθων, 11. Μύρτου, 12. Παχείας Άμμου, 13. Ριζής, οι οποίες καταργούνται.

Γρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Ιεράπετρα του τέως δήμου Ιεράπετρας.

32.3. Δήμος Ιτάνου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Ζάκρου, 2. Καρυδίου, 3. Παλαικάστρου, οι οποίες καταργούνται.

Γρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Παλαικάστρο της τέως κοινότητας Παλαικάστρου.

32.4. Δήμος Λεύκης αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίας Τριάδος, 2. Απιδίων (Μέσα Απιδίου), 3. Αρμένων, 4. Ζίρου, 5. Παππαγιαννάδων, 6. Χανδρά, οι οποίες καταργούνται.

Γρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Ζίρος της τέως κοινότητας Ζίρου.

32.5. Δήμος Μακρύ Γιαλού αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίου Στεφάνου, 2. Λιθινών, 3. Ορεινού, 4. Περιβολακίων, 5. Πεύκων, 6. Σταυροχωρίου, 7. Σχι-

νοκαψάλων, 8. Χρυσοπηγής, οι οποίες καταργούνται.
Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Κουτσουράς της τέρως κοινότητας Σταυροχωρίου.

32.6. Δήμος Νεάπολης αποτελούμενος από το δήμο: 1. Νεαπόλεως και τις κοινότητες: 1. Αγίου Αντωνίου, 2. Βουλισμένης, 3. Βραχασίου, 4. Βρυσών, 5. Καρυδίου, 6. Καστελίου Φουρνής, 7. Λατσιδας, 8. Μιλάτου, 9. Νικηθανού, 10. Φουρνής, 11. Χουμεριάκου, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Νεάπολη του τέρως δήμου Νεαπόλεως.

32.7. Δήμος Οροπεδίου Λασιθίου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αβρακόντε, 2. Αγίου Γεωργίου, 3. Αγίου Κωνσταντίνου, 4. Καμινακίου, 5. Κάτω Μετοχίου, 6. Λαγού, 7. Μαρμακέτου, 8. Μέσα Λασιθίου, 9. Πλάτης, 10. Τζερμιάδου, 11. Ψυχρού, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Τζερμιάδο της τέρως κοινότητας Τζερμιάδου.

32.8. Δήμος Σητείας αποτελούμενος από το δήμο Σητείας και τις κοινότητες: 1. Αγίου Γεωργίου, 2. Αχλαδιών, 3. Έξω Μουλιανών, 4. Καταδωνίου, 5. Κρυών, 6. Λάστρου, 7. Μαρωνίας, 8. Μέσα Μουλιανών, 9. Μυρσίνης, 10. Πισκοκεφάλου, 11. Πραισού, 12. Ρούσσας Εκκλησίας, 13. Σκοπής, 14. Σταυρωμένου, 15. Σφάκας, 16. Τουρλωτής, 17. Χαμεζίου, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Σητεία του τέρως δήμου Σητείας.

8. Στον πιο πάνω Νομό δεν συντρέχει περίπτωση αναγνώρισης κοινότητας σε δήμο.

33. ΝΟΜΟΣ ΛΕΣΒΟΥ

Α. Συνιστώνται οι κατωτέρω δήμοι και κοινότητες:

33.1. Δήμος Αγίας Παρασκευής αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίας Παρασκευής, 2. Νάπης, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Αγία Παρασκευή της τέρως κοινότητας Αγίας Παρασκευής.

33.2. Δήμος Αττικής αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίου Δημητρίου, 2. Αττικής, 3. Βάρους, 4. Δάφνης, 5. Καρπασίου, 6. Καταλάκκου, 7. Σαρδών, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Αττική της τέρως κοινότητας Αττικής.

33.3. Δήμος Γέρας αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Μεσαγρού, 2. Παλαιοκήπου, 3. Παππάδου, 4. Περάματος, 5. Πλακάδου, 6. Σκοπέλου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Παππάδος της τέρως κοινότητας Παππάδου.

33.4. Δήμος Ερεσού - Αντίσσης αποτελούμενος από το δήμο Ερεσού και τις κοινότητες: 1. Αντίσσης, 2. Βατούσσης, 3. Μεσοτόπου, 4. Πτερούντος, 5. Σιγρίου, 6. Χιδήρων, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Ερεσός του τέρως δήμου Ερεσού.

33.5. Δήμος Ευεργέτουλα αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Ασωμάτου, 2. Ιππείου, 3. Κάτω Τρίτους, 4. Κεραμείων, 5. Λάμπου Μύλων, 6. Μυχού, 7. Συκούντος,

οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Συκούντα της τέρως κοινότητας Συκούντος.

33.6. Δήμος Καλλονής αποτελούμενος από το δήμο Καλλονής και τις κοινότητες: 1. Άγρας, 2. Ανεμόπας, 3. Σκαλοχωρίου, 4. Φίλιας, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Καλλονή του τέρως δήμου Καλλονής.

33.7. Δήμος Λουτροπόλεως Θερμής αποτελούμενος από το δήμο Λουτροπόλεως Θερμής και τις κοινότητες: 1. Κώμης, 2. Μιστεγγών, 3. Νέων Κυδωνίων, 4. Πηγής, 5. Πύργων Θερμής, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Λουτρόπολη Θερμής του τέρως δήμου Λουτροπόλεως Θερμής.

33.8. Δήμος Μανταμάδου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Κάπης, 2. Κλειούς, 3. Μανταμάδου, 4. Πελόπτης, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Μανταμάδος της τέρως κοινότητας Μανταμάδου.

33.9. Δήμος Μήθυμνας αποτελούμενος από το δήμο Μηθύμνης και τις κοινότητες: 1. Αργέννου, 2. Λεπετύμνου, 3. Συκαμινέας, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Μήθυμνα του τέρως δήμου Μηθύμνης.

33.10. Δήμος Μούδρου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Καλλιόπης, 2. Καμινίων, 3. Κοντοπουλίου, 4. Λύχνων, 5. Μούδρου, 6. Παναγίας, 7. Πλάκας, 8. Ρεπανιδίου, 9. Ρουσσοπουλίου, 10. Ρωμανού, 11. Σκανδαλίου, 12. Φισίνης, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Μούδρος της τέρως κοινότητας Μούδρου.

33.11. Δήμος Μύρινας αποτελούμενος από το δήμο Μυριναίων και τις κοινότητες: 1. Θάνους, 2. Κάσπακα, 3. Κορνού, 4. Πλατέας, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Μύρινα του τέρως δήμου Μυριναίων.

33.12. Δήμος Μυτιλήνης αποτελούμενος από το δήμο Μυτιλήνης και τις κοινότητες: 1. Αγίας Μαρίας, 2. Αλυφαντών, 3. Αφάλωνος, 4. Αουτρών, 5. Μόριας, 6. Παμφίλων (Παμφύλλων), 7. Παναγιούδας, 8. Ταξιαρχών, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Μυτιλήνη του τέρως δήμου Μυτιλήνης.

33.13. Δήμος Νέας Κούταλης αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγκαρυώνων, 2. Καλλιθέας, 3. Κοντά, 4. Λιβαδοχωρίου, 5. Νέας Κούταλης, 6. Πεδινού, 7. Πορπανού, 8. Τσιμανδρίων, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Κοντά της τέρως κοινότητας Κοντά.

33.14. Δήμος Πέτρας αποτελούμενος από το δήμο Πέτρας και τις κοινότητες: 1. Στύψης, 2. Υψηλομετώπου, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Πέτρα του τέρως δήμου Πέτρας.

33.15. Δήμος Πλωμαρίου αποτελούμενος από το δήμο Πλωμαρίου και τις κοινότητες: 1. Ακρασίου, 2. Αμπελικού, 3. Μεγαλοχωρίου, 4. Νεοχωρίου, 5. Παλαιοχωρίου, 6. Πλαγιάς, 7. Τρύγωνα, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Πλωμάρι του

τέως δήμου Πλωμαρίου.

33.16. Δήμος Πολιχνίτου αποτελούμενος από το δήμο Πολιχνίτου και τις κοινότητες: 1. Βασιλικών, 2. Βρίσας,

3. Λισβορίου, 4. Σταυρού, οι οποίοι καταργούνται.
Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Πολιχνίτος του τέως δήμου Πολιχνίτου.

Β. Στον πιο πάνω Νομό δεν συντρέχει περίπτωση αναγνώρισης κοινότητας σε δήμο.

Γ. Στον δήμο Αγιάσου και στην κοινότητα Αγίου Ευστρατίου δεν επέρχεται μεταβολή.

34. ΝΟΜΟΣ ΛΕΥΚΑΔΟΣ

Α. Συνιστώνται οι κατωτέρω δήμοι και κοινότητες:

34.1. Δήμος Απολλωνίων αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίου Ηλία, 2. Αγίου Πέτρου, 3. Αθανίου, 4. Βασιλικής, 5. Βουρνικά, 6. Δραγάνου, 7. Ευγήρου, 8. Κομηλίου, 9. Κονταραϊνης, 10. Μαραντοχωρίου, 11. Νικολή, 12. Σύβρου, 13. Χορτάτων, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Βασιλική της τέως κοινότητας Βασιλικής.

34.2. Δήμος Ελλομένου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Βαυκερής, 2. Βλυχού, 3. Κατωχωρίου, 4. Νεοχωρίου, 5. Νυδρίου, 6. Πλατυστόμων, 7. Πόρου, 8. Φτερνού, 9. Χαραδιατικών, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Νυδρί της τέως κοινότητας Νυδρίου.

34.3. Δήμος Καρυάς αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Εγκλουβής, 2. Καρυάς, 3. Πηγαδησάνων, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Καρυά της τέως κοινότητας Καρυάς.

34.4. Δήμος Λευκάδος αποτελούμενος από το δήμο Λευκάδος και τις κοινότητες: 1. Αγίου Νικητα, 2. Αλεξάνδρου, 3. Απολλοπαινης, 4. Καλαμιτσίου, 5. Κερωτών, 6. Κατούνης, 7. Τσευκαλάδων, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Λευκάδα του τέως δήμου Λευκάδος.

34.5. Δήμος Σφακιωτών αποτελούμενος από το δήμο Σφακιωτών και τις κοινότητες: 1. Δρυμώνος, 2. Εξανθείας, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Λαζαράτα του τέως δήμου Σφακιωτών.

34.6. Κοινότητα Καλάμου αποτελούμενη από τις κοινότητες: 1. Επισκοπής, 2. Καλάμου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα της κοινότητας ορίζεται ο οικισμός Κάλαμος της τέως κοινότητας Καλάμου.

Β. Στον πιο πάνω Νομό δεν συντρέχει περίπτωση αναγνώρισης κοινότητας σε δήμο.

Γ. Στο δήμο Μεγανησίου και στην κοινότητα Καστού δεν επέρχεται μεταβολή.

35. ΝΟΜΟΣ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ

Α. Συνιστώνται οι κατωτέρω δήμοι και κοινότητες:

35.1. Δήμος Αγριάς αποτελούμενος από τις κοινότητες:

1. Αγριάς, 2. Δρακείας, οι οποίες καταργούνται.
Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Αγριά της τέως κοινότητας Αγριάς.

35.2. Δήμος Αισωνίας αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Διμηνίου, 2. Σέσκλου, οι οποίες καταργούνται.
Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Διμήνη της τέως κοινότητας Διμηνίου.

35.3. Δήμος Αλμυρού αποτελούμενος από το δήμο: 1. Αλμυρού και τις κοινότητες: 1. Ανθοτόπου, 2. Ευξεινουπόλεως, 3. Κοκκοτών, 4. Κροκίου, 5. Κωφών, 6. Πλατάνου, 7. Φυλάκης, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Αλμυρός του τέως δήμου Αλμυρού.

35.4. Δήμος Αργαλαστής αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αργαλαστής, 2. Μετοχίου, 3. Ξινόβρυσης, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Αργαλαστή της τέως κοινότητας Αργαλαστής.

35.5. Δήμος Αρτέμιδας αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίου Βλασίου, 2. Αγίου Λαυρεντίου, 3. Άνω Λεχωνίων, 4. Κάτω Λεχωνίων, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Άνω Λεχώνια της τέως κοινότητας Άνω Λεχωνίων.

35.6. Δήμος Αφетών αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αφетών, 2. Καλαμακίου, 3. Λαμπινούς, 4. Νεοχωρίου, 5. Συκής, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Νεοχώρι της τέως κοινότητας Νεοχωρίου.

35.7. Δήμος Ζαγοράς αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Ζαγοράς, 2. Μακρυρράχης, 3. Πουρίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Ζαγορά της τέως κοινότητας Ζαγοράς.

35.8. Δήμος Κάρλας αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Καναλιών, 2. Κερασέας, 3. Ριζομούλου, 4. Στεφανοβικείου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Στεφανοβικείο της τέως κοινότητας Στεφανοβικείου.

35.9. Δήμος Μηλεών αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίου Γεωργίου Νηλείας, 2. Βυζίτσης, 3. Καλών Νερών, 4. Μηλεών, 5. Πινακατών, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Μηλέα της τέως κοινότητας Μηλεών.

35.10. Δήμος Μουρεσίου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίου Δημητρίου Πηλίου, 2. Ανηλίου, 3. Κισσού, 4. Μουρεσίου, 5. Ξορυχτίου, 6. Τσαγκαράδας, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Τσαγκαράδα της τέως κοινότητας Τσαγκαράδας.

35.11. Δήμος Νέας Αγχιάλου αποτελούμενος από το δήμο Νέας Αγχιάλου και τις κοινότητες: 1. Αϊδινίου, 2. Μικροθηβών, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Νέα Αγχιάλος του τέως δήμου Νέας Αγχιάλου.

35.12. Δήμος Νέας Ιωνίας αποτελούμενος από το δήμο Νέας Ιωνίας και την κοινότητα Γλαφυρών, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Νέα Ιωνία του τέως δήμου Νέας Ιωνίας.

35.13. Δήμος Πορταριάς αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Άλλης Μεριάς, 2. Κατωχωρίου, 3. Πορταριάς, 4. Σταγιατών, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Πορταριά της τέως κοινότητας Πορταριάς.

35.14. Δήμος Πτελεού αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίων Θεοδώρων, 2. Αχιλλείου, 3. Πτελεού, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Πτελεός της τέως κοινότητας Πτελεού.

35.15. Δήμος Σηπάδος αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Λαύκου, 2. Μηλίνης, 3. Προμυρίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Λαύκος της τέως κοινότητας Λαύκου.

35.16. Δήμος Σκοπέλου αποτελούμενος από το δήμο Σκοπέλου και τις κοινότητες: 1. Γλώσσης, 2. Κλήματος, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Σκόπελος του τέως δήμου Σκοπέλου.

35.17. Δήμος Σούρτης αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίας Τριάδος, 2. Αγίου Ιωάννου, 3. Αμαλιαπόλεως, 4. Βρυναίνης, 5. Δριμώνος, 6. Σούρτης, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Σούρτη της τέως κοινότητας Σούρτης.

35.18. Δήμος Φερών αποτελούμενος από το δήμο Βελεστίνου και τις κοινότητες: 1. Αγίου Γεωργίου Φερών, 2. Αερινού, 3. Μικρού Περιβολακίου, 4. Περιβλέπτου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Βελεστίνου του τέως δήμου Βελεστίνου.

Β. Στον πιο πάνω Νομό δεν συντρέχει περίπτωση αναγνώρισης κοινότητας σε δήμο.

Γ. Στους δήμους: 1. Αλοννήσου, 2. Βόλου, 3. Ιωλκού, 4. Σκιάθου και στις κοινότητες: 1. Ανάβρας, 2. Κεραμιδίου, 3. Μακρινίτισης, 4. Τρικεριού δεν επέρχεται μεταβολή.

36. ΝΟΜΟΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ

Α. Συνιστώνται οι κατωτέρω δήμοι και κοινότητες:

36.1. Δήμος Αβίας αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αβίας, 2. Αλτομυρών, 3. Δολών, 4. Κάμπου, 5. Κέντρου, 6. Πηγαδίων, 7. Σταυροπηγίου, 8. Σωτηριανικών, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Κάμπος της τέως κοινότητας Κάμπου.

36.2. Δήμος Αετού αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγριλιάς, 2. Αετού, 3. Αρτκίου, 4. Γλυκορριζίου, 5. Καμαρίου, 6. Κεφαλόβρυσης, 7. Κοπανακίου, 8. Κρυονερίου, 9. Μοναστηρίου, 10. Πολυθέας, 11. Σιτοχωρίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Κοπανάκι της τέως κοινότητας Κοπανακίου.

36.3. Δήμος Αιπείας αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αδριανής, 2. Λογγάς, 3. Μηλίτσας, 4. Νέας Κορώνης, 5. Χράνων, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Λογγά της τέως κοινότητας Λογγάς.

36.4. Δήμος Ανδανίας αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγριλοβούνου, 2. Άνω Μελπείας, 3. Δασοχωρίου, 4. Δεσύλλα, 5. Διαβολιτσίου, 6. Ηλέκτρας, 7. Καρνασίου, 8. Κάτω Μελπείας, 9. Κεντρικού, 10. Κωνσταντίνων, 11. Μάλτας, 12. Μάνδρας, 13. Μαντζαρίου, 14. Παραπουγκίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Διαβολίτσιο της τέως κοινότητας Διαβολιτσίου.

36.5. Δήμος Ανδρούσας αποτελούμενος από το δήμο Ανδρούσης και τις κοινότητες: 1. Αγριλιάς, 2. Αμφιθέας, 3. Ελληνοσεκλησίας, 4. Εύας, 5. Καλογερορράχης, 6. Μαγγανιακού, 7. Πολυλόφου, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Ανδρούσα του τέως δήμου Ανδρούσης.

36.6. Δήμος Άριος αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αλωνίων, 2. Άμμου, 3. Ανεμομύλου, 4. Άριος, 5. Αριοχωρίου, 6. Ασπροπουλιάς, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Άριος της τέως κοινότητας Άριος.

36.7. Δήμος Αριστομένους αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αριστομένους, 2. Βουταίνης, 3. Διοδίων, 4. Κεφαλοβρύσου, 5. Κουτίφαρη, 6. Μάνεση, 7. Πελεκανάδας, 8. Πλατανόβρυσης, 9. Πουλιτσίου, 10. Στέρνας, 11. Στρεφίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Αριστομένης της τέως κοινότητας Αριστομένους.

36.8. Δήμος Αρφαρών αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίου Φλώρου, 2. Αγρίλου, 3. Αρφαρών, 4. Βελανιδιάς, 5. Βρομόβρυσης, 6. Πηδημάτος, 7. Πλατέος, 8. Σταμαπνίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Αρφαρά της τέως κοινότητας Αρφαρών.

36.9. Δήμος Αυλώνα αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγαλιανής, 2. Αυλώνος, 3. Βανάδας, 4. Ελαίας, 5. Καλιτσαίνης, 6. Καλού Νερού, 7. Καρυών, 8. Πλατανίων, 9. Προδρόμου, 10. Σιδηροκάστρου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Σιδηρόκαστρο της τέως κοινότητας Σιδηροκάστρου.

36.10. Δήμος Βουφράδων αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Βλάση, 2. Κουρτακίου, 3. Μηλιωπίου, 4. Πετριτσίου, 5. Χαραυγής, 6. Χατζή, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Χατζή της τέως κοινότητας Χατζή.

36.11. Δήμος Γαργαλιάνων αποτελούμενος από το δήμο Γαργαλιάνων και τις κοινότητες: 1. Βάλτας, 2. Λεύκης, 3. Μαραθοπόλεως, 4. Μουζακίου, 5. Πύργου, 6. Φλόκας, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Γαργαλιάνοι του τέως δήμου Γαργαλιάνων.

36.12. Δήμος Δωρίου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Άνω Δωρίου, 2. Βασιλικού, 3. Δωρίου, 4. Κόκλα, 5. Κούβελα, 6. Μάλθης, 7. Χαλκιά, 8. Χρυσό-

3. Δήμος Ψαρίου, οι οποίες καταργούνται.
 ο οικισμός Δωρίο της τέως
 ητας Δωρίου.

4. Δήμος Θουρίας αποτελούμενος από τις κοι-
 νότητες: 1. Αιθαιάς, 2. Αμφείας, 3. Ανθείας, 4. Θουρίας,
 5. Προμάνης, 6. Πολιανής, οι οποίες καταργούνται.
 ο οικισμός Θουρία της τέως
 ητας Θουρίας.

5. Δήμος Ιθώμης αποτελούμενος από τις κοινό-
 τητες: 1. Αριστοδημείου, 2. Αρσινοής, 3. Βαλύρας 4.
 5. Κεφαλινού, 6. Λαμπαινής, 7. Μαυρομ-
 ιθώμης, 8. Ρευματιάς, οι οποίες καταργούνται.
 ο οικισμός Βαλύρα της τέως
 ητας Βαλύρας.

6. Δήμος Καλαμάτας αποτελούμενος από το δήμο
 ατας και τις κοινότητες: 1. Αλαγονίας, 2. Αντι-
 3. Αρτεμισίας, 4. Ασπροχώματος, 5. Βέργας,
 6. Λοχωρίου, 7. Καρβελίου, 8. Λαδά, 9. Λαϊκών, 10.
 11. Μαντινείας, 12. Νεδούσης, 13.
 14. Σαγείας, οι οποίοι καταργούνται.
 ο οικισμός Καλαμάτα του
 δήμου Καλαμάτας.

7. Δήμος Κορώνης αποτελούμενος από τις κοι-
 νότητες: 1. Ακριτοχωρίου, 2. Βασιλιτσίου, 3. Βουναριών,
 4. Γαλανίου, 5. Κόμπων, 6. Κορώνης, 7. Υαμείας, 8.
 9. Χαροκοπίου, 10. Χρυσοκελλαριάς, οι ο-
 τες καταργούνται.

ο οικισμός Κορώνη της
 κοινότητας Κορώνης.

8. Δήμος Κυπαρισσίας αποτελούμενος από το
 δήμο Κυπαρισσίας και τις κοινότητες: 1. Αρμενίων, 2.
 3. Μουριατάδας, 4. Μύρου, 5. Ξηροκάμπου, 6.
 7. Πονερίου, 8. Ραχών, 9. Σπηλιάς, 10. Στασιού, 11.
 12. Τάδας, οι οποίοι καταργούνται.

ο οικισμός Κυπαρισσία του
 δήμου Κυπαρισσίας.

9. Δήμος Λεϊκτρού αποτελούμενος από τις κοι-
 νότητες: 1. Αγίου Νικολάου, 2. Αγίου Νίκωνος, 3. Ε-
 4. Θαλαμών, 5. Καρδαμύλης, 6. Κερυβουνίου,
 7. Κρανιάς, 8. Λαγκάδας, 9. Μηλέας, 10. Νεοχωρίου,
 11. Πιπαστή, 12. Πλάτσης, 13. Προασπίου, 14. Προσηλίου,
 15. Ραγίου, 16. Ριγκλιών, 17. Σαϊδόνας, 18. Τραχήλας,
 19. Τριβυριών, οι οποίες καταργούνται.

ο οικισμός Καρδαμύλη της
 κοινότητας Καρδαμύλης.

10. Δήμος Μεθώνης αποτελούμενος από τις κοι-
 νότητες: 1. Ευαγγελισμού, 2. Καινούργιου Χωρίου, 3.
 4. Μεθώνης, 5. Φοινίκης, 6. Φοινικούτος,
 7. Φοινικίων, οι οποίες καταργούνται.

ο οικισμός Μεθώνη της
 κοινότητας Μεθώνης.

11. Δήμος Μελιγαλά αποτελούμενος από το δήμο
 αλά και τις κοινότητες: 1. Ανθούσης, 2. Ζευγο-
 3. Καλλιπόρης, 4. Μαγούλας, 5. Μίλα, 6. Νεο-
 7. Ιθώμης, 8. Πολίχνης, 9. Σκάλας, 10. Στενυκλάρου,
 11. Τροικαλαϊκών, οι οποίοι καταργούνται.

ο οικισμός Μελιγαλά του
 δήμου Μελιγαλά.

36.21. Δήμος Μεσσήνης αποτελούμενος από το δήμο
 Μεσσήνης και τις κοινότητες: 1. Αβραμίου, 2. Αναλή-
 ψης, 3. Βελίκας, 4. Καρτερολίου, 5. Λευκοχώρας, 6.
 7. Λυκοτρόφου, 8. Μαδένης, 9. Μαυρομματίου Παμίσου, 10.
 11. Νεοχωρίου Αριστομένου, 12. Πιπε-
 13. Ριτίσης, 14. Σπαταλίου, 15. Τριόδου, οι οποίοι καταρ-
 γούνται.

ο οικισμός Μεσσήνη του
 τέως δήμου Μεσσήνης.

36.22. Δήμος Νέστορος αποτελούμενος από το δήμο
 Χώρας και τις κοινότητες: 1. Αμπελοφύτου, 2. Κορυ-
 φασιού, 3. Μεταξάδας, 4. Μυρσινοχωρίου, 5. Παλαιού
 Λουτρού, 6. Ρωμανού, 7. Φλεσιάδος, οι οποίοι καταρ-
 γούνται.

ο οικισμός Χώρα του τέως
 δήμου Χώρας.

36.23. Δήμος Οιχαλίας αποτελούμενος από τις κοι-
 νότητες: 1. Ανδανίας, 2. Καλυβίων, 3. Κατσαρού, 4.
 5. Λουτρού, 6. Μερότης, 7. Οιχαλίας, 8. Πεύκου, 9. Σιάμου,
 10. Σολακίου, 11. Φίλια, οι οποίες καταργούνται.

ο οικισμός Μερόπη της
 τέως κοινότητας Μερότης.

36.24. Δήμος Παπαφλέσσα αποτελούμενος από τις
 κοινότητες: 1. Βλαχοπούλου, 2. Μανιακίου, 3. Μαργε-
 λίου, 4. Μεταμορφώσεως, 5. Παπαφλέσσα, οι οποίες
 καταργούνται.

ο οικισμός Βλαχόπουλο της
 τέως κοινότητας Βλαχοπούλου.

36.25. Δήμος Πεταλιδίου αποτελούμενος από τις κοι-
 νότητες: 1. Αχλαδοχωρίου, 2. Δάρα, 3. Δροσιάς, 4.
 5. Καλοχωρίου, 6. Καρποφόρων, 7. Καστανίων, 8. Κοκκίνου,
 9. Λυκίσσης, 10. Μαθίας, 11. Νερομούλου, 12. Πανπερίου,
 13. Πεταλιδίου, οι οποίες καταργούνται.

ο οικισμός Πεταλιδι της
 τέως κοινότητας Πεταλιδίου.

36.26. Δήμος Πύλου αποτελούμενος από το δήμο
 Πύλου και τις κοινότητες: 1. Αμπελοκήπων, 2. Γλυφάδας,
 3. Ικλαίνης, 4. Καλλιθέας, 5. Κυνηγού, 6. Μεσοχωρίου,
 7. Παππουλιών, 8. Πηδάσου, 9. Πύλας, 10. Χωματάδας,
 οι οποίοι καταργούνται.

ο οικισμός Πύλος του τέως
 δήμου Πύλου.

36.27. Δήμος Φιλιατρών αποτελούμενος από το δήμο
 Φιλιατρών και τις κοινότητες: 1. Εξοχικού, 2. Μάλης,
 3. Πλάτης, 4. Χαλαζονίου, 5. Χρισπανουπόλεως, οι
 οποίοι καταργούνται.

ο οικισμός Φιλιατρά του
 τέως δήμου Φιλιατρών.

36.28. Δήμος Χιλιχωριών αποτελούμενος από τις
 κοινότητες: 1. Κοικκουνάρας, 2. Κρεμμυδιών, 3. Με-
 σοποτάμου, 4. Σουλχηναρίου, 5. Χανδρινού, οι οποίες
 καταργούνται.

ο οικισμός Χανδρινός της
 τέως κοινότητας Χανδρινού.

36.29. Δήμος Είρας αποτελούμενος από τις κοινό-
 τητες: 1. Αγίου Σώστου, 2. Αμπελιώνας, 3. Κακαλετρίου,
 4. Νέδας, 5. Πέτρας, 6. Σκληρού, 7. Στασίμου, 8.
 9. Συρριζού, οι οποίες καταργούνται.

ο οικισμός Νέδα της τέως

κοινότητας Νέδας.

36.30. Κοινότητα Τρικόρφου αποτελούμενη από τις κοινότητες: 1. Δραΐνας, 2. Κλήματος, 3. Κορομηλέας, 4. Παλαιοκάστρου, 5. Τρικόρφου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα της κοινότητας ορίζεται ο οικισμός Τρίκορφο της τέως κοινότητας Τρικόρφου.

36.31. Κοινότητα Τριπύλας αποτελούμενη από τις κοινότητες: 1. Καλογερεσίου, 2. Λαντζουνάτου, 3. Λυπουδεσίου, 4. Ραπτοπούλου, 5. Ροδιάς, 6. Σελλά, 7. Τριπύλας, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα της κοινότητας ορίζεται ο οικισμός Ραπτόπουλο της τέως κοινότητας Ραπτοπούλου.

Β. Στον πιο πάνω Νομό δεν συντρέχει περίπτωση αναγνώρισης κοινότητας σε δήμο.

37. ΝΟΜΟΣ ΞΑΝΘΗΣ

Α. Συνιστώνται οι κατωτέρω δήμοι και κοινότητες:

37.1. Δήμος Αβδήρων αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αβδήρων, 2. Μάνδρας, 3. Μυρωδάτου, 4. Νέας Κεσσάνης, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Άβδηρα της τέως κοινότητας Αβδήρων.

37.2. Δήμος Βιστωνίδος αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Γενισέας, 2. Διομηδείας, 3. Κουτσού, 4. Μαγκικού, 5. Πηγαδιών, 6. Πολυσιτίου, 7. Σελίνου, 8. Σουνίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Γενισέα της τέως κοινότητας Γενισέας.

37.3. Δήμος Μύκης αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Εχίνου, 2. Μύκης, 3. Ωραίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Σμίνθη της τέως κοινότητας Μύκης.

37.4. Δήμος Ξάνθης αποτελούμενος από το δήμο Ξάνθης και τις κοινότητες: 1. Ευμοΐφου, 2. Κιμμεριών, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Ξάνθη του τέως δήμου Ξάνθης.

37.5. Δήμος Σταυρούπολης αποτελούμενος από το δήμο Σταυρουπόλεως και τις κοινότητες: 1. Γέρακα, 2. Δαφνώνος, 3. Καρυσφύτου, 4. Κομνηνών, 5. Νεοχωρίου, 6. Πασχαλιάς, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Σταυρούπολη του τέως δήμου Σταυρουπόλεως.

37.6. Δήμος Τοπερίου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αβάτου, 2. Γαλάνης, 3. Εξοχής, 4. Ερασίου, 5. Εύλαλου, 6. Μαγγάνων, 7. Ολβίου, 8. Τοξοτών, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Εύλαλον της τέως κοινότητας Εύλαλου.

Β. Στον πιο πάνω Νομό δεν συντρέχει περίπτωση αναγνώρισης κοινότητας σε δήμο.

Γ. Στις κοινότητες: 1. Θερμών, 2. Κοτύλης, 3. Σατρών, 4. Σελέρου δεν επέρχεται μεταβολή.

38. ΝΟΜΟΣ ΠΕΛΛΗΣ

Α. Συνιστώνται οι κατωτέρω δήμοι:

38.1. Δήμος Αριδαίας αποτελούμενος από το δήμο Αριδαίας και τις κοινότητες: 1. Αλώρου, 2. Αψάλου, 3. Βορεινού, 4. Γαρεφείου, 5. Δωροθέας, 6. Λουτρακίου, 7. Λυκοστόμου, 9. Μεγαπλατάνου, 10. Ξιφιακής, 11. Όρμης, 12. Πιπεριών, 13. Πολυκαρπίου, 14. Προμάχων, 15. Σαρακηνών, 16. Σωσάνδρας, 17. Τσάκων, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Αριδαία του τέως δήμου Αριδαίας.

38.2. Δήμος Βεγορίτιδας αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίου Αθανασίου, 2. Αρνίσσης, 3. Γραμματικού, 4. Παναγίτσας, 5. Περαίας, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Άρνισσα της τέως κοινότητας Αρνίσσης.

38.3. Δήμος Γιαννιτσών αποτελούμενος από το δήμο Γιαννιτσών και τις κοινότητες: 1. Αμπελειών, 2. Μελισσίου, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Γιαννιτσά του τέως δήμου Γιαννιτσών.

38.4. Δήμος Έδεσσας αποτελούμενος από το δήμο Εδέσσης και τις κοινότητες: 1. Άγρα, 2. Βρυτών, 3. Καρυδιάς, 4. Μεσημερίου, 5. Νησίου, 6. Πλατάνης, 7. Ριζαρίου, 8. Σωτήρας, 9. Φλαμουριάς, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Έδεσσα του τέως δήμου Εδέσσης.

38.5. Δήμος Εξαπλατάνου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αρχαγγέλου, 2. Εξαπλατάνου, 3. Θεοδωρακείου, 4. Θηριοπέτρας, 5. Ίδας, 6. Κωνσταντίας, 7. Μηλέας, 8. Νερομύλων, 9. Νοτίας, 10. Περικλείας, 11. Φιλωτείας, 12. Φούστανης, 13. Χρυσής, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Εξαπλάτανος της τέως κοινότητας Εξαπλατάνου.

38.6. Δήμος Κρύας Βρύσης αποτελούμενος από το δήμο Κρύας Βρύσης και τις κοινότητες: 1. Αγίου Λουκά, 2. Ακρολίμνης, 3. Εσωβάτων, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Κρύα Βρύση του τέως δήμου Κρύας Βρύσης.

38.7. Δήμος Κύρρου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αξού, 2. Αραβησσού, 3. Αχλαδοχωρίου, 4. Λάκκας, 5. Μυλοτόπου, 6. Παλαιού Μυλοτόπου, 7. Πλαγιάριου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Νέος Μυλότοπος της τέως κοινότητας Μυλοτόπου.

38.8. Δήμος Μεγάλου Αλεξάνδρου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Γαλατάδων, 2. Δροσερού, 3. Λιπαρού, 4. Καρυωτίσσης, 5. Παλαψύτου, 6. Τριφυλλίου, οι οποίες καταργούνται, καθώς και από το συνεικισμένο Αγίου Γεωργίου της κοινότητας Δάφνης, ο οποίος αποσπάται από αυτήν.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Γαλατάδες της τέως κοινότητας Γαλατάδων.

Β.9. Δήμος Μενιίδος αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Ανύδρου, 2. Καλής, 3. Καλλιπόλεως, 4. Ινέας, 5. Μανδάλου, 6. Προφήτου Ηλιού, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Καλή της τέως κοινότητας Καλής.

Β.10. Δήμος Πέλλας αποτελούμενος από το δήμο της και τις κοινότητες: 1. Αγροσυκέας, 2. Αθύρων, 3. Δυτικού, 4. Νέας Πέλλης, 5. Ραχώνας, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Πέλλα του τέως δήμου Πέλλης.

Β.11. Δήμος Σκύδρας αποτελούμενος από το δήμο της και τις κοινότητες: 1. Αρσενίου, 2. Άσπρου, 3. Λάφνης, 4. Καλυβίων, 5. Πετραίας, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Σκύδρα του τέως δήμου Σκύδρας.

Β. Στον πιο πάνω Νομό δεν συντρέχει περίπτωση αναγνώρισης κοινότητας σε δήμο.

9. ΝΟΜΟΣ ΠΙΕΡΙΑΣ

Α. Συνιστώνται οι κατωτέρω δήμοι:

Β.1. Δήμος Αιγινίου αποτελούμενος από το δήμο της και την κοινότητα Καταχά, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Αιγίνιο του τέως δήμου Αιγινίου.

Β.2. Δήμος Δίου αποτελούμενος από το δήμο της και τις κοινότητες: 1. Αγίου Σπυριδωνος, 2. Βροντούς, 3. Καρίτσας, 4. Κονταριώπισης, 5. Νέας Εφέσου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Κονταριώπισσα του τέως δήμου Κονταριώπισης.

Β.3. Δήμος Ελαφίνας αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αρωνά, 2. Ελάφου, 3. Εξοχής, 4. Καταλωνίων, 5. Λαγορράχης, 6. Μοσχοποτάμου, 7. Παλαιού Κεραμιδίου, 8. Τριλόφου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Παλαιό Κεραμίδι του τέως δήμου Παλαιού Κεραμιδίου.

Β.4. Δήμος Κατερίνης αποτελούμενος από το δήμο της και τις κοινότητες: 1. Άνω Αγίου Ιωάννου, 2. Ανοχώρας, 3. Νεοκαισαρείας, 4. Σβορώνου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του νέου δήμου ορίζεται ο οικισμός Κατερίνη του τέως δήμου Κατερίνης.

Β.5. Δήμος Κολινδρού αποτελούμενος από το δήμο της και τις κοινότητες: 1. Καστανέας, 2. Λιβαδίου, 3. Πυλακίων, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Κολινδρός του τέως δήμου Κολινδρού.

Β.6. Δήμος Κορινού αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Κάτω Αγίου Ιωάννου, 2. Κορινού, 3. Κούκου, 4. Νέας Τραπεζούντος, 5. Σεβαστής, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Κορινός της τέως κοινότητας Κορινού.

39.7. Δήμος Μεθώνης αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Μακρυγιάλου, 2. Μεθώνης, 3. Νέας Αγαθουπόλεως, 4. Παλαιού Ελευθεροχωρίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Μακρυγιάλος της τέως κοινότητας Μακρυγιάλου.

39.8. Δήμος Παραλίας αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Καλλιθέας, 2. Παραλίας, 3. Περίστασης, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Καλλιθέα της τέως κοινότητας Καλλιθέας.

39.9. Δήμος Πέτρας αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίου Δημητρίου, 2. Λόφου, 3. Μηλιάς, 4. Μοσχοχωρίου, 5. Φωτεινών, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Μηλιά της τέως κοινότητας Μηλιάς.

39.10. Δήμος Περίων αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Βρίας, 2. Ελατοχωρίου, 3. Ρητινης, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Ρητινη της τέως κοινότητας Ρητινης.

39.11. Δήμος Ανατολικού Ολύμπου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Λεπτοκαρυάς, 2. Παντελεήμονος, 3. Πλαταμώνος, 4. Πόρων, 5. Σκοτινης, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Λεπτοκαρυά της τέως κοινότητας Λεπτοκαρυάς.

39.12. Δήμος Πύδνας αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αλωνίων, 2. Παλαιοστάνης, 3. Πύδνης, 4. Σφενδαμίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Πύδνα της τέως κοινότητας Πύδνης.

Β. Στον πιο πάνω Νομό δεν συντρέχει περίπτωση αναγνώρισης κοινότητας σε δήμο.

Γ. Στο δήμο Λιτοχώρου δεν επέρχεται μεταβολή.

40. ΝΟΜΟΣ ΠΡΕΒΕΖΗΣ

Α. Συνιστώνται οι κατωτέρω δήμοι και κοινότητες:

40.1. Δήμος Ανωγειίου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Ανωγειίου, 2. Γοργομούλου, 3. Τσαγκαροπούλου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Γοργομύλος της τέως κοινότητας Γοργομύλου.

40.2. Δήμος Ζαλόγγου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Βράχου, 2. Καμαρίνας, 3. Καναλίου, 4. Κρουσηγής, 5. Μυρσίνης, 6. Νέας Σαμψούντος, 7. Νέας Σινώπης, 8. Ριζών, 9. Χεμαδιού, οι οποίες καταργούνται, καθώς και από το συνοικισμό Εκκλησιών του δήμου Ορεινού, ο οποίος αποσπάται από αυτόν.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Κανάλι της τέως κοινότητας Καναλίου.

40.3. Δήμος Θεσπρωτικού αποτελούμενος από το δήμο Θεσπρωτικού και τις κοινότητες: 1. Άσσου, 2. Γαλατά, 3. Μελιανών, 4. Νικολιτσιού, 5. Παππαδατών, 6. Πολυσταφύλου, 7. Ριζοβουνίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Θεσπρωτικό του

τέως δήμου Θεσπρωτικού.

40.4. Δήμος Λούρου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Βρυσούλας, 2. Κοτσανοπούλου, 3. Λούρου, 4. Νέου Σφηνωτού, 5. Ρευματίας, 6. Σκιαδά, 7. Στεφάνης, 8. Ωρωπού, οι οποίες καταργούνται, καθώς και από τους συνοικισμούς: 1. Άνω Ράχης της κοινότητας Άνω Ράχης, 2. Τρικάστρου της κοινότητας Τρικάστρου, οι οποίοι αποσπώνται από αυτές.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Λούρος της τέως κοινότητας Λούρου.

40.5. Δήμος Πάργας αποτελούμενος από το δήμο Πάργας και τις κοινότητες: 1. Αγιάς, 2. Ανθούσης, 3. Λιβαδαρίου, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Πάργα του τέως δήμου Πάργας.

40.6. Δήμος Πρεβέζης αποτελούμενος από το δήμο Πρεβέζης και τις κοινότητες: 1. Μιχαλιτσίου, 2. Μύπκα, 3. Νικοπόλεως, 4. Φλαμπούρων, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Πρέβεζα του τέως δήμου Πρεβέζης.

40.7. Δήμος Φαναρίου αποτελούμενος από το δήμο Ορεινού και τις κοινότητες: 1. Αχερουσίας, 2. Αμμουδιάς, 3. Βαλανιδοράχης, 4. Βουβοποτάμου, 5. Θεμέλου, 6. Καναλλεσκίου, 7. Καστρίου, 8. Κορώνης, 9. Κουκκουλίου, 10. Κυψέλης, 11. Λούτσης, 12. Μεσοποτάμου, 13. Μουζακαϊκών, 14. Ναρκίσσου, 15. Σκεπαστού, 16. Σταυροχωρίου, οι οποίοι καταργούνται, καθώς και από τους συνοικισμούς: 1. Άνω Σκαφιδικτή της κοινότητας Τρικάστρου, 2. Κορυφούλα της κοινότητας Άνω Ράχης, οι οποίοι αποσπώνται από αυτές.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Καναλάκι της τέως κοινότητας Καναλακίου.

40.8. Δήμος Φιλιπιάδος αποτελούμενος από το δήμο Φιλιπιάδος και τις κοινότητες: 1. Αγίου Γεωργίου, 2. Γυμνοτόπου, 3. Δρουφύτου, 4. Κερασώνος, 5. Κλεισούρας, 6. Νέας Κερασώνος, 7. Παναγίας, 8. Πέτρας, 9. Ρωμιάς, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Φιλιπιάδα του τέως δήμου Φιλιπιάδος.

Β. Στον πιο πάνω Νομό δεν συντρέχει περίπτωση αναγνώρισης κοινότητας σε δήμο.

Γ. Στην κοινότητα Κρανέας δεν επέρχεται μεταβολή.

41. ΝΟΜΟΣ ΡΕΘΥΜΝΗΣ

Α. Συνιστώνται οι κατωτέρω δήμοι:

41.1. Δήμος Ανωγείων αποτελούμενος από το δήμο Ανωγείων και τις κοινότητες: 1. Αξού, 2. Ζωνιανών, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Ανώγεια του τέως δήμου Ανωγείων.

41.2. Δήμος Αρκαδίου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Άδελε, 2. Αμνάτου, 3. Αρχαίας Ελευθέρας, 4. Ελευθέρης, 5. Έρφων, 6. Κυριάνας, 7. Μέσης, 8. Παγκαλοχωρίου, 9. Πηγής, 10. Πρίνου, 11. Σκουλουφίων, 12. Χαμαλευρίου, 13. Χαρκίων, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Άδελε της τέως κοινότητας Άδελε.

41.3. Δήμος Γεροποτάμου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγγελιανών, 2. Αγίου Μάμαντος, 3. Αλφάς, 4. Αχλαδέ, 5. Καλανδάρης, 6. Μαργαρίτων, 7. Μελιδονίου, 8. Μελισσουραγιάκιου, 9. Ορθέ, 10. Πανόρμου, 11. Πασαλιτών, 12. Περάματος, 13. Ρουμελής, 14. Σισών, 15. Σκεπαστής, 16. Χουμερίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Πέραμα της τέως κοινότητας Περάματος.

41.4. Δήμος Κουλούκωνα αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγιάς, 2. Αγίου Ιωάννου, 3. Αϊμονα, 4. Αλοίδων, 5. Απλαδιανών, 6. Βενίου, 7. Γαράζου, 8. Δαμαβόλου, 9. Δοξαρού, 10. Επισκοπής, 11. Θεοδώρας, 12. Καλύβου, 13. Κρυονερίου, 14. Λιβαδίων, 15. Χώνου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Γαράζο της τέως κοινότητας Γαράζου.

41.5. Δήμος Κουρητών αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίας Παρασκευής, 2. Αγίου Ιωάννου, 3. Αποδούλου, 4. Βιζαρίου, 5. Κουρουτών, 6. Λαμπωτών, 7. Λοχριάς, 8. Νιθαύρεως, 9. Πετροχωρίου, 10. Πλατανίων, 11. Πλατάνου, 12. Φουρφουρά, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Φουρφουράς της τέως κοινότητας Φουρφουρά.

41.6. Δήμος Λάμπης αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίας Γαλήνης, 2. Ακουμίων, 3. Αρδάκτου, 4. Δρωϊσκου, 5. Καρινών, 6. Κεντροχωρίου, 7. Κεραμέ, 8. Κισσού, 9. Κρύας Βρύσης, 10. Λαμπινής, 11. Μελάμπων, 12. Μουρνές, 13. Μυξόρροια, 14. Ορνές, 15. Σακτουριών, 16. Σπηλίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Σπήλι της τέως κοινότητας Σπηλίου.

41.7. Δήμος Λαϊππαίων αποτελούμενος από το δήμο Επισκοπής και τις κοινότητες: 1. Αργυρουπόλεως, 2. Βιλανδρέδου, 3. Κάτω Πόρου, 4. Μυριοκεφάλων, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Επισκοπή του τέως δήμου Επισκοπής.

41.8. Δήμος Νικηφόρου Φωκά αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίου Κωνσταντίνου, 2. Άνω Βαλσαμονέρου, 3. Ατσιποπούλου, 4. Γερανίου, 5. Γωνιάς, 6. Ζευριδίου, 7. Καλονύκτου, 8. Κάτω Βαλσαμονέρου, 9. Μαλακίων, 10. Μούντρου, 11. Πρινέ, 12. Ρουστικών, 13. Σαϊτουρών, 14. Φραντζεσκιανών Μετοχίων, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Αθάνατος της τέως κοινότητας Γωνιάς.

41.9. Δήμος Ρεθύμνης αποτελούμενος από το δήμο Ρεθύμνης και τις κοινότητες: 1. Αρμένων, 2. Γουλεδιανών, 3. Καρές, 4. Καστέλλου, 5. Κούμων, 6. Μαρουλά, 7. Όρους, 8. Πρασιών, 9. Ρουσσοσιπιτίου, 10. Σελλίου, 11. Χρομοναστηρίου, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Ρέθυμνο του τέως δήμου Ρεθύμνου.

41.10. Δήμος Σιφρίτου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αμαρίου, 2. Άνω Μέρους, 3. Αποστόλων, 4. Βισταγής, 5. Βρυσών, 6. Βωλεώνων, 7. Γερακαρίου, 8. Ελενών, 9. Θρόνου, 10. Καλογέρου, 11. Μέρωνα,

2. Μοναστρακίου, 13. Παντανάσσης, 14. Πατσού, οι ποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Αγία Φωτεινή της τέως κοινότητας Αποστόλων.

41.11. Δήμος Φοίνικα αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίου Βασιλείου, 2. Αγίου Ιωάννου, 3. Αγκουελιανών, 4. Ασωμάτου, 5. Κοξαρές, 6. Λευκογείων, 7. Ιαριού, 8. Μύρθιου, 9. Ροδακίνου, 10. Σελλίων, οι ποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Πλακιάς της τέως κοινότητας Σελλίων.

42. ΝΟΜΟΣ ΡΟΔΟΠΗΣ

Α. Συνιστώνται οι κατωτέρω δήμοι και κοινότητες:

42.1. Δήμος Αγείρου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγείρου, 2. Νέας Καλλιστης, 3. Φαναρίου, οι ποίες καταργούνται, καθώς και από τους συνοικισμούς: 1. Αρωγή της κοινότητας Μέσης, 2. Γλυφάδα της κοινότητας Μέσης, 3. Μελέτη της κοινότητας Σώστου, 4. Μέση της κοινότητας Μέσης, 5. Παραλία Μέσης της κοινότητας Μέσης, 6. Πόρπη της κοινότητας Μέσης, 7. Καλλιστης της κοινότητας Αμβροσίας, οι οποίοι αποσπώνται από αυτές.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Αγείρων της τέως κοινότητας Αγείρου.

42.2. Δήμος Αρριανών αποτελούμενος από τους συνοικισμούς: 1. Αγιοχώριον της κοινότητας Αρριανών, 2. Αρριανά της κοινότητας Αρριανών, 3. Δαρμένη της κοινότητας Φιλλύρας, 4. Δελινά της κοινότητας Φιλλύρας, 5. Ήπειον της κοινότητας Νέας Σάντας, 6. Κίνυρα της κοινότητας Αρριανών, 7. Πλαγιά της κοινότητας Αρριανών, 8. Λύκειον της κοινότητας Αρριανών, 9. Μικρό Πιστόν της κοινότητας Αρριανών, 10. Μύστακας της κοινότητας Αρριανών, 11. Νέδα της κοινότητας Αρριανών, 12. Σκάλωμα της κοινότητας Φιλλύρας, 13. Τροφή της κοινότητας Αρριανών, 14. Νικηταί της κοινότητας Αρριανών, οι οποίοι αποσπώνται από αυτές.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Αρριανά της τέως κοινότητας Αρριανών.

42.3. Δήμος Ιάσμου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αμβροσίας, εκτός οικισμού Καλλιστης 2. Ιάσμου, 3. Σάλτης, οι ποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Ιάσμος της τέως κοινότητας Ιάσμου.

42.4. Δήμος Κομοτηνής αποτελούμενος από το δήμο Κομοτηνής και τις κοινότητες: 1. Θρωλορίου, 2. Κάλαντος, 3. Καρυδιάς, 4. Πανδρόσου, οι ποίες καταργούνται, καθώς και από τους συνοικισμούς: 1. Ανθούριον της κοινότητας Αράτου, 2. Γραπνή της κοινότητας Γραπνής, 3. Ιτέα της κοινότητας Κοσμίου, 4. Ηκίδιον της κοινότητας Κοσμίου, 5. Κόσμιον της κοινότητας Κοσμίου, 6. Σιδηράδες της κοινότητας Γραπνής, 7. Στυλάριον της κοινότητας Γραπνής, οι οποίοι αποσπώνται από αυτές.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Κομοτηνή του δήμου Κομοτηνής.

42.5. Δήμος Μαρωνείας αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αμαράντων, 2. Ιμέρου, 3. Μαρωνείας, 4. Ιπράνων, 5. Ξυλαγανής, 6. Πελαγίας, 7. Προσκυνητών,

οι ποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Ξυλαγανή της τέως κοινότητας Ξυλαγανής.

42.6. Δήμος Νέου Σιδηροχωρίου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίων Θεοδώρων, 2. Νέου Σιδηροχωρίου, οι ποίες καταργούνται, καθώς και από τους συνοικισμούς: 1. Μέγα Δουκάτον της κοινότητας Κοσμίου, 2. Παγούρια της κοινότητας Μέσης, οι οποίοι αποσπώνται από αυτές.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Νέο Σιδηροχώρι της τέως κοινότητας Νέου Σιδηροχωρίου.

42.7. Δήμος Σαπών αποτελούμενος από το δήμο Σαπών και τις κοινότητες: 1. Κρωβύλης, 2. Λοφαρίου, 3. Στρώμης (Στρώμνης), οι ποίες καταργούνται, καθώς και από τους συνοικισμούς: 1. Αμφία της κοινότητας Αρίσβης, 2. Αρίσβη της κοινότητας Αρίσβης, 3. Εβρίνος της κοινότητας Αρριανών, 4. Ιάσιον της κοινότητας Αρριανών, 5. Νέα Σάντα της κοινότητας Νέας Σάντας, 6. Κιζάριο της κοινότητας Αρριανών, οι οποίοι αποσπώνται από αυτές.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Σάπες του δήμου Σαπών.

42.8. Δήμος Σώστου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Ασωμάτων, 2. Πολυάνθου, οι ποίες καταργούνται, καθώς και από τους συνοικισμούς: 1. Κερασέα της κοινότητας Σώστου, 2. Ληνός της κοινότητας Σώστου, 3. Μέγα Πιστόν της κοινότητας Σώστου, 4. Μίσχος της κοινότητας Σώστου, 5. Σώστης της κοινότητας Σώστου, οι οποίοι αποσπώνται από αυτήν.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Σώστης της τέως κοινότητας Σώστου.

42.9. Δήμος Φιλλύρας αποτελούμενος από τους συνοικισμούς: 1. Άγρα της κοινότητας Φιλλύρας, 2. Άνω Δροσινή της κοινότητας Γραπνής, 3. Άρατος της κοινότητας Αράτου, 4. Αρδεΐα της κοινότητας Γραπνής, 5. Αρχοντικά της κοινότητας Αρίσβης, 6. Βραγιά της κοινότητας Αράτου, 7. Δοκός της κοινότητας Φιλλύρας, 8. Δροσιά της κοινότητας Φιλλύρας, 9. Δρύμη της κοινότητας Γραπνής, 10. Εσοχή της κοινότητας Φιλλύρας, 11. Νέον Καλλυντήριον της κοινότητας Γραπνής, 12. Κάτω Δροσινή της κοινότητας Γραπνής, 13. Λαμπρόν της κοινότητας Γραπνής, 14. Νεύρα της κοινότητας Φιλλύρας, 15. Ομηρικόν της κοινότητας Γραπνής, 16. Πάσσος της κοινότητας Αρίσβης, 17. Πατερμά της κοινότητας Γραπνής, 18. Ραγάδα της κοινότητας Φιλλύρας, 19. Σκιάδα της κοινότητας Φιλλύρας, 20. Φιλλύρας της κοινότητας Φιλλύρας, οι οποίοι αποσπώνται από αυτές.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Φιλλύρα της τέως κοινότητας Φιλλύρας.

Β. Στον πιο πάνω Νομό δεν συντρέχει περίπτωση αναγνώρισης κοινότητας σε δήμο.

Γ. Στις κοινότητες: 1. Αμαξάδων, 2. Κέχρου, 3. Οργάνης δεν επέρχεται μεταβολή.

43. ΝΟΜΟΣ ΣΑΜΟΥ

Α. Συνιστώνται οι κατωτέρω δήμοι:

43.1. Δήμος Αγίου Κηρύκου αποτελούμενος από το δήμο Αγίου Κηρύκου και τις κοινότητες: 1. Περγίκιου,

2. Χρυσοστόμου, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Άγιος Κήρυκος του τέως δήμου Αγίου Κηρύκου.

43.2. Δήμος Βαθέος αποτελούμενος από το δήμο Σαμίων και τις κοινότητες: 1. Αγίου Κωνσταντίνου 2. Αμπέλου 3. Βαθέος 4. Βουρλιωτών 5. Κοκκαρίου 6. Μανολατών, 7. Παλαιοκάστρου, 8. Σταυρινήδων, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Σάμος του τέως δήμου Σαμίων.

43.3. Δήμος Ευδήλου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αρεθούσης, 2. Δάφνης, 3. Ευδήλου, 4. Καραβοστάμου, 5. Μαγγανίτου, 6. Φραντάτου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Εύδηλος της τέως κοινότητας Ευδήλου.

43.4. Δήμος Καρλοβασιών αποτελούμενος από το δήμο Καρλοβασιών και τις κοινότητες: 1. Αγίων Θεοδώρων, 2. Δρακαίων, 3. Καστανέας, 4. Κονταϊκών, 5. Κοντακαϊκών, 6. Κοσμαδαίων, 7. Λέκας, 8. Πλατάνου, 9. Υδρούσης, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Καρλόβασι του τέως δήμου Καρλοβασιών.

43.5. Δήμος Μαραθοκάμπου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Καλλιθέας 2. Κουμαϊκών 3. Μαραθοκάμπου, 4. Νεοχωρίου, 5. Σκουραϊκών, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Μαραθοκάμπος της τέως κοινότητας Μαραθοκάμπου.

43.6. Δήμος Πυθαγορείου αποτελούμενος από το δήμο Πυθαγορείου και τις κοινότητες: 1. Κουμαραδαίων, 2. Μαυρατζαίων, 3. Μεσογειού, 4. Μύλων, 5. Μυτιληνίων, 6. Παγώνδου, 7. Πανδρόσου, 8. Πύργου, 9. Σπαθαραίων, 10. Χώρας, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Πυθαγόρειο του τέως δήμου Πυθαγορείου.

43.7. Δήμος Ραχών αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίου Πολυκάρπου, 2. Καρκιναγρίου, 3. Ραχών, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Ράχες της τέως κοινότητας Ραχών.

43.8. Ο δήμος Φούρνων μετονομάζεται σε δήμο Φούρνων Κορσεών.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Φούρνοι του τέως δήμου Φούρνων.

Β. Στον πιο πάνω Νομό δεν συντρέχει περίπτωση αναγνώρισης κοινότητας σε δήμο.

44. ΝΟΜΟΣ ΣΕΡΡΩΝ

Α. Συνίστώνται οι κατωτέρω δήμοι και κοινότητες:

44.1. Δήμος Αλιστράτης αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγοχωρίου, 2. Αλιστράτης, 3. Λευκοθέας, 4. Μανδηλίου, 5. Σκοπιάς, 6. Σταθμού Αγγίστης, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Αλιστράτη της τέως κοινότητας Αλιστράτης.

44.2. Δήμος Αμφίπολης αποτελούμενος από τις κοι-

νότητες: 1. Αμφιπόλεως, 2. Μεσσολακιάς, 3. Νέων Κερδυλίων, 4. Παλαιοκώμης, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Παλαιοκώμη της τέως κοινότητας Παλαιοκώμης.

44.3. Δήμος Αχινού αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αχινού, 2. Δάφνης, 3. Ζερβοχωρίου, 4. Λευκοτόπου, 5. Πατρικίου, 6. Σιτοχωρίου, 7. Χοιμνικού, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Σιτοχώρι της τέως κοινότητας Σιτοχωρίου.

44.4. Δήμος Βισαλτίας αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίας Παρασκευής, 2. Αμπέλων, 3. Βέργης, 4. Δημητρίσιου, 5. Λυγαριάς, 6. Νικοκλείας, 7. Σησαμίας, 8. Τριανταφυλλιάς, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Δημητρίσι της τέως κοινότητας Δημητρίσιου.

44.5. Δήμος Εμμανουήλ Παππά αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίου Πνεύματος, 2. Δαφνουδίου, 3. Εμμανουήλ Παππά, 4. Μετάλλων, 5. Νέου Σουλίου, 6. Πενταπόλεως, 7. Τούμπας, 8. Χρυσού, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Χρυσό της τέως κοινότητας Χρυσού.

44.6. Δήμος Ηρακλείας αποτελούμενος από το δήμο Ηρακλείας και τις κοινότητες: 1. Βαλτερού, 2. Δασοχωρίου, 3. Καρπερής, 4. Κοιμήσεως, 5. Λιθοτόπου, 6. Λιμνοχωρίου, 7. Ποντισμένου, 8. Χρυσοχωράφων, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Ηράκλεια του τέως δήμου Ηρακλείας.

44.7. Δήμος Κερκίνης αποτελούμενος από το δήμο Ροδόπολης και τις κοινότητες: 1. Άνω Ποροίων, 2. Καστανούσσης, 3. Κάτω Ποροίων, 4. Κερκίνης, 5. Λιβαδίας, 6. Μακρινίτης, 7. Νεοχωρίου, 8. Πλαταναίων, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Ροδόπολη του τέως δήμου Ροδόπολης.

44.8. Δήμος Κ. Μητρούσιου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αναγεννησεως, 2. Άνω Καμήλας, 3. Βαμβακιάς, 4. Μητρούσιου, 5. Μονοκκλησίας, 6. Προβατά, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Προβατα της τέως κοινότητας Προβατά.

44.9. Δήμος Κορμίστας αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Ηλικώμης, 2. Κορμίστης, 3. Νέας Μπάφρας, 4. Συμβολής, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Νέα Μπάφρα της τέως κοινότητας Νέας Μπάφρας.

44.10. Δήμος Λευκώνα αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Καλών Δένδρων, 2. Λευκώνα, 3. Χριστού, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Λευκώνα της τέως κοινότητας Λευκώνας.

44.11. Δήμος Νέας Ζίχνης αποτελούμενος από το δήμο Νέας Ζίχνης και τις κοινότητες: 1. Αγίου Χριστοφόρου, 2. Αγριανής, 3. Αναστασίας, 4. Γαζώρου, 5. Δημητράς, 6. Δραβήσκου, 7. Θολού, 8. Μαυρολόφου, 9. Μεσορράχης, 10. Μυρκίνου, 11. Μυρρίνης, 12. Νέας

Πέτρας, 13. Σφελινού, οι οποίοι καταργούνται.
Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Νέα Ζίχνη της τέρως κοινότητας Νέας Ζίχνης.

44.12. Δήμος Νιγρίτης αποτελούμενος από το δήμο Νιγρίτης και τις κοινότητες: 1. Ανθής, 2. Θερμών, 3. Τερπνής, 4. Φλαμπούρου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Νιγρίτα του τέρως δήμου Νιγρίτης.

44.13. Δήμος Πετριτσίου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Ακριτοχωρίου, 2. Βυρωνείας, 3. Γονίμου, 4. Μανδρακίου, 5. Μεγαλοχωρίου, 6. Νέου Πετριτσίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Νέο Πετριτσι της τέρως κοινότητας Νέου Πετριτσίου.

44.14. Δήμος Πρώτης αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγγίτης, 2. Κρηνίδος, 3. Πρώτης, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Πρώτη της τέρως κοινότητας Πρώτης.

44.15. Δήμος Σερρών αποτελούμενος από το δήμο Σερρών και τις κοινότητες: 1. Ελαιώνος, 2. Επταμύλων, 3. Οινούσσας (Χινοχωρίου), οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Σέρρες του τέρως δήμου Σερρών.

44.16. Δήμος Σιδηροκάστρου αποτελούμενος από το δήμο Σιδηροκάστρου και τις κοινότητες: 1. Βαμβακοφύτου, 2. Καμαρωτού, 3. Στρυμονοχωρίου, 4. Χαροπού, 5. Χορτερού, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Σιδηρόκαστρο του τέρως δήμου Σιδηροκάστρου.

44.17. Δήμος Σκοτούσσης αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αμμουδιάς, 2. Γεφυροειδίου, 3. Μελενικιτσίου, 4. Νέας Τυρολόης, 5. Παλαιοκάστρου, 6. Σκοτούσσης, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Σκοτούσσα της τέρως κοινότητας Σκοτούσσης.

44.18. Δήμος Σκουτάρεως αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίας Ελένης, 2. Αδελφικού, 3. Βαμβακούσσης, 4. Κάτω Καμήλας, 5. Κουβουκλιών, 6. Κουμαριάς, 7. Κωνσταντινάτου, 8. Πεπονιάς, 9. Σκουτάρεως, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Σκουτάρι της τέρως κοινότητας Σκουτάρεως.

44.19. Δήμος Στρυμονικού αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Ζευγολασιού, 2. Καλοκάστρου, 3. Λιβαδοχωρίου, 4. Στρυμονικού, 5. Τριάδος, 6. Χειμάρρου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Στρυμονικό της τέρως κοινότητας Στρυμονικού.

44.20. Δήμος Στρυμώνα αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Βαλτοτοπίου, 2. Μεσοκώμης, 3. Μονόβρυσης, 4. Νέου Σκοπού, 5. Νεοχωρίου, 6. Παραλιμνίου, 7. Πεβελινού, 8. Ψυχικού, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Νέος Σκοπός της τέρως κοινότητας Νέου Σκοπού.

44.21. Δήμος Ροδολίκους αποτελούμενος από το δήμο Ροδολίκους και την κοινότητα Μικρού Σουλίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Ροδολίκος του

τέρως δήμου Ροδολίκους.

44.22. Δήμος Τραγίλου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίου Δημητρίου, 2. Αηδονοχωρίου, 3. Ευκαρπίας, 4. Ιβήρων, 5. Καστανοχωρίου, 6. Μαυροθαλάσσης, 7. Τραγίλου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Μαυροθάλασσα της τέρως κοινότητας Μαυροθαλάσσης.

44.23. Κοινότητα Αχλαδοχωρίου αποτελούμενη από τις κοινότητες: 1. Αχλαδοχωρίου, 2. Καπνοφύτου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα της κοινότητας ορίζεται ο οικισμός Αχλαδοχώρι της τέρως κοινότητας Αχλαδοχωρίου.

Β. Στον πιο πάνω Νομό δεν συντρέχει περίπτωση αναγνώρισης κοινότητας σε δήμο.

Γ. Στις κοινότητες: 1. Αγκίστρου, 2. Άνω Βροντούς, 3. Ορεινής, 4. Προμαχώνας δεν επέρχεται μεταβολή.

45. ΝΟΜΟΣ ΤΡΙΚΑΛΩΝ

Α. Συνιστώνται οι κατωτέρω δήμοι και κοινότητες:

45.1. Δήμος Αιθίων αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίου Νικολάου, 2. Αθαμανίας, 3. Βροντερού, 4. Γαρδικίου, 5. Δέσης, 6. Δροσοχωρίου, 7. Ελάτης, 8. Καλογήρων, 9. Νεραϊδοχωρίου (Χατζηπετρίου), 10. Περούλιου, 11. Πύρρας, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Ελάτη της τέρως κοινότητας Ελάτης.

45.2. Δήμος Βασιλικής αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Βασιλικής, 2. Θεοπέτρας, 3. Περιστεράς, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Βασιλική της τέρως κοινότητας Βασιλικής.

45.3. Δήμος Γόμφων αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Γόμφων, 2. Δροσερού, 3. Λυγαριάς, 4. Μουριάς, 5. Παλαιομοναστήριου, 6. Πηγής, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Λυγαριά της τέρως κοινότητας Λυγαριάς.

45.4. Δήμος Εσπαιώπιδας αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Λόγγου, 2. Μεγαλοχωρίου, 3. Πατουλιάς, 4. Χρυσαιγής, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Μεγαλοχώρι της τέρως κοινότητας Μεγαλοχωρίου.

45.5. Δήμος Καλαμπάκας αποτελούμενος από το δήμο: 1. Καλαμπάκας και τις κοινότητες: 1. Αύρας, 2. Βλαχάδας, 3. Διάβας, 4. Καστρακίου, 5. Κρύας Βρύσης, 6. Μεγάλης Κερασέας, 7. Ορθοβουνίου, 8. Σαρακήνας, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Καλαμπάκα του τέρως δήμου Καλαμπάκας.

45.6. Δήμος Καλλιθένης αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Βαλπινού, 2. Δενδροχωρίου, 3. Κάτω Ελάτης, 4. Φωτάδας, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Βαλπινό της τέρως κοινότητας Βαλπινού.

45.7. Δήμος Καστανιάς αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αμαράντου, 2. Αμπελοχωρίου, 3. Καλομοίρας, 4. Καστανέας, 5. Ματονερίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Καστανέα της

τέως κοινότητας Καστανέας.

45.8. Δήμος Κλεινοβού αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αηδόνας, 2. Γλυκομηλέας, 3. Καλογριανής, 4. Κλεινού, 5. Παλιοχωρίου, 6. Χρυσομηλέας, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Κλεινό της τέως κοινότητας Κλεινού.

45.9. Δήμος Κόζιακα αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Γενεσίου, 2. Γοργογυρίου, 3. Ξυλοπαροίκου, 4. Πρίνου, 5. Προδρόμου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Πρίνος της τέως κοινότητας Πρίνου.

45.10. Δήμος Μαλακασίου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Κορυθαλλού, 2. Μαλακασίου, 3. Παναγίας, 4. Πεύκης, 5. Τρυγόνος, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Παναγία της τέως κοινότητας Παναγίας.

45.11. Δήμος Μεγάλων Καλυβίων αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίας Κυριακής, 2. Γλίνου, 3. Μεγάλων Καλυβίων, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Μεγάλα Καλύβια της τέως κοινότητας Μεγάλων Καλυβίων.

45.12. Δήμος Οιχαλίας αποτελούμενος από το δήμο Οιχαλίας και τις κοινότητες: 1. Γεωργανάδων, 2. Κλοκοτού, 3. Κρήνης, 4. Πετρωτού, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Οιχαλία της τέως κοινότητας Οιχαλίας.

45.13. Δήμος Παλιοκάστρου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγρελιάς, 2. Αρδανίου, 3. Ζηλευτής, 4. Κουμαριάς, 5. Κρηνίτης, 6. Λιοπράσου, 7. Παλιοπύργου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Παλιοπύργος της τέως κοινότητας Παλιοπύργου.

45.14. Δήμος Παραληθαίων αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Ελληνοκάστρου, 2. Πλατάνου, 3. Ράξας, 4. Ριζώματος, 5. Σπαθάδων, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Ριζώμα της τέως κοινότητας Ριζώματος.

45.15. Δήμος Πελλιναίων αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Νομής, 2. Πετροπόρου, 3. Σερβωτών, 4. Ταξιαρχών, 5. Φανερωμένης, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Ταξιαρχαί της τέως κοινότητας Ταξιαρχών.

45.16. Δήμος Πιαλείων αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Ελευθεροχωρίου, 2. Παραποτάμου, 3. Πιαλείας, 4. Φήκης, 5. Φιλύρας, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Φήκη της τέως κοινότητας Φήκης.

45.17. Δήμος Πυνδαίων αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Βαθυρρέυματος, 2. Βαλκάνου, 3. Λιβαδοχωρίου, 4. Μεσοχώρας, 5. Μοσχοφύτου, 6. Νέας Πεύκης, 7. Παραμέρου, 8. Πολυνερίου, 9. Στουρναραϊκών, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Στουρναραϊκά του τέως δήμου Στουρναραϊκών.

45.18. Δήμος Πύλης αποτελούμενος από το δήμο Πύλης και τις κοινότητες: 1. Αγίου Βησσαριώνος, 2.

Αγίου Γεροκοπίου, 3. Κατρωνίου, 4. Παλαιοκαρυάς, 5. Πετροχωρίου, 6. Ροποτού, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Πύλη του τέως δήμου Πύλης.

45.19. Δήμος Τυμφαίων αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Γερακαρίου, 2. Καλλιθέας, 3. Κονισκού, 4. Λογγάς, 5. Μαυρελίου, 6. Φλαμπουρεσίου, 7. Φωτεινού, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Κονισκός της τέως κοινότητας Κονισκού.

45.20. Δήμος Φαλωρείας αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Διαλεκτού, 2. Διποτάμου, 3. Κεφαλοβρύσου, 4. Μεγάλου Κεφαλοβρύσου, 5. Μεγάρης, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Κεφαλόβρυσος της τέως κοινότητας Κεφαλοβρύσου.

45.21. Δήμος Φαρκαδόνας αποτελούμενος από το δήμο Φαρκαδόνας και τις κοινότητες: 1. Αχλαδοχωρίου, 2. Γριζάνου, 3. Διασέλλου, 4. Ζάρκου, 5. Κεραμιδίου, 6. Παναγίτσας, 7. Πηνειάδος, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Φαρκαδόνα του τέως δήμου Φαρκαδόνας.

45.22. Δήμος Χασίων αποτελούμενος από το δήμο Χασίων και τις κοινότητες: 1. Αγναντιάς, 2. Κακοπλευρίου, 3. Οξιυνείας, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Χασίων του τέως δήμου Χασίων.

45.23. Κοινότητα Ασπροποτάμου αποτελούμενη από τις κοινότητες: 1. Αγίας Παρασκευής, 2. Ανθούσης, 3. Καλλιρρόης, 4. Καταφύτου, 5. Κρανέας, 6. Πολυθέας, 7. Στεφανίου, 8. Χαλκίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα της κοινότητας ορίζεται ο οικισμός Καλλιρόη της τέως κοινότητας Καλλιρόης.

45.24. Κοινότητα Νεράιδας αποτελούμενη από τις κοινότητες: 1. Αρματολικού, 2. Κορυφής, 3. Νεράιδας, 4. Παχτουρίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα της κοινότητας ορίζεται ο οικισμός Νεράιδα της τέως κοινότητας Νεράιδας.

Β. Στον πιο πάνω Νομό δεν συντρέχει περίπτωση αναγνώρισης κοινότητας σε δήμο.

Γ. Στο δήμο Τρικαίων και στην κοινότητα Μυροφύλλου δεν επέρχεται μεταβολή.

46. ΝΟΜΟΣ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ

Α. Συνιστώνται οι κατωτέρω δήμοι και κοινότητες:

46.1. Δήμος Αγίου Γεωργίου Τυμφρηστού αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίου Γεωργίου, 2. Βιτολής, 3. Δικάστρου, 4. Μαυρίου, 5. Μεγάλης Κάψης, 6. Μερκάδας, 7. Μεσαίας Κάψης, 8. Νεοχωρίου Τυμφρηστού, 9. Παλαιοκάστρου, 10. Περιβλέπτου, 11. Πιτσιωτών, 12. Πτελέας, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Άγιος Γεώργιος της τέως κοινότητας Αγίου Γεωργίου.

46.2. Δήμος Αμφίκλειας αποτελούμενος από το δήμο Αμφίκλειας και τις κοινότητες: 1. Δρυμιαίας, 2. Μπράλου, 3. Ξυλικών, 4. Παλιοχωρίου Δωριέων, 5. Τιθρωνίου, οι

οι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Αμφικλεία του δήμου Αμφικλείας.

3. Δήμος Αταλάντης αποτελούμενος από το δήμο Ατάνης και τις κοινότητες: 1. Εξάρχου, 2. Καλαπο- 3. Κυπαρισσίου, 4. Κυρτώνης (Κολάκας), 5. Με- 6. Τραγάνας, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Αταλάντη του δήμου Αταλάντης.

4. Δήμος Γοργοποτάμου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Βαρδάτων, 2. Γοργοποτάμου, 3. Δαμά- 4. Δελφίνου, 5. Δύο Βουνών, 6. Ελευθεροχωρίου, 7. Ορακλείας, 8. Κουμαρισίου, 9. Μοσχοχωρίου, 10. Κρκελλού, 11. Οίτης, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Μοσχοχώρι της κοινότητας Μοσχοχωρίου.

5. Δήμος Δαφνουσίων αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αρκίτσας, 2. Γουλεμίου, 3. Λιβανατών, 4. Λοιπών, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Λιβανάτες της κοινότητας Λιβανατών.

6. Δήμος Δομοκού αποτελούμενος από το δήμο Δομοκού και τις κοινότητες: 1. Αχλαδέας, 2. Βουζίου, 3. Βασιλειών, 4. Λεϊκάς, 5. Μακρολίβαδου, 6. Μαντασιάς, 7. Πλαταίας, 9. Νέας Μακρίσης, 10. Νεοχωρίου, 11. Πλάμα, 12. Πετρωτού, 13. Πολυδενδρίου, 14. Πουρ- 15. Φυλιαδώνος, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Δομοκός της κοινότητας Δομοκού.

7. Δήμος Ελάτειας αποτελούμενος από το δήμο Ελάτειας και τις κοινότητες: 1. Ζελίου, 2. Σφάκας, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Ελάτεια του δήμου Ελάτειας.

8. Δήμος Εχιναιών αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αχινού, 2. Αχλαδίου, 3. Καραβομούλου, 4. Ορερασέας, 5. Ραχών, 6. Σπαρτιάς, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Ράχες της κοινότητας Ραχών.

9. Δήμος Θεσσαλιώτιδος αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγραπιδιάς, 2. Βαρδαλής, 3. Βελεσιωτών, 4. Βρακίων, 5. Εκκάρας, 6. Θαυμακού, 7. Νέου Μο- 8. Σοφιάδας, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Νέο Μοναστήρι της κοινότητας Νέου Μοναστηρίου.

10. Δήμος Καμμένων Βούρλων αποτελούμενος από το δήμο Καμμένων Βούρλων και τις κοινότητες: 1. Βούργου, 2. Ρεγγινίου, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Καμμένα Βούρλα της κοινότητας Βούρλων.

11. Δήμος Λαμιέων αποτελούμενος από το δήμο Λαμιέων και τις κοινότητες: 1. Αγίας Παρασκευής (Λι- 2. Ανθήλης, 3. Δίβρης, 4. Θερμοπυλών, 5. Κωσταλάξου, 6. Κόμματος, 7. Κωσταλέξη, 8. Λυγαριάς, 9. Γάλης Βρύσης, 10. Ροδίτσης, 11. Σταυρού, 12. Ζή, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Λαμία του δήμου Λαμιέων.

46.12. Δήμος Λειανοκλαδίου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αμουρίου, 2. Ζηλευτού, 3. Λειανοκλαδίου, 4. Μοσχοκαρυάς, 5. Στίρφακας, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Λειανοκλάδι της κοινότητας Λειανοκλαδίου.

46.13. Δήμος Μακρακώμης αποτελούμενος από το δήμο Μακρακώμης και τις κοινότητες: 1. Αρχανίου, 2. Ασβεστίου, 3. Γιαννιτσούς, 4. Γραμμένης, 5. Καστρίου, 6. Λιτοσέλου, 7. Μάκρης, 8. Παλαιάς Γιαννιτσούς, 9. Παππά, 10. Πλατυστόμου, 11. Ροβολαρίου, 12. Τριλό- 13. Τσουκκάς, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Μακρακώμη του δήμου Μακρακώμης.

46.14. Δήμος Μαλεσίνης αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Μαλεσίνης, 2. Προσκυνά, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Μαλεσίνα της κοινότητας Μαλεσίνης.

46.15. Δήμος Οπουντιών αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Λαρύμνης, 2. Μαρτίνου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Μαρτίνο της κοινότητας Μαρτίνου.

46.16. Δήμος Μώλου αποτελούμενος από το δήμο Μώλου και τις κοινότητες: 1. Αγίας Τριάδας, 2. Αγίου Σεραφείμ, 3. Ανάβρας, 4. Καλλιδρόμου, 5. Κοιμίνης, 6. Μενδενίτσης, 7. Σκάρφειας, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Μώλος του δήμου Μώλου.

46.17. Δήμος Ξυνιάδος αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίου Γεωργίου, 2. Αγίου Στεφάνου, 3. Κορομηλέας, 4. Μακρυρράχης, 5. Ξυνιάδος, 6. Ομβρια- 7. Παναγίας, 8. Περιβολίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Ομβριακή της κοινότητας Ομβριακής.

46.18. Δήμος Πελασγίας αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Βαθυκοίλου, 2. Γλύφας, 3. Μύλων, 4. Πε- 5. Λασσγίας, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Πελασγία της κοινότητας Πελασγίας.

46.19. Δήμος Σπερχειάδος αποτελούμενος από το δήμο Σπερχειάδος και τις κοινότητες: 1. Αγίου Σώστου (Διλόφου), 2. Ανατολής, 3. Αργυρών, 4. Γαρδικίου, 5. Καλλιθέας Σπερχειάδος, 6. Καμπών, 7. Καναλιών, 8. Κλωνίου, 9. Κολοκυθιάς, 10. Κυριακωχωρίου, 11. Λευ- 12. Μαρμάρων, 13. Μεσοποταμιάς, 14. Νικολι- 15. Παλαιοβράχας, 16. Παλαιοχωρίου Τιμωφρηστού, 17. Περιβολίου, 18. Πιτσίου, 19. Πλατάνου, 20. Που- 21. Φτέρης, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Σπερχειάδα του δήμου Σπερχειάδος.

46.20. Δήμος Στυλίδος αποτελούμενος από το δήμο Στυλίδος και τις κοινότητες: 1. Αγίας Μαρίας, 2. Ανύδρου, 3. Αυλακίου, 4. Λογγιτσίου, 5. Νεραΐδας, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Στυλίδα του δήμου Στυλίδος.

46.21. Δήμος Τιθορέας αποτελούμενος από το δήμο Κάτω Τιθορέας και τις κοινότητες: 1. Αγίας Μαρίας,

2. Μαδίου, 3. Τιθορέας, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Κάτω Τιθορέα του τέως δήμου Κάτω Τιθορέας.

46.22. Δήμος Υπάτης αποτελούμενος από το δήμο Υπάτης και τις κοινότητες: 1. Αργυροχωρίου, 2. Βασιλικών, 3. Δάφνης, 4. Καστανέας, 5. Κομποτάδων, 6. Λαδικούς, 7. Λουτρών Υπάτης, 8. Λύχνου, 9. Μεξιατών, 10. Μεσοχωρίου Υπάτης, 11. Νεοχωρίου Υπάτης, 12. Περιστερίου, 13. Πύργου, 14. Ροδωνιάς, 15. Συκά Υπάτης, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Υπάτη του τέως δήμου Υπάτης.

Β. Στον πιο πάνω Νομό δεν συντρέχει περίπτωση αναγνώρισης κοινότητας σε δήμο.

Γ. Στον δήμο Αγίου Κωνσταντίνου και στις κοινότητες: 1. Παύλιανης, 2. Τυμφρηστού δεν επέρχεται μεταβολή.

47. ΝΟΜΟΣ ΦΛΩΡΙΝΗΣ

Α. Συνιστώνται οι κατωτέρω δήμοι και κοινότητες:

47.1. Δήμος Αετού αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγραπιδεών, 2. Αετού, 3. Αναργύρων, 4. Ασπρογείων, 5. Βαλτονέρων, 6. Λιμνοχωρίου, 7. Πεδιού, 8. Σκλήθρου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Αετός της τέως κοινότητας Αετού.

47.2. Δήμος Αμυνταίου αποτελούμενος από το δήμο Αμυνταίου και τις κοινότητες: 1. Αγίου Παντελεήμονος, 2. Κέλλης, 3. Κλειδίου, 4. Ξινού Νερού, 5. Πετρών, 6. Ροδώνας, 7. Φανού, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Αμύνταιο του τέως δήμου Αμυνταίου.

47.3. Δήμος Κάτω Κλεινών αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίας Παρασκευής, 2. Ακρίτα, 3. Άνω Καλλινίκης, 4. Άνω Κλεινών, 5. Εθνικού, 6. Κάτω Καλλινίκης, 7. Κάτω Κλεινών, 8. Κλαδορράχης, 9. Κρατερού, 10. Μαρίνης, 11. Μεσοκάμπου, 12. Μεσοχωρίου, 13. Νέου Καυκάσου, 14. Νίκης, 15. Παρορείου, 16. Πολυπλατάνου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Κάτω Κλείνες της τέως κοινότητας Κάτω Κλεινών.

47.4. Δήμος Μελίτης αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αχλάδας, 2. Βεύης, 3. Ιτέας, 4. Λόφων, 5. Μελίτης, 6. Νεοχωρακίου, 7. Παλαιστρας, 8. Παπαγιάννη, 9. Σιταριάς, 10. Σκοπού, 11. Τριποτάμου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Άγιος Αθανάσιος της τέως κοινότητας Νεοχωρακίου.

47.5. Δήμος Περάσματος αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίου Βαρθολομαίου, 2. Αμμοχωρίου, 3. Άνω Υδρούσσης, 4. Ατραπού, 5. Δροσοπηγής, 6. Κολχικής, 7. Λεπτοκαρυών, 8. Περάσματος, 9. Πολυποτάμου, 10. Τριανταφυλλέας, 11. Τροπαιούχου, 12. Υδρούσσης, 13. Φλαμπούρου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Πέρασμα της τέως κοινότητας Περάσματος.

47.6. Δήμος Πρεσπών αποτελούμενος τις κοινότητες: 1. Αγίου Αχιλλείου, 2. Αγίου Γερμανού, 3. Ανταρπκού,

4. Βροντερού, 5. Καλλιθέας, 6. Καρυών, 7. Λαμού, 8. Λευκάνος, 9. Μικρολίμνης, 10. Πισοδερίου, 11. Πλατέος, 12. Πρασίνου, 13. Ψαράδων, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Λαμός της τέως κοινότητας Λαμού.

47.7. Δήμος Φιλώτα αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αντιγονείας, 2. Βεγόρων, 3. Λαιβέας (Λακκιάς), 4. Μανιακίου, 5. Πελαργού, 6. Φαραγγίου, 7. Φιλώτα, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Φιλώτας της τέως κοινότητας Φιλώτα.

47.8. Δήμος Φλώρινας αποτελούμενος από το δήμο Φλωρίνης και τις κοινότητες: 1. Αλώνων, 2. Αρμενοχωρίου, 3. Κορυφής, 4. Μεσονησιού, 5. Πρώτης, 6. Σκοπιάς, 7. Τριβούνου, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Φλώρινα του τέως δήμου Φλωρίνης.

47.9. Κοινότητα Κρυσταλλοπηγής αποτελούμενη από τις κοινότητες: 1. Βατοχωρίου, 2. Κρυσταλλοπηγής, 3. Κώτα, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα της κοινότητας ορίζεται ο οικισμός Κρυσταλλοπηγή της τέως κοινότητας Κρυσταλλοπηγής.

Β. Στον πιο πάνω Νομό δεν συντρέχει περίπτωση αναγνώρισης κοινότητας σε δήμο.

Γ. Στις κοινότητες: 1. Βαρικού, 2. Λεχόβου, 3. Νυμφαίου δεν επέρχεται μεταβολή.

48. ΝΟΜΟΣ ΦΩΚΙΔΟΣ

Α. Συνιστώνται οι κατωτέρω δήμοι:

48.1. Δήμος Αμφίσσης αποτελούμενος από το δήμο Αμφίσσης και τις κοινότητες: 1. Αγίας Ευθυμίας, 2. Αγίου Γεωργίου, 3. Αγίου Κωνσταντίνου, 4. Δροσοχωρίου, 5. Ελαιώνος, 6. Προσηλίου, 7. Σερνικακίου, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Άμφισσα του τέως δήμου Αμφίσσης.

48.2. Δήμος Βαρδουσιών αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αλποχωρίου (Αλεποχωρίου), 2. Αρτοτίνας, 3. Διχωρίου, 4. Ζοριάνου, 5. Κερασεών, 6. Κοκκίνου, 7. Κουπακίου, 8. Κριατίου, 9. Κροκυλείου, 10. Πενταγιών, 11. Περιβολίου, 12. Τριστένου, 13. Υψηλού Χωρίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Κροκύλειο της τέως κοινότητας Κροκυλείου.

48.3. Δήμος Γαλαξιδίου αποτελούμενος από το δήμο Γαλαξιδίου και τις κοινότητες: 1. Αγίων Πάντων, 2. Βουνιχώρας, 3. Πεντεορίων, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Γαλαξίδι του τέως δήμου Γαλαξιδίου.

48.4. Δήμος Γραβιάς αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αποστολιά, 2. Βαργιάνης, 3. Γραβιάς, 4. Καλοσκοπής, 5. Καστελλίων, 6. Μαριολάτας, 7. Οινόχωριου, 8. Σκλήθρου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Γραβιά της τέως κοινότητας Γραβιάς.

48.5. Δήμος Δελφών αποτελούμενος από το δήμο Δελφών και την κοινότητα Χρισσού, οι οποίοι καταρ-

νται.
Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Δελφοί του τέως δήμου Δελφών.

8.6. Δήμος Ευπαλίου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Δροσάτου, 2. Ευπαλίου, 3. Κάμπου, 4. Πρακίου, 5. Κλήματος Ευπαλίου, 6. Μαλαμάτων, 7. Ναγαύλης, 8. Μαραθιά, 9. Μοναστηρακίου, 10. Παξαρίου, 11. Ποπδάνειας, 12. Πύργου, 13. Σεργούλας, 14. Ταχίου, 15. Τρκόρφου, 16. Φιλοθέης, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Ευάλιο της τέως κοινότητας Ευπαλίου.

8.7. Δήμος Ιτέας αποτελούμενος από το δήμο Ιτέας και τις κοινότητες: 1. Κίρρας, 2. Τριταίας, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Ιτέα του τέως δήμου Ιτέας.

8.8. Δήμος Καλλιέων αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αθανασίου Διάκου, 2. Καστριωτίσσης, 3. Μουρολιθαρίου, 4. Μουσούνιτσας, 5. Πανουργιά, 6. Πυλίου, 7. Στρώμης, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Μαυρολιθάρι της τέως κοινότητας Μαυρολιθαρίου.

8.9. Δήμος Λιδορκίου αποτελούμενος από το δήμο Λιδορκίου και τις κοινότητες: 1. Αβόρου, 2. Αμυγδαλιάς, 3. Βραβίας, 4. Δάφνου, 5. Διακοπίου, 6. Δωρικού, 7. Λιού, 8. Καρουτών, 9. Κονιάκου, 10. Λευκαδιτίου, 11. Μαλανδρινού, 12. Πενταπόλεως, 13. Περιθωτίσσης, 14. Στίλιας, 15. Συκέας, 16. Σωταίνης, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Λιδορική του τέως δήμου Λιδορκίου.

8.10. Δήμος Παρνασσού αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Επταλόφου, 2. Λιλαίας, 3. Πολυδρόσου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Πολύδροσο της τέως κοινότητας Πολυδρόσου.

8.11. Δήμος Τολοφώνος αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Γλυφάδας, 2. Ελαίας, 3. Ερατεινής, 4. Λιθέας, 5. Μακρινής, 6. Μηλέας, 7. Πανόρμου, 8. Τολοφώνος, 9. Τριζονίων, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Ερατεινή της τέως κοινότητας Ερατεινής.

Η κοινότητα Δεσφίνας αναγνωρίζεται σε δήμο με έδρα και εδαφική περιφέρεια αυτά της τέως κοινότητας.

Δ. ΝΟΜΟΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Συνιστώνται οι κατωτέρω δήμοι:

1. Δήμος Ανθεμούντα αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Βάβδου, 2. Γαλαρινού, 3. Γαλατίσσης, 4. Μυτιλήων, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Γαλάπιστα της τέως κοινότητας Γαλατίσσης.

2. Δήμος Αρναίας αποτελούμενος από το δήμο Αρναίας και τις κοινότητες: 1. Βαρβάρας, 2. Νεοχωρίου, 3. Παλαιοχωρίου, 4. Στανού, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Αρναία του τέως

δήμου Αρναίας.

49.3. Δήμος Ζερβοχωρίων αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Γεροπλατάνου, 2. Κρήνης, 3. Μαραθούσσης, 4. Παλαιοχώρας, 5. Ριζών, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Παλαιοχώρα της τέως κοινότητας Παλαιοχώρας.

49.4. Δήμος Καλλικράτειας αποτελούμενος από το δήμο Καλλικράτειας και τις κοινότητες: 1. Λακκώματος, 2. Νέας Γωνιάς, 3. Νέων Σιλάτων, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Νέα Καλλικράτεια του τέως δήμου Καλλικράτειας.

49.5. Δήμος Κασσανδρέας αποτελούμενος από το δήμο Κασσανδρείας και τις κοινότητες: 1. Αφύτου, 2. Καλλιδέας, 3. Καλλιθέας, 4. Κασσανδρηνού, 5. Κρουοπηγής, 6. Νέας Φώκαιας, 7. Φούρκας, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Κασσανδρεία του τέως δήμου Κασσανδρείας.

49.6. Δήμος Μουδανίων αποτελούμενος από το δήμο Νέων Μουδανίων και τις κοινότητες: 1. Αγίου Μάμαντος, 2. Αγίου Παντελεήμονος, 3. Διονυσίου, 4. Ζωγράφου, 5. Νέας Ποτειδαίας, 6. Πορταριάς, 7. Σημάντρων, 8. Φλογητών, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Νέα Μουδανιά του τέως δήμου Νέων Μουδανίων.

49.7. Δήμος Ορμυλίας αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Μεταμορφώσεως, 2. Ορμυλίας, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Ορμύλια της τέως κοινότητας Ορμυλίας.

49.8. Δήμος Παλλήνης αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίας Παρασκευής, 2. Νέας Σκιώνης, 3. Παλιουρίου, 4. Πευκοχωρίου, 5. Πόλυχρονου, 6. Χανιώτη, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Χανιώτη της τέως κοινότητας Χανιώτη.

49.9. Δήμος Παναγίας αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Γοματίου, 2. Μεγάλης Παναγίας, 3. Πυργαδικίων, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Μεγάλη Παναγία της τέως κοινότητας Μεγάλης Παναγίας.

49.10. Δήμος Πολυγύρου αποτελούμενος από το δήμο Πολυγύρου και τις κοινότητες: 1. Αγίου Προδρόμου, 2. Βραστάμων, 3. Ολύνθου, 4. Παλαοκάστρου, 5. Σανών, 6. Ταξιάρχου, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Πολύγυρος του τέως δήμου Πολυγύρου.

49.11. Δήμος Σιθωνίας αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίου Νικολάου, 2. Μεταγκατσίου, 3. Νέου Μαρμαρά, 4. Νικήτης, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Άγιος Αθανάσιος της τέως κοινότητας Νικήτης.

49.12. Δήμος Σταγίων - Ακάνθου αποτελούμενος από το δήμο Ιερισσού και τις κοινότητες: 1. Αμμουλιανής, 2. Νέων Ρόδων, 3. Ολυμπάδος, 4. Ουρανοπόλεως, 5. Σταγίων, 6. Στρατονίκης, 7. Στρατωνίου, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Ιερισσός του

τέως δήμου Ιερισσού.

49.13. Δήμος Τορώνης αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Σάρτης, 2. Συκέας, οι οποίες καταργούνται. Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Συκέα της τέως κοινότητας Συκέας.

49.14. Δήμος Τρίγλιας αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Ελαιοχωριών, 2. Κρήνης, 3. Νέας Τενέδου, 4. Νέας Τριγλίας, 5. Νέων Πλαγιών, 6. Πετραλώνων, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Νέα Τρίγλια της τέως κοινότητας Νέας Τριγλίας.

Β. Στον πιο πάνω Νομό δεν συντρέχει περίπτωση αναγνώρισης κοινότητας σε δήμο.

50. ΝΟΜΟΣ ΧΑΝΙΩΝ

Α. Συνιστώνται οι κατωτέρω δήμοι και κοινότητες:

50.1. Δήμος Ακρωτηρίου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αρωνίου, 2. Κουνουπιδιανών, 3. Μουζουρά, 4. Στερνών, 5. Χωρδακίου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Πυθάρι της τέως κοινότητας Αρωνίου.

50.2. Δήμος Γεωργιουπόλεως αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Γεωργιουπόλεως, 2. Καλαμισίου Αμυδαλίου, 3. Καστέλλου, 4. Κουρνά, 5. Φυλακής, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Καβρός της τέως κοινότητας Κουρνά.

50.3. Δήμος Ανατολικού Σελίνου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Επανωχωρίου, 2. Καμπανού, 3. Ροδοβανίου, 4. Σκάφης, 5. Σούγιας, 6. Τεμενίων, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Καμπανός της τέως κοινότητας Καμπανού.

50.4. Δήμος Αρμένων αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αρμένων, 2. Καλυβών, 3. Καρών, 4. Μαχαιρών, 5. Νέου Χωρίου, 6. Ραμνής, 7. Στύλου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Καλύβαι της τέως κοινότητας Καλυβών.

50.5. Δήμος Βάμου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Βάμου, 2. Γαβαλοχωρίου, 3. Κάϊνας, 4. Καλαμισίου Αλεξάνδρου, 5. Κεφαλά, 6. Κόκκινου Χωρίου, 7. Ξηροστερνίου, 8. Πλάκας, 9. Σελλίων, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του νέου δήμου ορίζεται ο οικισμός Βάμος της τέως κοινότητας Βάμου.

50.6. Δήμος Βουκολιών αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Ανώσκελης, 2. Βουκολιών, 3. Κακοπέτρου, 4. Νέου Χωρίου, 5. Νεριανών, 6. Παλαιών Ρουμάτων, 7. Πολεμαρχίου, 8. Ταυρωνίτου, 9. Χρυσαιγής, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Βουκολιά της τέως κοινότητας Βουκολιών.

50.7. Δήμος Ελευθερίου Βενιζέλου αποτελούμενος από το δήμο Μουρνιών και την κοινότητα Νεροκούρου, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Μουρνιές του τέως δήμου Μουρνιών.

50.8. Δήμος Θερύσου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίας, 2. Βαμβακοπούλου, 3. Βαρούπετρου, 4. Θερύσου, 5. Περιβολίων, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Βαμβακόπουλου της τέως κοινότητας Βαμβακοπούλου.

50.9. Δήμος Ιναχωρίου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αμυδαλοκεφαλίου, 2. Βάθης, 3. Βλάτους, 4. Έλους, 5. Κάμπου, 6. Κεφαλίου, 7. Περιβολίων, 8. Στροβλών, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Έλος της τέως κοινότητας Έλους.

50.10. Δήμος Καντάνου αποτελούμενος από το δήμο Κανδάνου και τις κοινότητες: 1. Κακοδικίου, 2. Πλεμενιανών, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Κάντανος του τέως δήμου Κανδάνου.

50.11. Δήμος Κισσάμου αποτελούμενος από το δήμο Κισσάμου και τις κοινότητες: 1. Γραμβούσης, 2. Καλαθενών, 3. Καλλεργιανών, 4. Κουκουναράς, 5. Λουσακίων, 6. Πλατάνου, 7. Πολυρρηγίας, 8. Σηρικαρίου, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Κίσαμος του τέως δήμου Κισσάμου.

50.12. Δήμος Κολυμβαρίου αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αφράτων, 2. Βασιλοπούλου, 3. Βουβών, 4. Γλώσσης, 5. Δελιανών, 6. Δρακόνας, 7. Επισκοπής, 8. Ζυμπραγού, 9. Καλυδοσίας, 10. Καμισανών, 11. Καρών, 12. Κολυμβαρίου, 13. Νοχιών, 14. Πανεθήμου, 15. Ραβδούχας, 16. Ροδωπού, 17. Σπηλιάς, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Καλυμβάρι της τέως κοινότητας Κολυμβαρίου.

50.13. Δήμος Κρουονερίδας αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αλικάμπου, 2. Βαφέ, 3. Βρυσών, 4. Εμπροσνέρου, 5. Μάζης, 6. Νίπους, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Βρύσες της τέως κοινότητας Βρυσών.

50.14. Δήμος Μουσσούρων αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αλικιανού, 2. Βατολάκκου, 3. Καράνου, 4. Κουφού, 5. Λάκκων, 6. Μεσκλών, 7. Ορθουνίου, 8. Πρασέ, 9. Σέμπρωνα, 10. Σκινέ, 11. Φουρνέ, 12. Ψαθογιάννου, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Αλικιανός της τέως κοινότητας Αλικιανού.

50.15. Δήμος Μυθήμνης αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Βουλγάρω, 2. Δραπανιά, 3. Καλουδιανών, 4. Μαλαθύρου, 5. Περιβολακίων, 6. Ποταμίδας, 7. Ρόκκας, 8. Σασάλου, 9. Σφακοπηγαδίου, 10. Τοπολίων, 11. Φαλελιανών, 12. Χαρεθιανών, οι οποίες καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Δραπανιάς της τέως κοινότητας Δραπανιά.

50.16. Δήμος Νέας Κυδωνίας αποτελούμενος από το δήμο Νέας Κυδωνίας και την κοινότητα Αγίας Μαρίνης, οι οποίοι καταργούνται.

Έδρα του δήμου ορίζεται ο οικισμός Νέα Κυδωνία του τέως δήμου Νέας Κυδωνίας.

50.17. Δήμος Πελεκάνου αποτελούμενος από το δήμο Πελεκάνου και τις κοινότητες: 1. Παλαιοχώρας, 2. Σα-

ας, οι οποίοι καταργούνται.

ια του δήμου ορίζεται ο οικισμός Παλαιοχώρα της κοινότητας Παλαιοχώρας.

18. Δήμος Πλατανιά αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Βλαχερωνιτίσσης, 2. Βρυσών, 3. Γερανίου, 4. Ινακίου, 5. Κοντομαριού, 6. Κυπαρίσσου, 7. Μάλεμ, 8. Ινολιοπούλου, 9. Μοδίου, 10. Ντερέ, 11. Ξαμουρίου, 12. Πλατανιά, 13. Σιρλίου, οι οποίες καταργούνται.

ια του δήμου ορίζεται ο οικισμός Γεράνι της τώως κοινότητας Γερανίου.

19. Δήμος Σούδας αποτελούμενος από το δήμο ας και τις κοινότητες: 1. Καλαμίου, 2. Τσκαλαριών, οι οποίοι καταργούνται.

ια του δήμου ορίζεται ο οικισμός Σούδα του τώως μ Σούδας.

20. Δήμος Σφακίων αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίας Ρόμμελης, 2. Αγίου Ιωάννου, 3. Τόλεως, 4. Ασκύφου, 5. Ασφένδου, 6. Ίμπρου, 7. Πανού, 8. Σκαλωτής, 9. Χώρας Σφακίων, οι οποίες καταργούνται.

ια του δήμου ορίζεται ο οικισμός Χώρα Σφακίων τώως κοινότητας Χώρας Σφακίων.

21. Δήμος Φρε αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Μελιδονίου, 2. Παιδοχωρίου, 3. Πεμονίων, 4. Τζιβε, 5. Φρε, οι οποίες καταργούνται.

ια του δήμου ορίζεται ο οικισμός Φρε της τώως κοινότητας Φρε.

Στον πιο πάνω Νομό δεν συντρέχει περίπτωση γνώρισης κοινότητας σε δήμο.

Στους δήμους: 1. Κεραμίων, 2. Χανίων και τις κοινότητες: 1. Γαύδου, 2. Ασή Γωνιάς δεν επέρχεται μεταβολή.

ΝΟΜΟΣ ΧΙΟΥ

Συνοιστώνται οι κατωτέρω δήμοι:

1. Δήμος Αγίου Μηνά αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Θυμαριών, 2. Νεοχωρίου, οι οποίες καταργούνται.

ια του δήμου ορίζεται ο οικισμός Θυμαριά της κοινότητας Θυμαριών.

2. Δήμος Αμανής αποτελούμενος από τις κοινότητες: 1. Αγίου Γάλακτος, 2. Βολισσού, 3. Διευχών, 4. Αμμου, 5. Κουρουνίων, 6. Λεπτοπόδων, 7. Μελανιού, 8. Πλαταριάς, 9. Ποταμιάς, 10. Νενητουριών, 11. Παρπαριάς, 12. Πισπιλίου, 13. Τρυπών, 14. Φυτών, 15. Νέων, οι οποίες καταργούνται.

ια του δήμου ορίζεται ο οικισμός Βολισσός της κοινότητας Βολισσού.

3. Δήμος Ιωνίας αποτελούμενος από τους δήμους: 1. Ανεμών, 2. Ιωνίας, οι οποίοι καταργούνται.

ια του δήμου ορίζεται ο οικισμός Ανεμών του δήμου Ανεμών.

4. Δήμος Καμποχώρων αποτελούμενος από το δήμο Καμποχώρων και την κοινότητα Αγίου Γεωργίου, οι οποίες καταργούνται.

ια του δήμου ορίζεται ο οικισμός Καμποχώρα του

τώως δήμου Καμποχώρων.

51.5. Δήμος Καρδαμύλων αποτελούμενος από το δήμο Καρδαμύλων και τις κοινότητες: 1. Αμάδων, 2. Βικίου, 3. Καμπιών, 4. Πιτυούντος, 5. Σπαρτούντος, οι οποίοι καταργούνται.

ια του δήμου ορίζεται ο οικισμός Καρδαμύλα του τώως δήμου Καρδαμύλων.

51.6. Δήμος Μασπιοχωριών αποτελούμενος από το δήμο Μασπιοχωριών και τις κοινότητες: 1. Βέσσης, 2. Ελάτας, 3. Λιθίου, 4. Μεστών, 5. Ολύμπων, 6. Πυργίου, οι οποίοι καταργούνται.

ια του δήμου ορίζεται ο οικισμός Πυργί της τώως κοινότητας Πυργίου.

51.7. Δήμος Ομηρούπολης αποτελούμενος από το δήμο Ομηρούπολης και τις κοινότητες: 1. Λαγκάδας, 2. Σιδηρούντος, 3. Σικιάδας, οι οποίες καταργούνται.

ια του δήμου ορίζεται ο οικισμός Βροντάδος του τώως δήμου Ομηρούπολης.

Β. Στον πιο πάνω Νομό δεν συντρέχει περίπτωση αναγνώρισης κοινότητας σε δήμο.

Γ. Στους δήμους: 1. Οινουσσών, 2. Χίου, 3. Ψαρών δεν επέρχεται μεταβολή.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

Άρθρο 2

Εκλογές αρχών και λειτουργία Ο.Τ.Α. Διοικητική Περιφέρεια

1. Η πρώτη εκλογή των αρχών των νέων δήμων και κοινοτήτων που συσταίνονται κατά το άρθρο 1 θα γίνει την πρώτη Κυριακή μετά τις δέκα (10) Οκτωβρίου 1998, ημέρα διενέργειας των γενικών δημοτικών και κοινοτικών εκλογών.

2. Όλοι οι δημότες εκλογείς, που είναι γραμμένοι στους εκλογικούς καταλόγους των δήμων και των κοινοτήτων που καταργούνται και συνενώνονται σε νέο δήμο ή κοινότητα, έχουν δικαίωμα να εκλέγουν τις αρχές του νέου δήμου ή κοινότητας που προκύπτει από τη συνένωση. Οι δημότες των καταργούμενων δήμων και κοινοτήτων γίνονται δημότες του νέου Ο.Τ.Α..

3. Οι δήμοι και οι κοινότητες που καταργούνται κατά το άρθρο 1 λειτουργούν μέχρι τη λήξη της διανυόμενης δημοτικής και κοινοτικής περιόδου 1995 - 1998 και πάντως μέχρι την εγκατάσταση των νέων δημοτικών και κοινοτικών αρχών.

4. Οι νέοι δήμοι και οι κοινότητες, που συσταίνονται με το άρθρο 1, αρχίζουν να λειτουργούν από την εγκατάσταση των αρχών τους, που θα προκύψουν από τις γενικές δημοτικές και κοινοτικές εκλογές του Οκτωβρίου 1998. Η εγκατάσταση γίνεται την 1. 1. 1999. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 41 παρ. 5 και 6 του π.δ/τος 410/1995 (ΦΕΚ 231 Α').

5. Η ορκωμοσία των αρχών των νέων Ο.Τ.Α., που συσταίνονται με το άρθρο 1 γίνεται στο κατάστημα του δήμου ή κοινότητας που ορίζεται ως έδρα του νέου Ο.Τ.Α., σε δημόσια συνεδρίαση της οποίας ο ακριβής

χρόνος (ημερομηνία και ώρα) ορίζεται από τον εκλεγέντα δήμαρχο ή πρόεδρο κοινότητας.

6. Προκειμένου να γίνει μεταδημότευση σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 20 του π.δ/τος 410/1995, για την υποβολή υποψηφιότητας στους νέους δήμους και κοινότητες που προκύπτουν από συνένωση καταργούμενων δήμων και κοινοτήτων, για τις γενικές δημοτικές και κοινοτικές εκλογές του Οκτωβρίου 1998, η εγγραφή γίνεται στα δημοτολόγια του δήμου ή της κοινότητας που ορίζεται ως έδρα του νέου δήμου ή κοινότητας.

Αν η μεταδημότευση γίνεται για την υποβολή υποψηφιότητας στο αξίωμα του προέδρου ή μέλους τοπικού συμβουλίου ή του παρέδρου, η αίτηση για τη μεταδημότευση περιλαμβάνει σχετική δήλωση του αιτούντος με την οποία ταυτόχρονα γνωστοποιείται και ο Ο.Τ.Α. στα δημοτολόγια ή μητρώα αρρένων του οποίου ήταν πριν γραμμένος.

7. Η παρ. 3 του άρθρου 7 του π.δ/τος 92/1994 αντικαθίσταται ως εξής:

“3. Οι εκλογικοί κατάλογοι των δήμων και κοινοτήτων που προέρχονται από συνένωση εξακολουθούν να καταρτίζονται ανά πρώην δήμο και κοινότητα.”

8. Το σύνολο των εδαφικών περιφερειών των Ο.Τ.Α. που συνενώνονται σε νέο δήμο ή κοινότητα, καθώς και των συνοικισμών που προσαρτώνται, αποτελεί την ενιαία εδαφική περιφέρεια του νέου αυτού Ο.Τ.Α..

9. Στις περιπτώσεις προσάρτησης συνοικισμού στο νέο δήμο κατά το άρθρο 1, τα όρια του συνοικισμού αυτού καθορίζονται με απόφαση επιτροπής αποτελούμενης από: α) τον Προϊστάμενο της Διεύθυνσης Αυτοδιοίκησης και Αποκέντρωσης ή της Διεύθυνσης Τοπικής Αυτοδιοίκησης και Διοίκησης του νομού, ανάλογα, β) τον Προϊστάμενο του Τμήματος Τεχνικής Υπηρεσίας Δήμων και Κοινοτήτων των ανωτέρω διευθύνσεων του νομού, γ) έναν τεχνικό υπάλληλο αρμοδιότητας της Κτηματικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Οικονομικών που εδρεύει στην Περιφέρεια, δ) τον Προϊστάμενο της Διεύθυνσης Δασών του νομού και ε) έναν εκπρόσωπο της Τ.Ε.Δ.Κ. του νομού.

Η επιτροπή συγκροτείται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας.

Για τον καθορισμό των ορίων συντάσσεται, μετά από επιτόπια έρευνα, πρακτικό το οποίο αναρτάται στο χώρο ανακοινώσεων του καταστήματος του δήμου που ορίζεται ως έδρα του νέου Ο.Τ.Α. και του δήμου ή κοινότητας από τον οποίο αποσπάται ο συνοικισμός.

Η περί καθορισμού των ορίων του συνοικισμού απόφαση της ανωτέρω επιτροπής εκδίδεται μέχρι 31 Ιουλίου 1998.

Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής εφαρμόζονται και στις περιπτώσεις του επόμενου εδαφίου.

Με αίτηση του Γενικού Γραμματέα της οικείας Περιφέρειας που κατατίθεται στην ανωτέρω Επιτροπή μέχρι 28 Φεβρουαρίου 1998 μπορεί με απόφαση αυτής να ανακαθοριστούν τα όρια όμορων Ο.Τ.Α. για την εξασφάλιση πλήρους λειτουργικότητας εντός της εδαφικής περιφέρειας νέου Ο.Τ.Α..

10. Στους δήμους και τις κοινότητες, που συνιστώνται με τον παρόντα νόμο η εδαφική περιφέρεια κάθε καταργούμενου Ο.Τ.Α. και κάθε προσαρτώμενου συνοικισμού αποτελεί υποδιαίρεση της ενιαίας εδαφικής περιφέρειας του νέου δήμου ή κοινότητας και προσδιο-

ρίζεται με τον όρο ‘δημοτικό ή κοινοτικό Διαμέρισμα’, το οποίο περιλαμβάνει και τον πληθυσμό του καταργηθέντος Ο.Τ.Α. ή προσαρτηθέντος συνοικισμού. Τα ανωτέρω ‘Δημοτικά Διαμερίσματα’ είναι διάφορα εκείνων των άρθρων 120 και 135 έως 156 του π.δ/τος 410/1995.

11. Οι δήμοι και οι κοινότητες που προκύπτουν από συνένωση άλλων δήμων και κοινοτήτων καθίστανται από την έναρξη της λειτουργίας τους καθολικοί διάδοχοι των καταργούμενων δήμων και κοινοτήτων και υπεισέρχονται αυτοδικαίως και χωρίς καμία άλλη διατύπωση σε όλα τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των συνενωθέντων δήμων και κοινοτήτων. Οι εκκρεμείς δίκες, στις οποίες διάδικο μέρος είναι συνενωθείς δήμος ή κοινότητα, συνεχίζονται επ’ ονόματι του νέου δήμου, χωρίς άλλη διατύπωση μη επερχομένης βιαιάς διακοπής τούτων εκ της ως άνω διαδοχής.

12. Έδρα κατά το άρθρο 1 του παρόντος είναι ο συνοικισμός στον οποίο εγκαθίστανται οι κεντρικές υπηρεσίες του Δήμου. Με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, η οποία εκδίδεται ύστερα από γνωμοδότηση του Συμβουλίου Τοπωνυμίων του άρθρου 11 του π.δ/τος 410/1995 μετά από αίτημα του δημοτικού συμβουλίου, μπορεί να ορίζεται συνοικισμός ως ιστορική έδρα δήμου, εφόσον συντρέχουν ιστορικοί λόγοι. Στην ιστορική έδρα μπορούν μετά από απόφαση του δημοτικού συμβουλίου να πραγματοποιούνται συνεδριάσεις του δημοτικού συμβουλίου, καθώς και επίσημες εορτές και τελετές.

13. Η σφραγίδα των Ο.Τ.Α. αποτελείται από τρεις επάλληλους και ομόκεντρους κύκλους, από τους οποίους ο εξωτερικός έχει διάμετρο 0,04μ.. Στον εσωτερικό κύκλο τίθεται το έμβλημα της Ελληνικής Δημοκρατίας, σύμφωνα με το άρθρο 2 του ν. 48/1975 (ΦΕΚ 108 Α’). Στο δεύτερο κύκλο αναγράφεται με κεφαλαία γράμματα το όνομα του δήμου ή κοινότητας και στον εξωτερικό οι λέξεις ‘ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ’ και ‘ΝΟΜΟΣ’ την οποία ακολουθεί το όνομα του νομού στον οποίο ανήκει ο δήμος ή η κοινότητα.

Η διάταξη του άρθρου 10 παρ. 4 του π.δ/τος 410/1995 καταργείται από 1.1.1999.

14. Στο επάνω αριστερό μέρος των εγγράφων και φακέλων αλληλογραφίας οι Ο.Τ.Α. μπορούν να έχουν προτυπωμένο σήμα, από την ιστορία, τη μυθολογία ή τα τοπικά χαρακτηριστικά, δηλωτικό της ιδιαιτερότητας του χώρου που αποτελεί τη διοικητική περιφέρεια του δήμου ή της κοινότητας.

Το σήμα αποφασίζεται από το δημοτικό ή κοινοτικό συμβούλιο ύστερα από σύμφωνη γνώμη του συμβουλίου τοπωνυμίων.

Άρθρο 3

Δημοτικές αρχές - Υποψηφιότητες - Κατανομή εδρών

1. Ο αριθμός των μελών κάθε δημοτικού συμβουλίου, όπως προσδιορίζεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 40 του π.δ/τος 410/1995, προσαιξάνεται κατά μία μονάδα για καθένα δημοτικό διαμέρισμα με πληθυσμό τριακόσιους (300) κατοίκους και άνω, πλην του δημοτικού διαμερίσματος, του οποίου οικισμός ορίζεται έδρα του δήμου, εφόσον αυτό έχει πληθυσμό άνω των χιλίων (1.000) κατοίκων. Αν το άθροισμα των μελών δημοτικού

συμβουλίου, είναι άρτιος αριθμός, τότε στον αριθμό των μελών του δημοτικού συμβουλίου προστίθεται μία μονάδα και το τελικό αυτό άθροισμα (περιττός αριθμός) αποτελεί το συνολικό αριθμό των μελών του δημοτικού συμβουλίου.

Οι πρόεδροι των τοπικών συμβουλίων, που συνιστώνται στα δημοτικά διαμερίσματα τριακοσίων κατοίκων και άνω, είναι και μέλη των δημοτικών συμβουλίων και καταλαμβάνουν τις ανωτέρω επιπλέον έδρες.

Αυτοί εκλέγονται από τους εκλογείς που είναι γραμμένοι στους εκλογικούς καταλόγους του δημοτικού διαμερίσματος μαζί με τα λοιπά μέλη του τοπικού συμβουλίου.

Αν ο συνολικός αριθμός των μελών του δημοτικού συμβουλίου, όπως αυτός προκύπτει από τα οριζόμενα στην παρούσα παράγραφο, είναι κατώτερος του αριθμού 19 στους δήμους που είναι πρωτεύουσες νομών, τότε αυτός προσαυξάνεται κατά τόσες μονάδες, όσες υπολείπονται, ώστε ο συνολικός αριθμός των μελών του δημοτικού συμβουλίου να γίνει 19.

Οι έδρες αυτές προστίθενται στον αριθμό των μελών του δημοτικού συμβουλίου, όπως αυτός προσδιορίζεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 40 του π.δ/τος 410/1995.

2. Η παράγραφος 2 του άρθρου 54 του π.δ/τος 410/1995 αντικαθίσταται ως εξής:

2. Κάθε συνδυασμός περιλαμβάνει έναν υποψήφιο δήμαρχο ή πρόεδρο κοινότητας και υποψήφιους συμβούλους. Ο αριθμός των υποψηφίων συμβούλων πρέπει να είναι τουλάχιστον ίσος με τον αριθμό των μελών που προβλέπεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 40 για τους δήμους και του άρθρου 39 για τις κοινότητες, μπορεί δε να αυξηθεί έως 50% του αριθμού αυτού. Η ίδια αύξηση μπορεί να γίνει και στον αριθμό των υποψηφίων συμβούλων των δημοτικών διαμερισμάτων των άρθρων 120 και 135 έως 156. Το κλάσμα που προκύπτει δεν λαμβάνεται υπόψη.

3. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 72 του π.δ/τος 410/1995 αντικαθίσταται ως εξής:

Με βάση αυτά, οι έδρες που αναλογούν στα 3/5 και στα 2/5 έχουν αντίστοιχα ως εξής:

στα 7μελή συμβούλια 5 και 2
στα 9μελή συμβούλια 6 και 3
στα 11μελή συμβούλια 7 και 4
στα 13μελή συμβούλια 8 και 5
στα 15μελή συμβούλια 9 και 6
στα 17μελή συμβούλια 11 και 6
στα 19μελή συμβούλια 12 και 7
στα 21μελή συμβούλια 13 και 8
στα 23μελή συμβούλια 14 και 9
στα 25μελή συμβούλια 15 και 10
στα 27μελή συμβούλια 17 και 10
στα 29μελή συμβούλια 18 και 11
στα 31μελή συμβούλια 19 και 12
στα 33μελή συμβούλια 20 και 13
στα 35μελή συμβούλια 21 και 14
στα 37μελή συμβούλια 23 και 14
στα 39μελή συμβούλια 24 και 15
στα 41μελή συμβούλια 25 και 16
στα 43μελή συμβούλια 26 και 17
στα 45μελή συμβούλια 27 και 18.

4. Στο τέλος του πρώτου εδαφίου της παραγράφου

1 του άρθρου 73 του π.δ/τος 410/1995 προστίθενται τα εξής:

..... με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 76 Α'.

5. Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 76 του π.δ/τος 410/1995 αντικαθίσταται ως εξής:

Με βάση τον αριθμό των εδρών των δημοτικών συμβουλίων οι έδρες που αναλογούν σε καθεμία από τις δύο αυτές κατανομές έχουν ως εξής:

- για τα 11μελή συμβούλια οι έδρες της Α' κατανομής είναι 6 και της Β' κατανομής 5.
- για τα 13μελή συμβούλια 7 και 6 αντίστοιχα
- για τα 15μελή συμβούλια 8 και 7 αντίστοιχα
- για τα 17μελή συμβούλια 9 και 8 αντίστοιχα
- για τα 19μελή συμβούλια 10 και 9 αντίστοιχα
- για τα 21μελή συμβούλια 11 και 10 αντίστοιχα
- για τα 23μελή συμβούλια 12 και 11 αντίστοιχα
- για τα 25μελή συμβούλια 13 και 12 αντίστοιχα
- για τα 27μελή συμβούλια 14 και 13 αντίστοιχα
- για τα 29μελή συμβούλια 15 και 14 αντίστοιχα
- για τα 31μελή συμβούλια 16 και 15 αντίστοιχα
- για τα 33μελή συμβούλια 17 και 16 αντίστοιχα
- για τα 35μελή συμβούλια 18 και 17 αντίστοιχα
- για τα 37μελή συμβούλια 19 και 18 αντίστοιχα
- για τα 39μελή συμβούλια 20 και 19 αντίστοιχα
- για τα 41μελή συμβούλια 21 και 20 αντίστοιχα
- για τα 43μελή συμβούλια 22 και 21 αντίστοιχα
- για τα 45μελή συμβούλια 23 και 22 αντίστοιχα.

6. Στο π.δ. 410/1995 προστίθεται άρθρο 76 Α', το οποίο έχει ως εξής:

Άρθρο 76 Α'

Κατανομή των εδρών των δημοτικών συμβουλίων στους νέους δήμους

Στους δήμους που προέρχονται από συνένωση άλλων Ο.Τ.Α., στους οποίους λειτουργούν τοπικά συμβούλια, μετά την κατανομή του συνολικού αριθμού των εδρών σε καθένα συνδυασμό, επιτυγχόντα και επιλαχόντες, η περαιτέρω προσκύρωση των εδρών, γίνεται ως εξής:

Κάθε συνδυασμός καταλαμβάνει πρώτα τόσες έδρες όσοι είναι οι πρόεδροι των τοπικών συμβουλίων τους οποίους εκλέγει και οι εναπομένουσες έδρες καταλαμβάνονται από τους υποψήφιους δημοτικούς συμβούλους κατά τη σειρά της επιτυχίας τους σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 73.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗ ΤΟΠΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ - ΠΑΡΕΔΡΟΙ

Άρθρο 4

Σύσταση, συγκρότηση τοπικών συμβουλίων

1. Σε κάθε δημοτικό διαμέρισμα συστάται Τοπικό Συμβούλιο, το οποίο φέρει την ονομασία "τοπικό συμβούλιο" και στη συνέχεια το όνομα του δήμου ή της κοινότητας που καταργήθηκε με τη συνένωση. Τοπικό συμβούλιο συστάται και στον αυτοτελή συνοικισμό που αποσπάστηκε από δήμο ή κοινότητα και προσαρτήθηκε

σε νέο δήμο του άρθρου 1.

Στα δημοτικά διαμερίσματα που είναι έδρες των νέων δήμων και έχουν πληθυσμό άνω των χιλίων (1.000) κατοίκων δεν συνιστώνται τοπικά συμβούλια.

2. Το τοπικό συμβούλιο λειτουργεί στα πλαίσια του νέου δήμου ως όργανο δημοτικής αποκέντρωσης, μέσα στα όρια του αντίστοιχου δημοτικού διαμερίσματος.

3. Σε δημοτικά διαμερίσματα με πληθυσμό χιλίων πεντακοσίων (1.500) κατοίκων και άνω το τοπικό συμβούλιο είναι επταμελές, τριακοσίων (300) έως χιλίων πεντακοσίων (1.500) κατοίκων πενταμελές και μέχρι τριακοσίων (300) κατοίκων τριμελές.

4. Οι πρόεδροι των τοπικών συμβουλίων, πλήν των τριμελών, είναι και μέλη του δημοτικού συμβουλίου. Οι Πρόεδροι των τριμελών τοπικών συμβουλίων είναι και δημαρχικοί πάρεδροι.

5. Ο πρόεδρος και τα μέλη του τοπικού συμβουλίου εκλέγονται για τέσσερα (4) χρόνια από το σύνολο των εκλογέων του δημοτικού διαμερίσματος.

Η εκλογή γίνεται την ίδια μέρα που εκλέγονται τα δημοτικά συμβούλια, στα ίδια εκλογικά τμήματα, με τις ίδιες εφορευτικές επιτροπές και εφόρους δικαστικών αντιπροσώπων.

Η εγκατάσταση του τοπικού συμβουλίου γίνεται με τον ίδιο τρόπο που γίνεται η εγκατάσταση των δημοτικών αρχών.

Σε κάθε περίπτωση η θητεία τους αρχίζει και λήγει μαζί με τη θητεία του δημοτικού συμβουλίου.

6. Τον πρόεδρο του τοπικού συμβουλίου αναπληρώνει ο επόμενος σε σταυρούς προτίμησης υποψήφιος του ίδιου συνδυασμού στο δημοτικό διαμέρισμα.

7. Το αξίωμα του προέδρου και του μέλους του τοπικού συμβουλίου είναι τιμητικό και άμισθο.

8. Στους προέδρους των τοπικών συμβουλίων καταβάλλονται από το δήμο έξοδα κίνησης, τα οποία καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Οικονομικών.

9. Αν ο πρόεδρος του τοπικού συμβουλίου απουσιάζει ή κωλύεται, τον αναπληρώνει ο αναπληρωτής αυτού σε όλα τα καθήκοντά του.

Άρθρο 5

Εκλογή μελών τοπικών συμβουλίων

1. Η εκλογή του προέδρου και των μελών του τοπικού συμβουλίου γίνεται κατά συνδυασμούς. Υποψηφιότητες εκτός συνδυασμών αποκλείονται.

2. Σε κάθε συνδυασμό υποψήφιου δημάρχου και δημοτικών συμβούλων περιλαμβάνονται και οι υποψήφιοι σύμβουλοι του τοπικού συμβουλίου. Ο αριθμός των υποψηφίων συμβούλων σε κάθε συνδυασμό, για κάθε τοπικό συμβούλιο, είναι τουλάχιστον επτά για τα επταμελή, πέντε για τα πενταμελή και τρεις για τα τριμελή και μπορεί να αυξηθεί έως εννέα, επτά και τέσσερα αντίστοιχα. Υποψηφιότητα από το ίδιο πρόσωπο και για την εκλογή του ως δημάρχου ή ως μέλους δημοτικού συμβουλίου ή ως παρέδρου ή ως μέλους άλλου τοπικού συμβουλίου δεν επιτρέπεται.

Κανένας δεν μπορεί να μετέχει σε περισσότερους από ένα συνδυασμούς.

Μπορεί να εκλεγεί πρόεδρος ή μέλος του τοπικού

συμβουλίου ο δημότης του δήμου ή της κοινότητας που καταργήθηκε με τη συνένωση ή του συνοικισμού που προσαρτήθηκε, εφόσον έχει την ικανότητα να εκλέγει και έχει συμπληρώσει την ηλικία που απαιτείται κάθε φορά για να εκλεγεί δημοτικός σύμβουλος.

3. Δικαίωμα συμμετοχής στην ψηφοφορία για την εκλογή των μελών του τοπικού συμβουλίου έχουν όλοι οι εκλογείς που είναι γραμμένοι στους εκλογικούς καταλόγους του δημοτικού διαμερίσματος.

4. Στη δήλωση του συνδυασμού, μετά τα επώνυμα και τα ονόματα του υποψήφιου δημάρχου και δημοτικών συμβούλων και κάτω από την ονομασία του τοπικού συμβουλίου, αναγράφεται με αλφαβητική σειρά το επώνυμο και το όνομα των υποψηφίων μελών του κάθε τοπικού συμβουλίου. Τα τοπικά συμβούλια αναγράφονται επίσης με την αλφαβητική σειρά της ονομασίας τους.

Για την υποψηφιότητα για το αξίωμα του μέλους των τοπικών συμβουλίων δεν γίνεται χρηματική κατάθεση στο δημόσιο ταμείο.

5. Η δήλωση του συνδυασμού δεν είναι απαράδεκτη:

α) αν περιλαμβάνονται σ' αυτήν υποψήφιοι τουλάχιστον για το 30% των επταμελών και πενταμελών τοπικών συμβουλίων του δήμου και το 30% των τριμελών. Το τυχόν προκύπτον κλάσμα δεν λαμβάνεται υπόψη·

β) αν οι υποψήφιοι τοπικοί σύμβουλοι δεν είναι λιγότεροι από τέσσερις για τα επταμελή και τρεις για τα πενταμελή και τριμελή τοπικά συμβούλια.

6. Το ψηφοδέλτιο για την εκλογή των μελών των τοπικών συμβουλίων είναι κοινό με το ψηφοδέλτιο του συνδυασμού του υποψήφιου δημάρχου και των δημοτικών συμβούλων, που καταρτίζεται για τις εκλογές των δημοτικών αρχών.

7. Κάθε συνδυασμός εκτυπώνει ιδιαίτερο ψηφοδέλτιο για κάθε δημοτικό διαμέρισμα, που περιλαμβάνει το έμβλημα και το όνομα του συνδυασμού, τον υποψήφιο δήμαρχο και τους υποψηφίους δημοτικούς συμβούλους για τις έδρες της παραγράφου 2 του άρθρου 40 του π.δ/τος 410/1995 και τους υποψηφίους συμβούλους για κάθε τοπικό συμβούλιο, σύμφωνα με τα παραπάνω.

8. Σε κάθε ψηφοδέλτιο, μετά την εγγραφή του εμβλήματος και του ονόματος του συνδυασμού, που τυχόν έχουν δηλωθεί, καθώς και των επωνύμων και ονομάτων του υποψήφιου δημάρχου και των υποψηφίων δημοτικών συμβούλων, αναγράφονται κατά σειρά:

α. η ονομασία του τοπικού συμβουλίου

β. τα επώνυμα και τα ονόματα των υποψηφίων μελών του τοπικού συμβουλίου με τη σειρά που είναι γραμμένα στην απόφαση με την οποία έχει ανακηρυχθεί ο συνδυασμός ή με αλφαβητική σειρά.

9. Με την επιφύλαξη των ακυροτήτων που προβλέπονται στα άρθρα 64 και 65 του π.δ/τος 410/1995, αν εκλογέας χρησιμοποιήσει ψηφοδέλτιο άλλου δημοτικού διαμερίσματος, το ψηφοδέλτιο αυτό δεν λαμβάνεται υπόψη για την εκλογή των μελών του τοπικού συμβουλίου, είναι όμως έγκυρο για το συνδυασμό του υποψήφιου δημάρχου.

10. Στις εκλογές των τοπικών συμβουλίων, σε κάθε δημοτικό διαμέρισμα η κατανομή των εδρών γίνεται αναλογικά, μεταξύ όλων των συνδυασμών που συμμετέχουν στις εκλογές και έχουν υποψηφίους για το τοπικό συμβούλιο του δημοτικού διαμερίσματος, με τον ακόλουθο τρόπο:

6ημ

ο σύνολο των έγκυρων ψηφοδελτίων που έλαβαν όλο το δημοτικό διαμέρισμα όλοι μαζί οι συνδυασμοί συμμετείχαν στις εκλογές και είχαν υποψήφιους το τοπικό συμβούλιο του δημοτικού διαμερίσματος, ιρείται με τον αριθμό των εδρών του τοπικού συμβουλίου, αυξημένο κατά μία μονάδα. Το πηλίκο που εκπίπτει παραλειπομένου του κλάσματος αποτελεί το εκλογικό μέτρο.

Ο αριθμός των έγκυρων ψηφοδελτίων κάθε συνδυασμού διαφείτται στη συνέχεια με το εκλογικό μέτρο και ο συνδυασμός καταλαμβάνει τόσες έδρες όσο και ακέραιο πηλίκο αυτής της διαφίσεως.

Ο συνδυασμός που δεν συγκεντρώνει το εκλογικό μέτρο παίρνει έδρα. Εάν οι έδρες που καταλαμβάνουν οι συνδυασμοί που συμμετέχουν στην κατανομή με την προηγούμενη διαδικασία είναι λιγότερες από τις προς θέση έδρες, οι έδρες που απομένουν διανέμονται μία μεταξύ όλων αυτών των συνδυασμών ανάλογα με τα χρησιμοποιήσιμα υπόλοιπα που έχουν.

Αν οι συνδυασμοί αυτοί ή μερικοί από αυτούς έχουν χρησιμοποιήσιμα υπολοίπων γίνεται κλήρωση.

Αν και μετά τη διανομή των εδρών με βάση τα χρησιμοποιήσιμα υπόλοιπα παραμένουν αδιάθετες έδρες, αυτές κατανέμονται ανά μία, ανάλογα με το συνολικό έσοδό των έγκυρων ψηφοδελτίων που έλαβε κάθε συνδυασμός.

Αν οι έδρες που καταλαμβάνουν οι συνδυασμοί με το εκλογικό μέτρο είναι περισσότερες από τις προς θέση έδρες, η πλεονάζουσα έδρα αφαιρείται από το συνδυασμό που έχει το μικρότερο σχετικώς υπόλοιπο έγκυρων ψηφοδελτίων. Σε περίπτωση ίσου αριθμού έγκυρων ψηφοδελτίων δύο ή και περισσότερων συνδυασμών, ενεργείται μεταξύ αυτών κλήρωση από το αρμόδιο πρωτοδικείο.

1. Σε περίπτωση που έχει ανακηρυχθεί ένας μόνο συνδυασμός για το τοπικό συμβούλιο, ο πρόεδρος του τοπικού συμβουλίου και οι τοπικοί σύμβουλοι εκλέγονται με το μοναδικό αυτό συνδυασμό με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 16 του παρόντος άρθρου. Οι πρώτοι κατά σειρά σε ψήφους προτίμησης, μέχρι να συμπληρωθεί ο αριθμός των εδρών του τοπικού συμβουλίου, εκλέγονται τακτικοί σύμβουλοι και οι υπόλοιποι αναπληρωματικοί.

2. Τακτικοί σύμβουλοι τοπικού συμβουλίου εκλέγονται ο πρώτος υποψήφιος κάθε συνδυασμού κατά σειρά προτίμησης που έλαβαν τις περισσότερες ψήφους προτίμησης. Οι λοιποί υποψήφιοι των συνδυασμών είναι αναπληρωματικοί των τακτικών συμβούλων του τοπικού συμβουλίου, με τη σειρά των ψήφων προτίμησης.

Αν οι υποψήφιοι του ίδιου συνδυασμού ισοψηφίσουν, ενεργείται κλήρωση.

3. Αν έχουν ανακηρυχθεί δύο μόνο συνδυασμοί για το τοπικό συμβούλιο δημοτικού διαμερίσματος και ισοψηφίσουν, το πρωτοδικείο ενεργεί κλήρωση για ανάθεση του πλειοψηφούντος συνδυασμού. Οι έδρες των συμβούλων στην περίπτωση αυτήν κατανέμονται στον υποψηφούντα και στον επλαχόντα συνδυασμό, αντίστοιχα, ως εξής: Στα επταμελή 4 και 3, στα πενταμελή 3 και 2 και στα τριμελή 2 και 1.

4. Αν ισοψηφίσουν περισσότεροι από δύο συνδυασμοί το πρωτοδικείο ενεργεί κλήρωση. Ο πρώτος συνδυασμός στα επταμελή τοπικά συμβούλια εκλέγει τον

πρόεδρο του τοπικού συμβουλίου με την επιφύλαξη των διατάξεων της παρ. 16 και δύο ακόμη τοπικούς συμβούλους, ο δεύτερος συνδυασμός εκλέγει δύο τοπικούς συμβούλους και ο τρίτος συνδυασμός εκλέγει δύο τοπικούς συμβούλους.

Στα πενταμελή εκλέγουν αντίστοιχα τον πρόεδρο, με την επιφύλαξη των διατάξεων της παρ. 16 και έναν τοπικό σύμβουλο, δύο τοπικούς συμβούλους και έναν τοπικό σύμβουλο.

Στα τριμελή ο πρώτος συνδυασμός εκλέγει τον πρόεδρο και οι άλλοι δύο συνδυασμοί από έναν τοπικό σύμβουλο.

15. Ο εκλογέας μπορεί να εκφράσει την προτίμησή του προς έναν υποψήφιο σύμβουλο τοπικού συμβουλίου σημειώνοντας σταυρό παραπλευρώς του ονόματός του στο ψηφοδέλτιο του συνδυασμού για το τοπικό συμβούλιο.

16. Πρόεδρος του τοπικού συμβουλίου του δημοτικού διαμερίσματος στα επταμελή και πενταμελή τοπικά συμβούλια είναι ο υποψήφιος σύμβουλος του πλειοψηφίσαντος στο δημοτικό διαμέρισμα συνδυασμού που έχει λάβει τις περισσότερες ψήφους προτίμησης και σε περίπτωση ισοψηφίας αυτός που είναι πρώτος στην απόφαση της ανακήρυξης, εφόσον ο συνδυασμός αυτός διαθέτει ανάλογη έδρα στο δημοτικό συμβούλιο. Αν ο συνδυασμός αυτός δεν διαθέτει ανάλογη έδρα στο δημοτικό συμβούλιο, πρόεδρος του τοπικού συμβουλίου είναι ο υποψήφιος σύμβουλος του δεύτερου σε εκλογική δύναμη στο δημοτικό διαμέρισμα συνδυασμού με την προϋπόθεση ότι ο συνδυασμός αυτός διαθέτει ανάλογη έδρα στο δημοτικό συμβούλιο. Αν και ο δεύτερος σε εκλογική δύναμη στο δημοτικό διαμέρισμα συνδυασμός δεν διαθέτει την ανάλογη έδρα στο δημοτικό συμβούλιο, πρόεδρος του τοπικού συμβουλίου είναι ο υποψήφιος σύμβουλος του τρίτου σε εκλογική δύναμη στο δημοτικό διαμέρισμα συνδυασμού με την προϋπόθεση ότι ο συνδυασμός αυτός διαθέτει ανάλογη έδρα στο δημοτικό συμβούλιο και ούτω καθεξής.

Σε περίπτωση που συνδυασμός πλειοψηφήσει σε αριθμό δημοτικών διαμερισμάτων μεγαλύτερο από τον αριθμό των εδρών που δικαιούται στο δημοτικό συμβούλιο, μη υπολογιζομένης της έδρας που καταλαμβάνει ο υποψήφιος δήμαρχος, ο συνδυασμός αυτός εκλέγει πρόεδρους κατά σειρά σε εκείνα τα δημοτικά διαμερίσματα στα οποία έχει λάβει το μεγαλύτερο ποσοστό ψήφων, εφόσον δεν έχει εκλεγεί πρόεδρος από άλλο συνδυασμό.

Η κατανομή των εδρών γίνεται ανά συνδυασμό, αρχής γενομένης από το συνδυασμό που έχει λάβει τις περισσότερες έδρες. Σε περίπτωση που δύο συνδυασμοί λαμβάνουν τον ίδιο αριθμό εδρών, προηγείται ο συνδυασμός που έχει λάβει στο δημοτικό διαμέρισμα το μεγαλύτερο αριθμό έγκυρων ψηφοδελτίων και σε περίπτωση ισοψηφίας ενεργείται κλήρωση.

Ο υποψήφιος δήμαρχος του συνδυασμού δεν μπορεί να είναι πρόεδρος τοπικού συμβουλίου ακόμα και στην περίπτωση που ο συνδυασμός του εκλέγει μία μόνον έδρα, αυτήν του προέδρου του τοπικού συμβουλίου.

Πρόεδρος του τοπικού συμβουλίου του δημοτικού διαμερίσματος στα τριμελή τοπικά συμβούλια είναι ο υποψήφιος σύμβουλος του πλειοψηφίσαντος στο δημοτικό διαμέρισμα συνδυασμού που έχει λάβει τις πε-

ρισσότερες ψήφους προτίμησης και σε περίπτωση ισοψηφίας αυτός που είναι πρώτος στην απόφαση της ανακήρυξης.

17. Οι διατάξεις του π.δ/τος 410/1995 που αναφέρονται στο εκλογικό δικαίωμα (άρθρο 43), στην άσκηση του εκλογικού δικαιώματος (άρθρο 44), στους εκλογικούς καταλόγους (άρθρο 45), στα προσόντα εκλογιμότητας (άρθρο 46), στα κωλύματα και ασυμβίβαστα (άρθρο 47), στο ασυμβίβαστο εξαιτίας οφειλών (άρθρο 48), στη διαπίστωση της εκπτώσεως για τις περιπτώσεις των πιο πάνω κωλυμάτων και ασυμβιβάστων (άρθρο 50), στις εφορευτικές επιτροπές (άρθρο 51), στους αντιπροσώπους της δικαστικής αρχής και στους εφόρους των αντιπροσώπων της δικαστικής αρχής (άρθρα 52 και 53), στην κατάρτιση των συνδυασμών (άρθρο 55), στην ανακήρυξη και κοινοποίηση των συνδυασμών (άρθρο 57), στην αντικατάσταση υποψηφίων που πέθαναν (άρθρο 58), στα δικαιώματα των συνδυασμών (άρθρο 59), στο πρόγραμμα της εκλογής (άρθρο 60), στον υπολογισμό των προθεσμιών (άρθρο 61), στη μορφή των ψηφοδελτίων (άρθρο 62), στην εκτύπωση και διανομή των ψηφοδελτίων (άρθρο 63), στο περιεχόμενο των ψηφοδελτίων (άρθρο 64), στα άκυρα ψηφοδέλτια (άρθρο 65), στους εκλογικούς φακέλους (άρθρο 66), στην έναρξη και λήξη της ψηφοφορίας (άρθρο 67), στη μεταίωση της ψηφοφορίας (άρθρο 69), στην εφαρμογή των διατάξεων της εκλογικής νομοθεσίας (άρθρο 70), στην έκθεση πρακτικών και υποβολή προσφυγών (άρθρο 73), στην επικύρωση της εκλογής (άρθρο 79), στην κατάθεση και περιεχόμενο ενστάσεων (άρθρο 80), στην εκδίκαση των ενστάσεων (άρθρο 81), στη διαδικασία για την εκδίκαση (άρθρο 82), στην απόφαση για τις ενστάσεις (άρθρο 83), στην έφεση - διόρθωση αποφάσεων (άρθρο 84), στην κρίση για προϋριστάμενες ανικανότητες και κωλύματα (άρθρο 85), στην αναίρεση (άρθρο 86), στην επανάληψη της εκλογής σε περίπτωση ακύρωσης (άρθρο 87), στην ορκωμοσία των δημοτικών και κοινοτικών αρχών (άρθρο 88), στην αποποίηση της εκλογής (άρθρο 89), στην παραίτηση (άρθρο 90) και στην αναπλήρωση των συμβούλων (άρθρο 91 παρ. 1), όπως αυτές ισχύουν κάθε φορά για τους δημοτικούς συμβούλους, καθώς και οι διατάξεις του άρθρου 2 παρ. 1 έως 5 του παρόντος νόμου εφαρμόζονται αναλόγως και για τα μέλη των τοπικών συμβουλίων, εφόσον δεν ρυθμίζεται διαφορετικά με τις διατάξεις των άρθρων 4 και 5 του παρόντος νόμου.

18. Εκλογές για την ανάδειξη μελών των τοπικών συμβουλίων δεν προκηρύσσονται κατά τη διάρκεια της δημοτικής περιόδου, ακόμη και στην περίπτωση κατά την οποία δεν υπάρχουν αναπληρωματικοί κανενός συνδυασμού.

19. Αν ένα δημοτικό συμβούλιο διαλυθεί, σύμφωνα με το άρθρο 92 παρ. 1 του π.δ/τος 410/1995, συμπαρασύρει και τα μέλη των τοπικών συμβουλίων και όταν προκηρυχθεί η εκλογή νέου δημοτικού συμβουλίου, τότε, κατά την εκλογή αυτή εκλέγονται και τα μέλη των τοπικών συμβουλίων.

20. Στην περίπτωση που δεν εκλέγονται τουλάχιστον πέντε τοπικοί σύμβουλοι στα επταμελή και πενταμελή και τρεις στα υπόλοιπα, δεν λειτουργεί τοπικό συμβούλιο στο δημοτικό διαμέρισμα.

21. Τα δημοτικά συμβούλια λειτουργούν νόμιμα και με ελλιπή σύνθεση, όταν για οποιονδήποτε λόγο δεν

υπάρχει πρόεδρος ενός ή περισσότερων τοπικών συμβουλίων.

22. Τα άρθρα 128 έως και 132 του π.δ/τος 410/1995 καταργούνται.

Τα άρθρα 122 έως και 127, 133 και 134 του π.δ/τος 410/1995 καταργούνται από 1.1.1999.

Άρθρο 6

Αρμοδιότητες τοπικών συμβουλίων και των προέδρων τους - Λειτουργία

1. Το τοπικό συμβούλιο έχει τις ακόλουθες αρμοδιότητες:

α. Εκφέρει γνώμη και διατυπώνει προτάσεις προς το δημοτικό συμβούλιο για όλα τα ζητήματα που ενδιαφέρουν το δημοτικό διαμέρισμα.

Διατυπώνει προτάσεις στα πλαίσια της κατάρτισης του τεχνικού προγράμματος του δήμου για τα εκτελεστέα έργα και προγράμματα που αφορούν την περιφέρειά του.

β. Παρακολουθεί την υλοποίηση των έργων και προγραμμάτων που εκτελούνται στο δημοτικό διαμέρισμα, έχοντας δικαίωμα να λαμβάνει γνώση των οικονομικών και τεχνικών στοιχείων που αφορούν τη μελέτη και εκτέλεση των έργων και προγραμμάτων αυτών και υποβάλλει σχετικές προτάσεις προς τα αρμόδια όργανα του δήμου.

γ. Παρακολουθεί τη λειτουργία των κέντρων και εγκαταστάσεων παροχής διοικητικών, κοινωνικών, πολιτιστικών και αθλητικών εξυπηρετήσεων του δήμου που λειτουργούν στο δημοτικό διαμέρισμα και προτείνει στα αρμόδια όργανα του δήμου τη λήψη μέτρων για τη βελτίωση της οργάνωσης και λειτουργίας τους.

δ. Προτείνει κατά τις ισχύουσες διατάξεις στο δημοτικό συμβούλιο τον ορισμό μελών των δικητικών συμβουλίων, ιδρυμάτων, νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου και επιχειρήσεων του δήμου που λειτουργούν στο δημοτικό διαμέρισμα.

ε. Ασκεί τις αρμοδιότητες που του ανατίθενται σύμφωνα με την παρ. 2.

2. Το δημοτικό συμβούλιο με απόφασή του που λαμβάνεται μέσα στο πρώτο εξάμηνο της δημοτικής περιόδου, με την απόλυτη πλειοψηφία του συνόλου των μελών του, μπορεί να αναθέτει στα τοπικά συμβούλια ή στον πρόεδρό τους αρμοδιότητές του στους εξής τομείς:

- Τη συντήρηση και λειτουργία των εσωτερικών δικτύων ύδρευσης, των αντλιοστασίων και των υδρομαστούσεων.

- Τη συντήρηση και λειτουργία του δικτύου άρδευσης.

- Τη συντήρηση και λειτουργία εγκαταστάσεων στους βοσκοτόπους.

- Τη συντήρηση του συστήματος αποχέτευσης.

- Τη συντήρηση και λειτουργία παιδικών χαρών και άλλων παιδιών.

- Τη συντήρηση και λειτουργία σχολικών κτιρίων και του εξοπλισμού τους.

- Τη συντήρηση και λειτουργία των νεκροταφείων.

- Τη συντήρηση των δημοτικών οδών και γεφυρών, πλατειών και των άλλων κοινόχρηστων χώρων, καθώς και των αγροτικών οδών.

- Την εφαρμογή πολιτιστικών, ψυχαγωγικών και α-

θλητικών προγραμμάτων και τη συντήρηση και λειτουργία των αντίστοιχών εγκαταστάσεων.

- Την παροχή υπηρεσιών και προστασίας στους ηλίκιωμένους κατοίκους της περιοχής του, στο πλαίσιο της κοινωνικής πολιτικής του δήμου.

- Την παροχή υπηρεσιών για την τουριστική αξιοποίηση και προβολή του δημοτικού διαμερίσματος.

Στην απόφαση του δημοτικού συμβουλίου αναφέρεται υποχρεωτικά και λεπτομερώς ο τρόπος και οι όροι άσκησης των αναθέμενων αρμοδιοτήτων. Το δημοτικό συμβούλιο μπορεί επίσης να αναθέτει αρμοδιότητές του και σε όποιον άλλο τομέα κρίνει σκόπιμο με κριτήριο την εξυπηρέτηση των κατοίκων, την αποτελεσματικότητα και την οικονομία. Οι αποφάσεις της παραγράφου αυτής τοιχοκολλώνται στο δημοτικό κατάστημα κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 96 παρ. 6 του π.δ/τος 410/1995.

3. Αν, για οποιονδήποτε λόγο, το τοπικό συμβούλιο δεν ασκεί τις παραπάνω αρμοδιότητες, τότε τις ασκεί ο δήμος με τα κατά περίπτωση αρμόδια όργανα.

4. Το τοπικό συμβούλιο έχει τις ακόλουθες ειδικές αρμοδιότητες:

α. Ο πρόεδρος του ή και μέλη του συμμετέχουν στη διοίκηση κληροδοτήματος στην οποία, αντίστοιχα προβλέπεται σύμφωνα με την πράξη σύστασής του ή συμμετοχή του δημάρχου του καταργούμενου δήμου ή προέδρου της καταργούμενης κοινότητας, δημοτικών ή κοινοτικών συμβουλίων. Στην περίπτωση που το κληροδοτήμα αποτελεί κεφάλαιο αυτοτελούς διαχείρισης τις πράξεις διαχείρισης εκδίδει η δημορχιακή επιτροπή μετά από σύμφωνη γνώμη του τοπικού συμβουλίου.

Η αποδοχή κληροδοτήματος, κληρονομιάς ή δωρεάς, η οποία διατίθεται ρητά και αποκλειστικά για δημοτικό διαμέρισμα, γίνεται από τη δημορχιακή επιτροπή μετά από σύμφωνη γνώμη του οικείου τοπικού συμβουλίου.

β. Διατυπώνει σύμφωνη γνώμη στο δημοτικό συμβούλιο για τον τρόπο διάθεσης των βοσκησιμων εκτάσεων που βρίσκονται στην περιφέρεια του δημοτικού διαμερίσματος.

γ. Διατυπώνει σύμφωνη γνώμη για την εκμίσθωση χωρίς δημοπρασία δασικών εκτάσεων, που βρίσκονται στην περιφέρεια του δημοτικού διαμερίσματος, κατά τις διατάξεις του άρθρου 257 του π.δ/τος 410/1995.

δ. Εκφέρει γνώμη για την αξιοποίηση, ανταλλαγή, δωρεά, εκποίηση περιουσιακών στοιχείων που ανήκουν στον καταργηθέντα Ο.Τ.Α. ή προσαρτηθέντα συνοικισμό.

5. Αποφάσεις των οργάνων του δήμου, που αναφέρονται σε δραστηριότητες και ενέργειες οι οποίες αφορούν στη διατήρηση του χαρακτήρα παραδοσιακού οικισμού, λαμβάνονται μετά από γνώμη του οικείου τοπικού συμβουλίου.

6. Ο πρόεδρος του τοπικού συμβουλίου:

- Συγκαλεί και εκπροσωπεί το τοπικό συμβούλιο.
- Υπογράφει βεβαιώσεις, πιστοποιητικά και άλλα έγγραφα για τα οποία τον έχει εξουσιοδοτήσει ο δήμαρχος με απόφασή του.

- Ενημερώνει το δήμαρχο και τα άλλα αρμόδια όργανα του δήμου για τα προβλήματα του δημοτικού διαμερίσματος και συνεργάζεται με αυτά και τις αρμόδιες υπηρεσίες για την επίλυσή τους.

- Ασκεί όσες αρμοδιότητες του μεταβιβάζει ο δήμαρχος ή το δημοτικό συμβούλιο με απόφασή τους που δημοσιεύεται σε μία τουλάχιστον ημερήσια ή, αν δεν

υπάρχει, εβδομαδιαία εφημερίδα της πρωτεύουσας του νομού. Αν ο πρόεδρος του τοπικού συμβουλίου και ο αναπληρωτής του απουσιάζουν ή κωλύονται αυτές τις αρμοδιότητες τις ασκεί ο δήμαρχος.

- Εκτελεί τις αποφάσεις του τοπικού συμβουλίου και

- Ενεργεί πληρωμές με σύσταση πάγιας προκαταβολής κατά τις σχετικές διατάξεις του π.δ/τος 410/1995.

7. Οι συνεδριάσεις του τοπικού συμβουλίου είναι δημόσιες. Το συμβούλιο έχει απαρτία, όταν είναι παρόντα τα περισσότερα μέλη του. Τα τριμελή συνεδριάζουν με την παρουσία όλων των μελών τους.

8. Ο πρόεδρος καλεί το συμβούλιο σε συνεδρίαση, διευθύνει τη συζήτηση, φροντίζει με κάθε κατάλληλο μέτρο για την τάξη στη συνεδρίαση και μπορεί να διατάξει να αποβληθεί από το ακροατήριο κάθε πρόσωπο που διαταράσσει τη συνεδρίαση.

9. Το συμβούλιο αποφασίζει με την απόλυτη πλειοψηφία των παρόντων, αν δεν υπάρχει άλλη διάταξη που να ορίζει διαφορετικά. Σε περίπτωση ισοψηφίας επικρατεί η ψήφος του προέδρου. Απόλυτη πλειοψηφία των παρόντων είναι ο ακέραιος αριθμός που είναι αμέσως μεγαλύτερος από το ένα δεύτερο του αριθμού των μελών του.

10. Τα καθήκοντα του γραμματέα του συμβουλίου ασκεί υπάλληλος του δήμου που ορίζεται από το δήμαρχο ή σύμβουλος που ορίζεται από τον πρόεδρο του τοπικού συμβουλίου.

11. Στη συνεδρίαση του συμβουλίου τηρούνται πρακτικά σε ειδικό βιβλίο αριθμημένο και μονογραφημένο από τον πρόεδρο ή σε φύλλα χάρτου αριθμημένα και μονογραφημένα από τον ίδιο. Στο τέλος του έτους τα πρακτικά αυτά βιβλιοδετούνται με ευθύνη του προέδρου και του γραμματέα.

Στα πρακτικά καταχωρούνται από τον πρόεδρο και το γραμματέα και οι απόψεις της μειοψηφίας.

12. Τα δημοτικά συμβούλια λειτουργούν νόμιμα έστω και με ελλιπή σύνθεση και στις περιπτώσεις που για οποιονδήποτε λόγο δεν υπάρχουν πρόεδροι τοπικών συμβουλίων.

13. Όπου από τις διατάξεις του παρόντος νόμου προβλέπεται η διατύπωση πρότασης ή γνώμης από τα τοπικά συμβούλια, αυτή υποβάλλεται εντός ανατρεπτικής προθεσμίας δεκαπέντε (15) ημερών από την υποβολή του ερωτήματος, μετά την πάροδο της οποίας τα αρμόδια όργανα αποφασίζουν και χωρίς αυτήν.

14. Ειδικά για τους πρόεδρους των τριμελών τοπικών συμβουλίων (δημορχιακούς παρέδρους) εφαρμόζονται κατ' αναλογία και οι διατάξεις του άρθρου 8 παράγραφοι 1, 3 β' και γ, 4, 8 έως και 13.

Άρθρο 7

Πάρεδροι

Εκλογή - Θητεία - Εγκατάσταση - Εκλογικό σύστημα

1. Τα κοινοτικά διαμερίσματα ασχέτως πληθυσμού εκπροσωπεί στη νέα κοινότητα ο πάρεδρος. Στα κοινοτικά διαμερίσματα της έδρας της νέας κοινότητας δεν εκλέγεται πάρεδρος.

2. Ο πάρεδρος εκλέγεται κάθε τέσσερα χρόνια την ίδια ημέρα που εκλέγεται το κοινοτικό συμβούλιο, στα ίδια εκλογικά τμήματα και με τις ίδιες εφορευτικές

επιτροπές, καθώς και τους ίδιους εφόρους αντιπροσώπων σύμφωνα με τις παρακάτω διατάξεις.

3. Η εγκατάσταση του παρέδρου που έχει εκλεγεί γίνεται ταυτόχρονα με την εγκατάσταση του κοινοτικού συμβουλίου και η θητεία του αρχίζει και λήγει μαζί με την έναρξη και τη λήξη της θητείας του κοινοτικού συμβουλίου σε κάθε περίπτωση.

4. Η εκλογή του παρέδρου γίνεται κατά συνδυασμούς, όπως καθορίζεται στις επόμενες παραγράφους.

5. Σε κάθε συνδυασμό υποψήφιου προέδρου κοινότητας και κοινοτικών συμβούλων περιλαμβάνονται και οι υποψήφιοι παρέδρου για καθένα κοινοτικό διαμέρισμα.

Ο αριθμός των υποψηφίων παρέδρων για καθένα κοινοτικό διαμέρισμα ορίζεται μέχρι δύο.

Παράλληλη υποψηφιότητα από το ίδιο πρόσωπο στις ίδιες εκλογές δεν επιτρέπεται.

6. Κανένας δεν μπορεί να μετέχει σε περισσότερους από ένα συνδυασμούς.

7. Μπορεί να εκλεγεί πρόεδρος ο δημότης της κοινότητας που καταργήθηκε με τη συνένωση ή του συνοικισμού που προσαρτήθηκε, ο οποίος έχει την ικανότητα να εκλέγει και έχει συμπληρώσει την ηλικία που απαιτείται κάθε φορά για να εκλεγεί κοινοτικός σύμβουλος.

8. Στη δήλωση του συνδυασμού, μετά τα επώνυμα και ονόματα του υποψήφιου προέδρου κοινότητας, των υποψηφίων κοινοτικών συμβούλων αναγράφονται με αλφαβητική σειρά τα επώνυμα και τα ονόματα των υποψηφίων παρέδρων για καθένα κοινοτικό διαμέρισμα. Τα ονόματα των κοινοτικών διαμερισμάτων αναγράφονται επίσης με αλφαβητική σειρά.

9. Η δήλωση του συνδυασμού δεν είναι απαράδεκτη, αν δεν περιλαμβάνονται σ' αυτήν υποψήφιοι παρέδρου για όλα τα κοινοτικά διαμερίσματα.

10. Για την υποψηφιότητα για το αξίωμα του παρέδρου δεν γίνεται χρηματική κατάθεση στο δημόσιο ταμείο.

11. Σε κάθε ψηφοδέλτιο, μετά την εγγραφή του εμβλήματος και του ονόματος του συνδυασμού, που έχουν τυχόν δηλωθεί, καθώς και των επωνύμων και ονομάτων του υποψήφιου προέδρου κοινότητας και των υποψηφίων κοινοτικών συμβούλων, αναγράφονται τα επώνυμα και τα ονόματα των υποψηφίων παρέδρων με τη σειρά που είναι γραμμένα στην απόφαση με την οποία έχει ανακηρυχθεί ο συνδυασμός ή με αλφαβητική σειρά, κάτω από το όνομα του κάθε κοινοτικού διαμερισματος.

12. Κάθε συνδυασμός εκτυπώνει ιδιαίτερο ψηφοδέλτιο για κάθε κοινοτικό διαμέρισμα, που περιλαμβάνει το έμβλημα και το όνομα του συνδυασμού, τον υποψήφιο πρόεδρο κοινότητας και τους υποψηφίους κοινοτικούς συμβούλους, καθώς και τους υποψηφίους παρέδρους, σύμφωνα με τα παραπάνω.

13. Ο εκλογέας μπορεί να εκφράσει την προτίμησή του μόνο για έναν υποψήφιο πρόεδρο ενός κοινοτικού διαμερισματος. Ψηφοδέλτιο που περιέχει τους σταυρούς προτίμησης είτε για τους δύο υποψηφίους παρέδρους του κοινοτικού διαμερισματος είτε για υποψηφίους παρέδρους περισσότερων από ένα κοινοτικών διαμερισμάτων θεωρείται έγκυρο, αλλά δεν λαμβάνεται υπόψη κανένας σταυρός προτίμησης για τους υποψηφίους παρέδρους.

14. Πρόεδροι στα κοινοτικά διαμερίσματα εκλέγονται

οι υποψήφιοι του επιτυχόντος συνδυασμού υποψήφιου προέδρου κοινότητας και κοινοτικών συμβούλων που συμμετείχε στις κοινοτικές εκλογές. Αν ο επιτυχών συνδυασμός δεν έχει υποψήφιο πρόεδρο σε κάποιο κοινοτικό διαμέρισμα, πρόεδρος εκλέγεται ο υποψήφιος πρόεδρος που πλειοψήφησε έναντι του αμέσως επόμενου, από άποψη εκλογικής δύναμης, συνδυασμού.

15. Από τους υποψηφίους του επιτυχόντος συνδυασμού εκλέγεται σε κάθε κοινοτικό διαμέρισμα εκείνος που έλαβε τις περισσότερες ψήφους προτίμησης.

Ο άλλος υποψήφιος είναι αναπληρωματικός.

16. Για την εκλογή των παρέδρων των κοινοτήτων που προέρχονται από συνένωση Ο.Τ.Α. ή προσαρτησης συνοικισμών εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις του άρθρου 2 παρ. 1 έως 6 του παρόντος νόμου, καθώς και οι διατάξεις του π.δ/τος 410/1995 που αναφέρονται ανωτέρω στο άρθρο 5 παρ. 17.

17. Εκλογές για την ανάδειξη παρέδρων δεν προκηρύσσονται κατά τη διάρκεια της δημοτικής και κοινοτικής περιόδου, ακόμη και στην περίπτωση κατά την οποία δεν υπάρχουν αναπληρωματικοί κανενός συνδυασμού.

18. Αν ένα κοινοτικό συμβούλιο διάλυθεί σύμφωνα με το άρθρο 92 παρ. 1 του π.δ/τος 410/1995, συμπασύρει και τους παρέδρους και όταν προκηρυχθεί η εκλογή νέου συμβουλίου, τότε, κατά την εκλογή αυτή εκλέγονται και οι παρέδροι.

Άρθρο 3

Αρμοδιότητες, αξίωμα, έξοδα κινήσεως, υποχρεώσεις και συμμετοχή του παρέδρου στα κοινοτικά συμβούλια

1. Οι παρέδροι καλούνται υποχρεωτικά στις συνεδριάσεις του κοινοτικού συμβουλίου και έχουν δικαίωμα να εκφράσουν γνώμη σε όλα τα θέματα που συζητούνται σε αυτό.

2. Ο πρόεδρος:

- Υπογράφει με ανάθεση του προέδρου κοινότητας τα οριζόμενα από αυτόν έγγραφα, βεβαιώσεις ή πιστοποιητικά.

- Ενημερώνει τον πρόεδρο της κοινότητας και τα άλλα αρμόδια όργανα της κοινότητας για τα προβλήματα του κοινοτικού διαμερισματος και συνεργάζεται με αυτά και τις αρμόδιες υπηρεσίες για την επίλυσή τους.

- Ασκει όσες αρμοδιότητες του μεταβιβάζει ο πρόεδρος κοινότητας με απόφασή του.

Αν ο πρόεδρος απουσιάζει ή κωλύεται, αυτές τις αρμοδιότητες τις ασκει ο πρόεδρος κοινότητας.

- Υποβάλλει προτάσεις στα αρμόδια κοινοτικά όργανα για τους ακόλουθους τομείς:

- Συντήρηση και λειτουργία των εσωτερικών δικτύων ύδρευσης των αντλιοστασίων και των υδρομαστεύσεων.

- Συντήρηση και λειτουργία του δικτύου άρδευσης.

- Συντήρηση συστήματος αποχέτευσης.

- Συντήρηση και λειτουργία των εγκαταστάσεων στους βοσκοτόπους.

- Συντήρηση και λειτουργία παιδικών χαρών και άλλων παιδιών.

- Συντήρηση και λειτουργία νεκροταφείων.

- Συντήρηση κοινοτικών οδών και γεφυρών, πλατειών και άλλων κοινόχρηστων χώρων και αγροτικών οδών.

- Εφαρμογή πολιτιστικών, ψυχαγωγικών και αθλητικών

προγραμμάτων και συντήρηση και λειτουργία των αντίστοιχων εγκαταστάσεων.

- Παροχή υπηρεσιών και προστασία στους ηλικιωμένους κατοίκους της περιοχής του, στο πλαίσιο της οινωμικής πολιτικής της κοινότητας.

- Παροχή υπηρεσιών για την τουριστική αξιοποίηση και προβολή του κοινοτικού διαμερίσματος.

- Διάθεση βοσκήσιμων εκτάσεων που βρίσκονται στην περιφέρεια του κοινοτικού διαμερίσματος.

3. Ο πρόεδρος έχει τα ακόλουθα ειδικά καθήκοντα:

α. Συμμετέχει στη διοίκηση κληροδοτήματος στην οποία προβλέπεται σύμφωνα με την πράξη σύστασής του η συμμετοχή του προέδρου ή συμβούλων της παραγωγόμενης κοινότητας. Στην περίπτωση που το κληροδοτήμα αποτελεί κεφάλαιο αυτοτελούς διαχείρισης, η πράξη διαχείρισης εκδίδει το κοινοτικό συμβούλιο μετά από γνώμη του προέδρου.

Η αποδοχή κληροδοτήματος, κληρονομιάς ή δωρεάς, η οποία διατίθεται ρητά και αποκλειστικά για την κοινότητα που καταργήθηκε ή το συνοικισμό που προσαρτήθηκε, γίνεται από το κοινοτικό συμβούλιο μετά από σύμφωνη γνώμη του προέδρου.

β. Ψηφίζει στο κοινοτικό συμβούλιο για θέματα που αναφέρονται στην εκμετάλλευση δασών και γενικά των αλλοδαπών εκτάσεων που ανήκουν στην ιδιοκτησία του παραγωγόμενου Ο.Τ.Α. ή συνοικισμού που προσαρτήθηκε, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 257 του π.δ/τος 410/1995.

γ. Συμμετέχει στο δικαστικό συμβούλιο της λειτουργίας πριν την ισχύ του παρόντος νόμου κοινότητας επιχείρησης, που εκμεταλλεύεται ιαματικές πηγές. Η επιβολή τελών για τη χρήση των ιαματικών πηγών γίνεται από το κοινοτικό συμβούλιο με συμμετοχή του προέδρου, ο οποίος έχει και δικαίωμα ψήφου.

4. Δικαίωμα ψήφου στις συνεδριάσεις του κοινοτικού συμβουλίου έχουν οι πρόεδροι για όλα τα θέματα που συζητούνται και που αφορούν το κοινοτικό διαμέρισμα το οποίο έχουν εκλεγεί.

5. Ο πρόεδρος ενεργεί πληρωμένος με σύσταση πάγιας προκαταβολής κατά τις σχετικές διατάξεις του π.δ/τος 410/1995.

6. Το αξίωμα του προέδρου είναι τιμητικό και άμισθο.

7. Ο πρόεδρος λαμβάνει έξοδα κινήσεως και αποζημίωση για τη συμμετοχή του σε συνεδριάσεις του κοινοτικού συμβουλίου, που καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Κοινωνικής Προστασίας και Οικονομικών.

8. Οι πρόεδροι έχουν υποχρέωση να μετέχουν σε όλες τις συνεδριάσεις του κοινοτικού συμβουλίου και των των επιτροπών, στις οποίες τους έχει τυχόν ορίσει το συμβούλιο και να εκπαιδούν τα λοιπά καθήκοντά τους, όπως προβλέπει ο νόμος.

Επίσης, έχουν υποχρέωση, μέσα στα πλαίσια των εθελοντικών τους, να εκτελούν με επιμέλεια κάθε εργασία που τους ανατίθεται νόμιμα από το κοινοτικό συμβούλιο.

9. Αν ένας πρόεδρος επιθυμεί να μην εκτελεί τις υποχρεώσεις του για διάστημα που υπερβαίνει τις τριάντα ημέρες πρέπει να έχει τη σύμφωνη γνώμη του κοινοτικού συμβουλίου.

10. Αν ένας πρόεδρος δεν εκτελεί τις υποχρεώσεις του για διάστημα που υπερβαίνει τους έξι μήνες, χωρίς

τη σύμφωνη γνώμη του κοινοτικού συμβουλίου, κηρύσσεται έκπτωτος με εφαρμογή των διαδικασιών που καθορίζονται στα άρθρα 184 και 185 του π.δ/τος 410/1995 και καλείται αναπληρωματικός του ίδιου συνδυασμού.

11. Στα πρακτικά συνεδριάσεων των κοινοτικών συμβουλίων γίνεται ειδική μνεία περί της προσκλήσεως των προέδρων και της παρουσίας ή της απουσίας τους.

12. Στις αποφάσεις των κοινοτικών συμβουλίων γίνεται ειδική μνεία περί του αριθμού των προέδρων που είναι παρόντες και ψηφίζουν όταν πρόκειται για θέματα για τα οποία έχουν δικαίωμα ψήφου.

13. Αν δεν κληθούν οι πρόεδροι στις συνεδριάσεις των συμβουλίων, για τα θέματα που τους αφορούν και στα οποία έχουν δικαίωμα ψήφου, η συγκεκριμένη απόφαση του κοινοτικού συμβουλίου είναι άκυρη.

14. Τα άρθρα 158 έως και 162 του π.δ/τος 410/1995 καταργούνται.

Τα άρθρα 157, 163 έως και 168 του π.δ/τος 410/1995 καταργούνται από 1.1.1999.

Άρθρο 9

Τοπικά συμβούλια και πρόεδροι σε πρώην Ο.Τ.Α.

Οι διατάξεις του παρόντος νόμου για τα δημοτικά ή κοινοτικά διαμερίσματα, τα Τοπικά Συμβούλια και τους προέδρους εφαρμόζονται ανάλογα και στους πρώην δήμους και κοινότητες που είχαν καταργηθεί λόγω συνενώσεώς τους, σύμφωνα με τις διατάξεις των νόμων 1416/1984 (ΦΕΚ 18 Α') και 1622/1986 (ΦΕΚ 92 Α').

Άρθρο 10

Λαϊκή συνέλευση

Ο πρόεδρος του τοπικού συμβουλίου ή ο πρόεδρος με προκήρυξη του, που τοιχοκολλάται πριν από οκτώ τουλάχιστον ημέρες, καλεί τους κατοίκους του δημοτικού ή κοινοτικού διαμερίσματος έως την τελευταία Κυριακή του Σεπτεμβρίου κάθε χρόνο σε κατάλληλο χώρο και ώρα, σε συνέλευση. Σε αυτήν καλείται υποχρεωτικά ο δήμαρχος ή ο πρόεδρος κοινότητας και τα μέλη του δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου. Στη συνέλευση συζητούνται όλα τα θέματα που αφορούν το δημοτικό ή κοινοτικό διαμέρισμα και εκδίδονται ψηφίσματα με την πλειοψηφία των παρόντων. Εκτός από την τακτική συνέλευση ο πρόεδρος του συμβουλίου ή ο πρόεδρος έχει δικαίωμα να καλέσει δύο ακόμα έκτακτες συνέλευσεις. Η σύγκληση γίνεται με τον ίδιο τρόπο που καλείται η τακτική συνέλευση.

Ο πρόεδρος του τοπικού συμβουλίου ή ο πρόεδρος μεταφέρει εγγράφως τα ψηφίσματα της συνέλευσης στο δήμαρχο, στον πρόεδρο του δημοτικού συμβουλίου ή στον πρόεδρο της κοινότητας.

Άρθρο 11

Διοικητική εξυπηρέτηση των πολιτών

1. Η διοικητική εξυπηρέτηση των κατοίκων γίνεται από το προσωπικό των αρμόδιων υπηρεσιών του δήμου, οι οποίες μπορεί να εγκαθίστανται στα δημοτικά διαμερίσματα, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου, του ισχύοντος κάθε φορά δημοτικού και κοινο-

τικού κώδικα και του οργανισμού εσωτερικής υπηρεσίας του δήμου.

2. Με απόφαση του δημάρχου, η οποία λαμβάνεται εντός του Ιανουαρίου κάθε έτους, καθορίζεται το ωράριο εργασίας υπαλλήλων του δήμου σε δημοτικά διαμερίσματα και ο συνολικός εβδομαδιαίος χρόνος εργασίας τους, εντός του ισχύοντος εβδομαδιαίου ωραρίου εργασίας, για κάθε περίπτωση, διατηρώντας σε ισχύ και τις διατάξεις του άρθρου 89 του ν.1188/1981 όπως έχουν τροποποιηθεί.

Στα δημοτικά διαμερίσματα που έχουν περισσότερους από χίλιους (1.000) κατοίκους μπορεί να προβλέπεται η πλήρης απασχόληση προσωπικού του δήμου.

3. Με την έναρξη της δημοτικής περιόδου το δημοτικό συμβούλιο καθορίζει τη διαδικασία χορήγησης πιστοποιητικών, βεβαιώσεων και άλλων εγγράφων στα πλαίσια της εξυπηρέτησης των κατοίκων εντός των ορίων του δημοτικού διαμερίσματος στο οποίο διαμένουν.

4. α) Η περίπτωση β' της παραγράφου 1 του άρθρου 6 του ν. 2477/1997 (ΦΕΚ 59 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

β) των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτης και δεύτερης βαθμίδας, των νομικών τους προσώπων δημοσίου δικαίου και των επιχειρήσεών τους.

β) Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 8 του ν. 2477/1997 (ΦΕΚ 59 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

Ο Γενικός Επιθεωρητής δίνει εντολή για επιθεώρηση, έλεγχο ή έρευνα στους επιθεωρητές - ελεγκτές αυτεπαγγέλτως ή κατόπιν εντολής του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, του οικείου Υπουργού ή Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας για τις υπηρεσίες τους ή τα εποπτευόμενα από αυτούς Ν.Π.Δ.Δ..

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ' ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ

Άρθρο 12

Έλεγχος των λογαριασμών των Ο.Τ.Α.

1. Ο προβλεπόμενος από το άρθρο 98 παρ. 1 περίπτ. δ' του Συντάγματος έλεγχος των λογαριασμών των Πρωτοβάθμιων Ο.Τ.Α. και των Ν.Π.Δ.Δ. που ανήκουν σε αυτούς, είναι κυρίως δειγματοληπτικός, εκτός αν ειδικοί λόγοι επιβάλλουν τη γενίκεσή του, τακτικός ή έκτακτος, ειδικός ή θεματικός, οπότε μπορεί να αφορά περισσότερους Ο.Τ.Α., μπορεί να καλύπτει περισσότερα του ενός οικονομικά έτη, ενεργείται δε κατά κανόνα επί τόπου.

Ο έλεγχος αυτός συνίσταται σε έλεγχο νομιμότητας και κανονικότητας της διαχείρισης. Αποκλείεται ο έλεγχος σκοπιμότητας.

2. Αντικείμενο του ανωτέρω ελέγχου αποτελούν ιδίως: α) η ορθή και σύμφωνη με τους κανόνες και τις αρχές του κατά περίπτωση ισχύοντος λογιστικού ή διαχειριστικού συστήματος τήρηση και ενημέρωση των λογαριασμών (είτε τηρούνται σε χειρόγραφο είτε σε μηχανογραφική "ηλεκτρονική" μορφή), ώστε να απεικονίζουν με ακρίβεια και πιστότητα το περιεχόμενο των οικονομικών πράξεων και των δημοσιονομικών ενεργειών.

β) Η νομότυπη καταβολή του μεριδίου συμμετοχής ενός ή περισσότερων Ο.Τ.Α. σε κάθε φύσεως επιχειρήσεις ή ανώνυμες εταιρίες ή σε εταιρίες λαϊκής βάσης ή σε προγραμματικές συμβάσεις.

γ) Η λήψη δανείων και η παροχή εγγυήσεων και η τήρηση των όρων των σχετικών συμβάσεων.

δ) Η νομότυπη διαχείριση της κινητής και ακίνητης περιουσίας των Ο.Τ.Α..

ε) Η έγκαιρη και κανονική απόδοση στους οικείους δικαιούχους, των υπέρ τρίτων εισπραττομένων μέσω της ελεγχόμενης διαχείρισης νομίμων δικαιωμάτων (κρατήσεις υπέρ τρίτων, ασφαλιστικές εισφορές, κ.λπ.).

στ) Η είσπραξη και διαχείριση των ανταποδοτικών τελών ή άλλων ειδικών εσόδων ή εσόδων από δάνεια.

3. Τα περίσματα του ελέγχου τίθενται υπόψη του ελεγχόμενου οργανισμού, ο οποίος καλείται μέσα σε τακτή προθεσμία όχι μικρότερη των δεκαπέντε (15) ημερών να διατυπώσει τις παρατηρήσεις του. Μετά από αξιολόγηση των τυχόν παρατηρήσεων του ελεγχόμενου συντάσσεται έκθεση, στην οποία παρουσιάζονται με κάθε δυνατή τεκμηρίωση τα αποτελέσματα του ελέγχου, πιστοποιείται κατ' εκτίμηση, αν, με βάση το δείγμα που ελεγχόταν, οι λογαριασμοί στο σύνολό τους (σε ετήσια βάση) θεωρούνται ως ακριβείς και αξιόπιστοι, καθώς και αν το περιεχόμενο των οικονομικών καταστάσεων που ελέγχθηκαν, ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα και, διατυπώνονται προτάσεις, για τον καταλογισμό αστικών ευθυνών, που τυχόν διαπιστώθηκαν:

α) Σε βάρος αρετών οργάνων των Ο.Τ.Α. κατά την προβλεπόμενη κάθε φορά διαδικασία.

β) Σε βάρος υπαλλήλων των Ο.Τ.Α. που προκάλεσαν έλλειμμα στη διαχείρισή τους ή ζημία στην περιουσία αυτών, σύμφωνα με τις διατάξεις του Οργανισμού του Ελεγκτικού Συνεδρίου, του Δημοτικού και Κοινοτικού Κώδικα και του Κώδικα καταστάσεως προσωπικού των Ο.Τ.Α., όπως κάθε φορά ισχύουν.

Κάθε πρόταση για καταλογισμό περιλαμβάνει τα αστικά υπέθυνα πρόσωπα, τη θετική ζημία που προκλήθηκε στον Ο.Τ.Α. από αυτά, το βαθμό της υπαιτιότητάς τους, τα ανάγκα για τη θεμελίωση των ανωτέρω πραγματικά περιστατικά, καθώς και τα υπάρχοντα αποδεικτικά στοιχεία.

Η Έκθεση Ελέγχου μαζί με τις παρατηρήσεις του ελεγχόμενου οργανισμού υποβάλλεται: α) στον Υπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης β) στον αρμόδιο Γενικό Γραμματέα Περιφέρειας, γ) στον Πρόεδρο του Ελεγκτικού Συνεδρίου και δ) στα συλλογικά όργανα διοίκησης των οικείων Ο.Τ.Α.. Εφόσον δε παριέρει και πρόταση για καταλογισμό και στο αρμόδιο για καταλογισμό όργανο, επέχουσα ως προς αυτό αίτηση για καταλογισμό.

4. Ο έλεγχος ενεργείται είτε τακτικά με βάση τον ετήσιο προγραμματισμό που καταρτίζει η Επιτροπή Προγραμματισμού και Παρακολούθησης Ελέγχων, είτε εκτάκτως μετά από αίτηση του αρμόδιου Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης ή Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας.

5. Η Επιτροπή Προγραμματισμού- Παρακολούθησης Ελέγχων αποτελείται από τους αντιπροέδρους του Ελεγκτικού Συνεδρίου που προεδρεύουν των Τμημάτων με ελεγκτικές αρμοδιότητες, προεδρεύεται δε από τον ασφαλιότερο αντιπρόεδρο με μέριμνα και ευθύνη του οποίου συνεδριάζει τακτικά, στην αρχή κάθε τριμήνου ή εκτάκτως όταν οι υπηρεσιακές ανάγκες το επιβάλλουν. Κατά τις συνεδριάσεις της Επιτροπής Προγραμματισμού και Παρακολούθησης Ελέγχων παρίσταται ο αρχαιότε-

ρος Αντεπίτροπος της Επικρατείας και ο Γραμματέας του Συνεδρίου ή οι νόμιμοι αναπληρωτές τους. Ο Αντεπίτροπος της Επικρατείας εκφέρει τη γνώμη του για κάθε ζήτημα που επλαμβάνεται η Επιτροπή.

6. Ο έλεγχος των λογαριασμών κάθε Ο.Τ.Α. σχεδιάζεται και προγραμματίζεται κατά τρόπον ώστε να εσπεύεται επιτοπίως για μία τουλάχιστον φορά κάθε τρία χρόνια σε όλα τα αντικείμενα της παραγράφου 2.

7. Η Επιτροπή Προγραμματισμού και Παρακολούθησης των Ελέγχων καθορίζει τα αντικείμενα και τους στόχους του ελέγχου, τη χρονική του διάρκεια, τον επίτροπο ή τους επιτρόπους που θα τον ενεργήσουν, τους δικαστικούς ή άλλους υπαλλήλους που θα συνεργαστούν μαζί τους και την ημερομηνία κατά την οποία θα παρουσιαστούν σε αυτήν τα ευρήματα και οι εκθέσεις του ελέγχου για αξιολόγηση. Οι αποφάσεις της Επιτροπής καταχωρούνται σε πρακτικά.

8. Από το οικονομικό έτος 1999 υποβάλλονται ετησίως στο Ελεγκτικό Συνέδριο αντίγραφα των απολογισμών των Ο.Τ.Α. συνοδευόμενα: α) από τις σχετικές επιτυτών εκθέσεις και πράξεις των αρμόδιων οργάνων τους και β) από τα στοιχεία που καθορίζονται με απόφαση της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, που εκδίδεται σύμφωνα με το άρθρο 24 παρ. 4 του Οργανισμού του (π.δ. 774/1980, ΦΕΚ 189 Α').

Τα απολογιστικά στοιχεία (δικαιολογητικά) φυλάσσονται για λογαριασμό του Ελεγκτικού Συνεδρίου, με ευθύνη των Προϊσταμένων των αρμόδιων υπηρεσιών των Ο.Τ.Α. σε ασφαλές μέρος και δεν μπορούν να καταστραφούν πριν περάσει εξαστία από το τέλος του οικονομικού έτους που αφορούν. Εάν συντρέχει ειδικός λόγος που έχει σχέση με τις ανάγκες του ελέγχου, επιτρέπεται με αιτιολογημένη απόφαση της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, που εκδίδεται κατά περίπτωση και κοινοποιείται κατά τις κείμενες διατάξεις πριν από τη λήξη της εξαστίας, να χαρακτηρισθούν ως διατηρητέα ολικά ή μερικά για δύο (2) ακόμη έτη. Κάθε άλλη διάταξη σχετική προς την υποβολή στοιχείων από τους Ο.Τ.Α. στο Ελεγκτικό Συνέδριο καταργείται από το ανωτέρω οικονομικό έτος.

9. Κάθε Ο.Τ.Α., η διαχείριση του οποίου καθίσταται αντικείμενο ελέγχου, υποχρεούται να εξασφαλίζει χωρίς αβυστέρηση στους επιτρόπους ή τους υπαλλήλους του Ελεγκτικού Συνεδρίου που τις διεξάγουν, τη δυνατότητα απρόσκοπτης άσκησης των καθηκόντων τους. Ιδιαίτερα οφείλουν να εξασφαλίζουν σ' αυτούς άμεση πρόσβαση στα υπηρεσιακά τους αρχεία και στα τηρούμενα διαχειριστικά ή άλλα συναφή βιβλία και στοιχεία και να παρέχουν δια των αρμόδιων οργάνων τους κάθε αναγκαία πληροφορία ή διευκρίνιση. Οι Ο.Τ.Α. που περιλαμβάνονται σε προγραμματισμένους ελέγχους εισηγοποιούνται σχετικώς με κάθε πρόσφορο μέσο οκτώ (8) ημέρες τουλάχιστον πριν από την έναρξη του ελέγχου. Οι επιτρόποι ή οι υπάλληλοι που ενεργούν τους ελέγχους, έχουν όλα τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις ανακριτικών υπαλλήλων. Οι δημόσιες υπηρεσίες, τα νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, οι δημόσιοι οργανισμοί, τα πιστωτικά ιδρύματα γενικά και τα φυσικά πρόσωπα που κατέχουν έγγραφα, πληροφορίες ή στοιχεία σχετιζόμενα οπωσδήποτε με τα

αντικείμενα του ελέγχου ή με λογαριασμούς ή δραστηριότητες κάθε Ο.Τ.Α., που τελεί υπό έλεγχο, οφείλουν, εάν τους ζητηθεί να τα θέτουν στη διάθεση των αρμόδιων οργάνων του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

10. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 - 9 του άρθρου αυτού εφαρμόζονται και για τους απολογισμούς των Ο.Τ.Α. προηγούμενων οικονομικών ετών, που κατά τη δημοσίευση του νόμου αυτού, δεν έχουν ακόμη υποβληθεί για έλεγχο στο Ελεγκτικό Συνέδριο.

11. Δέκα από τις υφιστάμενες κενές θέσεις υπαλλήλων κλάδου ΠΕ του Ελεγκτικού Συνεδρίου μετατρέπονται σε θέσεις:

- α) Μία (1) πολιτικού μηχανικού
- β) Μία (1) ηλεκτρολόγου - μηχανολόγου
- γ) Δύο (2) τεχνολόγων πολιτικών μηχανικών
- δ) Έξι (6) οικονομολόγων - λογιστών.

Οι θέσεις αυτές πληρούνται με μετάταξη και μεταφορά θέσεων ισάριθμων υπαλλήλων αντίστοιχων ειδικοτήτων από δημόσιες υπηρεσίες ή Ν.Π.Δ.Δ. ή Ο.Τ.Α. κατόπιν αιτήσεώς τους ή αιτήσεως του Ελεγκτικού Συνεδρίου με κοινή απόφαση του αρμόδιου Υπουργού και του Υπουργού Δικαιοσύνης, μετά από σύμφωνη γνώμη του δικαστικού συμβουλίου του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

12. Με όμοιο τρόπο και με την ίδια διαδικασία επιτρέπεται η μετάταξη στο Ελεγκτικό Συνέδριο τακτικών υπαλλήλων Κλάδων ΠΕ και ΤΕ οικονομικής κυρίως κατεύθυνσης, καθώς και κλάδου ΜΕ από δημόσιες υπηρεσίες ή Ν.Π.Δ.Δ. ή Ο.Τ.Α. για πλήρωση ισόβαθμων κενών θέσεων.

13. Έκτακτες υπηρεσιακές ανάγκες που προκύπτουν στο Ελεγκτικό Συνέδριο από την εφαρμογή των διατάξεων των προηγούμενων παραγράφων, επιτρέπεται να καλύπτονται με απόσπαση μέχρι δύο (2) ετών προσωπικού ανάλογων προς τις ανάγκες ειδικοτήτων, από τους φρεείς που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο, κατά παρέκκλιση των κειμένων διατάξεων, με κοινές αποφάσεις του Υπουργού Δικαιοσύνης και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού και μετά από σύμφωνη γνώμη του αρμόδιου δικαστικού (υπηρεσιακού) συμβουλίου του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Η απόσπαση μπορεί να ανανεωθεί μέχρι δύο (2) έτη ακόμη με την ίδια διαδικασία.

14. Οι πατώσεις για την κάλυψη των υπηρεσιακών αναγκών που προκύπτουν από την εφαρμογή των ανωτέρω διατάξεων (μετακινήσεις εκτός έδρας κ.λπ.) αναγράφονται σε ειδικό Κ.Α.Ε. του προϋπολογισμού του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

15. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής των διατάξεων των παραγράφων 1 - 8 του άρθρου αυτού ρυθμίζονται με απόφαση της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, που εκδίδεται κατά τη διαδικασία του άρθρου 24 παρ. 4 του π.δ/τος 774/1980. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται αναλόγως οι περί Ελεγκτικού Συνεδρίου διατάξεις που ισχύουν κάθε φορά.

16. Η Οικονομική Επιθεώρηση του Υπουργείου Οικονομικών δύναται να διενεργεί οικονομικούς και διαχειριστικούς ελέγχους στις διαχειρίσεις των πρωτοβάθμιων Ο.Τ.Α. και των νομικών τους προσώπων δημοσίου δικαίου και μετά από σχετικό αίτημα του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης ή του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας.

Άρθρο 13

Ειδικό Πρόγραμμα Τοπικής Αυτοδιοίκησης

1. Για την πραγματοποίηση των υποδομών και την υποστήριξη της οργάνωσης και λειτουργίας των δήμων και κοινοτήτων του άρθρου 1, παράγραφοι 1 έως 4, 5 εδάφιο 1Α, 6 έως 18, 19 εδάφιο Α και 20 έως 51 του παρόντος νόμου, καθώς και για την πραγματοποίηση των αναγκαίων δημόσιων επενδύσεων τοπικής ανάπτυξης, καταρτίζεται ως ειδικό αναπτυξιακό πρόγραμμα του άρθρου 71, παράγραφος 4, του ν. 1622/1986 (ΦΕΚ 92 Α') το Ειδικό Πρόγραμμα Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Ε.Π.Τ.Α.).

2. Το Ε.Π.Τ.Α. έχει πενταετή χρονική διάρκεια (1998 - 2002) που μπορεί να παραταθεί σε επτά χρόνια (1998 - 2004) με απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου.

3. Το Ε.Π.Τ.Α. περιέχει:

α) Το Υποπρόγραμμα 1 για τη χρηματοδότηση των αναγκαίων ελάχιστων λειτουργικών δαπανών των δήμων και κοινοτήτων της παραγράφου 1 του παρόντος.

β) Το Υποπρόγραμμα 2 για τη χρηματοδότηση της εκπόνησης των αναγκαίων μελετών και της αντίστοιχης συμβουλευτικής υποστήριξης για την εφαρμογή τους, της προμήθειας και εγκατάστασης μηχανογραφικού εξοπλισμού και των απαραίτητων προγραμμάτων ενημέρωσης και κατάρτισης, για την οργάνωση και μηχανοργάνωση των δήμων και κοινοτήτων αυτών και την ανάπτυξη του ανθρώπινου δυναμικού τους.

γ) Το Υποπρόγραμμα 3 για τη χρηματοδότηση της μελέτης και κατασκευής έργων τεχνικής υποδομής, προστασίας περιβάλλοντος και αναβάθμισης της ποιότητας ζωής για τους δήμους και κοινότητες αυτές, καθώς και λοιπών δημοσίων επενδύσεων τοπικής ανάπτυξης.

δ) Το Υποπρόγραμμα 4 για τη χρηματοδότηση της διοικητικής, κοινωνικής, αθλητικής και πολιτιστικής υποδομής και σχετικών προγραμμάτων των δήμων και κοινοτήτων αυτών, καθώς και μηχανολογικού εξοπλισμού και οχημάτων τους.

ε) Το Υποπρόγραμμα 5 για τη χρηματοδότηση έργων ανάλογων με τα αναφερόμενα στα ανωτέρω Υποπρόγραμμα 2, 3 και 4, που αφορούν αποκλειστικά τους Ο.Τ.Α. του άρθρου 1 παράγραφος 5 εδάφια 1Γ, 2, 3 και 4 και παράγραφος 19 εδάφιο Γ.

4. Πόροι του Ε.Π.Τ.Α. είναι:

α) Ποσοστό οκτώ και πενήντα εκατοστών (8,50%) των Κεντρικών Αυτοτελών Πόρων του άρθρου 25 του ν. 1828/1989 (ΦΕΚ 2 Α'), που εγγράφονται στον τακτικό προϋπολογισμό, για τη χρηματοδότηση των Υποπρογραμμάτων 1, 2 και 4.

β) Ποσοστό είκοσι εκατοστών (20%) των Κεντρικών Αυτοτελών Πόρων του άρθρου 25 του ν. 1828/1989 (ΦΕΚ 2 Α'), που εγγράφονται στον προϋπολογισμό δημοσίων επενδύσεων (Σ.Α.Τ.Α.), για τη χρηματοδότηση του Υποπρογράμματος 4.

γ) Το ποσό του λογαριασμού του άρθρου 67 του ν. 3033/1954 (ΦΕΚ 258 Α') και το ποσό των τόκων των χρηματικών υπολοίπων του άρθρου 232, παράγραφ. 1, του π.δ/τος 410/1995, που διαχειρίζεται το Υπουργείο Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, καθώς και όλα τα ποσά των ειδικών λογαριασμών και πόρων του Κρατικού Προϋπολογισμού που διαχειρίζονται

τα Υπουργεία, αυτοτελείς Δημόσιες Υπηρεσίες και Δημόσιοι Οργανισμοί, με τα οποία επιχορηγούνται δήμοι και κοινότητες για τη χρηματοδότηση των Υποπρογραμμάτων 4 και 5.

δ) Ποσοστό ογδόντα εκατοστών (80%) του φόρου των τόκων καταθέσεων του άρθρου 9 παράγρ. 5α του ν. 2503/1997 (ΦΕΚ 107 Α'); για τη χρηματοδότηση των Υποπρογραμμάτων 1, 2 και 4.

ε) Οι πόροι Εθνικών και Περιφερειακών Κοινοτικών Προγραμμάτων και Πρωτοβουλιών που διαχειρίζονται τα Υπουργεία και οι Περιφέρειες, οι οποίοι αφορούν έργα δήμων και κοινοτήτων και λοιπές επενδύσεις τοπικής ανάπτυξης, για τη χρηματοδότηση των Υποπρογραμμάτων 2, 3 και 5.

στ) Οι πόροι του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων με τους οποίους χρηματοδοτούνται έργα δήμων και κοινοτήτων, για τη χρηματοδότηση των Υποπρογραμμάτων 3, 4 και 5.

5. Με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και του κατά περίπτωση αρμόδιου υπουργού, τα ποσά με τα οποία χρηματοδοτούνται τα Υποπρόγραμμα 4 και 5, από 1ης Ιανουαρίου του έτους 1999 εγγράφονται στις Συλλογικές Αποφάσεις Έργων Περιφέρειας (Σ.Α.Ε.Π.). Για το Υποπρόγραμμα 3 εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 4, παράγρ. 2 του ν. 2503/1997 (ΦΕΚ 107 Α').

Για το έτος 1998 δύναται με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης να μεταφέρεται το αναγκαίο ποσό από τους πόρους της παρ. 4 του παρόντος άρθρου στο λογαριασμό του άρθρου 68 του ν. 3033/1954 (ΦΕΚ 258 Α') που τηρείται στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων για την προμήθεια μηχανολογικού εξοπλισμού και οχημάτων του Υποπρογράμματος 4.

6. Για την κατάρτιση, παρακολούθηση, υποστήριξη και διοίκηση της εφαρμογής του Ε. Π. Τ. Α. συγκροτείται Επιτροπή στο Υπουργείο Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού, στην οποία συμμετέχουν εκπρόσωποι των Υπουργείων αυτών.

7. Από 1ης Ιανουαρίου του έτους 1998 απαγορεύεται η χρηματοδότηση δήμων και κοινοτήτων με υπουργικές αποφάσεις ή μέσω προγραμματικών συμβάσεων από πόρους ειδικών λογαριασμών, του Κρατικού Προϋπολογισμού και του προγράμματος των δημοσίων επενδύσεων, που δεν εντάσσονται στους Κεντρικούς Αυτοτελείς Πόρους ή στους πόρους του Ε.Π.Τ.Α. της παρ. 4 του παρόντος. Οποιαδήποτε εντολή πληρωμής σε βάρος Κ.Α. στον οποίο, κατά παράβαση του προηγούμενου εδαφίου, έχει εγγραφεί πίστωση, είναι άκυρη και δεν εκτελείται από το δημοτικό ή κοινοτικό ταμείο.

Προγραμματικές συμβάσεις που έχουν συναφθεί μέχρι την 14η Οκτωβρίου 1997 μεταξύ Υπουργείων, Ο.Τ.Α. και λοιπών φορέων, εξακολουθούν να ισχύουν και να εφαρμόζονται. Δεν επιτρέπεται τροποποίηση των όρων τους αν αυτή έχει ως περιεχόμενο την αύξηση της χρηματοδότησης προς Ο.Τ.Α.

8. Οι πόροι που χρηματοδοτούν το Υποπρόγραμμα

της παραγράφου 3 του παρόντος κατανέμονται στους ήμους και κοινότητες της παραγράφου 1, σύμφωνα με ριτήρια και διαδικασία κατανομής, που καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, ύστερα από πρόταση της Κεντρικής Ένωσης Δήμων και Κοινοτήτων Ελλάδος.

Το υπόλοιπο ποσοστό είκοσι εκατοστών (20%) της παραγράφου 4δ' του παρόντος κατανέμεται στους Ο.Τ.Α. του άρθρου 1 παράγραφος 5 εδάφια 1Γ, 2, 3 και 4 και παράγραφος 19 εδάφιο Γ, κατά τις διατάξεις του άρθρου 15, παράγραφος 5 του ν. 1828/1989 (ΦΕΚ 2 Α').

9. Με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης μετά από εισήγηση της Επιτροπής της παρ. 6 του παρόντος άρθρου και της Γ.Ε.Δ.Κ.Ε. ρυθμίζονται τα της κατάρτισης και εφαρμογής του Ε.Π.Τ.Α. ιδίως δε τα σχετικά με το αναλυτικό περιεχόμενό του, τη διαδικασία καταγραφής των αναγκών των δήμων και κοινοτήτων και των σχετικών προτάσεων των φορέων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, τους όρους και τη διαδικασία ένταξης έργων στο Ε.Π.Τ.Α. και πραγματοποίησης των έργων αυτών και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου αυτού.

10. Η παράγραφος 5 του άρθρου 25 του ν. 1828/1989 (ΦΕΚ 2 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

5. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, που εκδίδεται ύστερα από πρόταση της Κ.Ε.Δ.Κ.Ε. καθορίζονται τα κριτήρια και η διαδικασία κατανομής των εσόδων που εγγράφονται στον προϋπολογισμό δημοσίων επενδύσεων και στον τοπικό προϋπολογισμό.

Ως κριτήρια κατανομής λαμβάνονται υπόψη ιδίως:

- α) το μήκος των δικτύων ύδρευσης και αποχέτευσης,
- β) το μήκος και η βατότητα του οδικού δικτύου,
- γ) ο ορεινός, πεδινός ή νησιώτικος χαρακτήρας του Ο.Τ.Α.,
- δ) το επίπεδο των κοινωνικών εξυπηρετήσεων,
- ε) η δυνατότητα άντλησης τοπικών πόρων,
- στ) το πληθυσμιακό μέγεθος, οι πληθυσμιακές διακυμάνσεις ανά εποχές και η δημογραφική τάση,
- ζ) οι κλιματολογικές συνθήκες και ο αριθμός των σχολικών αιθουσών,
- η) οι περιβαλλοντικές συνθήκες.

Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής ισχύουν από 1.1.1999.

Η παράγραφος 6 του ίδιου άρθρου καταργείται και οι λοιπές παράγραφοι αναριθμούνται.

11. Ο.Τ.Α., που προήλθαν από συνένωση κατά τις διατάξεις των νόμων 1416/1984 και 1622/1986 και στους οποίους δεν επέρχεται μεταβολή με το άρθρο 1 του παρόντος, εξακολουθούν να λαμβάνουν τα οικονομικά κίνητρα που προβλέπονται από τις διατάξεις των νόμων αυτών.

Τα οικονομικά κίνητρα, που δικαιούνται κατά το προηγούμενο εδάφιο συνενωθέντες Ο.Τ.Α., οι οποίοι όμως καταργούνται λόγω συνένωσής τους σε νέο δήμο κατά το άρθρο 1 του παρόντος, αποδίδονται στο νέο δήμο και διατίθενται για την εκτέλεση έργων και εφαρμογή προγραμμάτων στην εδαφική περιφέρεια του καταργούμενου Ο.Τ.Α.. Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής εφαρμόζονται μέχρι το τέλος του έτους 2002 και τα

ποσά των οικονομικών κινήτρων καταβάλλονται από το Ε.Π.Τ.Α..

Άρθρο 14

Προϋπολογισμός των νέων Ο.Τ.Α. και οικονομική διαχείριση των δήμων και κοινοτήτων των οποίων η λειτουργία λήγει την 31η Δεκεμβρίου 1998 - Δάνεια

1. Οι δήμοι που συστώνται με τον παρόντα νόμο υποχρεούνται να καταρτίσουν τον προϋπολογισμό τους και να φροντίσουν για τον κατά νόμο έλεγχο του, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 222 του π.δ/τος 410/1995 μέχρι την 28η Φεβρουαρίου 1999. Στον προϋπολογισμό του νέου δήμου εγγράφονται υποχρεωτικά όλες οι υποχρεώσεις και οι απαιτήσεις των καταργούμενων δήμων ή κοινοτήτων.

Μέχρι την κατάρτιση και ψήφιση του προϋπολογισμού του νέου δήμου και πάντως όχι αργότερα από την ανωτέρω προθεσμία οι προϋπολογισμοί των Ο.Τ.Α. που καταργούνται, εκτελούνται ως προϋπολογισμοί του νέου δήμου κατ' εφαρμογή του άρθρου 216 του π.δ/τος 410/1995.

Μετά την πάροδο της ανωτέρω προθεσμίας απαγορεύεται να γίνει οποιαδήποτε δαπάνη με βάση τους προϋπολογισμούς των καταργούμενων Ο.Τ.Α..

Ο δήμαρχος εκδίδει τα οικεία χρηματικά εντάλματα σε βάρος των πιστώσεων του προϋπολογισμού του τέως δήμου ή της κοινότητας που αφορούν οι δαπάνες.

Τα εντάλματα πληρωμής δαπανών των ανωτέρω προϋπολογισμών και τα δικαιολογητικά τους φέρουν τον τίτλο Δήμος ή Κοινότητα

Προϋπολογισμός τέως Δήμου ή Κοινότητας

Οι απολογισμοί των κοινοτήτων που καταργούνται, έτους 1998 ή παλαιότερων ετών υποβάλλονται στο Ελεγκτικό Συνέδριο από το νέο δήμο σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 225 του π.δ/τος 410/1995.

Η παρούσα παράγραφος ισχύει ανάλογα και για τις κοινότητες που συστώνται με τον παρόντα νόμο.

2. Από την έναρξη της λειτουργίας των νέων δήμων και κοινοτήτων που συστώνται με τον παρόντα νόμο έως την οριστική εναρμόνιση των ορίων αρμοδιότητας των Δ.Ο.Υ. με τα όρια των νέων Ο.Τ.Α., αρμόδια για το νέο δήμο ή κοινότητα είναι η Δ.Ο.Υ. που ήταν αρμόδια για τον πρώην Ο.Τ.Α. του οποίου οικισμός ορίζεται ως έδρα του νέου δήμου ή κοινότητας.

3. Οι σχετικές με τη δωρεά και την εκποίηση ακινήτων αποφάσεις των δημοτικών ή κοινοτικών συμβουλίων των Ο.Τ.Α., των οποίων η λειτουργία λήγει την 31η Δεκεμβρίου 1998, λαμβάνονται με την ειδική πλειοψηφία των δύο τρίτων του συνόλου των μελών κατά παρέκκλιση των διατάξεων της παρ. 1 του άρθρου 246 και της παρ. 1 του άρθρου 248 του π.δ/τος 410/1995.

4. Συμφωνίες ή συμβάσεις για την εκμίσθωση δημοτικών ή κοινοτικών ακινήτων ή τη μίσθωση ακινήτων από Ο.Τ.Α., σύμφωνα με τα άρθρα 253 και 254 του π.δ/τος 410/1995, που συνάπτονται μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου από δήμους ή κοινότητες των οποίων η λειτουργία λήγει την 31η Δεκεμβρίου 1998 δεν μπορούν να έχουν διάρκεια μεγαλύτερη των δύο (2) ετών.

5. Για τις οφειλές από δάνεια του άρθρου 67 του ν.δ. 3033/1954 εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 12 παράγραφος 9 του ν. 1416/1984.

6. Για τον υπολογισμό των κατά το άρθρο 173 του π.δ/τος 410/1995 εξόδων παράστασης των αιρετών οργάνων των νέων Ο.Τ.Α., λαμβάνεται υπόψη το σύνολο των πραγματοποιηθέντων τακτικών εσόδων των συνενωθέντων Ο.Τ.Α..

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ' ΜΕΤΑΒΟΛΕΣ ΣΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΚΩΔΙΚΑ

Άρθρο 15

Δημοτικός και Κοινοτικός Κώδικας - Γενικά

1. Οι παράγραφοι 4 του άρθρου 2, 3 έως 14 του άρθρου 4, 1 του άρθρου 10 και 3, 4 και 5 του άρθρου 42 του π.δ/τος 410/1995 καταργούνται από 1.1.1999.

2. Το άρθρο 12 του π.δ/τος 410/1995 αντικαθίσταται ως εξής:

Άρθρο 12

Όνομασία και μετονομασία συνοικιών,
οδών - πλατειών

Η ονομασία συνοικιών, οδών και πλατειών γίνεται με απόφαση του δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου, η οποία λαμβάνεται ύστερα από γνώμη του οικείου τοπικού συμβουλίου ή παρέδρου και σύμφωνη γνώμη επιτροπής στην οποία συμμετέχουν: ο προϊστάμενος της Διεύθυνσης Αυτοδιοίκησης και Αποκέντρωσης ή της Διεύθυνσης Τοπικής Αυτοδιοίκησης και Διοίκησης του νομού ή της νομαρχίας, ως πρόεδρος, δύο εκπρόσωποι της τοπικής ένωσης δήμων και κοινοτήτων που ορίζονται με τους αναπληρωτές τους από τη διοικούσα επιτροπή της και δύο καθηγητές φιλόλογοι ή καθηγητές της ιστορίας της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, οι οποίοι ορίζονται μαζί με τους αναπληρωτές τους, από το Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας. Η μετονομασία επιτρέπεται, για εξαιρετικούς λόγους και γίνεται με τον ίδιο τρόπο.

3. Οι παράγραφοι 2 και 3 του άρθρου 22 του π.δ/τος 410/1995 αριθμούνται 5 και 6 αντίστοιχα και προστίθενται παρ. 2, 3 και 4 ως εξής:

2. Στους δήμους και κοινότητες που προέρχονται από συνένωση καταργηθέντων δήμων και κοινοτήτων τηρείται το δημοτολόγιο των καταργηθέντων έως την κατάρτιση ενιαίου δημοτολογίου, σύμφωνα με το άρθρο 12 του π.δ/τος 497/1991 (ΦΕΚ 180 Α'), η οποία πρέπει να έχει συντελεστεί εντός ενός έτους από την εγκατάσταση των αρχών του νέου δήμου ή κοινότητας. Η προθεσμία αυτή μπορεί να παραταθεί με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας έως έξι (6) ακόμη μήνες, ανάλογα με τον πληθυσμό του νέου δήμου ή κοινότητας.

3. Στην περίπτωση της προηγούμενης παραγράφου τα σχετικά με τη δημοτικότητα έγγραφα εκδίδονται στο όνομα του νέου δήμου ή κοινότητας και μνημονεύεται και το όνομα του δημοτικού ή του κοινοτικού διαμερισματος στο οποίο ανήκει ο δημότης.

Μετά τον καταρτισμό του ενιαίου δημοτολογίου πρέπει να μνημονεύεται στα σχετικά με τη δημοτικότητα έγ-

γραφα η καταγωγή του δημότη από το δήμο ή την κοινότητα που καταργήθηκε.

4. Κατά ανάλογο με τις παρ. 2 και 3 τρόπο, και σύμφωνα με την παράγρ. 2 του άρθρου 25 του ν. 2119/1993 (ΦΕΚ 23 Α') εντός της ίδιας προθεσμίας καταρτίζεται το Μητρώο Αρρένων του νέου δήμου ή κοινότητας.

4. Το τρίτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 31 του π.δ/τος 410/1995 αντικαθίσταται ως εξής:

Οι άδειες συμμετοχής επαγγελματιών στο παζάρι χορηγούνται με απόφαση της δημομαχικής επιτροπής ή του κοινοτικού συμβουλίου.

5. Στο τέλος της παρ. 1 του άρθρου 37 του π.δ/τος 410/1995 προστίθενται τα εξής:

Την έκδοση των δημοτικών κανονιστικών διατάξεων εισηγείται στο Δημοτικό Συμβούλιο η Δημομαχική Επιτροπή. Η εισήγησή της υποβολείται με κάθε πρόσφορο μέσο προ της υποβολής της στο Δ.Σ. και τάσσεται προθεσμία εντός της οποίας κάθε ενδιαφερόμενος φορέας ή κάτοικος του δήμου μπορεί να διατυπώσει εγγράφως τις παρατηρήσεις και προτάσεις του.

Οι αποφάσεις της παραγράφου αυτής λαμβάνονται με την απόλυτη πλειοψηφία του συνόλου των μελών του δημοτικού συμβουλίου. Εάν η κανονιστική διάταξη αφορά αποκλειστικά την περιφέρεια ενός δημοτικού διαμερισματος ή συνοικισμού, η δημομαχική επιτροπή διαμορφώνει την εισήγησή της μετά από γνώμη του οικείου Τοπικού Συμβουλίου.

6. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 64 του π.δ/τος 410/1995 αντικαθίσταται ως εξής:

Στους δήμους ο εκλογέας μπορεί να εκφράσει τη προτίμησή του υπέρ ενός ή υπέρ δύο υποψηφίων πλη των Δήμων Αθηναίων, Θεσσαλονίκης και Πειραιώς, στους οποίους ο εκλογέας μπορεί να εκφράσει την προτίμησή του υπέρ ενός, υπέρ δύο ή υπέρ τριών υποψηφίων.

7. Η παράγραφος 1 του άρθρου 111 του π.δ/τος 410/1995 αντικαθίσταται ως εξής:

Η δημομαχική επιτροπή αποτελείται από το δήμαρχο ή τον αντιδήμαρχο που έχει ορίσει ο δήμαρχος ως πρόεδρο και από δύο μέλη, αν το συμβούλιο έχει έως και δεκαπέντε μέλη, τέσσερα μέλη, αν το συμβούλιο έχει έως και τριάντα ένα μέλη, καθώς και στους δήμους που είναι πρωτεύουσες νομών και έχουν πληθυσμό μέχρι δέκα χιλιάδες κατοίκους, και έξι μέλη, αν το συμβούλιο έχει πάνω από τριάντα ένα μέλη.

8. Το πληθυσμιακό όριο των πέντε χιλιάδων (5.000 και άνω κατοίκων του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 115 του π.δ/τος 410/1995 μεώνεται από 1.1.1999 σε δύο χιλιάδες (2.000) κατοίκους και από την ίδια ημερομηνία στους δήμους που είναι πρωτεύουσες Νομών και έχουν πληθυσμό μέχρι δέκα χιλιάδες (10.000) κατοίκους ορίζονται δύο αντιδήμαρχοι.

9. Στην παρ. 2 του άρθρου 115 του π.δ/τος 410/1995 προστίθενται τα εξής:

Το δημοτικό συμβούλιο μπορεί με απόφασή του, οποία εκδίδεται ύστερα από αιτιολογημένη πρόταση του δημάρχου, να ανακαλεί τον αντιδήμαρχο αν ασκεί πλημμελώς τα καθήκοντά του.

10. Το άρθρο 116 του π.δ/τος 410/1995 αντικαθίσταται ως εξής:

Άρθρο 116

Εξουσιοδότηση υπογραφών

Ο δήμαρχος μπορεί, με απόφασή του, να αναθέτει υπογραφή ορισμένων εγγράφων και πιστοποιητικών, δημοτικό σύμβουλο ή στον πρόεδρο του συμβουλίου μοτικού διαμερίσματος ή στον πρόεδρο τοπικού συμβουλίου ή στον πάρεδρο ή σε προϊστάμενο δημοτικής ηρεσίας ή σε άλλο μόνιμο υπάλληλο του δήμου.

11. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 245 του π.δ/τος 0/1995, προστίθενται τα εξής:

“Στους Ο.Τ.Α., που προκύπτουν από συνένωση άλλων Τ.Α., το κτηματολόγιο αποτελείται από το σύνολο κτηματολογίων των καταργηθέντων δήμων και κοιτητήτων τα οποία αποτελούν τμήματα του ενιαίου κτηματολογίου αυτών.”

12. Στην παρ. 3 του άρθρου 245 του π.δ/τος 410/1995 ροστίθενται τα εξής:

“Όταν πρόκειται για την καταχώριση στο κτηματολόγιο νήτου που ευρίσκεται στην εδαφική περιφέρεια δημοτικού ή κοινοτικού διαμερίσματος, στην επιτροπή τέχει ένα μέλος του δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου και ο πρόεδρος του οικείου τοπικού συμβουλίου ή οικείος πάρεδρος.”

13. Στην παρ. 1 του άρθρου 246 του π.δ/τος 410/1995 ροστίθενται τα εξής:

“Η ως άνω απόφαση λαμβάνεται ύστερα από γνώμη κ οικείου τοπικού συμβουλίου ή παρέδρου. Ο τελευταίος έχει δικαίωμα ψήφου κατά τη λήψη της απόφασης κ δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου.”

14. Στο τέλος της παρ. 6 του άρθρου 248 του π.δ/τος 10/1995 προστίθεται εδάφιο ως εξής:

“Στους Ο.Τ.Α. που λειτουργούν τοπικά συμβούλια και πάρεδροι στην επιτροπή μετέχει ως δεύτερος δημοτικός βουλευος ο πρόεδρος του οικείου τοπικού συμβουλίου κ οικείος πάρεδρος.”

15. Η παράγραφος 4 του άρθρου 249 του π.δ/τος 10/1995 αντικαθίσταται ως εξής:

“4. Αν εφαρμοσθούν οποιαδήποτε προγράμματα αρκατάστασης αστέγων σε δήμους και κοινότητες που ροήλθαν από συνένωση Ο.Τ.Α., οι κάτοικοι των δημοτικών ή κοινοτικών διαμερισμάτων έχουν δικαίωμα ροτίμησης στα προγράμματα αυτά, εφόσον εφαρμόζονται στην περιφέρειά τους.”

16. Στην παρ. 1 του άρθρου 250 του π.δ/τος 410/1995 ροστίθενται τα εξής:

“Αν οι παραπάνω εκτάσεις ευρίσκονται εξ ολοκλήρου κ ένα δημοτικό ή κοινοτικό διαμέρισμα, η ανωτέρω πόφαση λαμβάνεται ύστερα από γνώμη του οικείου δημοτικού συμβουλίου ή παρέδρου, ο οποίος στη λήψη της απόφασης έχει και δικαίωμα ψήφου.”

17. Μετά την παρ. 2 του άρθρου 265 του π.δ/τος 10/1995 προστίθεται παρ. 3 και οι παρ. 3 και 4 του άρθρου αυτού αριθμούνται ως 4 και 5:

“3. Τα τοπικά συμβούλια και οι πάρεδροι οφείλουν ρεις (3) τουλάχιστον μήνες πριν από την έναρξη του οικονομικού έτους να υποβάλουν στο δημοτικό ή κοινοτικό συμβούλιο σχέδιο τεχνικού προγράμματος, το ποίο να περιλαμβάνει ιεραρχημένα τα εκτελεστέα έργα ια το δημοτικό ή κοινοτικό διαμέρισμά τους.”

18. Δεν επιτρέπεται η συμμετοχή δήμων ή κοινοτήτων κ μετοχικό κεφάλαιο ποδοσφαιρικών ανωνύμων εται-

ρειών (Π.Α.Ε.). Συμμετοχές οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης κ μετοχικό κεφάλαιο Π.Α.Ε., που έγιναν κ αγορά αριθμού μετοχών μέχρι τη δημοσίευση του νόμου αυτού, θεωρούνται έγκυρες και ισχυρές.

Σε όσες περιπτώσεις η συμμετοχή Ο.Τ.Α. κ μετοχικό κεφάλαιο Π.Α.Ε. έχει εκδηλωθεί κ την αγορά της πλειοψηφίας του μετοχικού κεφαλαίου, η συμμετοχή αυτή είναι έγκυρη και ισχυρή, ο δε Ο.Τ.Α. έχει τη δυνατότητα να ασκήσει τα δικαιώματά του, κ περίπτωση αυξήσεως του μετοχικού κεφαλαίου της αντίστοιχης Π.Α.Ε..

Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής εφαρμόζονται και για τις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις, καθώς και για τις επιχειρήσεις των πρωτοβάθμιων Ο.Τ.Α. και των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων.

19. Στους δήμους που συνιστώνται κ το άρθρο 1 του παρόντος νόμου, που προέρχονται από συνένωση δέκα κ πλέον Ο.Τ.Α. και έχουν πληθυσμό πάνω από πέντε χιλιάδες (5.000) κατοίκους, μπορεί να ορίζεται ένας επιπλέον αντιδήμαρχος πέραν εκείνων που προβλέπονται κ άρθρο 115 παρ. 1 του π.δ/τος 410/1995, όπως αυτό ισχύει κάθε φορά.

Άρθρο 16

Ιδρύματα - Λοιπά Ν.Π.Δ.Δ. - Σύνδεσμοι Ο.Τ.Α. -
Επιχειρήσεις Ο.Τ.Α. που συνενώνονται -
Κατάργηση Συμβουλίων Περιφέρειας

1. Οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 202 του π.δ/τος 410/1995 αντικαθίστανται ως εξής:

“1. Οι Ο.Τ.Α. που προκύπτουν από συνένωση άλλων Ο.Τ.Α. υπεισέρχονται αυτοδικαίως από την έναρξη της λειτουργίας τους, κ όλα τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των δήμων ή κοινοτήτων που καταργούνται κ την συνένωση ως προς τα δημοτικά ή κοινοτικά ιδρύματα του άρθρου 190, που έχουν συσταθεί από τους συνενοούμενους Ο.Τ.Α..

2. Τα ανωτέρω δημοτικά ή κοινοτικά ιδρύματα περιέρχονται αυτοδικαίως κ νέο Ο.Τ.Α. από την έναρξη της λειτουργίας του.”

2. Οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 204 του π.δ/τος 410/1995 αντικαθίστανται ως εξής:

“1. Οι Ο.Τ.Α. που προκύπτουν από συνένωση υπεισέρχονται αυτοδικαίως από την έναρξη της λειτουργίας τους, κ όλα τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των δήμων ή κοινοτήτων που καταργούνται κ την συνένωση ως προς τα λοιπά δημοτικά και κοινοτικά νομικά πρόσωπα του άρθρου 203 που έχουν συσταθεί από τους συνενοούμενους Ο.Τ.Α..

2. Τα λοιπά δημοτικά και κοινοτικά νομικά πρόσωπα του άρθρου 203 που έχουν συσταθεί από δήμο ή κοινότητα, που καταργείται κ την συνένωση περιέρχονται αυτοδικαίως κ νέο Ο.Τ.Α.. από την έναρξη της λειτουργίας του.”

3. Το άρθρο 213 του π.δ/τος 410/1995 αντικαθίσταται ως εξής:

Άρθρο 213

Σύνδεσμοι Ο.Τ.Α. που συνενώνονται

1. Στην περίπτωση που οι δήμοι ή κοινότητες που συνενώνονται και αποτελούν ένα νέο Ο.Τ.Α. συμμετέ-

χουν όλοι τους ή μερικοί από αυτούς σε σύνδεσμο Ο.Τ.Α., ο σύνδεσμος αυτός καταργείται αυτοδικαίως από την έναρξη λειτουργίας του νέου δήμου ή κοινότητας. Την εκτέλεση του σκοπού για τον οποίο είχε συσταθεί ο σύνδεσμος αναλαμβάνει αυτοδικαίως και συνεχίζει ο νέος δήμος ή κοινότητα, ο οποίος υπεισέρχεται σε όλα τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του συνδέσμου ως καθολικός διάδοχος. Το προσωπικό και η περιουσία του συνδέσμου περιέρχονται αυτοδικαίως στο νέο Ο.Τ.Α. από την έναρξη της λειτουργίας του.

2. Οι Ο.Τ.Α. που προκύπτουν από συνένωση υπεισέρχονται αυτοδικαίως, από την έναρξη της λειτουργίας τους, σε όλα τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των δήμων ή κοινοτήτων που καταργούνται με τη συνένωση και συμμετέχουν στους συνδέσμους κάθε κατηγορίας που μετείχαν οι καταργηθέντες.

Αν οι εισφορές προς το σύνδεσμο των δήμων και κοινοτήτων που καταργούνται έχουν καθοριστεί ανάλογα με τον πληθυσμό κάθε δήμου ή κοινότητας μέλους του συνδέσμου, οι νέοι Ο.Τ.Α. εισφέρουν στο σύνδεσμο ποσό ανάλογο με τον πληθυσμό των δήμων ή κοινοτήτων που καταργούνται και οι οποίοι ήταν μέλη του συνδέσμου. Οι δήμοι και οι κοινότητες, μέλη του συνδέσμου, που δεν ενώθηκαν εξακολουθούν να εισφέρουν τα ποσά τα οποία εισέφεραν.

Αν οι εισφορές προς το σύνδεσμο των δήμων και κοινοτήτων που καταργούνται με τη συνένωση, έχουν καθοριστεί με εφάπαξ εισφορά, οι νέοι Ο.Τ.Α. εισφέρουν στο σύνδεσμο τα ποσά που έχουν καθοριστεί για κάθε δήμο ή κοινότητα με τη συνένωση των οποίων συνιστάται ο νέος Ο.Τ.Α.. Τα ίδια ποσά που εισέφεραν εξακολουθούν να εισφέρουν και οι δήμοι ή κοινότητες μέλη του συνδέσμου που δεν καταργήθηκαν.

Αν οι εισφορές προς το σύνδεσμο των δήμων και κοινοτήτων που καταργούνται έχουν καθοριστεί σε ποσοστό επί των τακτικών ετήσιων εσόδων καθενός από αυτούς τους δήμους και τις κοινότητες, η εισφορά των νέων Ο.Τ.Α. προς το σύνδεσμο καθορίζεται με αποφάσεις των δημοτικών και κοινοτικών συμβουλίων των νέων Ο.Τ.Α., καθώς και των Ο.Τ.Α. μελών του συνδέσμου που δεν καταργήθηκαν.

3. Όσα ορίζονται στην ανωτέρω παράγραφο 2 εφαρμόζονται ανάλογα για κάθε σύνδεσμο οποιασδήποτε κατηγορίας στον οποίο συμμετέχουν δήμοι και κοινότητες οι οποίοι καταργούνται και συνενώνονται σε περισσότερους από ένα νέους Ο.Τ.Α..

4. Με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης ρυθμίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του άρθρου αυτού.

4. Το άρθρο 292 του π.δ/τος 410 /1995 αντικαθίσταται ως εξής:

Άρθρο 292

Επιχειρήσεις Ο.Τ.Α. που συνενώνονται

1. Οι Ο.Τ.Α. που προκύπτουν από συνένωση άλλων Ο.Τ.Α. υπεισέρχονται αυτοδικαίως από την έναρξη της λειτουργίας τους, σε όλα τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των δήμων ή κοινοτήτων που καταργούνται με τη συνένωση ως προς:

α. Τις αμιγείς δημοτικές ή κοινοτικές επιχειρήσεις του άρθρου 277 που έχουν συσταθεί από καθένα από

τους συνενομένους Ο.Τ.Α.. Οι επιχειρήσεις αυτές περιέρχονται αυτοδικαίως στο νέο Ο.Τ.Α..

β. Τις επιχειρήσεις ύδρευσης και αποχέτευσης (Δ.Ε.Υ.Α.) του ν. 1069/1980 που έχουν συσταθεί από καθέναν από τους συνενομένους Ο.Τ.Α..

Οι επιχειρήσεις αυτές περιέρχονται αυτοδικαίως στο νέο Ο.Τ.Α..

γ. Τις διαδημοτικές ή διακοινοτικές επιχειρήσεις του άρθρου 285 στις οποίες συμμετέχουν ορισμένοι ή όλοι οι Ο.Τ.Α. που συνενώνονται σε ένα δήμο ή κοινότητα.

Οι επιχειρήσεις αυτές περιέρχονται αυτοδικαίως στο νέο Ο.Τ.Α..

δ. Τις διαδημοτικές ή διακοινοτικές επιχειρήσεις του άρθρου 285 στις οποίες συμμετέχουν οι καταργούμενοι Ο.Τ.Α. κατά το ποσοστό συμμετοχής τους στο κεφάλαιο της επιχείρησης.

Στις επιχειρήσεις αυτές συμμετέχει αυτοδικαίως κάθε νέος Ο.Τ.Α. κατά το άθροισμα των ποσοστών συμμετοχής στο κεφάλαιο της επιχείρησης των καταργούμενων Ο.Τ.Α..

Αν στις επιχειρήσεις αυτές συμμετέχουν και Ο.Τ.Α. που δεν καταργούνται οι επιχειρήσεις αυτές εξακολουθούν να ανήκουν και στους εν λόγω Ο.Τ.Α. κατά το ποσοστό συμμετοχής καθενός από αυτούς στο κεφάλαιο της επιχείρησης.

ε. Τις λοιπές επιχειρήσεις στις οποίες συμμετέχουν οι καταργούμενοι Ο.Τ.Α. κατά το ποσοστό συμμετοχής τους στο κεφάλαιο της επιχείρησης.

Στις επιχειρήσεις αυτές συμμετέχει αυτοδικαίως κάθε νέος Ο.Τ.Α. κατά το άθροισμα των ποσοστών συμμετοχής στο κεφάλαιο της επιχείρησης των καταργούμενων Ο.Τ.Α..

2. Με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης ρυθμίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του άρθρου αυτού.

5. Το οικείο τοπικό συμβούλιο ή ο πάρεδρος κοινοτικού διαμερίσματος προτείνει στο δημοτικό ή κοινοτικό συμβούλιο μέχρι δέκα (10) άτομα για το διορισμό μελών διοικητικού συμβουλίου αμιγούς δημοτικής ή κοινοτικής επιχείρησης του άρθρου 278 του π.δ/τος 410/1995 ή δημοτικού ή κοινοτικού νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου ή ιδρύματος που είχε συσταθεί μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος από τους συνενομένους κατά το άρθρο 1 δήμους και κοινότητες.

Το δημοτικό ή κοινοτικό συμβούλιο υποχρεούται να διορίσει στο διοικητικό συμβούλιο των ανωτέρω νομικών προσώπων τουλάχιστον το πενήντα τοις εκατό (50%) συν ένα των μελών του από τον πίνακα των προτεινόμενων προσώπων.

Αν κατά τον υπολογισμό του ποσοστού αυτού ο αριθμός που προκύπτει δεν είναι ακέραιος, στρογγυλοποιείται στην επόμενη ακέραιη μονάδα. Αν δεν υποβληθεί η πρόταση του πρώτου εδαφίου ή ο αριθμός των προτεινόμενων υπολείπεται του πενήντα τοις εκατό (50%) συν ένα του συνόλου των μελών του διοικητικού συμβουλίου, το δημοτικό ή κοινοτικό συμβούλιο προβαίνει στη συμπλήρωση των μελών του διοικητικού συμβουλίου χωρίς την τήρηση του ποσοστού αυτού.

Για τον υπολογισμό του ανωτέρω ποσοστού το τυχόν προκύπτον κλάσμα δεν λαμβάνεται υπόψη.

Αν η αμιγής δημοτική ή κοινοτική επιχείρηση του άρθρου 278 του π.δ/τος 410/1995 ή το δημοτικό ή

νιτοκό νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου ή ίδρυμα ήκει σε δήμο ή κοινότητα, που καταργήθηκε με τη λένωση κατά το άρθρο 1 του παρόντος νόμου και εν λειτουργεί τοπικό συμβούλιο ή δεν υπάρχει πάρε-ος, το δημοτικό ή κοινοτικό συμβούλιο υποχρεούται περιλάβει ως μέλη στη σύνθεση του Δ.Σ. των ιωτέρω νομικών προσώπων κατοίκους του τώως δήμου κοινότητας σε ποσοστό πενήντα τοις εκατό (50%) εν ένα του όλου αριθμού των μελών του Δ.Σ..

Με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας ιούσης και Αποκέντρωσης, ρυθμίζεται με ανάλογη ραρμογή των ανωτέρω διατάξεων της παραγράφου λης, η εκπροσώπηση συνενομένου κατά το άρθρο ήμου ή κοινότητας, στα όργανα διοίκησης επιχείρησης .Τ.Α. πλην των αμγών δημοτικών ή κοινοτικών επι-ρήσεων, στα οποία συμμετέχουν μέχρι τη δημοσίευση η παρόντος εκπρόσωποι του συνενομένου δήμου ή νότητας και τα σχετικά με τη διάθεση των εσόδων τό τη συμμετοχή στις επιχειρήσεις αυτές.

6. Από 1ης Ιανουαρίου 1998 τα Συμβούλια Περιοχής η άρθρου 214 του π.δ/τος 410/1995 μετατρέπονται οδικαίως σε απλούς συνδέσμους του άρθρου 206 η ίδιου προεδρικού διατάγματος.

Οι σύνδεσμοι αυτοί καθίστανται καθολικοί διάδοχοι η συμβουλίων περιοχής, υπεισέρχονται αυτοδικαίως ε όλα τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους. Η οίκηση, η περιουσία και το προσωπικό των συμβουλίων ηροχής καθίσταται διοίκηση, περιουσία και προσωπικό η σύνδεσμων. Οι σύνδεσμοι αυτοί λειτουργούν μέχρι η λήξη της διανύομενης δημοτικής και κοινοτικής ηριόδου 1995 - 1998 αποκλειστικά και μόνο για την οωθήση και περαίωση των υποθέσεων που έχουν ηκανήσει τα συμβούλια περιοχής.

7. Αν το σύνολο των Ο.Τ.Α. που ανήκαν σε ένα μβούλιο περιοχής συνενώνεται σε έναν Ο.Τ.Α., αυτός ηεισέρχεται αυτοδικαίως σε όλα τα δικαιώματα και τις οχρεώσεις του απλού συνδέσμου, ο οποίος καταρ-ίται και αυτός την 1.1.1999.

Το προσωπικό και η περιουσία του καταργούμενου ηνδέσμου καθίσταται αυτοδικαίως προσωπικό και η-ουσία του νέου Ο.Τ.Α..

8. Αν δήμοι και κοινότητες που ανήκαν σε ένα μβούλιο περιοχής - απλό σύνδεσμο από 1.1.1998 - λενωθούν σε περισσότερους απο έναν Ο.Τ.Α., οι οι Ο.Τ.Α. υπεισέρχονται στα δικαιώματα και τις υπο-εώσεις του απλού συνδέσμου που καταργείται, όπως α καθορίζονται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα ρ Περιφέρειας.

Το προσωπικό του απλού συνδέσμου κατανέμεται με οάφαση του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας στους ους Ο.Τ.Α. που προκύπτουν από τις συνενώσεις και θίσταται προσωπικό αυτών.

Αν ένας Ο.Τ.Α. απλού συνδέσμου που καταργείται ην συνενωθεί σε νέρ δήμο ή κοινότητα, υπεισέρχεται η αυτός στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του ηπλού συνδέσμου σε αναλογία που καθορίζεται με οάφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας.

Άρθρο 17

Απευθείας αναθέσεις εργασιών, μεταφορών και προμηθειών

1. Η σύναψη συμβάσεως για την απευθείας ανάθεση ή την απευθείας εκτέλεση εργασίας ή μεταφοράς ή προμήθειας από το δήμαρχο ή πρόεδρο κοινότητας και λοιπούς φορείς της παρ. 1 του άρθρου 266 του π.δ/τος 410/1995, σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 267 του π.δ/τος 410/1995, επιτρέπεται μόνο για έκτακτες και επείγουσες περιπτώσεις ειδικά αιτιολογημένες.

Στην παρ. 1 του άρθρου 267 του π.δ/τος 410/1995 διαγράφονται οι λέξεις "ή τα τοπικά συμβούλια".

2. Η δημορχιακή επιτροπή μπορεί με απόφασή της να αναθέτει μετά από πρόχειρο διαγωνισμό ή και απευθείας χωρίς διαγωνισμό την εκτέλεση εργασίας, μεταφοράς ή προμήθειας, αν η αξία καθενός απ αυτά δεν υπερβαίνει το ποσό των τεσσάρων εκατομμυρίων (4.000.000) δραχμών για τους δήμους Αθηναίων, Πει-ραώς και Θεσσαλονίκης, και των τριών εκατομμυρίων (3.000.000) δραχμών για τους λοιπούς δήμους. Οι δια-τάξεις των παρ. 2, 3 και 4 του άρθρου 267 και της παρ. 1 του άρθρου 268 του π.δ/τος 410/1995 εφαρ-μόζονται στην περίπτωση αυτή.

3. Όπου στις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 266, της παρ. 2 του άρθρου 268 και της παρ. 1 του άρθρου 269 του π.δ/τος 410/1995 αναγράφονται οι λέξεις "των τοπικών συμβουλίων", "το τοπικό συμβούλιο" και "του διοικητικού συμβουλίου του τοπικού συμβουλίου" αντί-στοιχα, αυτές διαγράφονται.

4. Η παράγραφος 1 του άρθρου 12 του π.δ/τος 171/1987 (ΦΕΚ 84 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

"1. Δεν επιτρέπεται η κατάτμησή των δημοτικών ή κοινοτικών έργων και σύνταξη των αντίστοιχων μελετών, ούτε η αναγραφή στον προϋπολογισμό δήμου ή κοι-νότητας κατατμημένων πτωσεων για την εκτέλεση αυτών.

Επίσης, δεν επιτρέπεται η κατάτμηση έργου που προβλέφθηκε στο Τεχνικό Πρόγραμμα και προϋπολο-γίσθηκε ως ενιαίο, εκτός εάν με ειδική απόφαση του δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου διαπιστωθεί οκο-νομική αδυναμία περάτωσής του και προσδιορισθεί ε-πακριβώς το τμήμα του το οποίο δύναται να εκτελεσθεί και χρησιμοποιηθεί ως αυτοτελές έργο, έπειτα από αιτιολογημένη εισήγηση της αρμόδιας τεχνικής υπηρε-σίας, μετά την εκπόνηση της μελέτης του ολοκληρω-μένου έργου. Στην περίπτωση αυτή, συντάσσεται για το τμήμα αυτό ειδικός προϋπολογισμός ο οποίος θεω-ρείται ανάλογα με το ύψος του, από τα αρμόδια όργανα και το τμηματικό αυτό έργο δημοπρατείται, υποχρεωτικά, ανεξάρτητα από το ύψος της δαπάνης του. Η διακήρυξη της σχετικής δημοπρασίας αυτού του τμήματος του έργου γίνεται με βάση τα τεχνικά και λοιπά οικονομικά στοιχεία της συνολικής του μελέτης.

Επίσης, δεν επιτρέπεται υποδιαστασιολόγηση των έργων των δήμων και κοινοτήτων κατά τη σύνταξη των σχετικών μελετών, με αποτέλεσμα τον περιορισμό των κατηγοριών των καλουμένων από τη διακήρυξη εργο-

ληπτικών επιχειρήσεων ή τον υποβιβασμό των τάξεων των πτυχιών αυτών ή την αποφυγή δημοπράτησης.

Τα αρμόδια όργανα που ενεργούν κατά παράβαση των ανωτέρω διατάξεων, ανεξάρτητα από τυχόν άλλες πειθαρχικές ή ποινικές παραβάσεις, διώκονται πειθαρχικά και ποινικά για παράβαση καθήκοντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε' ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ - ΤΕΛΙΚΕΣ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 18 Προσωπικό Ο.Τ.Α.

1. Το προσωπικό των δήμων και κοινοτήτων, που συνενώνονται κατά το άρθρο 1, καθίσταται αυτοδικαίως προσωπικό του νέου Ο.Τ.Α. που προκύπτει από τη συνένωση και διέπεται από τις διατάξεις του πρώτου και του τρίτου μέρους (βιβλίου) του ν. 1188/1981 (ΦΕΚ 204 Α'), ανάλογα με την εργασιακή σχέση που κατέχει.

Προς τούτο μέσα σε ένα (1) μήνα από την εγκατάσταση των αιρετών αρχών των νέων Ο.Τ.Α. εκδίδεται διαπιστωτική πράξη του δημάρχου ή προέδρου της κοινότητας, με την οποία διαπιστώνεται το ανωτέρω προσωπικό ως προσωπικό του νέου Ο.Τ.Α. με την ίδια σχέση εργασίας που κατέχει.

2. Εντός τεσσάρων (4) μηνών από την ημερομηνία ανάληψης των καθηκόντων των νέων Δημοτικών και Κοινοτικών Αρχών (εγκατάστασης), καταρτίζονται οι Οργανισμοί Εσωτερικής Υπηρεσίας (Ο.Ε.Υ.) των νέων Ο.Τ.Α., που εγκρίνονται από το Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας και δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

3. Για τη σύσταση θέσεων προσωπικού, λαμβάνονται οπωσδήποτε υπόψη, ο αριθμός του προερχόμενου από τη συνένωση προσωπικού, η εδαφική έκταση του Ο.Τ.Α. που προήλθε από τη συνένωση, ο πληθυσμός του, η γεωγραφική του θέση, τα προσδοκώμενα έσοδά του, η έκταση του οδικού, ηλεκτρικού, υδρευτικού και αποχετευτικού δικτύου του, οι περιβαλλοντικές του υποχρεώσεις, ο αριθμός των δημοτικών διαμερισμάτων, καθώς και κάθε άλλος παράγοντας που επηρεάζει την αναπτυξιακή και λειτουργική δραστηριότητά του.

4. Οι θέσεις του Ο.Ε.Υ. καταλαμβάνονται από προσωπικό της παραγράφου 1, σύμφωνα με τα τυπικά και ουσιαστικά του προσόντα. Το προσωπικό αυτό εξελίσσεται μισθολογικά και βαθμολογικά κατά τις διατάξεις του πρώτου μέρους (βιβλίου) του ν. 1188/1981, όπως ισχύει.

Ειδικά οι περιορισμένης διαβάθμισης υπάλληλοι των καταργούμενων κοινοτήτων που υπάγονταν στο δεύτερο μέρος (βιβλίο) του ν. 1188/1981 εξελίσσονται περαιτέρω κατά τρία μισθολογικά κλιμάκια. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Οικονομικών καθορίζεται περαιτέρω μισθολογική εξέλιξη τους κλιμακωτά μέχρι και το καταληκτικό κλιμάκιο.

Το προσωπικό της παραγράφου 1, που υπάγεται στο Α' μέρος (βιβλίο) του ν. 1188/1981, κατατάσσεται στις οργανικές θέσεις του Ο.Ε.Υ. του νέου Ο.Τ.Α. και το προσωπικό που υπάγεται στο Β' μέρος (περιορισμένης διαβάθμισης) κατατάσσεται στις υπόλοιπες οργανικές θέσεις του Ο.Ε.Υ. του νέου Ο.Τ.Α. ύστερα από γνω-

μοδότηση του αρμόδιου υπηρεσιακού συμβουλίου.

Το υπόλοιπο προσωπικό του Β' μέρους κατατάσσεται σε προσωρινές προσωπαγείς θέσεις, που συνιστώνται αυτοδικαίως στον Ο.Ε.Υ. του νέου Ο.Τ.Α. και καταργούνται κατά την αποχώρηση του υπαλλήλου.

Για την κατάταξη σε οργανικές ή προσωποπαγείς θέσεις το Υπηρεσιακό Συμβούλιο λαμβάνει υπόψη ως κριτήρια επιλογής τις υπηρεσιακές ανάγκες, τα χρόνια υπηρεσίας, την ηλικία, τον τόπο κατοικίας, την οικογενειακή κατάσταση κ.λπ.

Το προσωπικό της παραγράφου 1 δύναται μέσα σε έξι (6) μήνες από την έγκριση των Ο.Ε.Υ. των νέων Ο.Τ.Α. να υποβάλει αίτηση μετάταξης σε άλλο Ο.Τ.Α. ή Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις ή Περιφέρειες ή Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου.

Η απόφαση της μετάταξης εκδίδεται από το Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας μετά από σύμφωνη γνώμη του αρμόδιου προς διορισμό οργάνου του Ο.Τ.Α. και του φορέα υποδοχής και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αν ο μετατασσόμενος υπάλληλος κατέχει οργανική θέση, τη θέση του αυτή καταλαμβάνει αυτός που έχει καταταγεί σε προσωρινή προσωποπαγή θέση του αυτού κλάδου και με τη σειρά εγγραφής στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Παρερχομένης της προθεσμίας των έξι (6) μηνών το προσωπικό του νέου Ο.Τ.Α., που έχει καταταγεί σε προσωρινές προσωποπαγείς θέσεις, μετατάσσεται υποχρεωτικά με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας, που εκδίδεται ύστερα από σύμφωνη γνώμη του αρμόδιου προς διορισμό οργάνου του Ο.Τ.Α. και του φορέα υποδοχής. Η μετάταξη γίνεται σε άλλον Ο.Τ.Α. ή Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση ή δημόσια υπηρεσία ή υπηρεσία της Περιφέρειας ή νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου εντός του νομού. Η απόφαση αυτή δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Το προσωπικό αυτό διατηρεί το ίδιο ασφαλιστικό και συνταξιοδοτικό καθεστώς που είχε πριν τη μετάταξη του.

5. Οι περιορισμένης διαβάθμισης υπάλληλοι των κοινοτήτων εξελίσσονται σύμφωνα με τα αναφερόμενα στην παράγραφο 4 αυτού του άρθρου. Οι αποδοχές των υπαλλήλων των καταργούμενων κοινοτήτων που ήταν ειδικής περιορισμένης διαβάθμισης εξακολουθούν να καταβάλλονται, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 312, 313 και 314 του ανωτέρω νόμου, όπως ισχύουν κάθε φορά.

6. Η προβλεπόμενη από τις διατάξεις του άρθρου 54 παρ. 4 του ν. 1943/1991 (ΦΕΚ 50 Α') ειδική επιτροπή αξιολόγησης για τους υπαλλήλους των Ο.Τ.Α. πρώτης βαθμίδας και των νομαρχιακών αυτοδιοικήσεων συγκροτείται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας.

Η επιτροπή αυτή αποτελείται από τα μέλη του Υπηρεσιακού Συμβουλίου που λειτουργεί: α) σε κάθε νομό ή νομαρχία για τους υπαλλήλους των Ο.Τ.Α. πρώτου βαθμού κάθε νομού ή νομαρχίας, β) σε κάθε νομαρχιακή αυτοδιοίκηση ή νομαρχιακό διαμέρισμα ή κεντρική υπηρεσία ενιαίας νομαρχιακής αυτοδιοίκησης για τους υπαλλήλους τους και από έναν (1) υπάλληλο της Περιφέρειας του κλάδου ΠΕ Διοικητικού.

Η ανωτέρω επιτροπή κρίνει τις εκθέσεις αξιολόγησης ουσιαστικών προσόντων, εφόσον βαθμολογούνται με

να ή περισσότερα κριτήρια αξιολόγησης με 9 ή 10 ή 4 και κάτω, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο π.δ. 18/1992 "Αξιολόγηση των ουσιαστικών προσόντων του προσωπικού των δημοσίων υπηρεσιών πλην των εκπαιδευτικών λειτουργιών πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης - και των νομικών προσώπων δημοσίου καίου" (ΦΕΚ 161 Α/25. 9. 1992).

Τα ανωτέρω ισχύουν αναλόγως και για τους Δήμους Αθηναίων, Πειραιώς και Θεσσαλονίκης στους οποίους λειτουργεί ίδιο Υπηρεσιακό Συμβούλιο, καθώς και για τους υπαλλήλους των Ο.Τ.Α. πρώτης βαθμίδας της περιφέρειας της νομαρχίας Αθηνών όπου λειτουργούν τρία (3) υπηρεσιακά συμβούλια.

7. Στο άρθρο 83 του ν. 1943/1991 (ΦΕΚ 50 Α') και μετά τη φράση "ΔΕ35 δενδροανθοκηπουρών - δενδροκόμων - κηπουρών - ανθοκόμων" προστίθεται η φράση "του κλάδου ΔΕ2 εποπτών καθαριότητας, καθώς και του κλάδου ΔΕ32 μαγειρών".

8. Κενές ή κενούμενες οργανικές θέσεις μόνιμου προσωπικού των υπηρεσιών ανταποδοτικού χαρακτήρα των Ο.Τ.Α. πρώτης βαθμίδας καλύπτονται με προσωπικό που προσλαμβάνεται χωρίς την έγκριση της επιτροπής της παρ. 2 του άρθρου 2 της Π.Υ.Σ. 236/1994. Η πρόσληψη του προσωπικού αυτού γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2190/1994.

9. Στην παράγραφο 12 του άρθρου 18 του ν. 2503/1997 (ΦΕΚ 107 Α'): α) η φράση "οι δήμοι, οι κοινότητες και τα συμβούλια περιοχής" αντικαθίσταται με τη φράση "Οι Ο.Τ.Α. πρώτης βαθμίδας" και β) στο τέλος της παραγράφου αυτής προστίθενται τα εξής: "Στην περίπτωση που κάποιο δημοτικό ή κοινοτικό ίδρυμα ή νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου στερείται Ο.Ε.Υ., ο αριθμός των απασχολούμενων καθορίζεται με απόφαση του Δ.Σ. αυτού που λαμβάνεται πριν από την έναρξη κάθε νέου έτους."

Άρθρο 19 Κατάργηση επαρχιών

1. Οι επαρχίες ως μονάδες της διοικητικής διαίρεσης της χώρας καταργούνται από 1ης Ιανουαρίου 1999.

Η κατάργηση των επαρχιών δεν επιφέρει συνέπειες στην κατανομή, διάρθρωση και λειτουργία των δημοσίων υπηρεσιών, των υπηρεσιών της νομαρχιακής αυτοδιοίκησης και των υπηρεσιών των νομικών προσώπων δημοσίου και ιδιωτικού δικαίου του δημόσιου τομέα.

2. Η παράγραφος 1 του άρθρου 23 του π.δ/τος 30/1996 αντικαθίσταται ως εξής:

"1. Κάθε συνδυασμός περιλαμβάνει έναν υποψήφιο Νομάρχη και υποψήφιους για μέλη του νομαρχιακού συμβουλίου. Ο αριθμός των υποψηφίων συμβούλων πρέπει να είναι τουλάχιστον ίσος με τον αριθμό των μελών του νομαρχιακού συμβουλίου. Ο αριθμός αυτός μπορεί να αυξηθεί κατά φιλάντα τοις εκατό (30%) το πολύ. Το κλάσμα που προκύπτει στρογγυλοποιείται στην αμέσως μεγαλύτερη μονάδα. Κάθε συνδυασμός περιλαμβάνει έναν τουλάχιστον υποψήφιο από κάθε νησιωτική πρώην επαρχία κατά την έννοια του μεθεπόμενου εδαφίου. Υποψήφιος της πρώην επαρχίας μπορεί να είναι μόνο δημότης εκλογέας δήμου ή κοινότητας αυτής της πρώην επαρχίας.

Νησιωτική πρώην επαρχία, για την εφαρμογή των εκλογικών διατάξεων του παρόντος προεδρικού διατάγματος, είναι η πρώην επαρχία που η εδαφική περιφέρειά της αποτελείται από ένα ή περισσότερα νησιά ενός νομού στα οποία δεν περιλαμβάνονται τα νησιά Κέρκυρα, Λευκάδα, Ζάκυνθος, Σύρος, Χίος, Σάμος και Ρόδος."

3. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 29 του π.δ/τος 30/1996 αντικαθίσταται ως εξής:

"Στο επάνω μέρος του ψηφοδελτίου σημειώνεται το έμβλημα και το όνομα του συνδυασμού που έχουν δηλωθεί και κάτω από αυτά το επώνυμο, το όνομα και το πατρώνυμο του υποψήφιου νομάρχη και στη συνέχεια το επώνυμο, το όνομα και το πατρώνυμο των υποψηφίων συμβούλων με αλφαβητική σειρά και η νησιωτική πρώην επαρχία ή το επαρχείο για την οποία ή τσ οποίο είναι υποψήφιος."

4. Το άρθρο 34 του π.δ/τος 30/1996 αντικαθίσταται ως εξής:

"Εκπροσώπηση νησιωτικών πρώην επαρχιών

Κάθε νησιωτική πρώην επαρχία εκπροσωπείται στο νομαρχιακό συμβούλιο με έναν τουλάχιστον σύμβουλο. Σε περίπτωση που σύμφωνα με την ανωτέρω κατανομή εδρών, ορισμένες νησιωτικές πρώην επαρχίες δεν εκπροσωπούνται στο νομαρχιακό συμβούλιο, εκλέγεται ο πρώτος σε σταυρούς προτίμησης υποψήφιος της νησιωτικής πρώην επαρχίας αυτής από τον επιτυχόντα συνδυασμό και αναπληρωματικός ο αμέσως επόμενος.

Δεν εκλέγεται ο τελευταίος σε σταυρούς προτίμησης υποψήφιος του ίδιου συνδυασμού που δεν είναι υποψήφιος νησιωτικής πρώην επαρχίας. Η ίδια διαδικασία εφαρμόζεται διαδοχικά μέχρι τη συμπλήρωση ενός τουλάχιστον εκλεγόμενου συμβούλου για κάθε νησιωτική πρώην επαρχία. Σε περίπτωση νησιωτικών πρώην επαρχιών που εκλέγουν ίσο αριθμό συμβούλων ενεργείται κλήρωση."

Άρθρο 20

Τέλος επί των ακαθάριστων εσόδων εσπιατορίων κ.λπ.

Το εδάφιο β' της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του ν. 339/1976 (ΦΕΚ 136 Α'), όπως αντικαταστάθηκε με το εδάφιο β' του άρθρου 3 του ν. 658/1977 (ΦΕΚ 214 Α') και την παράγραφο 6 του άρθρου 26 του ν. 1828/1989 (ΦΕΚ 2 Α'), αντικαθίσταται από 1.1.1998 ως εξής:

"Επαβάλλεται υπέρ των δήμων και κοινοτήτων στην περιφέρεια των οποίων ισχύει το σύστημα του αντικειμενικού προσδιορισμού της αξίας των ακινήτων, τέλος σε ποσοστό δύο τοις εκατό (2%) στα ακαθάριστα έσοδα των: α) κάθε είδους, μορφής και ονομασίας καταστημάτων στα οποία πωλούνται για κατανάλωση εντός του καταστήματος ή σε πακέτο, φαγητά, ποτά, καφές, αναψυκτικά, γαλακτοκομικά προϊόντα και γλυκίσματα, εφόσον κατά την άδεια που έχει εκδοθεί διαθέτουν πάγκους ή τραπεζοκαθίσματα εντός ή και εκτός του καταστήματος, β) ζυθοπωλείων και μπαρ ανεξαρτήτως ιδιαίτερης ονομασίας και κατηγορίας, γ) καντινών."

Στο ανωτέρω τέλος υπάγονται και τα κέντρα διασκέδασης και τα καταστήματα των πιο πάνω περιπτώσεων που λειτουργούν μέσα σε ξενοδοχειακές επιχει-

ρήσεις κάθε λειτουργικής μορφής και κατηγορίας, καθώς και τα οργανωμένα τμήματα των SUPER MARKETS, στα οποία πωλούνται έτοιμα φαγητά.

Προκειμένου για νυχτερινά κέντρα, αίθουσες χορού και άλλα καταστήματα με ποτά και θέαμα, καφωδεία, κέντρα διασκέδασης (καμπαρέ, νάϊτ κλάμπ, κοσμικές ταβέρνες, μπουάτ) και χορευτικά κέντρα με μουσική, το ανωτέρω τέλος επιβάλλεται σε ποσοστό πέντε τοις εκατό (5%).

Στους δήμους και στις κοινότητες στην περιοχή των οποίων δεν ισχύει το σύστημα του αντικειμενικού προσδιορισμού της αξίας των ακινήτων, το ανωτέρω τέλος μπορεί να επιβάλλεται με απόφαση του δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου.

Αν σε τμήμα δήμου ή κοινότητας ισχύει το σύστημα αντικειμενικού προσδιορισμού της αξίας των ακινήτων ειδικά και μόνο για το τμήμα αυτό εφαρμόζεται η διάταξη του πρώτου εδαφίου του παρόντος άρθρου.

Το ανωτέρω τέλος μπορεί να επιβάλλεται με απόφαση του δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου και στις παρακάτω κατηγορίες καταστημάτων:

- α. Τουριστικών ειδών.
- β. Ειδών λαϊκής τέχνης.
- γ. Ενθυμίων και δώρων.
- δ. Ενοικίασεως σκαφών αναψυχής τοπικού χαρακτήρα, θαλάσσιων ποδηλάτων, ιστιοσανίδων, ειδών χρησιμοποιούμενων στην παραλία.
- ε. Ειδών που χρησιμοποιούνται στη θάλασσα από τους λουόμενους.
- στ. Ειδών "σπορ", "σκι" και "ορειβασίας".
- ζ. Σχολών εκμάθησης θαλάσσιων σπορ.
- η. Ενοικίασεις αυτοκινήτων, μοτοποδηλάτων και ποδηλάτων.

Το τέλος βαρύνει τον πελάτη και αναγράφεται ξεχωριστά στα εκδιδόμενα κατά τις κείμενες διατάξεις στοιχεία, εισπράττεται δε από αυτόν που εκδίδει το λογαριασμό, ο οποίος υποχρεούται να το καταβάλει στο οικείο δημόσιο ή δημοτικό ταμείο υπέρ του δικαιούχου δήμου ή κοινότητας.

Άρθρο 21

Διατήρηση ευνοϊκών ρυθμίσεων υπέρ των κατοίκων μικρών Ο.Τ.Α.

1. Διατηρούνται και μετά τη λειτουργία των νέων Ο.Τ.Α. του άρθρου 1 όλες οι ευνοϊκού χαρακτήρα ειδικές ρυθμίσεις, που ισχύουν κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου υπέρ των καταργούμενων λόγω συνενώσεως δήμων, κοινοτήτων ή συνοικισμών τους και των κατοίκων τους κατά τα οριζόμενα στις επόμενες παραγράφους.

2. Δικαιώματα και διευκολύνσεις οικονομικής, φορολογικής, ασφαλιστικής φύσεως που απολάμβαναν οι κάτοικοι οικισμών κοινοτήτων που συνενώνονται εξακολουθούν να ισχύουν, ανεξάρτητα από τον πληθυσμό του δήμου ή κοινότητας στον οποίο ανήκουν.

3. Η διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του ν.δ/τος 4435/1964 (ΦΕΚ 217 Α'), όπως έχει αντικατασταθεί με την παράγραφο 1 του άρθρου μόνου του ν.δ/τος 4521/1966 (ΦΕΚ 135 Α') εξακολουθεί να ισχύει για τους επαγγελματίες και βιοτέχνες των οποίων η έναρξη επαγγέλματος αρχίζει μετά την ένταξη κωμοπόλεων, χωριών και οικισμών σε Ο.Τ.Α. που συνιστάται

με τον παρόντα νόμο και του οποίου ο πληθυσμός είναι άνω των 2.000 κατοίκων, εφόσον αυτοί ασκούν την επαγγελματική δραστηριότητα σε κωμοπόλεις, χωριά και οικισμούς με λιγότερους από 2.000 κατοίκους.

Το προηγούμενο εδάφιο ισχύει και για τους επαγγελματίες και βιοτέχνες που ασκούν την επαγγελματική τους δραστηριότητα σε κωμοπόλεις, χωριά και οικισμούς με λιγότερους από 2.000 κατοίκους που εντάχθηκαν σε Ο.Τ.Α. προερχόμενους από συνένωση που συντελέστηκε πριν από την ισχύ του παρόντος νόμου και των οποίων ο πληθυσμός είναι μεγαλύτερος από 2.000 κατοίκους.

4. Ο κατάλογος των ορεινών και μειονεκτικών περιοχών κατά την έννοια του Καν. (Ε.Ε.) 950/97 άρθρο 21, όπως ισχύει κάθε φορά για την Ελλάδα, εξακολουθεί να ισχύει στο πλαίσιο των Δημοτικών ή Κοινοτικών Διαμερισμάτων ανεξαρτήτως της συνδρομής τους στη συγκρότηση Δήμων ή Κοινοτήτων στα πλαίσια εφαρμογής του παρόντος νόμου και τα ωφελήματα εξακολουθούν να επέρχονται αποκλειστικά για τις συγκεκριμένες εδαφικές περιοχές του καταλόγου σύμφωνα με την ισχύουσα κοινοτική και εθνική νομοθεσία.

5. Για την εφαρμογή των διατάξεων:

α) της περιπτώσεως α' της παραγράφου 1 του άρθρου 16 του ν. 2238/1994 (ΦΕΚ 151 Α') για τον προσδιορισμό του τεκμηρίου δευτερεύουσας κατοικίας,

β) της περιπτώσεως δ' της παραγράφου 16 του άρθρου 33 του ν. 2238/1994 (ΦΕΚ 151 Α') για την εξαίρεση από την εφαρμογή των αντικειμενικών κριτηρίων για επιχειρήσεις και υποκαταστήματα,

γ) της παραγράφου 6 του άρθρου 2 του α.ν. 1521/1950 (ΦΕΚ 245 Α'), όπως ισχύει, για την επίκληση του δικαιώματος χρησικτησίας και την απαλλαγή από φόρο μεταβίβασης,

δ) της παραγράφου 1 του άρθρου 2 του ν.δ/τος 3783/1957 (ΦΕΚ 201 Α') για την απαλλαγή από τα τέλη χαρτοσήμου ή Ε.Φ.Τ.Ε. στεγαστικών δανείων,

ε) του άρθρου 60 του ν. 1731/1987 (ΦΕΚ 161 Α') για το φόρο για την ανάπτυξη της κινηματογραφικής τέχνης,

στ) της παραγράφου 6 του άρθρου 19 του ν. 1882/1990 για τα τέλη βεβαίωσης έναρξης δραστηριότητας,

ζ) της παραγράφου 1 του άρθρου 17 του ν. 1591/1986 (ΦΕΚ 50 Α'), όπως ισχύει για την απαλλαγή πρώτης κατοικίας από το φόρο κληρονομίας,

η) της παραγράφου 6 του άρθρου 23 του ν. 1828/1989 (ΦΕΚ 2 Α'), όπως ισχύει, για την απαλλαγή πρώτης κατοικίας από το φόρο γονικής παροχής,

θ) του άρθρου 1 του ν. 1078/1980 (ΦΕΚ 238 Α'), όπως ισχύει, για την απαλλαγή πρώτης κατοικίας από το φόρο μεταβίβασης,

ι) του ν. 478/1976 για την απαλλαγή από την καταβολή της εισφοράς του ΚΗ' ψηφίσματος,

ια) του π.δ/τος 6/1982 (ΦΕΚ 588 Δ') και των π.δ/των από 24.4.1985 (ΦΕΚ 181 Δ'), 14.2.1987 (ΦΕΚ 133 Δ') και 25.4.1989 (ΦΕΚ 293 Δ') για την πολεοδομική ανάπτυξη και τους όρους και τους περιορισμούς δόμησης στους μικρούς οικισμούς,

ιβ) της κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 29 παρ. 1 ν. 1577/1985 (ΦΕΚ 210 Α') εκδοθείσας υπουργικής απόφασης 60885/4983/1990 (ΦΕΚ 656 Β') για τη χορήγηση αδειών από προέδρους κοινοτήτων, ως πληθυσμός πόλης, οικισμού ή περιοχής, εννοείται ο πληθυσμός

που περιλαμβάνεται στις οικιστικές αυτές μονάδες ανεξάρτητα από τον πληθυσμό δήμων ή κοινοτήτων, στους οποίους οι μονάδες αυτές περιλαμβάνονται. Όπου στους παραπάνω διατάξεις αναφέρεται πληθυσμός κοινότητας ή δήμου εννοείται πλέον ο πληθυσμός του Δημοτικού ή Κοινοτικού Διαμερίσματος, στο οποίο αντιστοιχεί ο καταργηθείς Ο.Τ.Α., ανεξάρτητα από τον πληθυσμό του δήμου στον οποίο συμπεριλαμβάνεται.

6. Στις περιπτώσεις που εντός της εδαφικής περιφέρειας δήμου ή κοινότητας που συνιστάται με τον παρόντα νόμο λειτουργεί Σταθμός Διοδίων, οι μόνιμοι κάτοικοι αυτού του δήμου ή της κοινότητας δικαιούνται να εφοδιαστούν με Κάρτα Ελεύθερης Διάβασης. Η Κάρτα παρέχεται υποχρεωτικά πριν από την έναρξη λειτουργίας των παραπάνω δήμων και κοινοτήτων. Γι' αυτό μεριμνούν από κοινού το Ταμείο Εθνικής Οδοποιίας και οι υφιστάμενοι και λειτουργούντες έως την 31η Δεκεμβρίου 1998 δήμοι ή κοινότητες στην περιφέρεια των οποίων κατοικούν οι ενδιαφερόμενοι.

7. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου έχουν εφαρμογή και στους κατά τις διατάξεις των νόμων 1416/1984 και 1622/1986 καταργηθέντες, λόγω συνενώσεως, Ο.Τ.Α..

Άρθρο 22

Τηλεφωνικές αιτήσεις, αποστολή θεσπαιώσεων χωρίς αίτηση πολίτη και αναζήτηση πιστοποιητικών από την υπηρεσία

1. Οι αιτήσεις των πολιτών για έκδοση:
 - α) Αποσπασματος ληξιαρχικών πράξεων γέννησης, γάμου, θανάτου,
 - β) Πιστοποιητικού γέννησης,
 - γ) Πιστοποιητικού στρατολογικής κατάστασης (τύπου Α και Β)
 - δ) Πιστοποιητικού ποινικού μητρώου και
 - ε) Αποδεικτικού φορολογικής ενημερότητας
 είναι δυνατόν να υποβάλλονται τηλεφωνικά μέσω Ο.Τ.Ε..

Η διαδικασία της υποβολής και λοιπές λεπτομέρειες ρυθμίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Μεταφορών και Επικοινωνιών.

Με απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομικών και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού, το μέτρο της τηλεφωνικής υποβολής αιτήσεων μπορεί να επεκταθεί και σε άλλες περιπτώσεις.

Ο Ο.Τ.Ε. μεταβιβάζει τις τηλεφωνικές αιτήσεις στις αρμόδιες υπηρεσίες με οποιοδήποτε πρόσφορο μέσο και ιδιαίτερα την τηλεομοιοτυπία, τηλετυπία, τον ηλεκτρονικό υπολογιστή ή την τηλεφωνία.

Με απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομικών και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού, καθορίζεται ο τρόπος παραλαβής ή αποστολής από τις υπηρεσίες των πιστοποιητικών ή βεβαιώσεων, ο τύπος αυτών και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

Τα κατά περίπτωση προβλεπόμενα τέλη χαρτοσήμου ή ένσημα υπέρ Δημοσίου ή τρίτων, με τα οποία επιβαρύνεται ο πολίτης για την έκδοση των πιστοποιητικών της παρ. 1 του παρόντος άρθρου, καθώς και των

αντιγράφων τους, είτε εκδίδονται με τη διαδικασία των τηλεφωνικών αιτήσεων είτε με τη συνήθη διαδικασία, καταργούνται.

Επίσης, καταργούνται τα προβλεπόμενα τέλη χαρτοσήμου ή ένσημα υπέρ Δημοσίου ή τρίτων, με τα οποία επιβαρύνεται ο πολίτης, για την έκδοση πιστοποιητικών ή βεβαιώσεων, που θα καθορισθούν με κοινές υπουργικές αποφάσεις, σύμφωνα με τη διάταξη του δεύτερου εδαφίου της παρ. 1 του παρόντος άρθρου, καθώς και των αντιγράφων τους είτε η σχετική αίτηση γίνεται τηλεφωνικά είτε με τη συνήθη διαδικασία.

Η ένταξη λειτουργίας των τηλεφωνικών αιτήσεων καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης.

Οι διατάξεις του άρθρου 5 του ν. 1943/1991 (ΦΕΚ 50 Α'), όπως ισχύουν, έχουν εφαρμογή και στις περιπτώσεις διεκπεραίωσης των υποθέσεων των πολιτών, ύστερα από τηλεφωνική τους αίτηση.

Για τις περιπτώσεις του πιστοποιητικού ποινικού μητρώου και του αποδεικτικού φορολογικής ενημερότητας, ο πολίτης που θα υποβάλει την αντίστοιχη τηλεφωνική αίτηση, είναι υπεύθυνος για την ακρίβεια των στοιχείων που δηλώνει, εφαρμοζομένης ανάλογα της διάταξης της παρ. 6 του άρθρου 22 του ν. 1599/1986, εφόσον υπογράψει την ενσωματωμένη στα ανωτέρω έγγραφα υπεύθυνη δήλωση, κατά τη χρήση τους.

Η άρνηση υπογραφής της ανωτέρω δήλωσης από τον πολίτη καθιστά ανίσχυρο το οικείο πιστοποιητικό.

Οι υπηρεσίες στις οποίες υποβάλλονται τα πιστοποιητικά ποινικού μητρώου και τα αποδεικτικά φορολογικής ενημερότητας, υποχρεώνονται να υποδεικνύουν στον πολίτη την υπογραφή της ενσωματωμένης σε αυτά υπεύθυνης δήλωσης και να ελέγχουν την ακρίβεια των δηλωθέντων στοιχείων από το δελτίο της αστυνομικής τους ταυτότητας.

2. Με απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομικών και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού, καθορίζονται:

- α) Οι περιπτώσεις που η Υπηρεσία αποστέλλει ταχυδρομικά βεβαιώσεις και πιστοποιητικά στον πολίτη ύστερα από διεκπεραίωση υπόθεσής του, χωρίς να απαιτείται σχετική αίτηση από μέρους του.
- β) Κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

Τα κατά περίπτωση προβλεπόμενα τέλη χαρτοσήμου ή ένσημα υπέρ του Δημοσίου ή τρίτων για τις κατά τον ανωτέρω τρόπο αποστέλλόμενες βεβαιώσεις και πιστοποιητικά, καταβάλλονται, όχι κατά την έκδοσή τους, αλλά κατά την πρώτη χρησιμοποίησή τους. Ως χρησιμοποίηση θεωρείται και η έκδοση αντιγράφου ή φωτοαντιγράφου των εγγράφων αυτών.

3. Τα κατά περίπτωση προβλεπόμενα τέλη χαρτοσήμου ή ένσημα υπέρ Δημοσίου ή τρίτων για τις βεβαιώσεις και πιστοποιητικά, που οι ίδιες οι υπηρεσίες, βάσει των κειμένων διατάξεων, αναζητούν, αντί του πολίτη, από άλλες υπηρεσίες, καταβάλλονται, όχι κατά την έκδοσή τους, αλλά πριν από την ολοκλήρωση της σχετικής διαδικασίας.

Το ύψος των οφειλόμενων τελών χαρτοσήμου και της υπέρ Ο.Γ.Α. εισφοράς ή ενσήμων υπέρ Δημοσίου ή τρίτων για τα αναφερόμενα στις παραγράφους 2 και 3 έγγραφα, σημειώνεται από την εκδίδουσα Υπηρεσία, με ειδική ένδειξη πάνω στα έγγραφα αυτά.

Άρθρο 23**Συμβάσεις διαδημοτικής συνεργασίας**

1. Δήμος μπορεί να συνάπτει με όμορους δήμους και κοινότητες συμβάσεις με τις οποίες αναλαμβάνει την άσκηση αρμοδιότητας για λογαριασμό τους ή την υποστήριξη της άσκησης της. Οι συμβάσεις αυτές καλούνται "συμβάσεις διαδημοτικής συνεργασίας". Σε αυτές μπορεί να συμμετέχει και νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου του αναλαμβάνοντος δήμου:

2. Στις συμβάσεις διαδημοτικής συνεργασίας ορίζεται ο τρόπος άσκησης της αναπεμπμένης αρμοδιότητας ή υποστήριξης της άσκησης της και οι υποχρεώσεις των συμβαλλόμενων μερών, ιδίως δε:

α) ο σκοπός και η διάρκεια της σύμβασης,

β) η απασχόληση προσωπικού των συμβαλλόμενων ή η σύσταση πρόσθετων θέσεων προσωπικού στον οργανισμό εσωτερικής υπηρεσίας του αναλαμβάνοντος δήμου,

γ) η διάθεση μηχανολογικού εξοπλισμού, οχημάτων και άλλων τεχνικών μέσων ή ακινήτων και εγκαταστάσεων για την εξυπηρέτηση του σκοπού της σύμβασης,

δ) τα ποσά χρηματοδότησης των επενδυτικών και των λειτουργικών δαπανών για την εφαρμογή της σύμβασης τα οποία μπορούν να προέρχονται και από τους ΚΑΠ, τη ΣΑΤΑ, τέλη, δικαιώματα και εισφορές ή το Ε.Π.Τ.Α.,

ε) το χρονοδιάγραμμα εφαρμογής της σύμβασης,

στ) το όργανο παρακολούθησης της εφαρμογής της σύμβασης.

3. Οι προβλεπόμενες στη σύμβαση δαπάνες εγγράφονται ως υποχρεωτικές στους προϋπολογισμούς των συμβαλλόμενων Ο.Τ.Α. και αποδίδονται στον αναλαμβάνοντα την αρμοδιότητα δήμο.

4. Οι πρόσθετες θέσεις προσωπικού της παρ. 2β' του παρόντος, καλύπτονται με πρόσληψη προσωπικού με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου, ίσου με τη διάρκεια της σύμβασης. Το προσωπικό αυτό προσλαμβάνεται κατά τις διατάξεις του άρθρου 21 του ν. 2190/1994, εάν η διάρκεια της σύμβασης δεν υπερβαίνει τη δημοτική περίοδο ή των άρθρων 15 έως και 19 του ίδιου νόμου, εάν υπερβαίνει τη δημοτική περίοδο.

5. Τα χρησιμοποιούμενα τεχνικά μέσα και εγκαταστάσεις μπορεί να φέρουν ως διακριτικό τον τίτλο "Διαδημοτική Συνεργασία", που συμπληρώνεται με τα ονόματα των συμβαλλόμενων Ο.Τ.Α. ή με άλλο όνομα δηλωτικό της γεωγραφικής ενότητας των Ο.Τ.Α. αυτών.

6. Οι αποφάσεις των δημοτικών και κοινοτικών συμβουλίων για τη σύναψη συμβάσεων διαδημοτικής συνεργασίας λαμβάνονται με την απόλυτη πλειοψηφία του συνόλου των μελών εκάστου.

7. Με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης μπορεί να ρυθμίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 24**Προσαρμογή διατάξεων του ν. 2508/1997
(ΦΕΚ 124 Α')**

1. Όπου στο ν. 2508/1997 αναφέρεται "συμβούλιο περιοχής", νοείται ο νέος δήμος ή κοινότητα που

προκύπτει από τη συνένωση δήμων ή κοινοτήτων κατά το άρθρο 1 του παρόντος νόμου.

2. α) Το Γενικό Πολεοδομικό Σχέδιο (Γ.Π.Σ.) περιλαμβάνει την εδαφική περιφέρεια του νέου δήμου ή κοινότητας που συνιστάται με το άρθρο 1 του παρόντος νόμου, στην οποία περιλαμβάνεται ένας τουλάχιστον οικισμός με πληθυσμό άνω των 2.000 κατοίκων, σύμφωνα με την εκάστοτε τελευταία απογραφή.

Κατ' εξαίρεση σε περίπτωση κατά την οποία το σύνολο των αστικών και περιαστικών χώρων του ενός ή περισσότερων οικισμών άνω των 2.000 κατοίκων δεν καλύπτει ολόκληρη την εδαφική περιφέρεια του κατά τα ανωτέρω νέου Ο.Τ.Α., λόγω ιδίως του μεγάλου αριθμού των συνενωθέντων δήμων και κοινοτήτων που υπάγονται στο νέο Ο.Τ.Α., της απόστασης μεταξύ τους και των συγκοινωνιακών συνθηκών, συντάσσονται ένα ή περισσότερα Γ.Π.Σ. για τους οικισμούς αυτούς οι οποίοι περιλαμβάνουν τους αστικούς και περιαστικούς χώρους. Στην περίπτωση αυτήν το σχέδιο εκτείνεται σε ολόκληρη την περιοχή των συνενωθέντων δήμων και κοινοτήτων που περιλαμβάνονται στο τμήμα της εδαφικής περιφέρειας του νέου Ο.Τ.Α.

Για το τυχόν υπόλοιπο τμήμα του νέου Ο.Τ.Α., εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 5 του ν. 2508/1997, συντάσσεται ΣΧΟΟΑΠ.

Για την εφαρμογή των ανωτέρω απαιτείται απολογημένη μελέτη με αναφορά σε συγκεκριμένα στοιχεία.

β) Οι δήμοι ή κοινότητες στους οποίους δεν επέρχεται μεταβολή, σύμφωνα με το άρθρο 1 του παρόντος νόμου, μπορεί να περιλαμβάνονται σε Γ.Π.Σ. ή ΣΧΟΟΑΠ παρακείμενου τμήματος ή συνόλου νέου Ο.Τ.Α. που συνιστάται σύμφωνα με το άρθρο 1 του παρόντος, εφόσον αυτό προκύπτει από τη σχετική μελέτη. Σε διαφορετική περίπτωση εκπονείται Γ.Π.Σ. ή ΣΧΟΟΑΠ μόνο για την εδαφική περιφέρεια των δήμων ή κοινοτήτων που δεν επέρχεται μεταβολή.

γ) Η παράγραφος 1 του άρθρου 4 του ν. 2508/1997, καθώς και το τέταρτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 5 του ίδιου νόμου, καταργούνται.

3. Στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 2 του ν. 2508/1997 οι λέξεις "των συμβουλίων περιοχής του αστικού συγκροτήματος της περιοχής, εφόσον έχουν συσταθεί", διαγράφονται.

4. Στην παράγραφο 5 του άρθρου 3 του ν. 2508/1997 στην πέμπτη σειρά οι λέξεις "και τα συμβούλια περιοχής" διαγράφονται.

5. Στην παράγραφο 7 του άρθρου 6 του ίδιου ν. 2508/1997 οι λέξεις "αντί των συμβουλίων περιοχής" διαγράφονται.

6. Στην παράγραφο 3 του άρθρου 9 του ως άνω νόμου οι λέξεις "και στο οικείο συμβούλιο περιοχής" διαγράφονται.

7. α) Στο τρίτο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 10 του ν. 2508/1997, οι λέξεις "το οικείο συμβούλιο περιοχής ή μέχρι τη συγκρότησή του" διαγράφονται.

β) Στην παράγραφο 6 του άρθρου 10 οι λέξεις "περιέρχονται στον οικείο οργανισμό τοπικής αυτοδιοίκησης ή στο οικείο συμβούλιο περιοχής" αντικαθίστανται με τις λέξεις "περιέρχονται στον οικείο Ο.Τ.Α. που προκύπτει από συνένωση άλλων δήμων και κοινοτήτων".

8. α) Στο τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 19 του ν. 2508/1997, οι λέξεις "στον πρόεδρο

υ οικείου συμβουλίου της περιοχής αντικαθίστανται τις λέξεις "στο δήμαρχο ή πρόεδρο του Ο.Τ.Α. που ιοκύπτει από συνένωση άλλων Ο.Τ.Α."

β) Στο τρίτο εδάφιο της παραγράφου 4 του ίδιου ως ωτέρω άρθρου οι λέξεις "του προέδρου του συμβου-
ου της περιοχής" αντικαθίστανται με τις λέξεις "του
μάρχου ή προέδρου του Ο.Τ.Α. που προκύπτει από
νένωση άλλων Ο.Τ.Α."

Άρθρο 25 Τελικές διατάξεις

1. Με προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται με πρό-
ση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης
Αποκέντρωσης, μπορεί να κωδικοποιούνται σε ενιαίο
ιμένο για κάθε κατηγορία οι διατάξεις των νόμων που
αφέρονται:

α. στο Δημοτικό και Κοινοτικό Κώδικα,

β. στον Κώδικα Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης,

όπως τροποποιήθηκαν και συμπληρώθηκαν.

Κατά την κωδικοποίηση επιτρέπεται, χωρίς να αλ-
κωνώνεται η έννοια των ισχυουσών διατάξεων, νέα
άρθρωση, όπως διάσπαση ή συγχώνευση άρθρων,
προσθήκη νέων και νέα κατάσταση αυτών ή απάλειψη
ατάξεων που έχουν καταργηθεί ρητά ή σιωπηρά, καθώς
α διορθώσεις στη φραστική διατύπωση.

2. Όλοι οι πρωτοβάθμιοι οργανισμοί τοπικής αυτο-
οίκησης, όπως αυτοί προκύπτουν από τις συνενώσεις
υ άρθρου 1, καθώς και εκείνοι στους οποίους δεν
έρχεται καμία μεταβολή περιλαμβάνονται κατά Νομούς
α Περιφέρειες σε απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών,
ημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, η οποία δημο-
εύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Στην α-
φαση αυτή αναγράφεται και ο συνολικός πληθυσμός
υ καθενός Ο.Τ.Α., καθώς και αναλυτικά ο πληθυσμός
ν δήμων, κοινοτήτων και συνοικισμών από τη συνέ-
ση των οποίων προέκυψε ο νέος Ο.Τ.Α..

Όλα τα πληθυσμιακά μεγέθη καταχωρούνται στην
ουργική απόφαση του παρόντος άρθρου με βάση τα
άσημα αποτελέσματα της γενικής απογραφής πλη-
σμού του έτους 1991, όπως κυρώθηκαν με την
197/Γ3812/24. 11. 1993 κοινή απόφαση των Υπουρ-
ν Εθνικής Οικονομίας και Εσωτερικών (ΦΕΚ 882 Β').

3. Οι συστατέμενοι με το άρθρο 1 νέοι δήμοι και οι
νότητες δύνανται να επιβάλλουν με απόφαση του
μοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου ανταποδοτικά τέλη
φοροποιούμενα ανά δημοτικό ή κοινοτικό διαμέρισμα
άλογα με το λειτουργικό κόστος παροχής των αντι-
οιχων εξυπηρετήσεων στους κατοίκους αυτών.

Γα ανωτέρω μπορούν να εφαρμόζονται ανάλογα και
όσους κάνουν χρήση δημοτικών ή κοινοτικών κτη-
των.

4. Στην παράγραφο 17 του άρθρου 11 του ν. 2503/1997
ΕΚ 107 Α') οι φράσεις "της παραγράφου 3 του άρθρου
του ν. 1832/1989 (ΦΕΚ 54 Α')" αντικαθίστανται με τη
άση "της παραγράφου 4 του άρθρου 1 του ν.
32/1989 (ΦΕΚ 54 Α')".

5. Η προθεσμία που προβλέπεται από την παράγραφο
του άρθρου 17 του ν. 2130/1993 (ΦΕΚ 62 Α') όπως
ανήλθε σε ισχύ με την παράγραφο 3 του άρθρου 11
υ ν. 2503/1997 (ΦΕΚ 107 Α') παρατείνεται μέχρι
12.1997.

6. Η προθεσμία που προβλέπεται από την παράγραφο

5 του άρθρου 11 του ν. 2503/1997 (ΦΕΚ 107 Α')
παρατείνεται μέχρι 31.12.1997.

7. Στην περίπτωση δ' της παρ. 6 του άρθρου 8 του
ν. 2503/1997 (ΦΕΚ 107 Α') προστίθεται εδάφιο ως εξής:
"Στο Τμήμα Εποπτείας Υδραυλικών Έργων της ίδιας
Διεύθυνσης υπάλληλοι του κλάδου ΠΕ Μηχανικών ή ΤΕ
Τεχνολογικών Εφαρμογών."

8. Στην περίπτωση ε' της παρ. 6 του άρθρου 8 του
ν. 2503/1997 (ΦΕΚ 107 Α') προστίθεται εδάφιο ως εξής:
"Στο Τμήμα Εξοπλισμού και Διαχείρισης της ίδιας
Διεύθυνσης υπάλληλοι του κλάδου ΠΕ Μηχανικών ή ΤΕ
Τεχνολογικών Εφαρμογών."

9. Οι περιπτώσεις θ' και ι' της παρ. 6 του άρθρου 8
του ν. 2503/1997 (ΦΕΚ 107 Α') αντικαθίστανται ως εξής:

θ. Στα Τμήματα:

- Τοπικής Αυτοδιοίκησης πρώτου βαθμού
- Τοπικής Αυτοδιοίκησης δεύτερου βαθμού
- Αποκέντρωσης
- Γραμματείας
- Τεχνικής Υπηρεσίας Δήμων και Κοινοτήτων

της Διεύθυνσης Αυτοδιοίκησης και Αποκέντρωσης στα
τρία πρώτα υπάλληλοι του κλάδου ΠΕ Διοικητικού -
Οικονομικού ή ΤΕ Διοικητικού - Λογιστικού ή ΤΕ Διοί-
κησης Μονάδων Τοπικής Αυτοδιοίκησης, στο τέταρτο
υπάλληλοι του κλάδου ΤΕ Διοικητικού - Λογιστικού ή
ΔΕ Διοικητικών Γραμματέων και στο τελευταίο υπάλληλοι
του κλάδου ΠΕ Μηχανικών ή ΤΕ Τεχνολογικών Εφαρ-
μογών.

ι. Στα Τμήματα:

- Διοίκησης Προσωπικού
- Οικονομικής Διοίκησης
- Γραμματείας
- Τεκμηρίωσης και Πληροφόρησης

της Διεύθυνσης Διοίκησης προϊστανται στα δύο (2)
πρώτα υπάλληλοι του κλάδου ΠΕ Διοικητικού - Οικο-
νομικού ή ΤΕ Διοικητικού - Λογιστικού, στο τρίτο υ-
πάλληλοι του κλάδου ΤΕ Διοικητικού - Λογιστικού ή
ΔΕ Διοικητικών Γραμματέων και στο τέταρτο υπάλληλοι
του κλάδου ΠΕ Πληροφορικής ή ΤΕ Πληροφορικής.

ια. Στο αυτοτελές Τμήμα Επικοινωνίας και Εξυπηρέ-
τησης Πολιτών προϊστανται υπάλληλοι του κλάδου ΤΕ
Διοικητικού - Λογιστικού ή ΔΕ Διοικητικών Γραμματέων."

10. Οι περιπτώσεις θ' της παρ. 3 του άρθρου 5 και
θ' της παρ. 5 του άρθρου 8 του ν. 2503/1997 (ΦΕΚ
107 Α') αντικαθίστανται ως εξής:

θ. Αυτοδιοίκησης και Αποκέντρωσης."

θ. Στη Διεύθυνση Αυτοδιοίκησης και Αποκέντρωσης
υπάλληλος του κλάδου ΠΕ Διοικητικού - Οικονομικού."

11. Υπάλληλοι των Διευθύνσεων Εσωτερικών των
Νομαρχιών, οι οποίοι μετά την κατάργηση των υπηρεσιών
αυτών με τις διατάξεις των νόμων 2218/1994 (ΦΕΚ 90
Α') και 2240/1994 (ΦΕΚ 153 Α') δεν διαπιστώθηκαν στις
νομαρχιακές αυτοδιοικήσεις και εξακολούθησαν να υ-
πηρετούν μέχρι και τη δημοσίευση του ν. 2503/1997
στις υπηρεσίες της παρ. 1 του άρθρου 4 του ν.
2240/1994 όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 1α του
άρθρου 12 του ν. 2307/1995 (ΦΕΚ 113 Α'), εντάσσονται
και κατατάσσονται με αντίστοιχη μεταφορά των θέσεων
τους στην περιφέρεια. Για την ένταξη και κατάταξη
τους εφαρμόζονται οι διατάξεις του τρίτου και τέταρτου
εδαφίου της παρ. 3 του άρθρου 2 και της παρ. 4 του
άρθρου 3 του ν. 2503/1997.

12. Δημιουργείται Μητρώο Επιχειρησεων της Αυτο-

διοίκησης (Μ.Ε.Α.) με στοιχεία που αφορούν την ίδρυση, τη λειτουργία και τη δραστηριότητα των Επιχειρήσεων Ο.Τ.Α. του άρθρου 291 παράγραφος 1 του π.δ/τος 410/1995 και των Επιχειρήσεων των Ν.Α. των άρθρων 76, 78, 79 και 80 του π.δ/τος 30/1996 (ΦΕΚ 21 Α'). Το Μ.Ε.Α. τηρείται στο Υπουργείο Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, στο οποίο οι Επιχειρήσεις του προηγούμενου εδαφίου υποχρεούνται να παρέχουν τα στοιχεία που απαιτούνται για τη δημιουργία και τη συνεχή συντήρησή του. Με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, ορίζονται τα διοικητικά, οικονομικά, τεχνικά και άλλα στοιχεία που παρέχουν οι Επιχειρήσεις αυτές για το Μ.Ε.Α., η διαδικασία δημιουργίας και συντήρησής του και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου αυτής.

13. Με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και των καθ' ύλην αρμόδιων υπουργών, μπορεί να απλουστεύεται ή να τροποποιείται διοικητική διαδικασία, καθώς και να συντέμνεται προθεσμία διοικητικής ενέργειας.

14. Σε περίπτωση που δεν υπάρχει η αναγκαία υποδομή στον οικισμό, που ορίζεται κατά το άρθρο 1 ως έδρα του νέου Ο.Τ.Α. για την εγκατάσταση και λειτουργία των υπηρεσιών και των συλλογικών οργάνων του και μέχρι την εξασφάλιση των αναγκαίων εγκαταστάσεων, οι υπηρεσίες και τα όργανα αυτά λειτουργούν και εξυπηρετούνται στο πρώην δημοτικό ή κοινοτικό κατάστημα του δήμου ή της κοινότητας του οποίου ο οικισμός ορίστηκε έδρα του νέου Ο.Τ.Α..

15. Η διάταξη του δευτέρου εδαφίου της παραγράφου 6 του άρθρου 2 του ν. 2503/1997 αντικαθίσταται ως εξής:

“Κατά την πρώτη εφαρμογή του νόμου αυτού η θητεία των μελών του συμβουλίου λήγει στις 31 Δεκεμβρίου 1998”.

16. Η προβλεπόμενη στο τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 6 (1) του άρθρου 10 του ν. 2503/1997 προθεσμία παρατείνεται μέχρι 28 Φεβρουαρίου 1998.

17. Στο τέταρτο εδάφιο της παρ. 14 του άρθρου 15 του ν. 2503/1997 προστίθενται τα εξής:

“σε υφιστάμενες κενές οργανικές θέσεις με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου και σε περίπτωση που δεν υπάρχουν σε προσωρινές προσωπαγείς θέσεις ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου που συνιστώνται με την απόφαση μετάταξης.”.

18. Η προθεσμία της παραγράφου 40 του άρθρου 15 του ν. 2503/1997 για τη χορήγηση του επιδόματος θέσης προϊσταμένου τμήματος ή διεύθυνσης των νομαρχιακών αυτοδιοικήσεων, που ορίζεται με απόφαση του νομάρχη και όχι του οικείου υπηρεσιακού συμβουλίου, παρατείνεται για δεκαοκτώ (18) μήνες ακόμη από τη

λήξη της.

19. Αρμόδιος Υπουργός για την έκδοση των αποφάσεων που προβλέπονται από τις διατάξεις του ν. 2346/1995 για τους υπαλλήλους των Περιφερειών είναι ο Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης.

20. Εξαιρούνται από τη ρύθμιση του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 4 του άρθρου 17 του ν. 2527/1997 (ΦΕΚ 206 Α') οι αποσπώμενοι στις νομαρχιακές αυτοδιοικήσεις.

Άρθρο 26.

Τρόπος κάλυψης δαπανών

Από τις διατάξεις του παρόντος προκαλούνται δαπάνες σε βάρος του Κρατικού Προϋπολογισμού, των προϋπολογισμών των Ο.Τ.Α. και Τ.Ε.Ο., καθώς και του Λογαριασμού Πληρωμής Αποδοχών κοινοτικών υπαλλήλων και του Λογαριασμού του άρθρου 67 του ν.δ/τος 3033/1964, οι οποίες αναμένεται να καλυφθούν για μια πενταετία από την εξοικονόμηση δαπάνης που θα προκύψει λόγω της σημαντικής μείωσης του αριθμού των πρωτοβάθμιων Ο.Τ.Α. από τη μεταφορά πόρων από λογαριασμούς εκτός Κρατικού Προϋπολογισμού προς χρηματοδότηση στο Ε.Π.Τ.Α. και από την αναμενόμενη αύξηση των εσόδων του Δημοσίου με τη λήψη άλλων μέτρων.

Άρθρο 27

Η παράγραφος 5 του άρθρου 8 του ν. 2503/1997 “Διοίκηση, οργάνωση, στελέχωση της Περιφέρειας, ρύθμιση θεμάτων για την τοπική αυτοδιοίκηση και άλλες διατάξεις” τροποποιείται στο εδάφιο (α) ως εξής:

“α) Στη Διεύθυνση Σχεδιασμού και Ανάπτυξης υπάλληλοι του κλάδου ΠΕ Οικονομολόγων ή ΠΕ Διοικητικού - Οικονομικού ή ΠΕ Μηχανικών.”

Επίσης στο εδάφιο (α) της παραγράφου 6 του ίδιου άρθρου μετά τη φράση “στα τρία (3) πρώτα υπάλληλοι των κλάδων ΠΕ Οικονομολόγων ή ΠΕ Διοικητικού και Οικονομικού” τίθεται “ή ΠΕ Μηχανικών.”

Άρθρο 28.

Στην παράγραφο 7 του άρθρου 298 του προεδρικού διατάγματος 410/1995 προστίθεται εδάφιο που έχει ως εξής:

“Από 1.1.1999 η προβλεπόμενη στο προηγούμενο εδάφιο ειδική άδεια χορηγείται σε δημάρχους δήμων που έχουν πληθυσμό από δύο χιλιάδες (2.000) κατοίκους και άνω.”

Άρθρο 29
Έναρξη ισχύος

Η ισχύς των διατάξεων του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επί μέρους διατάξεις του.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 3 Δεκεμβρίου 1997

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΔΗΜ. ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ
ΚΑΙ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ
Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
Γ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ
ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ
Κ. ΛΑΛΙΩΤΗΣ

ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
Μ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΕΥΑΓ. ΠΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ
ΑΝΑΣΤ. ΜΑΝΤΕΛΗΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους

Αθήνα, 4 Δεκεμβρίου 1997

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΕΥΑΓ. ΠΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Τοπική αυτοδιοίκηση – Ηλίας Τσενές
- Τοπική αυτοδιοίκηση μια σύγχρονη ευρωπαϊκή έκφραση
- Μελέτες πορίσματα
- Η συμμετοχή των πολιτών και των κοινωνικών φορέων στη διαδικασία λήψης διοικητικών αποφάσεων – Απ. Γέροντας
Εκδόσεις ΑΝΤ. Ν. ΣΑΚΚΟΥΛΑ
- Πρόγραμμα < ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ > για τον εκσυγχρονισμό της ελληνικής δημόσιας διοίκησης και της τοπικής αυτοδιοίκησης – Εθνικό τυπογραφείο
- Προσχέδιο νόμου – Ίδρυση νομαρχιακής αυτοδιοίκησης και τροποποίηση διατάξεων για την πρωτοβάθμια αυτοδιοίκηση
- Υπουργείο Εσωτερικών
- Προεδρικό διάταγμα υπ' αριθμόν 323/89 – Δημοτικός και κοινοτικός κώδικας